SS în acțiune

Documente despre crimele sâvîrșite de SS

E D I T U R A P O L I T I C Ă București - 1962
Volumul de faţă reprezintă o traducere prescurtată după originalul în limba germană
„SS IM EINSATZ Eine Dokumentation über die Verbrechen der SS",
apărut în Kongress-Vertag, Berlin, 1957

PREFAŢĂ
Cartea de faţă cuprinde o culegere de documente şi rela-tări despre crimele săvârşite de SS. Printre documente, un ioc deosebit ocupă extrasele din procesele-verbale 'ale şedinţelor Tribunalului militar internaţional de ila Nürnberg. Se ştie că, la procesul de la Nürnberg, reprezentanţii S.U.A., Marii Bri-tanii, Franţei şi Uniunii Sovietice au declarat organizaţia SS drept o organizaţie criminală. Din sentinţa de la Nürnberg, noi am preluat descrierea structurii şi dezvoltării SS.
Un număr imens de oameni au căzut victimă SS-ului, acestei garai criminale deosebit ide zeloase a fasciştilor hitle-rişti. La început, ţinta terorii dezlănţuite de SS au fost anti^ fasciştii germani, „primii prizonieri de război ai lui Hitler", care au fost arestaţi, schingiuiţi şi întemniţaţi cu sutele de mii, Cu ei au fost umplute lagărele de concentrare păzite de SS-işti şi care ulterior au împânzit cu sutele întreaga Europă cotropită. SS-ul a dus ila îndeplinire acţiunea de exterminare a 11 000 000 de victime în lagărele de concentrare, de exter-minare a populaţiei evreieşti din Germania şi din ţările ocupate. Armatele de ocupaţie ale lui Hitler au fost urmate pretutindeni de unităţi SS, care au instaurat în ţările cotropite un regim de teroare şi de groază. Cei mai buni patrioţi din aceste ţări au fost asasinaţi sau aruncaţi în lagăre de con-centrare. Obligaţi de SS să muncească ca robi în întreprin-derile concernelor germane „I. G. Farbenindustrie", „Krapp" etc. şi ţinuţi într-o permanentă stare de subnutriţie, deţinuţii au ajuns la istovire, Bolnavii şi cei inapţi de muncă au fost lichidaţi. Criminali SS-işti îmbrăcaţi în halate de medici au asasinat un mare număr de deţinuţi, efectuînd asupra lor
diferite experienţe medicale. Peste tot unde fasciştii hitlerişti au pornit prigoana lor barbară împotriva unor oameni cu totul nevinovaţi, ei au pus în acţiune, în primul rînd, SS-ul. Gestapoul şi SD-ul[1] *, unităţile SS „cap ide mort" şi Waffen-SS au devenit în toată Europa simbolul terorii şi asasinării. Vor rămîne veşnic în amintirea popoarelor europene locurile de tortură ca Sachsenhausen şi Buchenwald, Dachau şi Ravens-brück, Mâidanek şi Auschwitz, Mauthausen şi Bergen-Belsen, oraşe-martire ca Lidice, Oradour-sur-Glane, Marzabotto[2] şi Varşovia - vii mărturii ale crimelor săvîrşite de SS.
în volumul de faţă au fost adunate documente şi relatări originale despre toate aceste atrocităţi barbare. De ce s-a ivit astăzi necesitatea publicării acestor documente ? Fiindcă o parte dintre crimele săvîrşite de SS au fost date uitării. De ani de zile, în Germania

occidentală se desfăşoară o acţiune planificată de reabilitare a SS-ullui, care s-a regrupat în nu-meroase „asociaţii tradiţionale". Contrar declaraţiei comune a puterilor aliate cu privire la caracterul criminal al SS [3]-ului, aceste crime sînt puse astăzi sub semnul întrebării. Documen-tele reproduse în această carte confirmă întru totul consta-tările făcute în sentinţa de la Nürnberg. Asemenea dovezi sînt cu atît mai necesare, cu cit în zilele noastre foşti SS-işti sînt încadraţi în Bundeswehrul de la Bonn.
împotriva reabilitării SS-ului sna ridicat un val uriaş de proteste în Germania şi în întreaga Europă. Federaţia inter-naţională a luptătorilor din Rezistenţă (F.I.R.) a declarat:
„A da din nou arme în mîna acestor oameni răspunzători de crimele săvîrşite împotriva altor popoare, inclusiv împo-triva poporului german, şi a ile oferi posturi de comandă înseamnă o profanare a memoriei victimelor lor, care se nu-mără cu milioanele, înseamnă o provocare aruncată tuturor aceüora care au luptat pentru libertatea patriei lor. Hotărârea guvernului federal este în flagrantă contradicţie cu acordurile încheiate între puterile aliate şi vădeşte limpede primejdia pe care remiilitarizarea Germaniei accidentale o implică pentru celelalte popoare".

Note:
* Aici şi în continuare cifrele indică notele explicative date de iriedaioţia 'ediţiei în limba aroiraîtiă la sSîirşojtull icăntii.

Aceeaşi părere o susţine şi Hewlett Johnson, decanul de Canterbury, care scrie:
„încadrarea în Bundeswehr a unor foşti membri ai organi-zaţiei criminale SS primejduieşte în cel mai înalt grad viitorul păcii. Această nesocotire a sentinţei de la Nürnberg arată lumii că guvernul de la Bonn pregăteşte în mod făţiş un război revanşard".
în primul rând însă poporul german însuşi trebuie să-şi ridice glasul pentru a împiedica reînarmarea SS-ului în Republica federală. Prezenta culegere de documente oferă numeroase argumente pentru lărgirea şi consolidarea unei mişcări de protest a poporului german.
Declarăm în mod expres că această culegere de documente nu este îndreptată împotriva acelor germani care în tinereţe, sub influenţa educaţiei primite, din dorinţa de aventuri sau din alte motive, s-au alăturat organizaţiei SS, convinşi că îşi vor sluji astfel patria, dar care între timp şi-au dat seama că au fost înşelaţi şi transformaţi în unelte pentru realizarea planurilor criminale ale imperialismului german, planuri în-dreptate împotriva propriului popor şi împotriva altor po-poare. Aceste documente sînt menite să contribuie ca pe viitor o asemenea înşelare a germanilor să nu mai fie cu putinţă, să dezvăluie în faţa poporului german adevărul despre fascismul hitlerist şi să demaşte pe toţi cei care sînt gata să reediteze crimele fascismului hitlerist.
Publicarea acestor documente este cu atît mai necesară, cu cît primejdia fascismului mai există încă în lumea con-temporană. Fascismul are pretutindeni - în Germania, Italia, Spania - acelaşi caracter. Evenimentele din Ungaria au arătat că fasciştii horthişti au folosit în 1956 împotriva oa-menilor progresişti aceleaşi metode barbare ca şi pe vremea dominaţiei lor în Ungaria, cînd erau aliaţi cu Hitler. Membrii organizaţiei „Săgeţile încrucişate" - SS-iştii unguri - au torturat şi au ucis iar muncitori, pe soţiile şi pe copiii aces-tora. Au avut loc din nou excese antisemite şi pogromuri împotriva populaţiei evreieşti. In unele ţări occidentale (Franţa, Italia şi Danemarca), în toamna anului 1956, grupu-rile fasciste şi-au ridicat de asemenea capul. Ele au ucis mai mulţi muncitori francezi, între care şi un fost luptător al brigăzilor internaţionale din Spania,
In această situaţie, prezenta culegere de documente con-stituie o chemare la luptă împotriva fascismului care a în-ceput să reînvie, un apel 'adresat tuturor oamenilor de bună credinţă, care, prin acţiuni comune, vor putea să împiedice reînarmarea SS-ului. Revendicarea

formulată de învingătorii fascismului hitierist în 1945 trebuie să fie şi astăzi principala lozincă:
„Niciodată o Europă SS-istă " *Aprilie 1957.*
DJ. HEINRICH TOEPLITZ, deputat ia Camera populară
a R. D. Germane, membru al Consiliului General aii F.I.R.

S e n t i n ț a Tribunalului militar internațional pronunțată împotriva SS-ului,
gestapoului și SD-ului pentru crimele împotriva păcii, crimele de război și crimele împotriva umanității

STRUCTURA ŞI COMPONENŢA GESTAPOULUI ŞI SD-ULUI

Acuzarea[4] a calificat poliţia secretă de stat (gestapo) şi serviciul de siguranţă al reichsfuhrerului SS (SD) drept gru-puri sau organizaţii care trebuie să fie declarate criminale.
Acuzarea a conexat ambele cazuri, cel al gestapoului şi cel al SD-ului, considerând că acest lucru este necesar, dată fiind strînsa colaborare dintre ele...
Pentru prima oară gestapoul şi SD-ul au fost unificate la 26 iunie 1936 prin numirea lui Heydrich[5], care până atunci era şeful SD-ului, în postul de şef al poliţiei de siguranţă aceasta urm'înd să cuprindă atât gestapoul cît şi poliţia judi-ciară (kripo). Pînă atunci SD-ul a fost serviciul secret mai întîi al SS-ului, 'iar după 4 iunie 1934 al întregului partid nazist.
Gestapoul a fost constituit din numeroasele forţe ale poliţiei politice din diferitele laendere germane, unificate sub conducerea personală a lui Himmler, şi anume cu sprijinul lui Goring. La 17 iunie 1936, Hiromler a fost numit şeful poliţiei germane în cadrul Ministerului de Interne. în calitate de reichsfuhrer SS şi şef al poliţiei germane, el a emis la 26 iunie 1936 un decret prin oare atît poliţia judiciară (kripo) cît şi gestapoul au fost incluse în poliţia de siguranţă şi, tot-odată, atît poliţia de siguranţă cît şi SD-ul au fost subordonate lui Heydrich.
Această unificare a poliţiei de siguranţă (o instituţie de stat) cu SD-ul (organizaţie a partidului nazist), sub conducerea lui Heydrich, a fost desăvârşită prin 'decretul din 27 septem-brie 1937, prin oare diferitele instituţii de stat şi de partid din subordinea lui Heydrich, şeful poliţiei de siguranţă şi al SD-ului, au fost unificate într-un singur organism, şi anume Direcţia centrală a siguranţei Reichului (R.S.H.A.) .*., care reprezenta în acelaşi timp una dintre direcţiile centrale ale SS-ului, subordonată lui Himmler în calitate de reichsiuhrer SS, şi o secţie a Ministerului de Interne, subordonată tot lui Himmler în calitate de şef al poliţiei germane. Structura internă a R.S.H.A. ne arată în ce mod această instituţie a unificat direcţiile poliţiei de siguranţă cu cele ale SD-ului.

Note:
* R.S.H.A. - Rieicbs-Sicherheifcs-Hauptaimt. - *Nota trad.*

R.S.H.A. a fost subîmpărţit în 7 direcţii, dintre care două (direcţiile I şi II) se ocupau de probleme administrative. Po-liţia de siguranţă a fost reprezentată prin direcţia a IV-a, conducerea centrală a gestapoului, şi prin direcţia a V-a, conducerea centrală a poliţiei judiciare (kripo). SD-ul a fost reprezentat prin direcţia a III-a. care se ocuua cu activitatea SD-ului în interiorul Germaniei, prin direcţia a Vl-a, care se ocupa cu activitatea SD-ului în afara Germaniei, precum şi prin direcţia a VH-a, pentru cercetarea problemelor cu caracter ideologic. Curând după crearea R.S.H.A.-ului, în noiembrie 1939, poliţia de siguranţă a fost

„coordonată" cu SS, toţi funcţionarii gestapoului şi ai poliţiei judiciare (kripo) fiind trecuţi în SS cu gradele corespunzătoare pe care le aveau înainte.
Prin crearea R.S.H.A.-ului a fost realizată coordonarea activităţii întregii poliţii şi delimitarea atribuţiilor printre funcţionarii superiori ai poliţiei, SD-ul devenind serviciul secret al poliţiei de siguranţă. O coordonare similară a existat şi în cadrul secţiilor locale. In Germania şi în regiunile alipite Reichului, în scopul unei mai bune administraţii civile, secţiile locale ale gestapoului, ale poliţiei judiciare şi ale SD-ului şi-au păstrat formal independenţa. Ele erau însă coordonate prin faptul că personalul de conducere al secţiilor locale ale SS-ului şi ale poliţiei era subordonat inspectorilor poliţiei de siguranţă şi ai SD-ului. în afară de aceasta, una dintre sarcinile principale ale unităţilor locale ale SD-ului era să funcţioneze ca serviciu secret al unităţilor locale ale gesta-poului. Pe teritoriile ocupate, legătura organizatorică dintre secţiile locale ale gestapoului, poliţiei judiciare (kripo) şi SD-ului era ceva mai strînsă. Ele au fost organizate în unităţi locale ale poliţiei de siguranţă şi ale SD-ului şi subordonate atît direcţiei centrale a siguranţei Reichului (R.S.H.A.) cit şi conducătorilor superiori ai SS-Ului şi ai poliţiei, numiţi de Himmler în aparatul administrativ al autorităţilor de ocupaţie.
Pe teritoriile ocupate, secţiile poliţiei de siguranţă şi ale SD-ului erau formate din sectoare, corespunzătoare diferite-lor direcţii ale R.S.H.A. Pe teritoriile ocupate care mai erau regiuni de operaţii militare sau pe care formal încă nu fusese
instaurată* o administraţie germană, sistemul de organizare a poliţiei de siguranţă şi a SD-ului era întrucâtva diferit. Aici, membrii gestapoului, kripoului şi SD-ului erau grupaţi în organizaţii paramilitare, cunoscute sub numele de „Einsatz-kommandos" şi „Einsatzgruppen" *, în cadrul cărora pozi-ţiile-cheie erau ocupate de membri ai gestapoului, kripoului şi SD-ului, iar membri ai poiliţiei de ordine, ai trupelor SS (Waffen-SS) şi chiar ai Wehrmachtului erau folosiţi oa personal auxiliar. Aceste organizaţii se aflau sub controlul nemijlocit al Direcţiei centrale a siguranţei Reichului (R.S.H.A.), iar în regiunile apropiate de linia frontului erau subordonate conducerii operative a comandantului respectiv al armatei.
De aici reiese că, prin activitatea lor, atît gestapoul cît şi SD-ul au fost grupuri importante în cadrul unei organizaţii care unea poliţia de siguranţă şi SD-ul şi au avut strânse legături între ele. Poliţia de siguranţă şi SD-ul se aflau sub conducerea directă a lui Heydrich şi ulterior a lui Kalten-brunner, care îndeplineau funcţia de şef al poliţiei de sigu-ranţă şi al SD-ului; ele aveau un singur for conducător, şi anume R.S.HA-, un sistem propriu de subordonare şi acţionau ca o singură organizaţie atît în Germania, pe teritoriile ocupate, cît şi în zona apropiată de linia frontului. In pe-rioada de oare tribunalul se ocupă în primul rînd, candidaţii la posturi în poliţia de siguranţă şi în SD au fost instruiţi în toate subgrupurile, trecînd prin gestapo, prin kripo şi prin SD...

Activitate criminală
Ea început, una dintre misiunile principale ale gestapoului era să preîntâmpine orice opoziţie politică faţă de regimul nazist, misiune pe care o îndeplinea cu sprijinul SD-ului.
Principala armă a gestapoului în îndeplinirea misiunii sale au fost lagărele de concentrare. Gestapoul nu exercita con-trolul administrativ asupra lagărelor de concentrare, dar ca organ al R.S.H.A. era răspunzător pentru internarea deţinuţi-lor politici în aceste lagăre.
Interogarea deţinuţilor politici în aceste lagăre era condusă de obicei de funcţionari ai gestapoului.

Note:
* Companii şi grupe operative speciale. - *Nota trad.*

Gestapoul şi SD-ul se ocupau, de asemenea, de anchetarea celor acuzaţi de trădare, precum şi de problemele presei, ale cultelor şi ale populaţiei evreieşti. La' 24 ianuarie 1939, Heyd-rich, şeful poliţiei de siguranţă şi al SD-ului, a fost însărcinat să grăbească emigrarea şi evacuarea evreilor din Germania şi ulterior, la 31 iulie 1941, să „rezolve definitiv" problema evre-iască în ţările europene aflate sub dominaţia Germaniei. Sub conducerea standartenfuhrerului Eiehmann[7] a luat fiinţă, în cadrul R.S.H.A., o direcţie specială a secţiilor gestapoului, oare se ocupa de problema evreiască şi îşi trimitea agenţii în teritoriile ocupate spre „a cerceta" acolo această problemă.

Secţiile locale ale gestapoului au fost folosite la început pen-tru supravegherea emigrării evreilor, iar apoi pentru depor-tarea lor în răsărit, atît de pe teritoriul Germaniei cît şi de pe teritoriile ocupate în timpul războiului. In cadrul R.S.H.A. a fost creat un comandament special format din conducători ai gestapoului care avea sarcina să organizeze deportarea evrei-lor din ţările cotropite de puterile axei în Germania, în scopul „rezolvării definitive".

Secţiile locale ale poliţiei de siguranţă şi ale SD-ului au jucat un rol important şi în administrarea teritoriilor ocupate de Germania. Modul în care au participat la această admi-nistrare reiese din măsurile luate în vara anului 1938 în vederea pregătirii atacului plănuit atunci împotriva Ceho-slovaciei. Au fost organizate cunoscutele „Einsatzgruppen" ale poliţiei de siguranţă şi ale SD-ului, care trebuiau să urmeze Wehrmachtul pe teritoriul Cehoslovaciei pentru a controla viaţa politică pe teritoriile ocupate. Au fost elabo-rate planuri pentru pătrunderea unor membri ai SD-ului pe acest teritoriu încă înainte de invazie şi pentru întocmirea unor fişe personale despre locuitorii care urmau să fie supra-vegheaţi, respectiv cărora trebuia să li se confişte paşapoar-tele sau care trebuiau lichidaţi. Ce-i drept, aceste planuri au fost considerabil modificate, deoarece s-a renunţat la atacul împotriva Cehoslovaciei, dar în cursul operaţiilor militare care s-au desfăşurat efectiv, în special în timpul războiului împotriva U.R.S.S., aceste „Einsatzgruppen" ale poliţiei de siguranţă şi ale SD-ului au acţionat cu brutalitate, îmbinînd măsurile de reprimare a populaţiei civile cu exterminarea în masă a evreilor. Heydrich a dat ordin să se înscenеze în 1939 incidente la frontiera polono-germană, cu. scopul de a oferi astfel lui Hitler un pretext pentru atacarea Poloniei; La aceste acţiuni au participat atît gestapoul cît şi SD-ul,

Secţiile iocale ale poliţiei de siguranţă şi:ale SD-ului şi-extins activitatea asupra teritoriilor ocupate îndată ce acestea încetau să mai Ifie 'teatrul unor operaţii militare, Po-liţia de siguranţă şi SD-ul operau pe scară largă arestări în rândurile populaţiei civile din ţările ocupate, ţineau multe dintre persoanele arestate în închisori în condiţii inumane, aplioîndu-ile metodele cele mai brutale şi mai josnice, şi lş trimiteau în număr mare în lagăre de concentrare, Unităţi locale ale poliţiei de siguranţă şi ale SD-ului au participat la împuşcarea ostatecilor, la arestarea membrilor lor de fa-milie şi la executarea fără nici un fel de procedură judiciară a persoanelor acuzate de a fi terorişti şi sabotori; ele au participat, de asemenea, la îndeplinirea ordinului „Nacht-und-Nebel-Erlass"[8] („noapte şi negură"), pe baza căruia persoa-nele acuzate de a fi comis o infracţiune (împotriva securităţii trupelor de ocupaţie erau executate în decurs de o săptămână sau erau deportate ân secret în Germania, fără isă li se per-mită să intre în legătură cu familiile sau cu prietenii lor.

Secţiile poliţiei de siguranţă şi ale SD-ului iau participat şi la îndeplinirea programului de muncă forţată. în unele teritorii ocupate, ele au ajutat secţiile locale pentru recru-tarea braţelor de muncă să adune efectivul care le-a fost prescris de Sauckel[9]. Unităţi ale gestapoului supravegheau în Germania persoanele deportate aici pentru munca de sclavi şi pedepseau pe cei oare nu se prezentau la locul lor de muncă. Gestapoul supraveghea, de asemenea, aşa-numitele lagăre de instruire pentru muncă. Deşi în aceste lagăre puteau fi

trimişi şi muncitori germani, ele aveau în primul rând rolul de a sili pe muncitorii străini să contribuie la efor-turile de război ale Germaniei. în ultima fază a războiului, aînd SS a iniţiat pe cont propriu un program de muncă forţată, gestapoul a fost însărcinat cu arestarea unui număr de muncitori cu scopul de a asigura o rezervă suficientă de braţe de muncă pentru lagărele de concentrare.
Secţiile locale ale poliţiei de siguranţă şi ale SD-ului au participat, de asemenea, la săvârşirea unor crime de război, ca, bunăoară, torturarea şi asasinarea prizonierilor de război.
Prizonierii de război sovietici aflaţi in lagăre germane au fost anchetaţi de „Einsatzkommandos" care se aflau sub con-ducerea secţiilor locale ale gestapoului. Comisarii, evreii, re-prezentanţii intelectualităţii, „comuniştii fanatici", precum şi acei oameni care au fost găsiţi bolnavi incurabili au fost consideraţi „indezirabili" şi exterminaţi. Secţiile locale ale

poliţiei de siguranţă şi ale SD-ului aU participat şi la înde-plinirea cunoscutului „Erschiessungserlass" [10] (ordin de îm-puşcare), oare a intrat în vigoare la 4 martie 1944 şi potrivit căruia prizonierii de război prinşi după tentative de evadare urmau să nu mai fie consideraţi prizonieri de război, ci să fie trimişi în secret la Mauthausen pentru a fi împuşcaţi. In sfîrşit, membri ai poliţiei de siguranţă şi ai SD-ului au mai fost însărcinaţi cu aducerea la îndeplinire a ordinului cu privire la împuşcarea paraşutiştilor şi a detaşamentelor „commandos" "...
Extras din sentinţa Tribunalului militar internaţional de la Nurnberg.

STRUCTURA ŞI COMPONENŢA SS-ULUI
Acuzarea a calificat detaşamentele de pază ale partidului muncitoresc national-socialist german[12] (cunoscute în general oa SS *) drept o organizaţie care trebuie să fie declarată criminală. Acea parte a acuzării care se ocupă de SS include şi serviciul de siguranţă al reichsfuhrerului SS (cunoscut în general oa .SD). Această din urmă organizaţie, care iniţial a fost o secţie secretă a SS-ului, a devenit ulterior o parte importantă a organizaţiei poliţiei de siguranţă şi SD-ului şi este analizată în capitolul sentinţei tribunalului referitor la gestapo.
SS-ul a fost constituit de Hitler în 1925, mai întîi ca un grup de elită al SA pentru scopuri politice, sub pretextul asigurării pazei vorbitorilor în adunările deschise ale parti-dului nazist. După acapararea puterii de către nazişti, SS-ul a început să fie folosit pentru menţinerea liniştei şi ordinii şi pentru supravegherea participanţilor la manifestări de masă; pe lîngă aceasta, printr-un ordin al fuhrerului, a primit şi misiunea de a asigura „securitatea internă" a ţării. SS-ul a jucat un rol important cu prilejul „puciului" lui Rohm[13] din 30 iunie 1934 şi, drept recompensă pentru serviciile aduse, a fost ridicat curînd după aceea la rangul de unitate independentă a partidului nazist.
In 1929, cînd Himmler a fost numit pentru prima oară reiehsfuhrer, SS-ul avea un efectiv de 280 de oameni, format din cei consideraţi demni de o deosebită încredere. în 1933,

Note:
* SS - iniţialele denumirii germane: „SchuJtzâtaffelin" (deta-şamente de pază). - *Nota trad.*

el se compunea din 52 000 de oameni, recrutaţi din cele mai diferite pături sociale.
Organizaţia propriu-zisă a SS-ului a constituit-o SS-ul general (Allgemeine-SS), care s-a dezvoltat pînă în 1939 într-un corp numărînd 240 000 de oameni, fiind împărţit după principii militare în divizii şi regimente (gru-puri şi standarde). în timpul războiului, efectivul lui s-a redus la mai puţin de 40 000 de oameni.

Iniţial, din SS mai făceau parte alte două formaţii, şi anume detaşamentele militare SS (SS-Verfugungstruppe), com-puse din SS-işti voluntari, care în locul serviciului militar obligatoriu prestau serviciul militar de patru ani, şi unităţile SS „cap de mort" - unităţi speciale pentru paza lagărelor de concentrare, subordonate SS-ului din 1934. Detaşamentele mi-litare SS au luat fiinţă ca o unitate înarmată care, în caz de mobilizare, urma să acţioneze împreună cu armata. în vara anului 1939, detaşamentele militare SS au fost transformate într-o divizie motorizată, cu scopul de a forma nucleul trupe-lor oare în 1940 au devenit cunoscute ca trupe SS (Waffen-SS).
în aoel an, trupele SS aveau un efectiv de 100 000 de oameni, dintre care 56 000 proveneau din detaşamentele militare SS, iar restul din Allgemeine-SS şi din unităţile SS „cap de mort".
Spre sfîrşitul războiului, Waffen-SS număra circa 580 000 de oameni, respectiv 40 de divizii. Din punct de vedere tactic era subordonat Wehrmachtului, dar obţinea tot echipamentul cît şi subzistenţa prin secţiile de 'administraţie ale SS-ului şi se afla sub controlul disciplinar al acestora.
Conducerea centrală SS avea 12 direcţii centrale. Cele mai importante dintre ele erau: Direcţia centrală a siguranţei Reichului (R.S.H.A.), despre care s-a mai vorbit; Direcţia cen-trală economică-administrativă (W.V.H.A.) *, care pe lingă ce-lelalte atribuţii ale sale administra lagărele de concentrare; Direcţia centrală pentru probleme de rasă şi colonizare, pre-cum şi direcţii auxiliare pentru repatrierea persoanelor de origine germană din alte ţări (Volksdeutsche Mittelstelle). în cadrul Conducerii centrale SS exista şi o- direcţie juridică, SS-ul avînd jurisdicţia sa proprie; SS-iştii erau supuşi jurisdicţiei unor tribunale .speciale. în afară de aceasta, printre serviciile centrale ale SS-ului se număra și un institut pentru cercetarea eredităţii, cunoscut sub denumirea de „Ahnenerbe". După cum, s-a constatat, colaboratorii acestei organizaţii au fost în cea mai mare parte membri de onoare ai SS. în timpul războiului,

Note:
* W.V.H.A. - Wi'**rtS**'oruaf'ts-Verwlailtungs-Hiaiuiplta^rnit. - *Nota trad.*

institutului pentru cercetarea eredităţii i s-a mai alăturat un institut pentru cercetări ştiinţifice militare, care a efec-tuat vaste experienţe, folosind ca material experimental oamenii vii. Unul dintre colaboratorii acestui institut a fost un oarecare dr. Rascher, oare a efectuat experienţele cu ştirea in-stitutului pentru cercetarea eredităţii („Ahnenerbe") ţ aceste experienţe au fost subvenţionate de către reichsfuhrerul SS, iniţiatorul acestui institut, şi se desfăşurau sub oblăduirea lui.
în 1933 a început fuzionarea treptată, dar completă a poliţiei cu SS. In 1936, Himmler, reichsfuhrerul SS, a devenit şeful poliţiei germane, primind în subordinea sa atît poliţia regulată, în uniformă, cît şi poliţia de siguranţă. Himmler a introdus un sistem după care conducătorii superiori SS şi ai poliţiei, pe care el îi numea in fiecare district militar, răspun-deau - în cadrul teritoriilor respective, ca reprezentanţi personali ai săi, - pentru coordonarea activităţii poliţiei de ordine, a poliţiei de siguranţă, a SD-ului şi a SS-ului general (Allgemeine-SS). Coordonarea SS-ului şi a poliţiei s'a realizat în 1939, prin trecerea tuturor funcţionarilor poliţiei de sigu-ranţă şi ai poliţiei de ordine în.SS, menţinîndu-li-se în SS gradele pe care le avuseseră în poliţie.
Pînă în 1940, SS-ul a fost o organizaţie alcătuită exclusiv pe bază de voluntariat. După crearea trupelor SS (Waffen-SS), în 1940, numărul celor mobilizaţi pentru Waffen-SS a început să crească treptat. Se pare că circa o treime dintre cei care au fost încadraţi în Waffen-SS au fost mobilizaţi şi că pro-centul celor mobilizaţi a fost mai mare la sfârşitul

războiului decît la începutul lui; totuşi afluxul de voluntari a continuat pînă ,1a terminarea războiului în proporţii considerabile.

Activitate criminală

Unităţile SS au participat activ la măsurile care au dus la războiul agresiv. Detaşamente înarmate SS au fost folosite la ocuparea ţinutului sudeţilor, a Boemiei, Moraviei şi a ţinutului Memel. „Corpul de voluntari" al lui Henlein [14] se afla în timpul operaţiilor din ţinutul sudeţilor, în 1938, sub ordinele reichs-fuhrerului SS, iar secţia de repatriere a persoanelor de origine germană (Volksdeutsche Mittelstelle) finanţa acolo activitatea coloanei a eincea.

Pe plan general, participarea SS-ului Ia săvârşirea de crime de război şi crime împotriva umanităţii a fost şi mai însem-

nată. Avînd controlul asupra organizaţiei poliţiei, in special asupra poliţiei de siguranţă şi SD-ului, SS ia fost coautorul tu-turor crimelor care formează obiectul acelui capitol din sen-tinţă oare se referă la gestapo şi SD. în aceeaşi măsură au par-ticipat la plănuirea acestor crime şi celelalte formaţii ale SS.

Este -dovedit că în unele divizii ale trupelor SS împuşcarea unor prizonieri de război neînarmaţi a fost un procedeu obiş-nuit... Divizii ale trupelor SS poartă răspunderea pentru nume-roase măceluri şi atrocităţi săvîrşite pe teritoriile ocupate, ca, de pildă, pentru măcelul de la Oradour şi Lidice.

începând din 1934, SS a fost răspunzător pentru paza şi ad-ministraţia lagărelor de concentrare. Dovezile prezentate nu lasă nici o urmă de îndoială că brutalitatea promovată siste-matic în tratamentul deţinuţilor din lagărele de concentrare a fost rezultatul politicii generale preconizate de SS; potrivit acestei politici, deţinuţii trebuiau consideraţi ca reprezentanţi ai unor rase inferioare şi deci trataţi cu dispreţ. Există dovezi că, în măsura în care acest lucru era posibil fără a se preju-dicia capacitatea de acţiune a batalioanelor de pază, Himmler cerea ca aceste batalioane să fie mutate pe rând în diferite lagăre, cu scopul ca toţi membrii SS să .cunoască metodele ce trebuiau aplicate reprezentanţilor raselor inferioare.

După 1942, cînd lagărele de 'concentrare au trecut sub ad-ministraţia W.V.H.A.-ului, ele au servit ca furnizoare de robi pentru munca forţată. Un acord încheiat la 18 septembrie 1942 cu Ministerul Justiţiei[15] prevedea că elementele antisociale vor fi puse, după ispăşirea pedepsei cu închisoarea, la dispoziţia SS-ului pentru a fi exterminate printr-o muncă excesivă.

Cu ajutorul poliţiei de siguranţă, al SD-ului şi chiar al Waf-fen-SS-ului s-au luat permanent măsuri pentru ca SS să dis-pună de forţe suficiente pentru programele sale de muncă în lagărele de concentrate. în colaborare cu administraţia lagăre-lor de concentrare, SS urmărea să efectueze o serie de expe-rienţe pe oameni vii, în care scop au fost folosiţi prizonieri de război şi deţinuţi din lagărele de concentrare. Aceste expe-rienţe includeau congelarea pînă la moarte şi uciderea prin gloanţe otrăvite. SS a ştiut să-şi asigure pentru aceste expe-rienţe subvenţii din partea guvernului, pe temeiul că dispunea de material uman pe care nici o altă organizaţie nu-l putea folosi în asemenea scopuri.

Nu a existat o formaţie SS care să nu fi participat la această activitate criminală. Allgemeine-SS a participat activ

la prigonirea evreilor şi a fost folosit pentru completarea pazei lagărelor de concentrare. Unităţi ale Waffen-SS au par-ticipat în mod direct la uciderea prizonierilor de război şi la atrocităţile comise pe teritoriile ocupate. Din Waffen-SS se recruta personalul pentru „Einsatzgruppen" şi tot Waffen-SS comanda unităţile de pază din lagărele de concentrare,

după oe a inclus în formaţia sa unităţile „cap de mort", care asigu-rau iniţial paza în aceste lagăre. Numeroase unităţi de poliţie ale SS-ului au fost folosite, de asemenea, pe scară largă la săvîrşirea de atrocităţi în ţările ocupate, precum şi la extermi-narea evreilor din aceste ţări. Organizaţia centrală SS a supra-vegheat activitatea tuturor acestor formaţii şi a fost răspun-zătoare pentru asemenea acţiuni speciale oa experienţele pe oameni vii şi .^rezolvarea definitivă" a problemei evreieşti.
Tribunalul constată că aceste acţiuni criminale au fost des-tul de bine cunoscute membrilor organizaţiei pentru a îndrep-tăţi declaraţia că SS a fost o organizaţie criminală în sensul în care se va arăta mai jos. Se pare că s-au făcut încercări de a păstra în secret anumite acţiuni ale acestei organizaţii, dar programul ei criminal a fost atît de vast şi a dus la asasinate în proporţii atît ide uriaşe, încît activitatea criminală a organi-zaţiei trebuie să fi fost cunoscută de cercuri largi. Afară de aceasta, nu trebuie nesocotit faptul că crimele săvîrşite de SS decurgeau în mod cu totul logic din principiile pe care se întemeia această organizaţie... SS a fost instruit în sensul ca menirea lui este de a ajuta guvernul nazist la instaurarea do-minaţiei sale asupra Europei şi la exterminarea tuturor rase-lor inferioare. Această credinţă mistică şi fanatică în superiori-tatea germanilor nordici a dus la dispreţul conştient, ba chiar la ura faţă de alte rase şi la acţiuni criminale de felul celor descrise mai sus, ele fiind considerate ca ceva de la sine înţe-les, dacă nu chiar ca o chestiune de mîndrie... Hess scria, pe bună dreptate, că Waffen-SS ar fi cel mai indicat pentru re-zolvarea problemelor speciale pe teritoriile ocupate, avîndu-se Iii vedere pregătirea lui vastă în problemele de rasă şi de na-ţionalitate, într-o serie de discursuri ţinute în 1943, Himmler a arătat că este mîndru de faptul că SS s-a dovedit capabil să comită aceste acţiuni criminale. El îşi încuraja sub-alternii, îndemnîndu-i să fie „dîrzi şi necruţători", vorbea des-pre împuşcarea a „mii de fruntaşi polonezi" şi exprima oame-nilor săi mulţumiri pentru sprijinul pe care i l-au acordat şi pentru faptul că nu au dat semne de slăbiciune la văzul a sute şi mii de cadavre ale victimelor lor. El glorifica, cu alt prilej,

exterminarea fără milă' a evreilor, numind această acţiune drept o „deparazitare". Aceste discursuri dovedesc că starea de spirit predominantă în SS era în deplină concordanţă cu aceste fapte criminale.

Concluzii

SS a fost folosit pentru scopuri care, potrivit Statutului tri-bunalului [10], sînt criminale, şi anume: prigonirea şi extermi-narea evreilor, atrocităţi şi asasinate în lagăre de concentrare, excese în administrarea teritoriilor ocupate, realizarea progra-mului de muncă forţată, precum şi schingiuirea şi asasinarea prizonierilor de război. Acuzatul Kaltenbrunner a fost membru al SS-ului şi implicat în aceste a c ţ i u n i î n ceea ce priveşte SS-ul, tribunalul consideră ca -făcând parte din această orga-nizaţie toate persoanele care ân mod oficial au fost primite ca membri în SS, inclusiv membri ai Allgemeine-SS, ai Waf-fen-SS, ai unităţilor SS „„cap de mort", cît şi persoanele oare alcătuiau unităţile de poliţie, în măsura în care erau membri ai SS. Tribunalul nu include în această categorie aşa-numitele unităţi de cavalerie ale SS. Serviciul de siguranţă al reichs-führerului SS (cunoscut în general ca SD) este analizat în ca-pitolul sentinţei tribunalului privind gestapoul şi SD-ul.
Tribunalul declară criminal, în sensul Statutului, grupul compus din persoanele primite oficial ca membri în SS, po-trivit cu enumerarea din alineatul precedent, în -măsura în care au aderat la organizaţie sau au rămas în rîndurile ei deşi erau conştiente că aceasta a fost folosită pentru săvîrşirea unor acţiuni oare, potrivit art. 6 al Statutului tribunalului, sînt declarate criminale, sau în măsura în care au participat perso-nal, ca membri ai organizaţiei, la săvîrşirea unor asemenea crime; excepţie fac însă persoanele care au fost silite de către stat să devină membri ai organizaţiei, în aşa fel încît nu aveau de ales şi care, în afară de

aceasta, nu au participat la săvîr-şirea unor asemenea crime. Prezenta sentinţă se întemeiază pe participarea acestei organizaţii la crime de război şi crime împotriva umanităţii legate de război; din acest motiv, per-soanele care au încetat să fie membri ai organizaţiilor men-ţionate în alineatul precedent înainte de 1 septembrie 1939 nu pot fi incluse în grupul declarat criminal.
Extras din sentinţa Tribunalului militai internaţional de la Nürnberg.

Göring, Hess, Ribbentrop, Heitel şi alţi criminali de război pe banca acuzării
Tribunalul militar internaţional de la Nürnberg condamnă pe crimi-nalii de război, vinovaţi de moartea a 11 000 000 de oameni asasinaţi in lagărele de concentrare

II

Documente și relatări despre crimele împotriva poporului german

TEROAREA FASCISTĂ ÎMPOTRIVA PARTIDULUI COMUNIST DIN GERMANIA

Instaurarea dictaturii hitleriste în scopul înfăptuirii planurilor tîlhăreşti ale imperialismului german

Conducătorii partidului nazist nu au făcut nici o încercare serioasă de a camufla faptul că prin intrarea lor în viaţa poli-tică a Germaniei nu urmăreau decît lichidarea structurii de-mocratice a republicii delà Weimar [18] şi înlocuirea ei printr-un regim nazist totalitar, menit să le permită realizarea fără nici o împotrivire a programului lor politic, pe care-l proclamau în mod deschis. Hitler, pregătindu-se în vederea zilei în care va cuceri puterea în Germania, l-a numit în ianuarie 1929 pe Heinrich Himmler în funcţia de . reichsführer SS, dîndu-i în-sărcinarea specială de a transforma SS într-un puternic grup de elită, pe care să poată conta în orice împrejurări.
La 30 ianuarie 1933, Hitler a reuşit să obţină de la pre-şedintele Hindenburg numirea sa în postul de cancelar al Reichului. Acuzaţii Göring, Schacht şi von Papen au contri-buit la aceasta în mod activ, făcînd uz de influenţa lor. Von Papen fusese numit cancelar al Reichului la 1 iunie 1932. La 14 iunie el a abrogat decretul guvernului Brüning din 13 apri-lie 1932, care prevedea dizolvarea organizaţiilor naziste para-militare, inclusiv a organizaţiilor SA şi SS. Aceasta s-a făcut pe baza unei înţelegeri intervenite între Hitler şi von Papen, deşi von Papen tăgăduieşte că în această problemă ei căzuseră de acord încă Ia 28 mai, aşa cum afirmă dr. Hans Volz în „Date din istoria N.S,D.A.P."-ului; von Papen a mărturisit însă în cursul interogatoriului că anularea decretului s-a făcut pe baza unei înţelegeri prealabile. Alegerile în Reichstag din 31 iulie 1932 s-au soldat cu o creştere însemnată a forţei partidului nazist; datorită acestui fapt, von Papen a oferit lui Hitler postul de vicecancelar, dar acesta l-a refuzat. El a in-sistat să devină cancelar. în noiembrie 1932, un grup de mari industriaşi şi financiari au semnat şi au prezentat preşedintelui von Llindenburg o petiţie în care i-au cerut să încredinţeze lui

Hitler postul de cancelar. La strângerea de semnături ᵛpe această petiţie, Schaoht a jucat un rol de seamă.
în alegerile din 6 noiembrie, care au urmat după căderea guvernului, numărul voiturilor obţinute de partidul nazist a scăzut; cu toate că, von Papen a depus în continuare efor-turi pentru a-l determina pe Hitler să facă parte din guvern, aceste eforturi au rămas fără rezultat. La 12 noiembrie, Schaoht scria lui Hitler:

„Pentru mine nu încape nici o îndoială că evoluţia eveni-mentelor nu se poate solda decât cu numirea dv. în postul de cancelar. Se pare că încercarea noastră de a obţine o serie de semnături în acest scop în rîndurile cercurilor economice nu este totuşi zadarnică...".
După refuzul lui Hitler din 16 noiembrie, von Papen a de-misionat. Succesorul lui a devenit generalul von Schleicher, dar Papen şi-a continuat activitatea. La 4 ianuarie 1933, el a avut o întrevedere cu Hitler în casa bancherului von Schro-der[10] din Koln, iar la 22 ianuarie a participat, împreună cu acuzatul Goring şi cu alte persoane, la o şedinţă care a avut loc în casa acuzatului Ribbentrop. Afară de aceasta, la 9 ia-nuarie el a avut o întrevedere particulară cu preşedintele Hindenburg, iar începînd din ziua de 22 ianuarie a purtat con-vorbiri oficiale cu Hindenburg în legătură cu formarea unui guvern în frunte cu Hitler.
în ziua numirii sale în postul de cancelar, Hitler a ţinut prima şedinţă a cabinetului său, şedinţă la care au parti-cipat în calitate oficială acuzaţii Goring, Frick, Funk, von Neurath şi von Papen. La 28 februarie 1933 a fost incendiată clădirea Reichstagului din Berlin[20]. Acest in-cendiu a fost folosit de Hitler şi de guvernul său ca pre-text pentru a emite chiar în aceeaşi zi un decret prin care au fost anulate drepturile constituţionale fundamentale. De-cretul a fost semnat 'de preşedintele Hindenburg şi contrasem-nat de Hitler şi de acuzatul Frick, care pe atunci a deţinut postul de ministru de interne al Reichului. La 5 martie s-au ţinut alegeri, în oare din totalul de 647 de mandate partidul nazist a obţinut 288. Guvernul lui Hitler s-a străduit din răs-puteri să strecoare o „legea împuternicirilor", care să-i dea întreaga putere legislativă, inclusiv dreptul de a se abate de la constituţie. El[21] nu avea însă majoritatea necesară în Reichstag pentru a putea înfăptui aceasta pe cale constituţio-nală. De aceea a făcut uz de decretul care anulase drepturile fundamentale şi a arestat un mare număr de deputaţi comunişti

şi activişti de partid, ţinîndu-i în aşa-zisă „detenţiune preventivă". După aceea, Hitler a supus Reichstagului „legea împuternicirilor", lăsînd să se înţeleagă clar că, în cazul res-pingerii acestei legi, se vor lua măsuri şi mai drastice. Legea a fost adoptată-la 24 martie 1933.
Extras din sentinţa Tribunalului militar internaţional de la Nürnberg.

Decretul preşedintelui Reichului privind securitatea poporului şi statului emis la 28 **februarie 1933**

(„Reichsgesetzblatt", partea I, 1933, pag. 83)
In baza § 2 din art. 48 al Constituţiei germane, în vederea contracarării actelor comuniste de violenţă, care reprezintă o primejdie pentru stat, se hotărăşte:
§ 1
Art. 114, 115, 117, 118, 123, 124 şi 153 ale Constituţiei Reichului german se abrogă pînă la noi dispoziţii. Prin ur-mare siîot admise îngrădiri ale libertăţii individuale, ale drep-tului de liberă exprimare a opiniei, inclusiv îngrădirea liber-tăţii presei, a dreptului de asociere şi a dreptului la întruniri publice, violarea secretului corespondenţei poştale şi telegra-fice, a secretului convorbirilor telefonice, efectuarea de per-cheziţii domiciliare şi confiscări, precum şi îngrădiri ale dreptului de proprietate, chiar şi în afara limitelor legale sta-bilite în această privinţă.
§ 2
Dacă în vreunul din laendere nu vor fi luate măsurile ne-cesare pentru restabilirea ordinii şi securităţii publice, gu-vernul Reichului poate să-şi asume provizoriu atribuţiile or-ganului suprem all puterii din landul respectiv.
§ 3

Organele puterii din laendere şi comune (uniuni de co-mune) vor aduce IIa îndeplinire, în limitele competenţei lor, pe baza § 2 din decretul de faţă, ordinele emise de guvernul Reichului.

Nesupunerea faţă de ordinele date de organele supreme ale laenderelor sau de organele din subordinea lor, emise în vederea traducerii în viaţă a prezentului decret, sau faţă de ordinele guvernului Reichului emise pe baza Ş 2 din decretul de faţă, precum şi îndemnarea sau incitarea la nesupunere se pedepsesc cu închisoare pe termen de cel puţin o lună saU amendă de la 150 pînă la 15 000 de mărci germane, dacă ac-ţiunile menţionate nu atrag, potrivit, altor dispoziţii, pedepse mai grele.
Nesupunerea faţă de ordinele emise pe baza § 1, nesu-punere care pune în primejdie viaţa oamenilor, se pedepseşte cu muncă silnică - iar în cazul unor circumstanţe atenuante, cu închisoare pe termen de cel puţin 6 luni - , sau cu pe-deapsa ou moartea - iar în cazul unor circumstanţe ate-nuante, cu muncă silnică pe termen de cel puţin doi ani. Pe lângă aceasta se poate proceda la confiscarea averii.
îndemnarea sau incitarea ila nesupunere faţă de ordinele emise pe baza § 2 - fapte care prezintă un pericol public - , se pedepsesc cu muncă silnică, iar în cazul unor circum-stanţe atenuante, cu închisoare pe termen de cel puţin trei luni.
§ 5
Crimele pentru care Codul penal prevede muncă silnică pe viaţă - ' art. 81 (înaltă trădare), art. 229 (otrăvirea de oa-meni), art. 307 (incendiere), art. 311 (provocarea de explozii), art. 312 (provocarea de inundaţii)., art. 315, § 2 (deteriorarea de linii ferate), art. 324 (otrăviri în masă) - vor fi pedep-site cu moartea.
Ou moartea sau, în cazul oînd pînă acum nu s-a aplicat o pedeapsă mai grea, cu muncă silnică pe viaţă sau cu muncă silnică pînă ila 15 ani va fi pedepsit:
1) cel care atentează la viaţa preşedintelui Reichului, a vreunui membru ori comisar al guvernului Reichului sau al guvernului unui land, precum şi cel care instigă la aseme-nea atentate, îşi oferă serviciille sau primeşte o astfel de ofertă, sau intră în înţelegere cu o alltă persoană în vederea săvînşirii. unui asemenea atentat;
2) cel care săvîrşeşte fapte prevăzute în art. 115 al. 2 din Codul penal (rebeliune) sau în art. 125 al. 2 (tulburarea gravă

a păcii interne) cu arma în mână sau în mod conştient şi pre* meditat cu ajutorul unei persoane înarmate;
3) cel care privează pe alţii cu forţa de libertate (art. 239 din Codul penal) pentru a'-i folosi ca ostatici în lupta poli' tică.
§ 6
Prezentul decret intră în vigoare din ziua publicării lui.
Berlin, 28 februarie 1933
Preşedintele Reichului von Hindenburg
Cancelarul Reichului Adolf Hitler
Ministrul ide interne al Reichului Frick
Ministrul de justiţie al Reichului Dr. Giirtner
Ordin cu privire Ia arestarea tuturor activiştilor Partidului Comunist din Germania
Radiogramă:
emisă de consilierul guvernamental dr. Miiller de la Direcţia poliţiei din lena.
„Către toate secţiile poliţiei de stat:

1. Pe baza art. 7 al Ordinului din 4.2.33, poliţia urmează să sechestreze şi să confişte toate manifestele, afişele, ziarele locale şi alte publicaţii similare ale P.C.G.
2. în interesul securităţii publice, în conformitate cu art. 22 al Ordinului din 4.2.33 şi cu art. 86 din Codul penal, toţi deputaţii comunişti în landtagul Turingiei şi toţi activiştii P.C.G. vor f i arestaţi.
3. Se vor efectua percheziţii minuţioase la toţi activiştii parti-dului comunist, întrucât există bănuiala că aceştia pregătesc acţiuni de înaltă trădare.
Recepţionat între orele 2,15 şi 2,30.

Ordin cu privire la arestarea lui Ernst Thälmann şi a altor membri ai CC. al P.C.G.
Radiograma trimisă la 28 februarie 1933 din Potsdam la
Vor fi arestaţi următorii membri ai Comitetului Central al Paitidului Comunist din Germania: 1) preşedintele parti-dului, muncitorul în transporturi Ernst Thälmann, născ. 16.4.86 la Hamburg, domiciliat în Berlin - Charlottenburg, Bismarck-strasse 24, înregistrai la poliţie la d-l Kowalski; 2) redac-torul Franz Dahlen, născ. 14.1.92 la Rohrbrach, domiciliat în Berlin, Greifswalderstrasse 147 11) secretarul partidului, Wilhelm Pieck, născ. 3.1.[3]6 la Guben, domiciliat în Steglitz Schadenrute 2; 12) nituitorul Wilhelm Florin, născ. 16.3.94 la Köln-Poll, domiciliat în Berlin Werneuchenerstrasse 17, în ca-litate de chiriaş.
Berlin, nr. 104/1.
După alegeri, deputaţii comunişti aleşi vor fi arestaţi
Preşedintele guvernului Potsdam, 11 martie 1933
S e c r e t !
D-l Ministru de interne al Prusiei a trimis următoarea te-legramă către toţi preşedinţii de guvern din Prusia: „Către toţi preşedinţii de guvern din Prusia, După terminarea alegerilor vor fi arestaţi toţi deputaţii comunişti ai Reichstagului şi Landtagului. Vor fi transferaţi imediat la Berlin, Se va cere de urgenţă numele lor la preşe-dinţii comisiilor electorale ale districtelor. Se vor lua măsuri pentru executarea întocmai a acestei dispoziţii. Lista cu nu-mele deputaţilor despre care se presupune că vor fi aleşi va fi expediată de urgenţă prin curier.
Ministrul de interne al Prusiei LKPA. T 2 a"
Rog a se lua măsurile necesare pentru ca arestarea depu-taţilor să poată fi efectuată cît mai repede. Numele deputa-ţilor vor fi comunicate de îndată ce vor fi cunoscute.
Din însărcinare, semnat baron Schenck zu Schweinsberg.
Autentificat: Kahler, funcţionar, al' cancelariei guvernului.
Către
domnii consilieri ai districtului, domnul preşedinte al poliţiei, Potsdam, domnul maior Hermann, Brandenburg, domnul primar, şef al secţiei de , poliţie din Wittenberg, direcţiile poliţiei din Eberswalde şi Rathenow.

Demonstraţiile populaţiei împotriva arestării unor antifascişti împrăştiate de către poliţie
Referitor la: arestarea activiştilor P.C.G.
Camburg, 1 martie 1933
Pe baza unei dispoziţii date de consilierul guvernamental dr. Müller, ieri la orele 1 şi 20 de minute, sergentul-major de jandarmerie Schnaus, sergenţii-majori de poliţie Richter şi Knappe şi subsemnatul au arestat; în după-amiaza zilei de ieri şi au transportat la închisoarea tribunalului orăşenesc pe următorii:
1. zeţarul F r i t z K r ä h l i n g din' Camburg,
2. muncitorul A l f r e d F r i s c h e ,

3. fierarul A l f r e d F r i s c h e ,
4. domnişoara P a u l a H a g e n a u e r ,
5. fierarul E r i c h G r ü n e w a l d .
Jandarmeria a arestat în afara razei oraşului pe următorii:
6. sanitarul H e i n z M a r q u a r d t ,
7. dulgherul E s c h e - Würchhausen,
8. muncitorul agricol M ü l l e r - Janisroda.
Transportarea celor arestaţi la (închisoarea tribunalului
landului din Weimar urma -să se tacă, potrivit unei dispoziţii date de consilierul guvernamental dr. Müller, între orele 5 şi 6, cu un autocamion al firmei „G. Luft". Camionul staţiona deja în faţa judecătoriei[22] locale. între timp., arestarea acti-viştilor a început să fie comentată. Rezultatul a fost că în faţa judecătoriei locale s-au strâns vreo 150 de persoane care, fără îndoială, intenţionau să împiedice transportarea celor arestaţi. în mulţime precumpăneau adepţi ai P.C.G. şi era de faţă un mare număr de femei şi copii. Efectuarea transportu-lui, pe care consilierul guvernamental dr. Müller dorea să-1 conducă personal, a devenit imposibilă, deoarece, în cele din urmă, s-au ivit îndoieli în ceea ce priveşte buna funcţionare a camionului. Transportarea arestaţilor conform dispoziţiei primite nu era posibilă, în primul rînd, din cauză că la în-ceput au fost disponibili numai 6 funcţionari de poliţie. Acest număr era insuficient deoarece, pe de o parte, ei trebuiau să-i ia în primire pe cei 9 arestaţi şi, pe de altă parte, să ţină în frîu mulţimea, care creştea mereu. De aceea, consi-lierul guvernamental dr. Müller s-a decis să ceară din lena ajutorul poliţiei landului, pe care l-a şi obţinut în cele din
urmă. Poliţia şi jandarmeria, sub conducerea consilierului gu-vernamental dr. Miiller şi a sergentului-major de jandarme-rie Salzmann, s-au limitat la început să evacueze mulţimea din curtea închisorii şi să o respingă în piaţa din faţa clădirii judecătoriei, ceea ce s-a putut face fără a se recurge la forţă, cu excepţia unor ciocniri care în asemenea situaţii sînt in-evitabile, în continuare a fost curăţată Bahnhofstrasse, în-treaga mulţime fiind Insă lăsată deocamdată la intrarea în piaţă, între Topfer şi Miihlberg. Această situaţie a durat de la orele 6,30 pînă aproximativ la orele 8. în acest răstimp, cîteva persoane din mulţime au început să vocifereze, ca, bunăoară, Richard Frommelt, Otto Hagenauer, Agnes Schoppe şi alţii. Cei 3 au fost arestaţi imediat. Hagenauer şi Frommelt urmau să fie transportaţi şi ei la Weimar, dar apoi au fost eli-beraţi; Schoppe a fost interogată imediat in clădirea jude-cătoriei şi apoi eliberată. Miilţimea a intonat „Internaţionala" şi alte cântece, au răsunat strigăte de „Rot Front" * etc, din care cauză în jurul orelor 8 mulţimea a fost împrăştiată şi silită să se retragă spre Bernhart-Kirchstrasse şi Brueken-strasse. Aceste străzi au fost barate. In acest moment şi-a fă-cut apariţia maşina poliţiei din lena, căreia i-a urmat cu-rînd o a doua maşină din Weimar. Maşinile au oprit la in-trarea în piaţă. Poliţiştii au coborît şi au împrăştiat imediat grupurile de oameni adunaţi in străzile care duceau spre piaţă, făcîndu-se uz, conform ordinului, de bastoanele de cau-ciuc, Cu acest prilej au avut de suferit, fireşte, şi numeroşi curioşi, care poartă ei înşişi vina. Nu au fost semnalate ră-niri. Urcarea în maşină a celor arestaţi s-a desfăşurat fără incidente şi transportul a fost efectuat fără piedică. înainte de plecarea transportului, iar pe alocuri şi pe traseu au fost împrăştiate mici grupuri, făcîndu-se iarăşi uz de bastoanele de cauciuc. Acest caz nemaivăzut la Camburg a fost provocat în întregime de către P.C.G. şi toată răspunderea cade exclu-siv asupra lui. Deşi jandarmeria şi poliţia au dat dovadă de multă precauţie, masele instigate nu au putut fi aduse la ra-ţiune, în jurul orelor 10,30, străzile au fost pustii. Au fost organizate patrule formate din cîte 6 oameni, dintre care 3 aparţineau poliţiei landului; s-a procedat la împresurarea anumitor cartiere ale oraşului, dar nicăieri nu au mai fost întîlniţi comunişti. După orele 11 au patrulat numai cîte 2 oameni, iar la orele 3 dimineaţa funcţionarii poliţiei landu-

Note:
* „Front roşiii". - *Nota trad.*

lui au fast lăsaţi să plece. Detaşamentul de jandarmerie care sosise la cerere a plecat la orele 3,30, iar subsemnatul şi ser-gentul de poliţie Knappe - la orele 4 dimineaţa. Iluminatul străzilor n-a fost întrerupt, deoarece securitatea oraşului n-a permis acest lucru. în cursul nopţii nu s-au înregistrat nici un fel de dezordini...
...Tipăriturile confiscate etc. au fost sortate şi şnuruite şi pe baza nnei dispoziţii vor fi predate autorităţilor de resort.
Nu au fost descoperite materiale compromiţătoare, deoarece, ca de obicei, activiştii nu mai păstrează asemenea materiale acasă.
Sergent-rnajor de poliţie, Schmidt
„Represiuni împotriva activiştilor partidului comunist..."
Preşedintele guvernului Liegnitz, 2 iunie 1933
Secţia generală
I D 5. Dosar nr. 333
Secret! Strict confidenţial!
Circulară
Referitor la activitatea comunistă.
De aproape o lună se constată o creştere extraordinară a activităţii organizatorice ilegale a activiştilor comunişti.
în aprecierea mişcării comuniste, care de cîteva luni a trecut cu totul în ilegalitate, nu trebuie făcută nici o deose-bire - ceea ce se mai pierde totuşi uneori din vedere - între P.C.G., Ajutorul Muncitoresc Internaţional, Organizaţia sindicală revoluţionară şi alte organizaţii auxiliare şi secun-dare ale partidului. Autorităţile poliţieneşti trebuie să aibă permanent in vedere că, în timpul activităţii legale, singurul scop al acestor organizaţii a fost de a camufla acţiunea sub-versivă a comunismului şi că toate aceste organizaţii, în mă-sura în oare mai există şi astăzi, slujesc aceluiaşi scop ca şi aparatul ilegal al partidului.
Activitatea principală a conducătorilor comunişti care au rămas în Germania şi au trecut în ilegalitate constă în a face uz de toate mijloacele de propagandă pentru a ridica masele demoralizate din cauza măsurilor energice luate de

poliţie şi de -asociaţiile naţionale şi a le face să-şi revină din pasivitatea şi panica de care au fost cuprinse în urma aces-tor măsuri, cît şi în a restabili, în limita posibilităţilor, apa-ratul ilegal de partid, bazat pe sistemul grupelor de cîte 5 oa-meni, a uni pe toţi activiştii existenţi şi, în cazul pierderii unora dintre ei, a-i înlocui cu tovarăşi potriviţi. Ca ţel ur-mător P.C.G. îşi propune, de bună seamă, descompunerea principalilor factori ai puterii actualului guvern: armata, poliţia şi uniunile naţionale militare, pe de o parte, şi N.S.B.O. *, pe de altă parte.
Acum, după ce s-a reuşit să se paralizeze fostul aparat de conducere al P.C.G., arestîndu-se partea covârşitoare a acti-viştilor, autorităţile poliţieneşti trebuie să urmărească perma7 nent formarea de noi conducători şi să-i aresteze la momen-tul potrivit. La început, formarea noii pături conducătoare trebuie doar supravegheată, intervenţia unmînd să se facă abia atunci cînd organizarea va fi într-o anumită măsură în-cheiată i este evident că lichidarea unui aparat complet for-mat va lovi organizaţia mult mai greu decît pierderea pe care ar suferi-o în urma căderii unor activişti, care pot fi imediat înlocuiţi.
Este deosebit de important să se împiedice tipărirea ile-gală a materialelor comuniste şi răspîndirea lor. Tocmai în acest domeniu s-a constatat în ultimele săptămâni o creştere considerabilă a activităţii comuniste. Răspîndirea materiale-lor subversive s-a făcut numai

prin acţiuni greu de descope-rit pentru poliţie, cum sînt aruncarea şi afişarea de manifeste tipărite cu mijloace primitive. Pe lingă gazetele de întreprin-dere, de stradă şi de cartier, dactilografiate şi multiplicate la şapirograf, apar din nou în (tiraje mari manifeste şi ziare ti-părite, care în marea lor majoritate sînt introduse prin con-trabandă din străinătate, dar în parte sînt tipărite chiar pe teritoriul german. Vom răpi mişcării comuniste una dintre ar-mele ei cele mai eficace dacă vom reuşi să punem capăt aces-tei forme de propagandă. Rog autorităţile poliţieneşti să ac-ţioneze în această privinţă în modul cel mai energic.
In urmărirea reţelei comuniste de comunicare, care este relativ bine organizată şi a cărei depistare a fost înlesnită, desigur, prin ridicarea parţială a secretului corespondenţelor

Note:
* N.S.B.O. - Niatioiiailsozi'ailfetisioho Betriefosorgianisaitioinen - ceCule ale partidului nazist din lîntreiprin'deri, organizate ta 1928, care ulterior s-iau itrainsformiat ta organizaţii siodiciaile fasciste. - *Nota red.*

poştale şi telegrafice şi al convorbirilor telefonice, va trebui să se acorde atenţie mai cu seamă comunicărilor confiden-ţiale. Ni ise va raporta imediat orice constatare de importanţă mai (deosebită în /această privinţă.
Pentru a împiedica comunicările şi stabilirea de legături între comunişti, urmează să se procedeze pe scara cea mai largă la închiderea localurilor care sînt locuri de întîlnire a comuniştilor şi la confiscarea mijloacelor de transport aflate în mâinile acestora şi care ar putea fi folosite în scopul trans-miterii de informaţii. .După 1 iunie a.c, nici un automobil, nici o [motocicletă şi nici o bicicletă nu mai pot rămîne în posesiunea organizaţiilor comuniste sau a unor persoane cu vederi comuniste. Aceste mijloace de transport urmează nu numai a fi înregistrate la poliţie, ci şi confiscate în favoarea statului prusian, conform unei dispoziţii luate pe" baza § 1 al decretului cu privire la apărarea poporului şi statului din 28 februarie 1933 („Reichsgesetzblatt", pag. 83), pe baza ordo-nanţei idin 2 martie 1933 (colecţie de legi, pag. 33) şi pe baza § 14 al Constituţiei Prusiei.
.Aceasta se referă şi la idlădirile, mobilierul, maşinile de tipărit etc. aflate în posesiunea P.C.G. sau a organizaţiilor sale auxiliare şi secundare. Rog să mi se prezinte cît mai curînd propuneri în vederea întocmirii ordinelor de confis-care. O atenţie deosebită trebuie acordată depistării surselor de bani nedescoperite pînă acum. Din corespondenţa confis-cată se pot afla adrese conspirative pentru trimiteri de bani şi conturi camuflate cu numele unor persoane particulare in-ofensive. Sumele de bani descoperite vor fi confiscate în fa-voarea statului prusian.
O sarcină specială a pazei de frontieră consta în a supra-veghea circulaţia la graniţă şi a face imposibilă trecerea ile-gală a frontierei. Trebuie împiedicată neapărat introducerea din străinătate a unor pachete conţinînd (tipărituri cu caracter subversiv.
S-a constatat, .de asemenea, că există legături între orga-nizaţiile comuniste şi cele evreieşti. Rog să se acorde atenţie şi acestei probleme şi să mi se prezinte eventualele materiale descoperite.
Pentru autorităţile poliţieneşti, principiul fundamental în combaterea comunismului în perioada următoare continuă să fie lichidarea definitivă a oricărei primejdii pentru existenţa statului prin ': smulgerea nemiloasă din rândurile' comunişti-lor a noilor cadre de conducători, confiscarea mijloacelor teh-nice şi financiare aflate in posesiunea lor, curmarea oricărei propagande.

Pentru a preîntâmpina o inviorare a activităţii comuniste în irindul maselor se vor Întreprinde represiuni drastice împo-triva activiştilor comunişti de îndată ce se vor constata acte de teroare ale comuniştilor sau alte acţiuni întreprinse în scop de- propagandă.
D-l ministru de interne jal Prusiei m-a însărcinat să-i pre-zint, pînă la data de 5 iunie a.o, un raport amănunţit despre -măsurile luate în sensul acestei dispoziţii şi despre starea mişcării comuniste, luând în considerare şi organizaţiile co-muniste de apărare care mai există şi legăturile lor cu Uniu-nea „Frontului roşu". Rog să mi se raporteze despre acest lucru cît mai curând posibil. Până la noi dispoziţii, aceste ra-poarte urmează să-mi fie prezentate, în funcţie de împreju-rări, în ziua a 4-a a fiecărei luni, ele cuprinzînd situaţia pînă la data de 1 aj lunii respective.
Semnat: von Hahnke
Consilierul landului Görlitz, 6 iunie 1933
S e c r e t
Secret I Strict confidenţial!
către Direcţia poliţiei din L o s c h w i t z
Vă trimit prezenta copie pentru luare de cunoştinţă şi rog să mi se prezinte în trei zile un raport amănunţit despre si-tuaţia activităţii comuniste.
Pe viitor, pînă la noi dispoziţii, rapoartele vor trebui pre-zentate în ziua de 2 a fiecărei luni, cuprinzînd situaţia la data de 1 a lunii respective.
Din însărcinare (semnătură)

Măsuri pentru supravegherea antifasciştilor aflaţi la închisoare
Copie!
Preşedintele guvernului Liegnitz, 27 mai 1933
Secţia generală I D 5. Nr. 333
Dispoziţie circulară
Referitor la agitaţia comunistă printre persoanele aflate în arest preventiv
Printre persoanele aflate în arest preventiv la Gollnow circulă o revistă (de mărimea unui sfert de coală), intitulată „Fanai" *, organ al proletarilor deţinuţi din Gollnow.
Revista are un caracter net instigator şi comunist şi con-firmă că activiştii P.C.G., chiar cînd se află în arest preven-tiv, nu renunţă la încercările de a restabili aparatul de partid zdrobit şi de a (desfăşura o propagandă activă a ideilor comu-niste. Rog să aduceţi aceasta la cunoştinţă tuturor directori-lor de închisori în care se află deţinuţi politici şi să le cereţi să ia măsurile de supraveghere şi de control corespunză-toare, pentru a împiedica orice propagandă împotriva statu-lui în rîndurile deţinuţilor.
Din însărcinare, Dr. Reuter
Consilierul landului Görlitz, 1 iunie 1933
L. 3132
D4ui comandant al Direcţiei poliţiei din L o s c h w i t z
Vă trimit prezenta copie pentru luare de cunoştinţă şi pentru aplicare în privinţa deţinuţilor din lagărul de concen-trare din localitate.
Locţiitor (semnătură)

Note:
* „Farul". - *Nota trad.*

„Toţi comuniştii aflaţi în detenţiune vor fi lăsaţi fără masa de prinz timp de trei zile"
Direcţia poliţiei de stat Potsdam, 29 iulie 1933
nr. 490/33 '

D-lor consilieri ai districtului,' d-lui prefect sau d-lui primar, şef al secţiei de poliţie din Branden-burg-Havel şi Wittenberge, di-recţiilor de poliţie din Ebers-walde şi Rathenow.
în noaptea de 27 iulie, în ziua muncii naţionale, comuniştii au rupt în pădurea Tempelhofer stejarul plantat de Hinden-burg.
Ca pedeapsă, toţi comuniştii aflaţi în detenţiune vor fi lă-saţi fără masa de prînz timp de trei zile. Cei aflaţi în arest preventiv vor fi anunţaţi despre această măsură, făcîndu-se referire la ticăloşia săvârşită faţă de stejarul lui Hindenburg.
Locţiitor Dr. Kraussoldt
Pentru conformitate (semnătură)
Gestapoul ordonă deţinerea în arest preventiv a activiştilor comunişti
Şeful poliţiei secrete de stat din Saxonia
Dresda, 2 august 1935
Alăturat vă trimit o copie a ordinului primit de mine şefului poliţiei politice cu privire la intensificarea activi-ii comuniştilor. Cer executarea imediată şi *cît se poate riguroasă* a indicaţiilor cuprinse în acest ordin. Se va orda o atenţie deosebită ultimei fraze din ordin, potrivit aia aceste indicaţii trebuie aplicate şi faţă de toţi ceilalţi şrnani ai statului cu stare de spirit marxistă.
Rog să mi se raporteze imediat în legătură cu cele de mai sus, încă înainte de executarea ordinului, la cîte arestări preventive, aproximativ, putem să ne aşteptăm.
Şeful poliţiei *Schlegel*

Ordinul dat de Goring întrebuinţarea armelor de foc
VfaAŞtx bta **Swum.**
tf»rHn,a«« *i.* Olctobar 193?,
AA-S. 12221

Ministrul de interne Berlin, 4 octombrie 1933
al Prusiei *11 G 1937*
După ce organizaţiile comuniste din ţară au fost nimicite, o rămăşiţă de instigatori comunişti încearcă să împiedice con-struirea statului national-socialist. Ei îşi desfăşoară activita-tea subversivă mai cu seamă prin răspîndirea de manifeste scrise la maşină sau manifeste tipărite introduse din străi-nătate.
Ordon tuturor funcţionarilor de poliţie să împiedice prin toate mijloacele această activitate. împotriva acelora care răspândesc manifeste şi, fiind somaţi, nu se predau, să se facă uz de arma de foc fără nici un fel de menajamente. Pe func-ţionarii de poliţie care acţionează iîn sensul acestui ordin îi iau sub ocrotirea mea. Funcţionarii care prin ezitările lor îngreuiază combaterea eficace a unor asemenea uneltiri anti-statale vor fi pedepsiţi.
Copii ale acestui ordin se transmit domnilor consilieri ai guvernelor laenderelor, cărora li se recomandă să dea instruc-ţiuni verbale autorităţilor poliţieneşti locale, inclusiv celor ale oraşelor care nu sânt subordonate districtelor, precum şi unităţilor de jandarmerie.
Conţinutul prezentului ordin nu va fi comunicat în scris nimănui - nici presei.
Goring
Către
domnii preşedinţi de guvern, domnii preşedinţi de poliţie, Direcţia poliţiei secrete de stat
Spre informare: domnilor preşedinţi superiori.

Dispoziţie cu privire la îndepărtarea studenţilor comunişti şi social-democraţi
Rectorul
Şcolii superioare

de comerţ din Berlin
Ieşire nr. 23 >
Berlin, 27 decembrie 1933 Spandauerstrasse 1
Prin circulara din 31 iulie 1933 (nr. 1886/33) am înştiin-ţat instituţiile de învăţământ superior din Germania despre exmatricularea studenţilor
Charlotte Ruschin Alexander Siegel şi Giinter Spiess
pentru activitate comunistă.
Comisia numită pentru anchetarea studenţilor suspecţi a descoperit, în afară de aceasta, că în ultimii ani încă o se-rie de studenţi, ale căror mume sînt indicate în anexă şi care nu se mai află la Şcoala superioară de comerţ, au des-făşurat o activitate marxistă (comunistă, social-democrată) sau o altă activitate antinaţională.
(semnătură)
Copii de pe circulara sus-amintită au fost trimise:
1) Bibliotecii Camerei de comerţ şi industrie,
Secţia a Il-a (Şcoala superioară de comerţ şi bursă);
2) Bibliotecii centrale.
Berlin, 1 februarie 1934 Rectorul
Şcolii superioare de comerţ din Berlin
(semnătură)
Către toate instituţiile de învăţămînt superior din Ger' mania.

„Interzicerea corespondenţei pe timp de 14 zile"
Lagărul de concentrare Oranienburg .Direcţia centrală Secţia 1
Oranienburg, 3 mai 1934 Berliner Strasse
Referitor la deţinuţii preventivi
Către Direcţia poliţiei secrete de stat
Berlin, Prinz-Albrecbt-Strasse
D-lui consilier al procuraturii T e s m e r
La 1 mai, în baraca comună a lagărului de concentrare din Oranienburg deţinuţii au cîntat „Internaţionala". Cu toate dispoziţiile categorice ou privire la deţinuţi, n-au fost luate împotriva, lor măsuri severe, cum ar fi fost, desigur, indicat.
De aceea rog stăruitor Direcţia poliţiei secrete de stat, ţinând seama de gravitatea acestui caz, care a arătat în mod .clar că persoanele aflate în arest preventiv nu sînt încă pre-gătite pentru a fi eliberate şi încadrate în statul naţional-' socialist, să accepte propunerea mea de a elibera din lagărul de concentrare, după ce se vor cere referinţe despre com-portarea şi orientarea lor politică,' numai pe acei deţinuţi oare în timpul detenţiunii lor au avut o comportare cuviin-cioasă.
Deocamdată am ordonat interzicerea corespondenţei pe timp de 14 zile.
Lagărul de concentrare Oranienburg
Standartenführer Schulze - Wechsungen

Heydrich caută „material de acuzare" împotriva lui Ernst Thălmann[23]

Şeful poliţiei politice - Biroul central - B. ,nr. 832/34 I 1 A
Berlin, 1 iunie 1934
Către
poliţiile politice ale laenderelor
pp. Ş a x o n i a pp.
Referitor la procesul de înaltă trădare al fostului conducător al P.C.G., Ernst T h ă l m a n n .

In legătură cu procesul de înaltă trădare al fostului con-ducător al P.C.G., T h ă l m a n n , este necesar să se stabi-lească *imediat* următoarele:
a) care persoane au fost în ianuarie-tfebruarie 1933 con-ducătorii politici ai organizaţiilor de district ale P.C.G. în Germania şi unde se află în prezent;
b) unde a fost răspîndit manifestul ,,Lupta noastră pentru răsturnarea revoluţionară a dictaturii fasciste şi pentru o nouă Germanie socialistă a consiliilor! Tezele Comitetului Central al P.C.G. cu privire la situaţia actuală şi sarcinile
.partidului!", din data de 15.2.33 ?
Din însărcinare, semnat: **H e y d r i c h**

„în viitorul apropiat, comuniştii nu vor mai ii eliberaţi"
Copie
Şeful poliţiei politice Nr. G 2267/35 - II 1
II 1 A l/J
Berlin, 29 iulie 1935 S e c r e t ! ,
Tuturor direcţiilor poliţiei politice, cu excepţia celei din
'Prusia
Intrucît acţiunile activiştilor comunişti s-au intensificat în mod deosebit in ultima vreme, se impune ca aceştia, cît şi complicii lor să fie urmăriţi cu deosebită atenţie şi să se ia împotriva lor cele mai drastice măsuri de combatere.
Avînd în vedere că activitatea ilegală nu poate fi nici-odată curmată numai cu ajutorul legilor penale şi că trebuie să predomine într-o măsură mult mai mare măsurile cu carac-ter preventiv, ordon:
1) persoanele care înainte de schimbarea regimului au desfăşurat o activitate în spirit comunist, iar acum sînt din nou bănuite de activitate ilegală vor fi arestate preventiv şi internate în lagăre de concentrare j
2) persoanele care au desfăşurat şi după schimbarea regi-mului o activitate ilegală vor fi arestate îndată ce com-portarea lor dovedeşte că ele au, ca şi înainte, o atitu-dine ostilă faţă de stat sau dacă există bănuiala că duc într-o formă camuflată o activitate instigatoare împo-triva statului;
3) activiştii comunişti care şi-au ispăşit pedeapsa şi ur-mează să fie eliberaţi vor fi menţinuţi, în general, în arest preventiv, deoarece ei trebuie consideraţi ca duş-mani primejdioşi ai statului şi este de aşteptat că se vor pune din nou la dispoziţia P.C.G. pentru activitate ilegală;
4) în viitorul apropiat, comuniştii care se află pentru a doua oară în arest preventiv nu vor mai fi eliberaţi (vezi ordinul d-lui ministru de interne al Reichului şi al Prusiei din 13.12.34 - III P 3500/403). Măsuri simi-lare trebuie luate şi împotriva tuturor celorlalţi duş-mani ai statului cu vederi marxiste.
Locţiitor, Heydrich

Gestapoul se temea de demonstraţii în legătură cu asasinarea conducătorului muncitorilor Edgar André
Poliţia secretă de stat
Secţia poliţiei de stat Hamburg
Tgb. nr. 20 841/35 G. St. P. 6c
Hamburg, 4 noiembrie 1936 Stadthausbriicke 8
S e c r e t !
U r g e n t !
Către administraţia cimitirelor L o c o

Potrivit dispoziţiei date de d-l procuror general, incine-rarea şi depunerea urnei lui Edgar A n d r é , născ. 17.1.1894, la Aachen, condamnat la moarte la 10.7.1936 de către Tribunalul superior al landului din Hamburg şi executat la 4.11.36, urmează să aibă loc *c h i a r a s t ă z i ,* 4.11.36, la cimitirul Ohlsdorf.
Ora depunerii urnei ne va fi comunicată de urgenţă, po-trivit înţelegerii cu funcţionarul însărcinat, secretar al poli-ţiei judiciare* Naujock.
Depunerea urnei se va face în cea mai mare linişte şi în cel mai strict secret. In afară de aceasta, se va comunica funcţionarului însărcinat al poliţiei de stat numărul urnei, înregistrarea să se facă în aşa fel încît să nu reiasă numele mortului.
Orice cerere de informaţii în legătură cu aceasta să fie anunţată imediat secţiei a 6-a a gestapoului, inspectorului po-liţiei judiciare K r a u s sau locţiitorului acestuia (telefon 34 10 00, interior 27 16). Persoana care cere informaţia ur-mează să fie reţinută, pe cît posibil, pînă la sosirea unui funcţionar al poliţiei de stat..
Din însărcinare, semnat: K r a u s

N o t e :
* Funcţionarii poliţiei judiciare' aveau următoarele titluri: -se-cretar aii [politiei judiciare, inspector al, poliţiei judiciare, consilier aii poilitiei judiciare. Ei işi păstrau «ceste 'titluri atunci lotnid treceau la gestapo sau în alte departamente. - *Nota red.*

TEROAREA FASCISTĂ ÎMPOTRIVA PARTIDULUI SOCIAL-DEMOCRAT DIN GERMANIA

Ordin cu privire la interzicerea Partidului social-democrat din Germania

S e c r e t
C o p i e I Radiogramă din Berlin, 24.6.1933
Către toţi preşedinţii superiori, preşedinţii de guvern, către preşedintele poliţiei din Berlin şi Direcţia poliţiei se-crete de stat din Berlin.
Partidul social-democrat din Germania, avîndu-se în ve-dere îndeosebi activitatea lui în ultimele zile şi săptămîni, urmează a fi considerat o organizaţie ostilă statului şi poporu-lui.
De aceea ordon:
1. Tuturor membrilor Partidului social-democrat din Ger-mania care fac parte din organele reprezentative comunale şi de stat urmează să .li se retragă imediat mandatele, întrucît continuarea activităţii lor reprezintă o primejdie pentru securi-tatea publică. în legătură cu aceasta, autorităţile poliţieneşti ale districtelor vor da dispoziţii prin care persoanelor menţio-nate li se va pune în vedere să se abţină de la exercitarea în continuare a mandatelor lor, arătîndu-li-se că, în caz contrar, vor fi arestaţi în conformitate cu prevederile paragrafului 1 al decretului cu privire la apărarea poporului şi statului din 28.2.33. Printre aceste persoane se numără:
a) toţi membrii Reichstagului, Landtagului şi Consiliului de stat care fac parte din Partidul social-democrat din Ger-mania sau persoanele a căror candidatură a fost propusă de Partidul social-democrat din Germania;
b) toţi membrii organelor reprezentative comunale şi ai uniunilor comunale care fac parte din Partidul social-democrat din Germania sau persoanele a căror candida-

ră a fost propusă de Partidul social-democrat din Ger-mania. Din această categorie fac parte, de asemenea, preşedinţii sau membrii de onoare ai consiliilor comu-nale şi uniunilor de comune, ai deputăţiilor, comisiilor şi comitetelor, precum şi persoanele care ocupă posturi onorifice şi care sînt membri ai Partidului social-demo-crat din Germania sau care, fiind

propuse de acest partid, au fost aleşi în diferite organe reprezentative sau alte organe elective ale comunelor sau uniunilor de comune;
c) membrii consiliilor provinciale şi ai comitetelor distric-tuale, precum şi membrii consiliului uniunii aşezărilor din regiunea carboniferă Ruhr care fac parte din Partidul social-democrat din Germania sau a căror candidatură a fost propusă de Partidul social-democrat din Germania, în afară de aceasta, autorităţile poliţieneşti districtuale vor da dispoziţie organelor de la care persoanele cărora li s-au retras mandatele primeau pînă în prezent indemnizaţii, diurne şi alte retribuţii pentru activitatea lor să sisteze ime-diat aceste plăţi. Această din urmă indicaţie nu se referă la Reichstag, Landtag şi Consiliul de stat, ai căror preşedinţi au fost înştiinţaţi direct.
2. Salariaţii care fac parte din Partidul social+democrat din Germania vor fi consideraţi elemente antistatale în sensul art. II al legii cu privire la reprezentanţele întreprinderilor şi la asociaţiile economice din 4.4. 1933 („Reichsgesetzhlatt", I, pag. 161).
3. Referitor la tratamentul care urmează să fie aplicat func-ţionarilor de stat, funcţionarilor şi muncitorilor care obţin din mijloace publice lefuri, salarii sau pensii şi sînt membri ai Partidului social-democrat din Germania se va da o dispoziţie specială.
4. Se interzic adunările Partidului social-democrat din Germania şi ale organizaţiilor sale auxiliare şi aferente, in-diferent dacă este vorba de manifestări publice sau fără ca-racter public.
5. Se interzice pe viitor, pînă ,1a noi dispoziţii, apariţia publicaţiilor periodice social-démocrate care mai apar în pre-zent. Celelalte tipărituri social-démocrate urmează a fi con-fiscate de poliţie.

6. Bunurile Partidului social-democrat din Germania şi ale organizaţiilor sale auxiliare şi aferente urmează să fie con-fiscate de poliţie, potrivit prevederilor decretului cu privire la apărarea poporului şi statului din 28.2.33 şi hotărârilor adop-tate pe baza acestui decret. în cazul când autorităţile de urmă-rire judiciară au dat deja dispoziţii cu privire la confiscarea acestor bunuri, se va da o dispoziţie pentru o confiscare supli-mentară, amintind despre aceasta organele de resort ale justiţiei, cu menţiunea că fără consimţământul autorităţilor poliţieneşti nimeni nu poate dispune de aceste bunuri. Dispo-ziţii cu privire la confiscarea de către poliţie a acestor bunuri în favoarea statului vor fi date în curînd.
Ministrul de interne II 1410 a.

„Rectorul Erwin Münchow a fost internat în lagărul de concentrare Oranienburg"

H o t ă r î r e

In temeiul paragrafului 1 al decretului preşedintelui Reich-ului cu privire la apărarea poporului şi statului din 28 februa-rie 1933 („Reichsgesetzblatt" I, pag. 83), rectorul Erwin Miin-k h o w , domiciliat la Lückenwalde, Bussestrasse 42, la M ä r z , născ. 19 iunie 1888, va fi luat sub arest preventiv şi internat în lagărul de concentrare Oranienburg.

M o t i v a r e

Münchow a fost membru al organizaţiei P.S.D.G. din Lu-ckenwalde şi a avut o funcţie,de conducere în P.S.D.G. Avînd în .vedere că Partidul social-democrat din Germania trebuie considerat o organizaţie ostilă statului şi poporului şi întrucît există primejdia ca şi după dizolvarea P.S.D.G. Münchow să încerce să întreprindă acţiuni ostile statului, arestarea preven-tivă a lui Münchow este întru totul justificată.
Jüterbog, 21 iulie 1933 Consilier al landului pentru districtul Jüterbog-Lückenwalde
Locţiitorul consilierului landului (Semnătură)

Dispoziţie cu privire la arestarea activiştilor social-democraţi

Copie!

Preşedintele guvernamental Liegnitz, 24 iunie 1933
Secţia generală *I.D. 5*
U r g e n t!
S e c r e t !
Direcţia poliţiei .secrete de stat cere arestarea imediată a tuturor activiştilor de bază ai P.S.D.G. îndată ce SA va in-tenţiona să întreprindă acţiuni independente. Pentru cei care nu vor fi arestaţi se va ordona prezentarea zilnică obligatorie.
Din însărcinare,
Dr. Reuter
23
Consilierul landului
Görlitz, 26 iunie 1933
S e c r e t
Către toate, secţiile locale de poliţie ale districtului (în afară de. Penzig)
Prezenta copie se trimite pentru luarea i m e d i a t ă a
îmi veţi comunica i m e d i i ai P.S.D.G. care au fost reţinut lor pe baza art. 1 din Decretul
vire la apărarea poporului şi
pentru luare de cunoştinţă şi
măsurilor respective, i a t numele activiştilor de bază iţi, ca să pot dispune arestarea
preşedintelui Reichului cu pri-
statului din 28 februarie 1933.
Locţiitor, von Volkmann pentru conformitate: inspector districtual
(semnătură)

Executarea antifascistului Eichner
'Şeful poliţiei de siguranţă S PP IIA (4)
Berlin, 22.9.39
U r g e n t !
1. A fost arestat muncitorul reglor Ludwig E i c h n e r , năs-cut la 15.11.1912, la Nürnberg, de cetăţenie germană, cu domi-ciliul la Nürnberg, Kunostrasse 17, căsătorit, fără copii.
în faţa unor muncitori din întreprindere, Eichner a spus:
„Dacă voi fi luat în armată, n-am să mişc nici măcar un deget".
Şi mai departe:
„Dacă voi ajunge pe front, voi trece la inamic. Nu sînt partizan al actualului guvern".
După cum se vede din cele de mai jos, el s-a manifestat de mult ca un individ antisocial şi ca duşman al poporului.
înainte de a fi arestat la 2.9.39, Eichner a lucrat ca mun-citor reglor la una dintre secţiile uzinei „Siemens-Schuckert" din Nürnberg. în această secţie se confecţionau focoase pentru grenade destinate Wehrmachtului. în obligaţiile lui Eichner intra reglarea maşinilor-unelte care erau deservite de femei.
Numeroase femei au arătat că Eichner regla deseori maşinile greşit, din care cauză focoasele fabricate se dovedeau inutili-
zabile şi trebuiau prelucrate din nou după reglarea corectă a maşinilor. Prin acţiunile sale, Eichner reducea productivitatea muncii lucrătoarelor din această secţie, astfel încît cantitatea de produse a scăzut sub nivelul normal şi, în iafară de aceasta, femeile care lucrau în acord au început să cîştige mai puţin.
După cum se vede din afirmaţiile salle reproduse mai jos, E i c h n e r era călăuzit de scopuri ticăloase, josnice:
„dacă n-am să vreau, treaba n-o să meargă", sau

„dacă n-am să vreau, lucru} n-o să înainteze de loc", -sau
„am să vreau, o să meargă, n-am să vreau, n-o să meargă", sau
„astăzi am să ascut numai două burghiuri şi n-am să fac nimic mai mult".
Uneori, cînd femeile din secţia a 5-a îl rugau să regleze maşinile, Eichner le răspundea: „Acum mă odihnesc".
în felul acesta, el silea femeile să aştepte pînă cînd ma-şinile la care lucrau vor fi reglate, neţinînd seama nici chiar de faptul că acţiunile lui însemnau reducerea productivităţii muncii şi micşorarea cîştigului femeilor.
în legătură cu arestarea lui au fost primite informaţii amă-nunţite despre concepţiile lui politice şi despre trecutul său politic. S-a stabilit că avea întotdeauna concepţii marxiste şi că trebuie privit şi astăzi oa un duşman al celui de-al III-lea Reich[24]. El provine din familia unui vechi social-democrat.
Tatăl său a fost încă înainte de 1914 membru al P.S.D.G., iar în 1929 a fost propus candidat în alegerile pentru comitetul sindical de uzină. Eichner personal a votat întotdeauna pen-tru P.S.D.G. şi a fost membru al societăţii marxiste „P ietenii naturii".
Potrivit informaţiilor date de un orstgruppenleiter al N.S.D.A.P., Eichner nu folosea niciodată salutul german, nu manifesta nici cel mai mic interes sau ataşament faţă de statul naţional-socialist şi instituţiile lui. Lua parte la adunări foarte rar, şi chiar şi atunci fără tragere de inimă.
Atitudinea sa duşmănoasă faţă de popor şi de stat, mani-festată în afirmaţiile făcute, este subliniată de atitudinea sa în legătură cu fabricarea focoaselor pentru grenade şi faţă de femeile oare lucrau împreună cu el. Eichner a pierdut orice drept de a se numi german.
2. *S-a raportat leichsiuhrerului SS şi şefului polif.iei ger-mane.* Propun ca E i c h n e r să fie executat.

TEROAREA FASCISTĂ ÎMPOTRIVA SINDICATELOR ŞI ALTOR FORŢE DEMOCRATICE

La 2 mai 1933, Sindicatele libere au fost „integrate", iar bunurile sindicatelor au fost jefuite

Wurzen, 3 mai 1933
Către
Consiliul orăşenesc - Direcţia poliţiei din Wurzen
în legătură cu ocuparea tuturor sediilor sindicale, potri-vit înţelegerii dintre mine Şi conducătorul districtual al **N.S.B.O.** *, Pischel, rog ca, în interesul menţinerii securităţii şi ordinii în districtul Wurzen, să se dispună prin ordonanţă poli-ţienească ca întreaga corespondenţă privind problemele sindi-cale sosită la oficiul poştal Wurzen să fie înmînată conducă-torului districtual Pischel şi nu vreunuia dintre activiştii sindi-cali de pînă acum. De asemenea, rog să se dea o dispoziţie ca toate mandatele poştale sosite la Wurzen, indiferent dacă este vorba de bani în numerar sau cecuri poştale, să ajungă la conducătorul districtual Pischel, respectiv să-i fie achitate.
Rog ca aceste dispoziţii să fie transmise de urgenţă oficiului poştal şi şefului gării.
Asesor pentru administraţia oraşului Wurzen

Note:
* N.S.B.O. - Niationialsozialiatische BatrLebsargaDisatianen - organizaţii sindicale fasciste din tmitreprindari. - *Nota red.*

Acest document constituie o dovadă elocventă a terorii i-SS-ului împotriva sindicatelor

Serviciul de siguranţă SS din Leipzig, 12 august 1936

districtul Elb ei superioare Secţia 11/12
Către
serviciul de cercetări din Direcţia de informaţii Secţia V
Berlin, Engel-Ufer
Serviciul de siguranţă din districtul Elbei superioare roagă serviciul de cercetări din Direcţia de informaţii să trimită o copie după lista care cuprinde fostele sindicate de acolo:
1) Sindicatele libere;
2) Sindicatele naţionale libere;
3) Sindicatele naţional-creştine;
4) Comunitatea de luptă a uniunilor de muncitori ocupaţi ' în ramurile industriei de pace.
Observaţii la grupul
1: Aşa-numitele sindicate libere
2 : Sindicatele Hirsch-Duncker, sau aşa-numitele sindicate galbene.
3: Sindicatele creştine care pot fi considerate ca politice, respectiv confesio-nale (Centrul etc.).
4: Cele care se situează fie pe poziţie naţională, fie neutră. Uniunile sindi-cale comuniste şi sindicaliste nu intră în această grupă; în afară de aceasta, se va comunica şi despre uniunile de mai mică importanţă.
Untersturmführer SS (semnătură)

„Privarea de cetăţenie" a scriitorilor germani progresişti
Copie la P. 1146 Ministrul de interne
al Reichului Berlin, 11 octombrie 1934.
IV 50130/4.10
Către
Direcţia poliţiei secrete de stat
a Reichului *Prin intermediul* d-lui preşedinte al guvernului Prusiei
U r g e n t !
Văzut.
Berlin, 17 octombrie 1934 Preşedintele guvernului Prusiei
Şeful poliţiei secrete de stat Din însărcinare, semnat: Bergbohm ,
Referitor la privarea de cetăţenia germană.
In „Völkischer Beobachter" nr. 269 din 26 septembrie 1934; la pag. 3 a fost reprodus un apel publicat la- 21 septem-brie 1934 de „Volksstimme", care apare la Saarbrücken, adre-sat locuitorilor din Saar cu îndemnul de a vota pentru „statu quo". Apelul conţine invective grave împotriva Ger-maniei şi este semnat de 28 de emigranţi. Intenţionez să dis-pun ca acestor trădători să li se retragă cît mai eumnd cetă-ţenia, în măsura în care o mai au.
Următorii dintre cei care au semnat apelul încă nu au fost privaţi de cetăţenie:
Leonhard Frank Prinz Max Karl
Klaus Mann zu Hohenlohe-Langenburg
Balder Olden Carola Neher
Gustav von Wangenheim
Walter Schönstedt
Erich Weinert
John Heartfield Ernst' Ottwalt
Anna Seghers Bodo Uhse
Erwin Piscator Willi Bredel

Scriitorul Carl von Ossietzky[25] în *lagărul de concentrare Ester-wegen, în timp ce se alia în arest preventiv, Cari von Ossietzky a iost distins cu Premiul Nobel pentru pace pe anul 1935 a murit la 3 mai 1038, în urma chinurilor îndurate în timpul detenţiunii în lagărul de concentrare*

Fişa de identitate a poetului Erich Muhsam-", pe cînd se alia în arest preventiv; după ce a *tost supus unor chinuri îngrozitoare, el a iost spinzurat în lagărul de concentrare'Oranienburg*

Poliţia secretă de stat IV C 2 H nr. F 8833

Berlin, 13 aprilie 1942 Prinz-Albrecht-Strasse, 8

ORDIN DE ARESTARE

Numele îşi pronumele: Johannes F I i n t r o p Anul şi locul naşterii: 23. 5. 1904, Wuppertal-Barmen Profesiunea: capelan Situaţia familiară: necăsătorit Cetăţenia: germană Religia: catolică Rasa (pentru nearieni): Domiciliul: Mettmann, Slageterstrasse 21 va fi reţinut în arest preventiv

Motivare:

Potrivit informaţiilor poliţiei, comportarea sa reprezintă un pericol pentru existenţa şi securitatea poporului şi statului, ceea ce se exprimă în faptul că el (deşi poliţia de stat l-a aver-tizat asupra comportării sale oare aduce prejudicii statului) foloseşte rangul său bisericesc pentru a provoca, prin opiniile sale defetiste, dezordini şi tulburări în vederea subminării cre-dinţei poporului german în victoria finală şi ân vederea slă-birii puterii invincibile de luptă a forţelor armate germane.

Heydrich Pentru conformitate: (semnătură)

Capelanul Johannes Flintrop „a decedat" la 18 august 1942, în lagărul de concentrare Dachau

ßerjeimc Stoatspolijd - Stootspolijtileiff.cllt Mffrföotf

KU ÖÄCRA'J 8R. 7ÎW J.6.8.4Î 20*5» HO» AK SIE SÎL. OaES-RELÖÄF

SETft, **AJBLEDEK DES SCH-. G£F. F L I N T R O P , .OHAES ,**

S£B. 23,5,04 ZU BARKEN» fi£f. NR 25

"HUa-Olț 'AM **UN&** k HOS V**^^DK^** £5 **„ |f)₀ GEBE TE** *H,* **DIE**

Mmmvimm als solche *sit*® hier bekanm! vate<h jqham«

fLÎHTORP, MfifCf«, € ISEi«ST«.*2Z>*, 3E'«

Poliţia secretă de stat - Secţia poliţiei de stat din Düsseldorf

Lagărul de concentrare Dachau, telegrama nr. 7 952 din 18.8.42.

' Către secţia poliţiei de stat din Düsseldorf.

Referitor la moartea deţinutului nr. 29864, Johannes F l i n t r o p , născut la 23.5.1904 la Barmen.

Sus-menţionatul a .decedat la 18 august 1942, la ora 8 şi 20 de minute, în lagărul local, din cauza unui flegmon la pi-ciorul stîng. Rugăm să înştiinţaţi despre aceasta, potrivit in-dicaţiilor existente, rudele apropiate (ca atare, aici sînt cu-noscuţi: tatăl - Johann Flintrop, cu domiciliul la Wuppertal-Barmen, Meisenstrasse 22).

Din însărcinare, Hof mana, Obersturmführer SS

Transferarea femeilor aflate în arest preventiv la lagărul de concentrare Moringen

Foarte urgent

Regierungspräsident Potsdam, 28 octombrie 1933

1 Pol. g. 6076

Pe baza indicaţiei domnului ministru de interne veţi trans-, fera imediat, sub paza corespunzătoare a poliţiei, pe toate deţinutele în lagărul pentru deţinuţi Moringen,

circumscrip-ţia Northeim, districtul administrativ Hildesheim, anunţînd în prealabil pe şeful lagărului.
îmi veţi raporta pînă la 3 noiembrie 1933 dacă transfe-rarea s-a terminat şi cîte deţinute au fost transferate.
Din însărcinare: doctor Honig Confirmat: şeful cancelariei Regierungspräsidentului (semnătură)
Domnilor şefi ai districtului,
domnului preşedinte al poliţiei,
secţiilor de poliţie din Brandenburg,
Eberswalde şi Rathenow, cît şi
domnului primar în calitate de şef al poliţiei
din Wittenberge.
Domnului şef al lagărului de concentrare Oranienburg, lîngă Berlin
Execuţii „la cererea Wehrmachtului"
Biroul de anchetare din Hamburg
Hamburg, 2 septembrie 1944 Secret
Comunicare lunară cu privire la numărul
execuţiilor cu indicarea numelui călăului
Motivare: adresa din 10 decembrie 1942 - 4418 - IV a 2574.
în august 1944, 10 persoane au fost executate de călăul
Hehr
Printre cei executaţi a fost şi un marinar al flotei mari-time civile. Marinarul a fost executat la cererea Wehrmacht-ului.
Intruicît încăperea pentru execuţii a fost deteriorată în urma acţiunilor inamicului, sentinţele de executare nu au putut fi aduse la îndeplinire în această încăpere. -Cinci per-soane dintre cele condamnate la moarte au fost date pe mina autorităţilor poliţieneşti la 8 august 1944 pentru executarea sentinţei. Sentinţa a fost executată în aceeaşi zi la Neuen-gamme.
Ministerul de Justiţie al Reichului Personal inspectorului-şef al justiţiei Kienn, sau locţiitorului acestuia Direcţia 10, Dresda A 1, Lothringerstrasse 1
conslier guvernamental (semnătură)
„Am dat ordin să fie împuşcaţi «candidaţii la moarte»"
Depoziţie scrisă a lui Hans Helmuth Wollf, şei al poliţiei de siguranţă
Eu, Hans Helmuth Wolff, după ce am depus jurămîntul cuvenit, potrivit înţelegerii şi conştiinţei mele, declar urmă-toarele:
In primele zile ale' lunii aprilie 1945, în prima sau a doua zi după sosirea mea la Weimar, procurorul-şef din localitate (numele lui nu-mi este cunoscut) a făcut o vizită fostului şef al direcţiei poliţiei de stat din Weimar, Obersturmbannfüh-rer SS, oberregierungsrat Schröder, care a fost pe atunci loc-ţiitorul meu şi şef al secţiei a IV-a a poliţiei de stat, pentru a discuta cu el cum trebuie să se procedeze cu deţinuţii poli-tici aflaţi la dispoziţia organelor judiciare. Am intrat în ca-binet în momentul cînd el declara că intenţionează, dacă poliţia de stat va fi de acord, să elibereze imediat persoanele care au comis infracţiuni de mai mică importanţă, iar cei vinovaţi de crime grave, faţă de care în condiţiile normale ar fi de aşteptat să se pronunţe o sentinţă de condamnare
la moarte (aşa-numiţii „candidaţi la moarte"), să fie predaţi americanilor sau puşi în libertate în ultimul moment.
în calitate de şef al poliţiei de siguranţă şi şef direct al lui Schröder trebuia să particip la discutarea în continuare a acestei probleme. Am declarat în prealabil că pe „candi-daţii la moarte" nu trebuie să-i eliberăm în nici un caz şi nici să-i predăm inamicului. Am garantat

cu capul meu în faţa instanţei superioare, R.S.H.A., că ei nu vor ajunge vii în mîiniile inamicului. Dacă procurorul nu poate să-i evacueze, să fie împuşcaţi. Dacă nu dispune de oameni în acest scop, să-i dea pe mina noastră, în caz contrar, cînd inamicul se va apropia, vom face singuri acest lucru. Procurorul-şef a luat act de spusele mèle şi a promis să ia legătură telefo-nică imediat cu procurorul general (numele nu-mi este cu-noscut, iar reşedinţa lui oficială pare să fi fost lena) şi să-mi comunice dacă ne poate preda pe „candidaţii la moarte" atunci cînd se va apropia inamicul. I-am arătat totodată că răspunderea pentru selecţionarea obiectivă şi corectă a per-soanelor respective o va purta el, întrucît eu nu cunosc de loc dosarele lor. în aceeaşi zi sau în ziua următoare procu-rorul-şef ne-a comunicat prin telefon că procurorul general s-a declarat de acord. Procurorul-şef, ca persoană competentă, potrivit indicaţiilor procurorului general, a ales pe „candi-daţii la moarte" pe baza dosarelor şi îmi va trimite imediat lista cu numele lor. M-a rugat să-i indic numele funcţiona-rului care va răspunde pentru transportarea acestor per-soane, ca să nu se işte dificultăţi. Afară de aceasta mi-a cerut ca împuşcarea să nu aibă loc pe teritoriul care ţine de organele justiţiei. I-am promis aceasta şi l-am numit pe con-silierul poliţiei criminale Fischer, care, după părerea mea, în calitate de şef al secţiei de aducere la îndeplinire a sen-tinţelor în cadrul poliţiei de stat, este singura persoană indi-cată pentru o operaţie atît de importantă.
întruoît, ca şi în alte probleme, Schröder nu a hotărît încă cum trebuie să procedeze, în cazul retragerii noastre, cu deţi-nuţii aflaţi în competenţa poliţiei, a urmat după aceasta o consfătuire între Schröder, Fischer şi mine, în timpul căreia i s-a explicat lui Fischer situaţia, aşa cum a fost expusă mai sus. Totodată am dat imediat dispoziţie cu privire la deţi-nuţii care se află în competenţa poliţiei; am dispus să fie revăzute toate dosarele în vederea eliberării unor persoane

sau a pregătirii împuşcării lor, după cercetarea cea mai riguroasă a dosarelor. După cum s-a arătat amănunţit în discuţia cu procurorul-şef, s-au avut în vedere numai per-soanele faţă de care *în* cazul *procedurii judiciare normale era de aşteptat o sentinţă de condamnare la moarte.* A reieşit din discuţie că este vorba de un număr foarte limitat de de-ţinuţi. Mă aflam la Weimar doar de cîteva zile şi de aceea nu cunoşteam dosarul nici unuia dintre deţinuţii aflaţi în competenţa poliţiei şi supuşi regimului celular. Schröder, dimpotrivă, era de 9 luni şef al poliţiei de stat din Weimar.
Fischer, ca locţiitor al lui Schröder şi şef al secţiei de adu-cere la îndeplinire a sentinţelor, deţinea acest post de un an şi jumătate. Amîndoi erau funcţionari cu răspundere ai direcţiei poliţiei şi erau obligaţi prin caracterul serviciului lor să cunoască dosarele referitoare la crime grave pe care le aveam în vedere. De aceea, ca şi în convorbirea cu proᵣcurorul general, eu i-am făcut în mod direct răspunzători pentru *selecţionarea obiectivă şi corectă, limitată şi rigu-roasă a deţinuţilor.* Aşa cum am comunicat procurorului-şef, lui Fischer i s-a dat sarcina să ia în primire pe deţinuţii care se aflau lîn competenţa organelor judiciare şi să conducă în-treaga operaţie de împuşcare a deţinuţilor „'candidaţi la moarte" care se aflau în competenţa organelor judiciare şi a poliţiei. Mi-am rezervat dreptul de a fixa termenul în caz că ar fi nevoie de aceasta. După cîte mi-amintese, la această consfătuire s-a predat de asemenea lista nominală a „candi-daţilor la moarte" trimisă de procurorul-şef.
Mai tîrziu, în ziua împuşcării, i-am dat lui Fischer, pe baza consfătuirii despre care am relatat mai sus, ordinul corespunzător de a lua în primire pe „candidaţii la moarte" aflaţi în competenţa organelor judiciare şi de a-i împuşca, ca şi pe *„candidaţii la moarte"* care se aflau în închisoarea poliţiei.
Seara tîrziu, în ziua împuşcării, am avut nevoie de un funcţionar al direcţiei pentru executarea unei misiuni. De-oarece nu -se afla nimeni acolo, am cerut să se afle unde sînt

aceşti oameni. Mi s-a spus că „sînt în locul unde se fac împuşcările". întrucît am dat ordinul de împuşcare cu cîteva ore în urmă şi consideram că pentru împuşcarea cîtorva de-ţinuţi nu era nevoie de atîta timp, am obiectat că execu-tarea nu a putut să dureze atîta. Cînd mai tîrziu în cabinetul
meu a intrat unul dintre conducători, cred că a fost Kahlert, am auzit că au fost împuşcate cu mult mai multe persoane decît m-am putut aştepta pe baza ordinelor absolut clare.
Am fost indignat şi am ordonat lui Fischer să se prezinte imediat la mine. Nu a putut fi găsit. Mi se pare că nu a fost nici mai înainte, deoarece mi s-a spus că acolo nu a fost nici o persoană.
în ziua următoare mă aflam în curtea direcţiei poliţiei pentru a asigura personal arderea tuturor dosarelor. în ziua precedentă, controlînd unul dintre birouri, am constatat din întîmplare că în această chestiune, contrar ordinului meu, au avut loc unele scăpări. De aceea a trebuit să mă preocup eu însumi de această prohlemă şi să asist personal la aceasta.
Şi această problemă a fost discutată cu câteva zile în urmă la consfătuirea comună cu Schroder, Fischer, ale căror acţiuni erau în discuţie, şi cu şeful secţiei economic e-administrative, consilierul de poliţie Brodersen; am încredinţat misiunea acestor trei persoane.
în acest timp am observat că prin ferestrele închisorii care dădeau în curte se uitau cîteva femei. L-am chemat imediat pe Fischer şi l-am întrebat pe ce bază femeile se mai află în închisoare. El mi-a spus că femeile au fost recent aduse dintr-o instanţă oarecare a R.S.H.A. (direcţia a Vl-a, sau direcţia militară) cu indicaţia că „este vorba despre nişte agenţi ai noştri care, dată fiind pregătirea lor specială, cu-nosc probleme secrete foarte importante, dar pe care nu se mai poate pune bază şi care nu mai pot fi folosite. în nici un oaz nu se mai poate admite ca ele să ajungă pe mîna inamicului şi, în cazul apropierii inamicului, ele trebuie îm-puşcate".
Am ordonat imediat, întrucît nu mai era posibil ca ele să fie trimise în spatele frontului, lipsindu-ne mijloacele de transport, să fie transferate la Buchenwald, şi m-am deplasat personal la telefon pentru a vorbi cu Buchenwald, care pe atunci mai trimitea transporturi în lagărele de concentrare din spatele frontului, şi a dispune trimiterea lor în spatele frontului sau,;în orice caz, transferarea dor în lagăr. Din biroul comandantului lagărului mi s-a comunicat însă că, deşi femeile pot fi primite pe baza indicaţiei R.S.H.A., eva-cuarea lor de acolo ar fi practic imposibilă, deoarece trans-porturile cu femei nu mai pleacă.
în primul rînd am cerut ca Fischer să se prezinte imediat la mine, intenţionând să discut cu el problema împuşcărilor efectuate în ajun, scăpările oare au avut loc cu prilejui ar-derii dosarelor şi alte prohleme deosebit de importante.
Fischer nu s-a prezentat însă, ca de obicei: el nu putea fi găsit după ce i s-a dat o misiune. El îşi explica dispariţia prin faptul că se pregătea pentru îndeplinirea misiunii. Mai tîrziu, după cîte mi-aduc aminte, l-am văzut o singură dată cu puţin înainte de călătoria mea la Thüringerwald, de unde, contrar ordinelor mele, el nu s-a mai întors sau cel puţin nu s-a întors la timp, astfel încît o mulţime de probleme care se cereau rezolvate au- rămas în suspensie.
în viitoarea teribilă a evenimentelor n-am mai revenit la rezolvarea acestei probleme, de asemenea n-am mai revenit la clarificarea problemei cine a fost vinovat de scăpările cu prilejul arderii dosarelor.
In acel moment a fost cu neputinţă să organizez o an-chetă şi să întocmesc u n p r o c e s - v e r b a l d u p ă t o a t e f o r m e l e , aşa cum, bineînţeles, ar fi fost necesar în condi-ţii normale. Ar fi fost nevoie să acord în acest scop un con-cediu lui Fischer şi să comunic totodată cît mai repede aceasta inspectorului poliţiei de siguranţă şi SD, care, ţinînd seama de poziţia lui Fischer ca şef de secţie şi loctiitor al lui Schröder şi de faptul că în cazul

împuşcărilor ar fi tre-buit să clarificăm conţinutul ordinelor date de Schröder şi de mine, ar fi trebuit să trimită pentru anchetă pe conducă-torul biroului de anchetare sau pe un alt şef. în acele con-diţii complexe aceasta nu se mai putea realiza. De altfel, se pare că n-ar fi fost posibil să căpătăm informaţiile nece-sare, deoarece o mare parte din martori lipseau.
La aceasta trebuie să mai adaug că tocmai în acest mo-ment relaţiile de ierarhie faţă de inspectorul respectiv sau faţă de şeful poliţiei de siguranţă şi SD erau cu totul ne-clare, în mod formal Weimar ţinea de inspectoratul Kassel.
Inspector era obersturmbannführerul SS, oberregierungsrat Ehlers, care a părăsit oraşul Kassel, plecînd spre nord-est. In timpul călătoriei mele la Gotha-Eisenach, în ziua a doua a paştilor, am încercat isă fac o vizită inspectorului pentru a-i raporta că mi-am luat serviciul în primire şi a discuta unele probleme importante. Din cauza focului inamicului nu am putut să ajung la inspector şi să stabilesc cu el contactul
telefonic. Pe la 6 aprilie, oberfiihrerul SS, colonelul de poliţie dr. Trumler, care pînă atunci a fost şef al poliţiei de sigu-ranţă şi SD din Westmark, iar acum se afla la sud de Saale în districtul meu, mi-a comunicat că acum el este învestit cu oomandatura la Hessa-Turingia şi că din această zi îi sînt subordonat lui şi nu fostului inspector Ehlers. In această pri-vinţă n-am primit nici o comunicare nici din partea R.S.H.A., nici din partea inspectorului din Kassel, ci am primit o confirmare abia peste cîteva zile, cînd la Weimar a sosit şeful secţiei 1 al R.S.H.A., oberfiihrerul SS Ehrlinger. Pînă atunci în asemenea condiţii era cu neputinţă să se înţeleagă cine este în districtul meu şeful competent care dispune de drepturi disciplinare.
Am raportat despre evenimentele oare au avut loc atît şefului secţiei 1 cît şi şefului poliţiei de siguranţă. Amîndoi au fost de acord că am fost nevoit să procedez astfel şi au aprobat comportarea mea în această chestiune.
In timpul confruntării cu mine, hauptsturmfuhrerul SS Viehofer a confirmat că atunci cînd am aflat că au fost îm-puşcate cu mult mai multe persoane deeît era de aşteptat pe baza ordinului meu, eu am fost .profund zguduit" şi am făcut o mustrare aspră unuia dintre funcţionarii poliţiei.
Afară de aceasta, consider necesar să indic următoarele fapte:
a) Unul din serviciile R.S.H.A. transferat în districtul Apolda (secţia 1 sau 2), în decursul unei perioade oarecare a folosit la diferite munci vreo 40 de deţinuţi care se aflau îm competenţa poliţiei de stat din Weimar şi i-a trimis în acele zile cu .camioane la Weimar. După ce am stabilit fap-tele, am dispus personal ca acest transport să fie trimis înapoi la Apolda, iar serviciului R.S.H.A. să i se comunice că deţinuţii trebuie să fie puşi la dispoziţia direcţiei pentru folosirea braţelor de muncă sau, dacă nu li se va găsi o în-trebuinţare, să fie puşi în libertate;
b) Cînd am plecat din Weimar, cel puţin 6 - 8 noi deţinuţi care se aflau de cîteva zile la închisoare au fost puşi în liber-tate pe baza ordinului meu.
Ca şef al poliţiei de siguranţă am fost răspunzător pentru executarea ordinului R.S.H.A., inclusiv pentru împuşcarea deţinuţilor faţă de care în Gadrul procedurii judiciare nor-male era de aşteptat pronunţarea unei sentinţe de moarte şi care urmau să fie împuşcaţi la apropierea inamicului.
Personal nu cunoşteam dosarele, deoarece mă aflam la eimar de foarte puţin timp. Pentru cercetarea materialelor cuprinse în dosare şi a uriaşului număr de probleme în oare trebuiau luate hotărîri, nu dispuneam de timpul necesar din pricina ofensivei americanilor care a început în districtul ce^mi era subordonat.
Schröder, care fusese pînă atunci şef al poliţiei de stat, şi Fischer, în calitate de şef al secţiei de laducere la îndepli-nire -a sentinţelor, lucrau de mult timp în direcţie, şi pe baza materialelor existente trebuiau să cunoască dosarele deţinu-ţilor. De aceea puteam şi aveam obligaţia să-i fac răspun-zători pentru o triere obiectivă şi corectă, limitată şi riguroasă.

întocmai aşa am procedat. Am fost obligat, de asemenea, să repartizez numeroase probleme de egală im-portanţă, pentru care am răspuns personal, diferiţilor func-ţionari cu munci de răspundere, pentru ca eu însumi să am posibilitatea, cel puţin într-o măsură oarecare, să analizez situaţia şi toate ordinele date. Oricît aş fi vrut să urmăresc măsurile luate pe baza ordinelor mele clare, acest lucru n-ar fi fost ou putinţă. în felul acesta m-aş fi expus celor mai riguroase măsuri.

Faptele de mai sus sînt adevărul adevărat. Am dat aceste depoziţii de bunăvoie şi nesilit de nimeni şi le-am semnat după ce le-am recitit.

Oberursel, 12 decembrie 1945.

Hans Helmuth Wolff

„Notă de plată" trimisă de Camera de justiţie rudelor celor asasinaţi

Procuratura de pe lingă Dosar nr. 3 J 301/44

Camera de justiţie

N O T Ă D E P L A T Ă

în procesul lui Gustav Neubauer, acuzat ide aiaţiumi diversioniste in rinduirile forţelor armate:

Nr,	Denumirea cheltuielii şi motivarea	Costul în mărci	De pfată	
			Murei	Pfenigi
1	2	3	4	
	Taxa de timbru (la sentinţa de oondamnare		300	70 60
	Cheltuielii poştale potrivit airt. 72 din G.K.G.*..........		2	18 12
	Plata avocatului Ahlsdor'fif din Berlin - Liahiterfelde/Ost,		81	
	Gârtoersirasse 10 a .		144	
	Cbelltuieflille de întreţinere în arest, potrivit ari. 72 G.K.G.:		60	
	pentru perioada arestului preventiv, de la 24.12.43 pînă ia		158	
	28.3.44, total 96 de zile, cîte 1,50 măriei pe zi .			
	pentru perioada de la pronunţarea sentinţei pînă la executarea ei, de la 29.3.44 pînă la 8.5.44, total 40 de zile, cîte 1 marcă, 50 de pfenigi pe zi .			
	Costul aducerii lia îndeplinire a sentinţei:			
	a) aducerea ila îndeplinire a sen-			
	b) cheltuielii poştale pentru trimi-terea notei de plată			
	. . . .			
	Total .		766	80

Potrivit umor date incomplete, lîn 1943 au fost executate 5 684 de persoane, iar în 1944 5 220 de persoane. în „cel de-al treilea Reich", călăul primea pentru primul! condamnat executat 60 ide mărci, iar pentru fiecare dintre următorii 30 de mărci. De-abia zdrobirea fascismului liililorist a pus capăt asashiiatetoT. Cu toate acestea, magistraţii fascişti sînt din nou folosiţi!în aparatul de justiţie vest-german sau primesc pensii mari. Printre aceştia se numără şi sângeroşii judecători ai Curţii populare de justiţie, oare poartă răspunderea pentru asasinarea a mii de antifascişti germani şi străini.

Note:
* Gerlichtskositengesetz - legea cu privire la cheltuielile de judecată. - *Nota trad.*

Documente si relatări despre prigonirea și exterminarea evreilor

PRIGONIREA EVREILOR

Prigonirea evreilor de către guvernul nazist a fost întru totul dovedită în faţa tribunalului. Este o înşirare de fapte inumane dintre cele mai oribile, săvîrşite cu consecvenţă şi în mod sistematic. Ohlendorf, şeful direcţiei a III-a a R.S.H.A.
între 1939 şi 1943 şi fost comandant al uneia dintre grupele operative speciale (Einsatzgruppen)" în războiul împotriva Uniunii Sovietice, a descris în depoziţia sa cum au fost apli-cate metodele de exterminare a evreilor. El a declarat că a folosit detaşamente militare pentru împuşcarea evreilor cu scopul de a micşora simţul răspunderii individuale la oamenii săi. Cei 90 000 de oameni, femei şi copii, care au fost omorîţi de grupele sale operative speciale în decurs de un an au fost în cea mai mare parte evrei.
La întrebarea pusă martorului Bach Zalewski cum a putut Ohlendorf să admită asasinarea a 90 000 de oameni, martorul a răspuns: „Părerea mea este că, dacă timp de ani şi decenii s*a propovăduit doctrina după care rasa slavă ar fi o rasă in-ferioară, iar evreii nici măcar nu sînt oameni, un asemenea rezultat este inevitabil".
Ultimele cuvinte în legătură cu acest capitol din istoria nazismului au fost însă rostite de acuzatul Frank, care a făcut următoarea depoziţie în faţa tribunalului:
„Am combătut evreimea, am combătut-o timp de mulţi ani, ne-am permis să facem declaraţii - şi în legătură cu aceasta propriul meu jurnal a devenit martor împotriva mea - , declaraţii care sînt îngrozitoare... Vor trece o mie de ani şi vina Germaniei încă nu va fi răscumpărată".
Politica antievreiască a fost inclusă în punctul 4 al pro-gramului partidului, punct în care se spune: „Numai un membru al rasei poate fi cetăţean. Membru al rasei nu poate fi decît acela care are în vine sînge german, indiferent de
credinţa sa religioasă. Prin urmare, nici un evreu nu poate fi membru al rasei". Alte puncte ale programului stabileau că evreii trebuie consideraţi străini, că nu le este îngăduit să ocupe posturi publice, că vor fi izgoniţi din Reich dacă apro-vizionarea cu alimente a populaţiei va deveni imposibilă, că li se refuză imigrarea în continuare în Germania şi că le este interzisă editarea de ziare germane. In tot timpul existen-ţei sale, partidul nazist a continuat propovăduirea acestei doctrine. „Sturmer" [28] şi alte publicaţii au fost autorizate să aţîţe ura împotriva evreilor, iar în discursurile şi declaraţiile conducătorilor nazişti evreii erau batjocoriţi şi stigmatizaţi în mod deschis.
O dată cu cucerirea puterii *, prigonirea evreilor s-a in-tensificat. Au intrat în vigoare o serie de legi care au îngră-dit mult cîmpul de activitate al evreilor şi exercitarea profe-siunilor de către aceştia. Au fost introduse restricţii în ceea ce priveşte viaţa lor de familie şi drepturile lor cetăţeneşti.
In toamna anului 1938, politica nazistă de prigonire a evrei-lor a ajuns la un stadiu în care se urmărea eliminarea totală a evreilor din viaţa Germaniei. S-au pus la cale pogromuri, în cursul cărora multe sinagogi au fost incendiate şi devas-tate, magazine evreieşti jefuite, iar cunoscuţi oameni de afa-ceri evrei arestaţi. Evreilor li s-a impus o amendă colectivă în sumă de 1 miliard de mărci, s-a procedat la confiscarea averilor evreieşti, iar prin dispoziţii speciale circulaţia liberă a evreilor a Iost permisă numai în anumite cartiere ale oraşe-lor şi la anumite ore. S-a trecut la înfiinţarea pe scară largă a ghetourilor, iar pe baza unui ordin dat de poliţia de sigu-ranţă, evreii au fost siliţi să poarte o stea galbenă pe piept şi pe spate.

In timpul prigoanei s-a negat faptul că anumite indicii ale acestei politici antisemite trebuie puse în legătură cu planu-rile unui război de agresiune.
Drept pretext pentru măsurile barbare aplicate împotriva evreilor în noiembrie 1938 a servit asasinarea unui funcţio-nar al Ambasadei germane la Paris ⁿ. Dar hotărîrea cu pri-vire la cotropirea Austriei şi Cehoslovaciei fusese luată cu un an în urmă. S^a fixat o amendă de 1 miliard de mărci şi, pe baza unui ordin, au fost confiscate finanţele aflate în po-sesiunea evreilor. Aceste măsuri au fost adoptate într-un mo-ment cînd cheltuielile de înarmare au provocat dificultăţi Mi-nisterului german al Finanţelor şi s-a pus problema reducerii acestor cheltuieli. Mai mult decît atît, măsurile menţionate au fost luate cu aprobarea acuzatului Goring, care răspundea de acest resort economic şi care a fost cel mai fervent apără-tor al unui vast program de înarmări, nesocotind dificultă-ţile financiare.
In continuare se arată că legătura dintre politica antise-mită şi războiul de agresiune a ieşit în evidenţă nu numai în domeniul economic, Un articol apărut în buletinul Ministeru-lui de Externe al Germaniei ,1a 25 ianuarie 1939, sub titlul „Problema evreiască ca factor al politicii externe germane în 1938", a caracterizat noua etapă în politica nazistă antisemită prin următoarele cuvinte:

Note:
* - de către fascişti. - *Noia ied.*
„Nu există, fireşte, o coincidenţă nemijlocită între faptul' că anul fatal 1938 a apropiat foarte mult de rezolvare pro-blema evreiască şi înfăptuirea ideii unei Germanii mai mari„ întrucît politica evreiască a fost atît baza cît şi consecinţa evenimentelor din 1938. Creşterea influenţei evreieşti şi fu-nestul spirit evreiesc în politică, economie şi cultură au făcut ca forţa poporului german şi voinţa sa de a se ridica din nou să fie paralizate, poate chiar în mai mare măsură decît a fă-cut-o politica de forţă a fostelor state aliate inamice din răz-boiul mondial. Vindecarea poporului de această boală a fost, desigur, una dintre cele mai importante sarcini, care cerea folosirea forţei pentru a se constitui în 1938 într-o Germanie mai mare, în pofida întregii lumi".
Prigonirea evreilor din Germania de către nazişti înainte de război, deşi a fost cruntă şi nemiloasă, totuşi nu poate fi comparată cu politica promovată în timpul războiului în teri-toriile ocupate. Iniţial, această politică se asemăna cu cea promovată în interiorul Germaniei: evreii au fost siliţi să se înregistreze, să trăiască în ghetouri, să poarte steaua galbenă şi au fost folosiţi la muncă forţată. în vara anului 1941 s-au întocmit însă planuri pentru „rezolvarea definitivă" a proble-mei evreieşti în Europa. Această „rezolvare definitivă" în-semna exterminarea evreilor; încă la începutul anului 1939, Hitler a ameninţat că aceasta va fi una dintre consecinţele izbucnirii unui război. O secţie specială a gestapoului, sub conducerea lui Adolf Eichmann, şeful secţiei B. 4, a fost insti-tuită pentru a duce la îndeplinire această politică.
Planul de exterminare -a evreilor a fost elaborat curînd după agresiunea împotriva Uniunii Sovietice. Grupele ope-rative speciale („Einsatzgruppen") ale poliţiei de siguranţă şi SD-ului, create pentru a frînge rezistenţa populaţiei din teri-
toriile aflate în spatele armatelor germane, au primit ordinul să extermine evreii din aceste teritorii.
Eficacitatea acestor „Einsatzgruppen" este dovedită prin faptul că î,n februarie 1942 Heydrich a putut să raporteze că Estonia a şi fost curăţată de evrei şi că la Riga numărul evrei-lor a scăzut de la 29 500 la 2 500. In total, grupele operative speciale care au acţionat în ţările baltice ocupate au ucis în trei luni peste 135 000 de evrei.
Aceste „Einsatzgruppen" nu au acţionat insă independent de forţele armate germane. A fost dovedit in mod incontesta-bil că conducătorii acestor grupe au avut sprijinul conducăto-rilor

armatei. Odată se spunea că relaţiile dintre „Einsatz-gruppen" şi autorităţile .militare ar fi „foarte strînse, aproape cordiale", iar altă dată se spunea că desfăşurarea cu succes a unei acţiuni întreprinse de un „Einsatzkommando" s-ar da-tora faptului că autorităţile militare au manifestat „înţelegere pentru măsurile luate".
Unităţile poliţiei de siguranţă şi SD-ului de pe teritoriile ocupate din răsărit care se aflau în subordinea administraţiei civile, au primit misiuni analoge. Caracterul planificat şi sistematic al prigonirii evreilor reiese cel mai limpede din raportul generalului de brigadă SS Stroop, care în 1943 a con-dus acţiunile pentru lichidarea ghetoului din Varşovia. Acest raport, ilustrat cu fotografii şi intitulat „Ghetoul evreilor din Varşovia nu mai există", a servit tribunalului drept probă.
Acest volum conţine o serie de rapoarte adresate de Stroop conducătorilor superiori din răsărit ai SS-ului şi ai poliţiei.
In aprilie şi mai 1943, Stroop scria într-un raport:
„Rezistenţa evreilor şi bandiţilor putea fi înfrîntă numai prin acţiuni energice, desfăşurate de grupele noastre zi şi noapte. De aceea, la 23 aprilie 1943, reichsfuhrerul SS a ordonat ca ghetoul să fie curăţit cu cruzime şi perseverenţă nemiloasă. Ca atare, am hotărît să distrug şi să incendiez întregul ghetou, fără a ţine seama de întreprinderile de armament. Aceste între-prinderi au fost demontate, iar apoi incendiate. De obi-cei evreii îşi părăseau adăposturile, dar de multe ori ră-mîneau în clădirile cuprinse de flăcări şi săreau pe ferestre abia eînd căldura devenea insuportabilă. Apoi, cu oasele fracturate, tîrîndu'se, încercau să traverseze strada, pentru a se adăposti în clădirile care nu ar-deau... Viaţa în canalele subterane a devenit insuporta-bilă, chiar după prima săptămînă. Deseori răzbăteau de acolo glasuri omeneşti... în gurile de canal se aruncau bombe lacrimogene, cu ajutorul cărora evreii erau scoşi din canalele de scurgere şi prinşi. Nenumăraţi evrei au fost exterminaţi în canale şi catacombe prin explozii.
Cu cît se prelungea împotrivirea lor, cu atît mai hotărît acţionau detaşamentele Waffen-SS-ului, poliţia şi uni-tăţile Wehrmachtului, indeplinindu-şi îndatoririle tot timpul în mod exemplar".
Stroop a arătat în raportul său că, datorită măsurilor luate de el, în Varşovia „au fost exterminate 56 065 de per-soane, număr stabilit cu precizie. La această cifră se mai adaugă cei ucişi în urma exploziilor şi incendiilor, al căror număr nu poate fi stabilit". Dovezi înfricoşătoare ale unor asasinate în masă în rândurile evreilor au fost aduse tribu-nalului şi prin prezentarea unor filme în care se arată mor-mintele comune a sute de victime descoperite ulterior de către aliaţi.
Toate aceste atrocităţi au fost o parte a politicii a cărei înfăptuire a început în 1941, şi nu surprinde faptul că unul Sau doi funcţionari germani au protestat zadarnic, aşa cum arată dovezile, împotriva modului brutal în oare au fost efectuate asasinările. Metodele folosite se deosebeau foarte mult una de alta. Măcelurile de la Rowno şi Dubno, despre care a vorbii, inginerul german Grabe, au «fost exemple ale unei metode, pe cînd exterminarea sistematică a evreilor în lagăre de concentrare a fost o altă metodă. O parte a „re-zolvării definitive" a problemei evreieşti a fost internarea în lagăre de concentrare a tuturor evreilor din Europa ocu-pată de germani. Constituţia lor fizică decidea pentru ei problema vieţii sau. a morţii. Toţi cei apţi pentru muncă au fost folosiri pentru muncă de sclav în lagăre de concentrare. Toţi cei inapţi pentru muncă au fost ucişi în camere de ga-zare, iar trupurile lor arse. Anumite lagăre de concentrare, oa Treblinka şi Auschwitz, au fost destinate în special aces-tui scop. în legătură cu Auschwitz, tribunalul a ascultat depoziţiile făcute de Hoess, care între 1 mai 1940 şi 1 de-cembrie 1943 a fost comandantul lagărului. După aprecierea lui Hoess, în acest răstimp numai la Auschwitz au fost ex-terminate 2 500 000 de persoane, iar

alte 500 000 au murit din cauza bolilor şi a foamei. Hoess a declarat următoarele în legătură ou trierea persoanelor care urmau să fie exter-minate:
„La Auschwitz, 2 medici SS-işti examinau deţinuţii sosiţi cu transporturile. Deţinuţii trebuiau să treacă prin faţa unuia dintre medici, care lua pe loc o hotă-rîre, făcînd un semn cu mina. Cei apţi pentru muncă erau trimişi în lagăr. Ceilalţi erau trimişi imediat la instalaţiile de exterminare. Copiii în vîrstă fragedă erau exterminaţi fără excepţie, deoarece nu erau în stare să muncească. O altă perfecţionare în comparaţie cu Tre-blinka a constat în aceea că, în timp ce victimele de la Treblinka ştiau aproape întotdeauna că vor fi exter-minate, la Auschwitz căutam să Ie înşelăm, lăsîndu-le să creadă că se duc la deparazitare. Adeseori ghiceau însă adevăratele noastre intenţii şi de aceea întîmpinam uneori împotriviri şi dificultăţi. Foarte des femeile în-cercau să-şi ascundă copiii sub rochii, dar, dacă îi gă-seam, îi trimiteam bineînţeles la exterminare".
Apoi el a descris felul în care decurgeau exterminările:
„în funcţie de condiţiile atmosferice, oamenii mu-reau după 3 - 15 minute. Noi ştiam că oamenii erau morţi atunci cînd ţipetele lor încetau. De obicei aş-teptam o jumătate de oră înainte de a deschide uşile şi de a scoate cadavrele. După ce cadavrele erau scoase, companii speciale de muncă le luau inelele şi smulgeau dinţii de aur din gurile cadavrelor".
Bătăi, foamete, torturi şi asasinate erau fenomene obiş-nuite. La Dachau, deţinuţii erau supuşi unor experienţe cum-plite, în august 1942, victimele erau cufundate în apă rece pînă ce temperatura corpului cobora la 28 de grade Celsius, cînd moartea intervenea subit. Se făceau şi experienţe în camere cu presiune înaltă, experienţe în apă rece ca gheaţa, al căror scop era să se constate cît timp poate trăi astfel un om, apoi se făceau experienţe cu gloanţe otrăvite şi cu boli infecţioase, experienţe de sterilizare a bărbaţilor şi femeilor cu raze Roentgen şi prin alte metode.
Au fost prezentate dovezi în legătură cu tratamentul aplicat deţinuţilor înainte şi după asasinarea lor. In depo-ziţii s-a arătat că, înainte de a fi ucise, femeilor li se tăia părul, care apoi era trimis în Germania, unde era folosit la confecţionarea de saltele. Hainele, banii şi obiectele de valoare ale deţinuţilor erau, de asemenea, adunate şi ex-
pedíate secţiilor de resort spre a fi din nou folosite. Dinţii şi lucrările de aur smulse din gurile cadavrelor se trimiteau Băncii Reichului.
După arderea deţinuţilor, cenuşa era folosită ca îngră-şămînt, iar în unele cazuri s-au făcut încercări pentru a fo-losi grăsimea cadavrelor la fabricarea de săpun. Grupe spe-ciale cutreierau Europa pentru a găsi evrei care să fie su-puşi „rezolvării definitive". Misiuni germane au fost trimise în ţările satelite, oa Ungaria şi Bulgaria, pentru a organiza deportarea evreilor în lagărele de exterminare. Se ştie că, pînă la sfârşitul anului 1941, la Auschwitz au fost ucişi 400 000 de evrei din Ungaria. Au fost prezentate, de aseme-nea, dovezi asupra evacuării a 110 000 de evrei din Romînia în vederea „lichidării" lor. Adolf Eichmann, însărcinat de Hitler cu conducerea acestui program, a apreciat că prin metoda aplicată au fost exterminaţi 6 000 000 de evrei, din-tre care 4 000 000 şi-au găsit moartea în lagărele de exter-minare.
Extras din sentinţa Tribunalului militar international de la Nürnberg
Evrei siliţi să cureţe străzile cu periuţe de dinţi
SovmiKt **u,** 1958 (RC3L l, **p.** 1579)

H O T Ă R I R E Cu privire la răscumpărarea vinei de către evreii de cetățenie germană

Atitudinea ostilă a evreilor faţă <de poporul german şi faţă de Reich, atitudine oare nu se dă înapoi nici de la asa-sinate rnişeleşti, cere o ripostă hotănîtă şi răzbunare.

De aceea, pe baza decretului cu privire la Înfăptuirea planului de 4 ani din 18 octombrie 1936 („Reiichsgezetzblatt", I, pag. 887), hotărăsc următoarele:
§ 1
Evreii de cetăţenie germană vor plăti în ansamblu o con-tribuţie de 1 miliard de mărci în folosul Reichului german.
Dispoziţiile cu privire la aducerea la îndeplinire a acestei hotărâri vor fi date de ministrul finanţelor Reichului, de co-mun acord cu miniştrii de resort.
Berlin, 12 noiembrie 1938

„REZOLVAREA DEFINITIVA A PROBLEMEI EVREIEŞTI" 6 000 000 DE MORŢI
Goring ordonă pregătiri „organizatorice, practice şi materiale" în vederea exterminării evreilor
Berlin... 7, 1941
Mareşalul
marelui Reich german împuternicitul pentru planul de 4 ani Preşedintele Consiliului de Miniştri pentru apărarea Reichului
Către
Şeful poliţiei de siguranţă şi al SD, gruppenfuhrerul SS[30] H e y d r i c h
B e r l i n
In completarea sarcinii care; vi -s-a încredinţat prin decretul din 24. 1. 1939 - rezolvarea problemei evreieşti în mod cit mai corespunzător condiţiilor actuale, prin emi-grare sau evacuare - vă însărcinez prin prezenta să luaţi toate măsurile organizatorice, practice şi materiale necesare pentru rezolvarea definitivă a problemei evreieşti pe teri-toriul european aflat sub influenţă germană.
în măsura în care această problemă intră în competenţa altor instituţii centrale, acestea îşi vor da contribuţia.
în afară de aceasta, vă însărcinez să-mi prezentaţi cît mai curînd un proiect general al măsurilor organizatorice, practice şi materiale în vederea rezolvării definitive a pro-blemei evreieşti.
Semnat: Goring

„Protocolul-Wannsee" cu privire la planurile de exterminare a 11 000 000 de evrei
Document secret de importanţă de stat!
P r o c e s u l - v e r b a l a l ş e d i n ţ e i I. La şedinţa care a avut loc la 20 ianuarie 1942 la Ber-lin, Grosser Wannsee nr. 56 - 58, în legătură cu, rezolvarea definitivă a problemei evreieşti, au participat:
Gauleiter dr. Mayer şi reiehs-amtsleiter[31] dr. Leibbrandt
Secretar de stat dr. Stuckart Secretar de stat Neumann
Secretar de stat dr. Freisler Secretar de stat dr. Bühler
Subsecretar de stat Luther Oberführer SS Klopfer Director de minister Kritzin-ger
Gruppenführer SS Hofmann Gruppenführer SS Müller
Obersturmbannführer SS Eichmann
Oberführer SS dr. Schoen-garth, şeful poliţiei de si-guranţă şi al SD în guver-nămîntul general
Sturmbannführer SS dr. Lange, comandantul poliţiei de siguranţă şi al SD-ului pen-tru districtul Letonia, în calitate de locţiitor al co-mandantului poliţiei de si-guranţă şi al SD-ului pen-tru Comisariatul Reichului Ostland
Ministerul Reichului pentru Ţinuturile Ocupate din Ră-sărit
Ministerul de interne

împuternicitul pentru planul de 4 ani
Ministerul Justiţiei Reichului
Direcţia guvernatorului ge-neral [32]
Ministerul de Externe
Cancelaria partidului
Cancelaria Reichului
Direcţia centrală pentru pro-blemele rasei şi colonizării
Direcţia centrală a siguranţei Reichului
Poliţia de siguranţă şi SD
Poliţia de siguranţă şi SD
11. Şeful poliţiei de 'siguranţă şi al SD-ului, obergruppen-fiihrerul SS Heydrich, a comunicat Ia începutul, şedinţei că mareşalul Reichului * l-a împuternicit cu pregătirea rezol-vării definitive a problemei evreieşti în Europa şi >a arătat că această şedinţă a fost convocată pentru a clarifica probleme fundamentale. întrucît 'mareşalul Reichului cere să i se pre-zinte un proiect de măsuri organizatorice, materiale şi finan-ciare în vederea rezolvării definitive a problemei evreieşti în Europa, este necesar ca aceste probleme şă fie discutate în prealabil de către toate instanţele centrale direct interesate, în vederea stabilirii unei tactici unice. întreaga răspundere pentru rezolvarea definitivă a proble-mei evreieşti revine, fără a se ţine seama de frontiere geo-grafice, reichsfuhrerului SS şi şefului poliţiei germane (şefului poliţiei de siguranţă şi al SD-ului).
In continuare, şeful poliţiei de siguranţă şi al SD-ului a prezentat un scurt raport asupra luptei duse pînă în prezent împotriva acestor duşmani. Momentele esenţiale sînt urmă-toarele:
a) înlăturarea evreilor din diferitele domenii de impor-tanţă vitală pentru poporul german,
b) înlăturarea evreilor din spaţiul vital al poporului ger-man.
Pentru înfăptuirea acestor obiective se- prevedea ca o so-luţie provizorie accelerarea emigrării evreilor din teritoriul Reichului în mod intens şi planificat.
Pe baza unei dispoziţii a mareşalului Reichului, în ianua-rie 1939 a fost înfiinţat în Reich un centru pentru emigrarea evreilor, a cărui conducere a fost încredinţată şefului poli-ţiei de siguranţă şi al SD-ului. Acest centru avea în special următoarele atribuţii:
a) să ia toate măsurile pentru p r e g ă t i r e a unei emi-grări intense a evreilor,
b) s ă î n d r u m e z e curentul cmigranţiloir,
c) să accelereze emigrarea în f i e c a r e c a z î n p a r t e, . Scopul era curăţirea pe cale legală de evrei a spaţiului
vital german.
Toate forurile îşi dădeau seama de dezavantajele pe care le implica o asemenea emigrare forţată. Dar, în lipsa altor posibilităţi de rezolvare, ele trebuiau acceptate.
Ulterior lucrările în vederea emigrării nu mai constituiau o problemă pur germană, ci o problemă de care trebuiau să
să ocupe şi autorităţile ţărilor in care imigrau evreii. Dificul-tăţile financiare, cît şi majorarea 'taxelor pentru viza paşa-portului şi pentru eliberarea autorizaţiilor de imigrare din partea diferitelor guverne străine, lipsa de locuri pe nave, restricţii sau interziceri de imigrare tot mai drastice au în-greuiat deosebit de mult posibilităţii^ de emigrare. în ciuda acestor dificultăţi, de la preluarea puterii şi pînă la 31 oc-tombrie 1941 au fost convinşi să emigreze în total circa 537 000 de evrei, şi anume:
începlnd din 30 ianuarie 1933 din Germania (frontierele
din 1914)...........circa 360 000
începînd din 15 martie 1938 din Ostmark * . circa 147 000 începînd din 15 martie 1939 din protectora-tul Boemia şi Moravia.......circa 30 000

Note:
* Goring. - *Nota red.*
Finanţarea emigrării s-a făcut de către evreii înşişi, res-pectiv de către organizaţiile politice evreieşti. Pentru a evita rămânerea în Reich a evreilor proletarizaţi s-a aplicat prin-cipiul după care evreii înstăriţi trebuiau să finanţeze emigra-rea evreilor lipsiţi de mijloace; în acest scop, în funcţie de avere s-a fixat o contribuţie sau taxă de emigrare pentru aco-perirea cheltuielilor legate de emigrarea evreilor lipsiţi de avere.
Pe lîngă cheltuielile în mărci, a fost nevoie de devize pen-tru viza paşapoartelor şi pentru autorizaţiile de imigrare.
Spre a cruţa stocul de devize germane, s-a propus organiza-ţiilor financiare evreieşti din străinătate ca, prin intermediul organizaţiilor evreieşti din ţările respective, să se preocupe de procurarea devizelor necesare pentru acoperirea acestor cheltuieli. Pînă la 30 octombrie 1941, evreii din străinătate au pus la dispoziţie, sub formă de donaţii, în total circa 9 500 000 de dolari.
între timp, avînd în vedere primejdia pe care emigrarea o implică în condiţii de război şi posibilităţile existente în Răsărit, reichsfuhrerul SS şi şeful poliţiei germane au inter-zis-emigrarea evreilor.
III. *în locul emigrării. s-a ivit, după cuvenita aprobare prealabilă de către iuhrer, o nouă posibilitate de rezolvare, şi anume evacuarea evreilor în Răsărit.*
Aceste acţiuni trebuie însă privite doar ca măsuri provi-zorii, care permit totuşi să se generalizeze experienţa prac-
La sosire, in lagărele dc concentrare cei „apţi pentru muncă" au iost „opriţi" in aceste lagăre ca sclavi de muncă. Copiii au iost smulşi de lingă părinţii lor şi trimişi la gazare îndată după sosire, împreună cu cei bătrini şi bolnavi „inapţi pentru muncă"
Pînă şi protezele dentare ale celor asasinaţi de către SS au fost valorificate. (Fotografia a fost făcută în lagărul de concentrare
Sachsenhausen)
tică de mare importanţă pentru viitoarea rezolvare definitivă a problemei evreieşti.
în cursul rezolvării definitive a problemei evreieşti în Europa trebuie luaţi în considerare circa 11 000 000 de evrei, repartizaţi pe diferite ţări...
în cursul rezolvării definitive, evreii urmează să fie folo-siţi în Răsărit, în modul cel mai potrivit, pentru muncă.
Evreii apţi pentru muncă vor fi transportaţi în aceste regiuni, unde, formînd mari companii de muncă, în care bărbaţii vor fi separaţi de femei, vor fi folosiţi la construcţia de drumuri şi unde, fără îndoială, o mare parte dintre ei vor fi decimaţi de condiţiile naturale.

Note:
* Austria. - - Nora red.
Acea parte a evreilor care va mai supravieţui, în pofida acestor condiţii,. va trebui tratată în modul corespunzător, întrucît fiind vorba, fără îndoială, de partea cea mai viabilă şi constituind rezultatul unei selecţii naturale, va putea forma, după ce îşi va redobîndi libertatea, embrionul unei renaşteri evreieşti. (Vezi experienţa istoriei.)
în cursul efectuării practice a rezolvării definitive, în-treaga Europă va fi scotocită de la apus spre răsărit. Terito-riul Reichului, inclusiv protectoratul Boemia şi Moravia, va trebui să aibă întîietate, chiar şi din considerente determi-nate de problema locuinţelor şi de alte necesităţi social-po-litice.
Evreii evacuaţi vor fi instalaţi treptat în-aşa-numite ghe-touri de tranzit, pentru a fi transportaţi de acolo mai departe spre, Răsărit.

O premisă importantă pentru efectuarea evacuării este, în general, după cum a spus în continuare Obergruppenführer SS Heydrich, stabilirea precisă a cercului ele persoane care tre-buie luate în considerare.
Se prevede ca evreii peste 65 de ani să nu fio evacuaţi, ci internaţi într-un ghetou pentru bătrini, locul stabilit fiind Theresienstadt...
Data începerii diferitelor mari acţiuni de evacuare va de-pinde într-o măsură considerabilă de evoluţia situaţiei mili-tare, în legătură cu modul rezolvării definitive a problemei în regiunile europene ocupate de noi sau aflate sub influenţa noastră, s-a propus consilierilor din Ministerul de Externe versaţi în aceste probleme să le discute cu referenţii de re-sort din poliţia de siguranţă şi din SD.
în Slovacia şi în Croaţia, acest lucru nu mai prezintă di-ficultăţi, deoarece problemele esenţiale sînt deja pe cale de
a fi rezolvate. între timp, şi în Romînia guvernul a numit un împuternicit pentru problema evreiască. Pentru reglementa-rea problemei în Ungaria este necesar ca în cel mai scurt timp să fie numit pe lângă guvernul ungar un consilier pentru problema evreiască.
în ceea ce priveşte începerea pregătirilor pentru regle-mentarea problemei în Italia, Obergruppenführer SS Heydrich consideră indicat să se ia legătură cu şeful poliţiei italiene.
în Franţa ocupată şi neooupată, ridicarea evreilor care urmează să fie evacuaţi se va putea face, după toate probabi-lităţile, fără mari dificultăţi.
în legătură cu această problemă, subsecretarul de stat Luther a comunicat că, în cazul examinării temeinice a aces-tei probleme, în unele »ţări, ca bunăoară în ţările nordice, se pot ivi dificultăţi, ei de aceea se recomandă ca deocamdată aceste ţări să nu fie afectate. Avîndu-se în vedere că în aceste ţări numărul evreilor este mic, o asemenea amînare nu reprezintă nici o limitare esenţială în rezolvarea proble-mei. In schimb, Ministerul de Externe nu prevede mari difi-cultăţi în ceea ce priveşte sud-esLul şi vestul Europei.
Gruppenführerui SS Hof mann intenţionează să trimită în Ungaria un specialist clin cadrul Direcţiei centrale pentru problemele de rasă şi colonizare, pentru oa la începerea ac-ţiunii de către şeful poliţiei de siguranţă şi ol SD-ului acesta să poată da îndrumările necesare. S-a hotărît ca acest spe-cialist din partea Direcţiei centrale pentru problemele de rasă şi colonizare, oare nu trebuia să participe direct la această acţiune, oficial să figureze acolo numai ca ajutor al ataşatu-lui de poliţie.
IV. La baza rezolvării definitive a problemei evreieşti trebuie să stea, într-o anumită măsură, legile de la Nürnberg, iar o premisă pentru reglementarea totală este, de asemenea, soluţionarea problemelor legate de căsătoriile mixte şi de persoanele de origine mixtă...
Persoana de origine mixtă de gradul I, care nu urmează a fi evacuată, va fi sterilizată ca să nu poată avea urmaşi şi pentru ca astfel problema persoanelor de origine mixtă să fie rezolvată definitiv. Sterilizarea se va face pe baza libe-rului consimţământ. Ea este însă o premisă pentru rămînerea în Reich. După sterilizare „persoana de origine mixtă" va fi eliberată de toate restricţiile care-i fuseseră impuse pînă atunci...
In 'legătură cu consecinţele pe care evacuarea evreilor le-ar putea avea în viaţa economică, secretarul de stat Neu-mann a declarat că evreii care în prezent sînt antrenaţi în producţia de război nu pot fi evacuaţi atîta timp cît nu vor putea fi înlocuiţi.
Obergruppenfuhrerul SS Heydrich a arătat că, potrivit di-rectivelor aprobate de el cu privire la acţiunea de evacuare care are loc în prezent, aceşti evrei nu,vor fi evacuaţi deo-camdată.
Secretarul de stat dr. Biihler a arătat că este de dorit ca rezolvarea definitivă a acestei probleme să înceapă în guver-nământul general, întrucît aici problema transportului nu în-tâmpină dificultăţi şi nu există nici motive de muncă care să împiedice desfăşurarea acestei acţiuni. Evreii trebuie eva-cuaţi cît mai repede de pe teritoriul guvernământului general, deoarece tocmai aici evreul reprezintă o primejdie conside-rabilă, fiind purtător de molimi,

iar pe de altă parte, făcând în permanenţă speculă, aduce încontinuu dezordine în struc-tura economică a ţării. In afară de aceasta, dintre cei apro-ximativ 2 500 000 de evrei care trebuie avuţi în vedere, ma-joritatea sînt inapţi pentru muncă.
Secretarul de stat dr. Biihler a subliniat, în continuare, că rezolvarea problemei evreieşti în guvernământul general depinde, în primul rînd, de şeful poliţiei de siguranţă şi al SD-ului şi că activitatea acestuia va găsi sprijin deplin din partea autorităţilor guvernământului general. El are doar 0 singură rugăminte, şi anume ca în acest ţinut problema evre-iască să fie rezolvată cît mai repede.
în încheiere au fost discutate diferitele modalităţi de re-zolvare a problemei, şi atît gauleiterul dr. Mayer cît şi secre-tarul ide stat dr. Biihler au fost de părere că unele măsuri pre-gătitoare în vederea rezolvării definitive a problemei evreieşti trebuie luate imediat în anumite regiuni, veghind însă să nu se creeze panică în rîndurile populaţiei.
Şedinţa a luat sfirşit după ce şeful poliţiei de siguranţă şi al SD-ului s-a adresat participanţilor la şedinţă cu rugămin-tea de a-i acorda sprijinul cuvenit la efectuarea lucrărilor în vederea rezolvării problemei evreieşti.
Document al Tribunalului militar internaţional

Himmler: „Dacă celelalte popoare... etapă de foame, aceasta mă interesează numai în măsura în care avem nevoie de ele ca sclavi pentru cultura noastră"

„...Pentru un SS-ist nu .trebuie să existe decît un singur principiu: cinstiţi, corecţi, credincioşi şi prietenoşi trebuie să fim numai diată de membrii propriei noastre rase, şi faţă de nimeni altul. Dacă celelalte popoare trăiesc în bunăstare sau dacă crapă de foame, aceasta mă interesează numai în măsura în care avem nevoie de ele ca sclavi pentru cultura noastră, iar în rest nu mă interesează de loc... Este tocmai ceea ce aş vrea să fac să intre în cap întregului SS şi - după cum cred - i-a şi intrat în cap ca una dintre legile cele mai sfinte ale viitorului: obiectul grijii noastre, al datoriei noastre este poporul nostru şi rasa noastră, de ele trebuie să ne în-grijim și să ne preocupăm, pentru ele trebuie să muncim şi să luptăm, şi pentru nimic altceva. Tot restul ne poate fi in-diferent... Aş vrea să mai ridic aici, în faţa dv., cu toată sin-ceritatea o problemă foarte serioasă. Trebuie s-o discutăm între noi cu toată sinceritatea, dar totuşi nu o vom aborda niciodată în public... Am în vedere evacuarea evreilor, exter-minarea evreilor. Este una dintre problemele despre care se vorbeşte cu uşurinţă. «Evreii vor fi stârpiţi - spune fiecare membru al partidului nostru. - Aceasta este cu totul lim-pede, căci stă scris în programul nostru. Eliminarea evreilor, exterminarea lor - asta o vom face noi». Şi apoi vin cu toţii, cei 80 000 000 de germani oneşti, şi fiecare are cîte un evreu cumsecade. E clar că toţi ceilalţi sînt porci, dar acesta este un evreu clasa întîi. Nici unul dintre cei care vorbesc aşa nu a văzut şi nu a trăit încă aşa ceva. Majoritatea dintre voi ştiu ce înseamnă 100 de cadavre aşezate unul lîngă altul, 500 sau 1 000 de cadavre. Am rezistat la aceasta pînă la ca-păt şi, totodată, cu excepţia anumitor cazuri de slăbiciune omenească, am rămas oameni cumsecade. Aceasta ne-a călit.
Aceasta este o pagină de glorie din istoria noastră, o pagină care nu a fost scrisă niciodată şi care nu va fi scrisă nici-odată..."
Extras din cuvinlarea rostită de reichsfuhrerul SS Himmler în faţa unui grup de conducători SS la Poznan, 4 octombrie 1943

Un vagon de păr de femei... 22 000 de perechi de încălţăminte pentru copii

C o p i e
S e c r e t

L I S T A
MATERIALELOR TEXTILE ŞI A ALTOR OBIECTE UZATE EXPEDIATE DIN LAGĂRELE AUSCHWITZ ŞI LUBLIN DIN DISPOZIŢIA DIRECŢIEI CENTRALE ECONOMICO-ADMI-NISTRATIVE

1. **Ministerul Economiei Reichului**

îmbrăcăminte bărbătească uzată, fără lenjerie . . . . . .
îmbrăcăminte pentru femei uzată Lenjerie de mătase pentru femei
97 000 garnituri 76 000 garnituri 89 000 garnituri
Total
Zdrenţe . . . .
Pufuri pentru perne Păr de femei Ţesături uzate .
400 vagoane 130 vagoane 1 vagon 5 vagoane
34 vagoane
2 700 000 kg 270 000 kg 3 000 kg 19 000 kg
Total: 2 992 000 kg
536 vagoane
Total general: 570 vagoane

2. **Secţia de repatriere a germanilor**

îmbrăcăminte bărbătească			îmbrăcăminte pentru copii	
Paltoane	99 000 buc.		Paltoane	15 000 buc.
Sacouri	57 000	f *	Flaine pt. băieţi	11 000 „
Veste	27 000	r r	Pantaloni pt. băieţi	3 000 per.
Pantaloni	62 000	per.	Cămăşi	3 000 buc.
Indispensabili	38 000	buc.	Fulare	4 000 „
Cămăşi	132 000		Pulovere	1 000 „
Pulovere	9 000		Indispensabili	1 000 „
Fulare	2 000		Rochii pt. fete	9 000 „
Pijamale	6 000		Furouri pt. fete	5 000 „
Cravate	10 000	ıF	Şorţuri	2 000 ,.
Mănuşi	2 000	per.	Maiouri	5 000 „
Ciorapi	10 000	,,	Ciorapi	10 000 per.
încălţăminte	31 000		încălţăminte	22 000 „

îmbrăcăminte pentru femei
Lenjerie etc.

Paltoane	155 000 buc.		Garnituri de pat	37 000 buc.
Rochii	119 000	r F	Cearceafuri	46 000 „
Jachete	26 000	n	Feţe de perne	75 000 „
Fuste	30 000	,,	Cîrpe de bucăţ,	27 000 „
Cămăşi	125 000	ri	Batiste	135 000 ,..
Bluze	30 000	li	Prosoape	100 000 „
Pulovere	60 000	n	Feţe de masă	11 000 ,
Chiloţi	49 000		Şervete	8 000 „
Furouri	60 000	n	Basmale de lînă	6 000 „
Pijamale	27 000	II	Cravate	25 000 „

Şorţuri	36 000	17	Galoşi şi şoşoni	24 000 per.
Sutiene	25 000	II	Şepci	9 000 buc.
Jupoane	22 000	II		
Basmale	85 000	II		
Pantofi	111 000	per.		

Total: 211 vagoane

3. **Comandamentul Reichului pentru mobilizarea tinerelului la munca** agricolă

îmbrăcăminte bărbătească uzată . . . . . 4 000 garnituri
Paltoane bărbăteşti.......... 4 000 buc.
încălţăminte bărbătească........ 3 000 per.
îmbrăcăminte uzată pentru femei..... 4 000 garnituri
Paltoane pentru femei......... 4 000 buc.
Lenjerie pentru femei......... 3 000 garnituri
Pulovere pentru femei . ... 20 000 buc.
Şorţuri pentru femei......... 5 000 „
Diferite fulare............ 6 000 „
încălţăminte pentru femei........ 3 000 per.

4. **întreprinderea „Ileinrich"**

îmbrăcăminte bărbătească uzată 2 700 garnituri

5. **„I. G. Farbenindustrie"-Auscliwilz**

îmbrăcăminte bărbătească uzată 4 000 garnituri

6. **Organizaţia „Todt"** [53] **. - Riga îmbrăcăminte bărbătească uzată** 1 500 **garnituri**

inspectorul general al führerului pentru transportul rutier

îmbrăcăminte bărbătească uzată..... 1 000 garnituri
Lenjerie bărbătească.......... 1 000 „
încălţăminte bărbătească........ 1 000 per.
Paltoane bărbăteşti .... 1 000 buc.

8. **Lagăre de concentrare**

Sacouri bărbăteşti.......... 28 000 buc.
Pantaloni bărbăteşti....... . . 25 000 per.
Veste bărbăteşti........... 7 000 buc.
Cămăşi bărbăteşti.......... 4 4 000 „
Indispensabili...........' . 34 000 „
Pulovere bărbăteşti.......... 1 000
Paltoane bărbăteşti . . .. 6 000 „
Paltoane pentru femei......... 25 000 „
încălţăminte bărbătească........100 000 per.
Total: 44 vagoane Total general: 825 vagoane
Copia corespunde ou originalul: hauptstunnführer SS s
(semnătură)

„Document secret al comandamentului" privind utilizarea a 94 000 de bucăţi de ceasornice pentru bărbaţi şi a 33 000 de bucăţi de ceasornice pentru iemei

Direcţia centrală Berlin, 13 mai 1943
economieo-administrativă SS Telefoane: loco 76 38 01
interurban 76 83 05
Document secret al comandamentului 33/110
Nr. de înregistrare A/Rr/3
Se va indica neapărat în răspuns!

0109/43 g. Kdpf.
Referitor la valorificarea bunurilor evreieşti dosite şi furate
Către
Reichsfiihrerul SS
B e r 1 i n Reichsfiihrer!
1. Pînă la 30.4.1943 s-au primit:
94 000 bac. ceasornice pentru bărbaţi 33 000 buc. ceasornice pentru femei 25 000 buc. stilouri 14 000 buc. creioane automate
3 500 buc. portvizdte
4 000 buc. portmoneuri 130 000 buc. lame de ras
7 500 buc. aparate de ras şi brice
400 buc. maşini de tuns 14 000 buc. foarfece diferite
2. Dintre acestea simt în stare bună şi pot fi expediate:
7 000 buc. ceasornice pentru bărbaţi (începînd de la
1.5.43, în fiecare lună vor putea fi expe-diate alte 2 500 de bucăţi de ceasornice, deci în acest an încă vreo 20 000 de bucăţi).
8 000 buc. stilouri
100 000 buc. lame de ras
5 000 buc. aparate de ras 400 buc. maşini de tuns
14 000 buc. foarfece
Din aceste cantităţi au şi fost livrate:
4 000 buc. aparate de ras] spre vînzare în bazarele din 100 000 buc. lame de ras cadrul unităţilor militare
1 000 buc. aparate de ras noi sau aproape noi - spitale-lor SS pentru membrii SS sosiţi de pe front
400 buc. aparate de tuns frizeriilor din lagărele 250 buc. brice de concentrare
Foarfecele au fost repartizate după cum urmează: Foarfecele de croitorie, foarfecele pentru hîrtie se vor preda firmei „Deutsche Ausrustungswerke G.m.b.H." în sco-puri tehnice, contra plată. Foarfecele de brodat, pentru unghii şi pentru menaj se vor preda în mod gratuit societăţii „Le-bensborn".
Foarfecele medicale vor fi predate medicilor din lagărele de concentrare. Foarfecele de frizerie le vor primi frizeriile trupelor din lagărele de concentrare.
3. Pentru ceasornicele .bărbăteşti în stare de funcţionare propun următoarea repartizare:
a) fie.care divizie de luptă va primi imediat 500 de bucăţi,
b) flota de submarine va primi imediat 3 000 de bucăţi, iar începînd do la 1.10.43 încă 3 000 de bucăţi
c) lagărele de concentrare primesc pentru „Komman-do"-urile externe, pentru comandanţii de post etc, pe baza unei hotărâri a comandantului, câte 200 buc.
fiecare.
Aceasta reprezintă în total circa 25 000 de ceasornice; rămîn disponibile 2 000 de bucăţi.
S t i l o u r i :
Fiecare divizie de luptă va primi 300 de bucăţi.
Flota de submarine va primi 2 000 de bucăţi.
Rămîn disponibile 1 500 de bucăţi.
Rog a se hotărî ce urmează să se facă cu, cele 33 000 de bucăţi de ceasornice pentru femei.[1]"
4. Din bunurile evreieşti dosite şi furate mai există în afară de aceasta:
a) cîteva sute de monade vechi de aur şi argint de mare valoare numismatică (o parte dintre ele datînd dinain-tea erei noastre) şi foarte valoroase pentru colecţii;

b) 4 lăzi mari cu colecţii valoroase de mărci poştale, printre care colecţii complete avînd fiecare o valoare de câte 40 000 de mărci şi chiar mai mult;
c) circa 5 000 de ceasornice elveţiene dintre cele mai pre-ţioase, de aur sau de platină, în parte cu pietre scumpe
garda personală SS
„T^AXWAJ. . ... ,
divizia „Das Reich" divizia „cap de mort" au şi primit cîte 500 de ceasornice fiecare
Adolf Hitler",
iar începînd de la 1.10.43 încă 500 de bucăţi
(ceasornicele de aur cu mecanism inferior sau de un format bombastic, de prost gust, au şi fost predate Băncii Reichului spre -a fi retopite).
In legătură cu punctul 4 rog a se decide:
1) dacă colecţiile' de monede pot fi predate muzeului nu-mismatic al Băncii Reichului;
2) ce urmează să se facă ou colecţiile de mărci;
3) dacă ceasornicele pot fi predate Băncii Reichului spre a fi vândute în străinătate, sau dacă aceste ceasornice sau o parte dintre ele (ceasornicele cele mai frumoase şi cele mai preţioase) să fie reţinute pentru uz special.
Există, de asemenea, un număr de Stilouri şi creioane automate din aur. Acestea să fie predate Băncii Reichului spre a fi vândute în străinătate sau spre a fi retopite ?
Din însărcinare, gruppenfuhrer SS şi general-locotenent al Waffen-SS (semnătură)

Fondul de aur al statului a fost mărit cu aurul deţinuţilor „decedaţi"

Medicul serviciului sanitar Weimar-Buchen al Waffen-SS-ului Weimar
S/AZ 14f/5.44 - Sch/Wi
Priveşte extragerea dinţilor de aur ai deţinuţilor.
Referitor la ordinul reichsführerului SS din 23.9.40, secret, nr. 941/42 din 25.12.42 D.I. 1 AZ 14 c/9/Ot.U.
Către Direcţia centrală economică-administrativă SS „Ein-satzgruppe" D - Lagăre de concentrare *O r a n i e n b u r g*
Potrivit ordinului de mai sus, în cursul lunii mai 1944, în 30 de cazuri s-au extras deţinuţilor decedaţi 241,45 g de metal nobil (aur). Această cantitate a fost predată, contra unei chi-tanţe, conducătorului local al administraţiei. S-a procedat la însemnarea corespunzătoare în fişele deţinuţilor respectivi.
Medicul serviciului sanitar al Waffen-SS-ului, Weimar hauptsturmführer SS (semnătură)
Către
Şeful secţiei D III, Oranienburg,
comandantului lagărului de concentrare Buchenwald şi conducătorului administraţiei lagărului de concentrare
Buchenwald

Eichmann, şef de secţie în Direcţia a IV-a a R.S.H.A., „furniza" evrei pentru lagărele de exterminare

Eu, Wilhelm Hoettl,. fac următoarea depoziţie sub pres-tare de jurământ:
Numele meu este dr. Wilhelm Hoettl, Sturmbannführer SS (maior SS). Pînă la înfrîngerea Germaniei am fost referent şi şef-adjunct de sector în Direcţia a Vl-a a R.S.H.A.
Direcţia a Vl-a a R.S.H.A. ia fost aşa-numita direcţie ex-ternă a SD-ului şi s-a ocupat cu culegerea de informaţii în toate ţările lumii. Ea corespunde întrucâtva „Intelligence Ser-vice"-ului englez. Sectorul din care am făcut parte s-a ocupat cu culegerea de informaţii în Europa de sud-est (Balcani).

La sfîrşitul lunii august 1944 am avut o discuţie cu Ober-sturmbannführern! Adolf Eichmann, pe care l-am cunoscut din 1938. Discuţia a avut loc în locuinţa mea din Budapesta.
După câte ştiu, Eichmann era pe atunci şef de secţie în Di-recţia a IV-a (gestapo) a R.S.H.A. şi, afară de aceasta, însăr-cinat de către Himmler cu ridicarea evreilor din toate ţările europene şi transportarea lor în Germania. Eichmann se afla pe atunci sub puternica impresie a ieşirii Romîniei din război, eveniment care se petrecuse în acele zile. El a venit la mine tocmai pentru a se informa asupra situaţiei militare, pe care o primeam zilnic de la Ministerul Honved (de război) al Unga-riei şi de ia comandantul trupelor SS din Ungaria. El şi-a exprimat convingerea că războiul era pierdut pentru Germania şi că el nu ar mai avea nici o şansă. Ştia că Naţiunile Unite îl vor considera ca pe unul dintre principalii criminali de război, întrucât avea pe conştiinţă milioane de evrei ucişi. La între-barea mea cîţi evrei au fost ucişi în total, el mi-a răspuns că, deşi această cifră constituie un mare secret de stat, mi-o va destăinui, totuşi, deoarece aceasta mă interesează, desigur, şi ca istoric şi, probabil, el nu se va mai întoarce din misiunea sa în Romînia. Cu puţin timp înainte, el întocmise un raport pentru Himmler, deoarece acesta voia să ştie numărul exact al evreilor exterminaţi. în legătură cu aceasta, pe baza infor-maţiilor sale, el a ajuns la următorul rezultat:
în diferitele lagăre de exterminare au fost ucişi aproximativ 4 000 000 de evrei, iar 2 000 000 şi-au găsit moartea în împre-jurări diferite; o mare parte dintre aceştia au fost ucişi prin împuşcare de către „Einsatzkommando"-urile poliţiei de sigu-ranţă în timpul campaniei împotriva Rusiei.
Din teritoriile ocupate, SS-ul a trimis în Germania numeroase vagoane de încălţăminte aparţinînd celor asasinaţi. Chiar şi după eliberare, în lagărele de concentrare au mai fost găsite sule de mii de perechi de încălţăminte pentru bărbaţi, femei *şi copii*
Himmler nu a fost mulţumit cu acest raport, deoarece, după părerea sa, numărul evreilor ucişi ar fi trebuit să fie mai mare de 6 000 000. Himmler a .declarat că va trimite la Eichmann pe unul dintre oamenii săi de la Direcţia de statis-tică, pentru, ca acesta, pe baza materialului primit de la Eich-mann, .să elaboreze un nou raport în care să fie stabilit numă-rul exaot.
Trebuie să presupun că informaţia pe care am primit-o de la Eichmann a fost exactă, deoarece, dintre toate persoanele care au avut de-a face cu această problemă, el dispunea de informaţiile cele mai complete privitoare la numărul evreilor asasinaţi. In primul rînd, prin intermediul „Sonderkommando"-urilor sale, el „furniza", putem spune, evrei pentru lagărele de exterminare şi de aceea cunoştea exact acest număr. în al doilea rînd, ca şef de secţie în Direcţia a IV-a a R.S.H.A., care se ocupa de asemenea de problema evreiască, cunoştea, de-sigur, cel mai bine numărul evreilor care au pierit în alte împrejurări.
un sentiment. Nici o veiste nu te mai impresionează. Oamenii merg chiar foarte liniştiţi la moarte. Oamenii din piaţă erau indiferenţi şi calmi.
Eu mai trăiesc încă şi vreau să vă maL descriu ce s-a în-tîmplat între ziua de 7 şi ziua de azi. Aşadar, se zvoneşte că acum va veni rîndul tuturor. Galiţia urmează să fie complet curăţată de evrei. în primul rînd, ghetoul urmează să fie lichidat pînă la 1 mai. în ultimele zile au fost împuşcaţi din nou mii de oameni. Lagărul nostru era centru de adunare. Aici erau triate victimele. La Petrikov lucrurile se prezintă în felul următor: la marginea unei gropi oamenii sînt dezbrăcaţi pînă la piele, iar apoi trebuie să stea în genunchi şi să aştepte glonţul. Victimele stau înşirate şi aşteaptă să le vină rîndul.
Ei trebuie să-i aşeze în groapă pe primii care au fost deja îm-puşcaţi, pentru ca locul să fie bine folosit şi să domnească ordinea. întreaga procedură nu durează mult. într-o jumă-tate de oră îmbrăcămintea celor împuşcaţi ajunge înapoi în lagăr. După terminarea acţiunii, consiliul evreilor a primit o notă de plată în sumă de 31 000 de zloţi pentru muniţia consu-mată, care

trebuia plătită... De ce nu putem striga, de ce nu ne putem apăra ? Gum poţi să vezi curgînd atîta sânge ne-vinovat şi să nu spui nimic, să nu faci nimic şi să aştepţi singur aceeaşi soartă? în condiţii atît de groaznice, atît de nemiloase trebuie să pierim. Credeţi că noi vrem să pierim aşa, să murim aşa ? Nu! Nu, nu vrem! în ciuda a tot ceea ce îndurăm. Instinctul de autoconservare este acum mai accen-tuat şi cu cît moartea este mai aproape, cu atît voinţa de a trăi devine mai puternică. Este ceva de neînţeles.
Dragii mei! David este înmormîntat la cimitirul evreiesc.
Unde se află mămica, nu ştiu, căci ea a fost tîrîtă la Balaec.
Unde voi fi înmormântată eu, nu ştiu. Dacă după terminarea războiului veţi veni poate pe acolo, veţi afla de la cunoştinţe unde au fost duse transporturile din lagăr. Nu este uşor să-ţi iei rămas bun pentru totdeauna. Rămîneţi cu bine, rămîneţi cu bine...

Şase milioane de evrei victime ale fascismului în Germania hitleristă şi în teritoriile cotropite de ea

Populaţia evreiasca, în sept. 1939	Evrei uci^i	. . Procentul evreilor ucişi
8 301 000 '	5 978 000	72,0

Institutul pentiu probleme evreieşti - New York

IV

Documente și relatări despre lagărele de concentrare fasciste

„Lagărele de concentrare s-au transformat în locuri de asasinare organizată şi sistematică, unde şi-au găsit moartea milioane de oameni..."

Teritoriile ocupate de Germania au fost administrate în-tr-un mod care contravine regulilor de ducere a războiului.
Dovezile, covârşitoare prin forţa lor demascatoare, arată că a existat un sistem de violenţă, atrocităţi şi teroare. La 7 de-cembrie 1941, Hitler a emis ordinul devenit cunoscut ulterior sub denumirea de „Nacht- und Nebel-Erlass" (ordinul „noapte şi negură"), pe baza căruia persoanele care au săvîrşit acţiuni îndreptate împotriva Reichului sau împotriva forţe-lor armate germane din teritoriile ocupate, cu excepţia acelora împotriva cărora se aşteaptă cu siguranţă o sentinţă de con-damnare la moarte, urmează să fie transportate în secret în Germania şi predate sipo-ului * şi SD-ului spre a fi condam-nate, şi pedepsite. Acest decret a fost semnat de acuzatul Kei-tel. După sosirea acestor persoane civile în Germania, nici un cuvînt despre ele nu trebuia să ajungă în ţara din care au fost deportate sau la rudele lor. Chiar şi în cazurile cînd mureau înainte de pronunţarea sentinţei, familiile lor nu erau înştiinţate, ceea ce avea drept scop să se provoace nelinişte în cercurile familiilor persoanelor arestate. Scopul urmărit de Hitler la emiterea acestui decret a fost expus de K e i t e 1 în scrisoarea sa din 12 decembrie 1941 care însoţea decretul, după cum urmează:
„O intimidare eficace şi de lungă durată poate fi obţinută numai prin pedeapsa cu moartea sau prin măsuri menite să lase în necunoştinţă rudele şi populaţia asupra soartei făpta-şului. Acestui scop îi serveşte deportarea în Germania".
Erau arestate pînă şi persoanele suspectate că s-ar fi opus vreunei dispoziţii a autorităţilor germane de ocupaţie, iar cu prilejul arestării de către gestapo şi SD ele erau anchetate în modul cel mai oribil. Şeful sipo-ului şi al SD-ului a emis la 12 iulie 1942, prin intermediul lui Müller, şeful gestapoului, un ordin prin care se admitea „interogatoriul înăsprit" în ca-zul cînd ancheta prealabilă a dus la concluzia că persoana în cauză.ar putea da

relaţii despre chestiuni importante, ca de pildă activităţi subversive, dar nu şi în scopul de a-l sili pe deţinut să-şi recunoască propriile sale crime. Acest ordin pre-vedea:
„...Interogatoriul înăsprit poate fi aplicat numai co-muniştilor, marxiştilor, cercetătorilor bibliei, sabotorilor, teroriştilor, membrilor mişcării de rezistenţă, agenţilor paraşutaţi, elementelor asociale, cetăţenilor polonezi şi sovietici care refuză să muncească şi vagabonzilor.
în toate celelalte cazuri este nevoie de aprobarea mea prealabilă... înăsprirea interogatoriului poate con-sta, în funcţie de împrejurări, in: reducerea raţiei ali-mentare (apă şi pîine), pat tare, celulă întunecoasă, in-terzicerea somnului, exerciţii obositoare, cît şi aplicarea bătăii (la peste 20 de lovituri cu bîta se va consulta un medic)".
Reprimarea brutală a oricărei împotriviri faţă de ocupaţia germană nu se rezuma însă la măsuri drastice împotriva per-soanelor suspectate de participare la mişcarea de rezistenţă, ci se extindea şi asupra familiilor acestora. La 19 iulie 1944, .comandantul sipo-ului şi al SD-ului din districtul Radom, Polonia, a dat un ordin care a fost transmis mai departe de către conducătorii superiori ai SS-ului şi ai poliţiei şi care prevedea că în cazuri de asasinare sau de încercare de asasi-nare a unor germani, sau în cazuri de distrugere a unor insta-laţii importante de către sabotori urmează să fie împuşcat nu numai vinovatul, ci şi toate rudele sale de sex masculin,

Note:
* Siioherheiitspodizei - - poliţia de siguranţă. - *Nota trad.*
iar toate rudele de sex feminin care au trecut de 16 ani tre-buie internate în lagăre de concentrare. în vara anului 1944, grupul operativ al sipo-ului şi al SD-ului din Luxemburg a dispus internarea unor persoane în lagărul de concentrare Sachsenhausen, deoarece erau rude ale unor dezertori şi din această cauză „se putea presupune că vor primejdui intere-sele Reichului dacă vor rămîne în libertate".
Pentru a preveni şi a reprima orice dezordini în rîndurile populaţiei civile, nemţii au folosit sistemul de ostateci. Un ordin emis de către acuzatul Keitel la 16 septembrie 1941 cerea ca în teritoriile ocupate ale Uniunii Sovietice să fie
executaţi 50 - 100 de oameni pentru fiecare german u'cis. în ordin se spune:
„Trebuie avut în vedere că adeseori, în ţările unde încă nu a fost instaurată ordinea, viaţa unui om nu con-tează nimic şi că un efect de intimidare se poate obţine numai printr-o asprime neobişnuită".
Numărul exact al celor ucişi prin aplicarea acestei me-tode nu este cunoscut, dar foarte mulţi au fost ucişi în Franţa şi în alte teritorii ocupate din Apus, în timp ce în Răsărit masacrele au luat proporţii şi mai mari. în afară de uciderea unor ostateci, în unele cazuri au fost distruse oraşe întregi; asasinate în masă ca cele din Oradour-sur-Glâne, în Franţă, şi cele din Lidice, în Cehoslovacia, ambele descrise tribunalu-lui în toate amănuntele, constituie exemple pentru aplicarea organizată a terorii de către trupele de ocupaţie în scopul înăbuşirii şi lichidării oricărei rezistenţe împotriva domina-ţiei lor.
Din actul de acuzare al Tribunalului militar internaţional de la Nürnberg
Numărul persoanelor ucise în cele mai cunoscute lagăre de concentrare
Auschwitz
4 000 000 Bergen-Belsen (în alitimele **2** luni) 35 000
Bergen-Belsen (înainte de eliberare) 13 000
Buchenwald
52 000 Dach.au şi Dora Nordhausen
15 000 Flossenbùrg
73 296

Gross-Rosen 20 000 (Date incomplete; germani ucişi îna-inte de 1943) Maidanek 1 380 000 (Lubliana)
Mauthausen 122 766 Natzweiler ' 25 000 (probabil fără Ne-ta enig)
Neuengamme 43 000
(în lagăr) Neuengamme 39 000
(în cursul
deportării)
Papenburg 10 600 (lagăr de primire) Ravensbrück 92 700 Sachsenhauserx
100 000 Struthof 80 000
(lîngă Danzig) Theresienstadt
33 341 Theresienstadt (dintre deportaţi)
25 000
Treblinka 80 000 (în şase luni, între 15.6.1942 şi 7.12.1942)

Extras din regulamentul cu privire la disciplină şi pedepse în lagărul de concentrare Esterwegen, emis la 1.8.1934

§ i ...

Se pedepseşte ou 3 z i l e a r e s t s e v e r : 1. cel care nu părăsesc patul imediat după semnalul de deşteptare sau cel care nu pune în ordine palul şi încăperea,

§ 4

Se pedepseşte cu 8 z i l e a r e s t s e v e r : 1. cel care strînge semnături pentru o plîngere; 5. cel care va fi găsit într-o altă încăpere a blocului, chiar dacă aceasta ţine de aceeaşi companie de deţinuţi.

§ 8

Se pedepseşte cu 1 4 z i l e a r e s t s e v e r şi cu cîte 25 de lovituri cu bîta la începutul şi la sfîrşitul termenului de arest:

LAGĂRUL DE CONCENTRARE BUCHENWALD

Vedere *din avion*

Peste 55 **000 de deţinuţi au fost asasinaţi in** lagărul **de concentrare Buchenwald**

1. Decedaţi sau asasinaţi în lagăr....... 34 566
(Conform rapoartelor întocmite de cancelaria lagă-rului, respectiv conform rapoartelor întocmite de in-firmerie cu privire la schimbările survenite în efectiv.
Acest număr cuprinde morţii din companiile externe
de muncă, cu excepţia femeilor.)
2. Execuţii
Prizonierii de război ruşi ucişi în grajdul de cai, nu-măraţi după îmbrăcămintea predată, 7 200. Executaţi, adică spînzuraţi, 1 100 (evaluat după rapoartele in-complete existente cu privire la cei spînzuraţi) . . 8 300
3. Transporturi de lichidare
Transport exterminat în întregime prin gazare la LIo-
henstein, în 1940............. 187
Transport de evrei exterminat în întregime prin ga-zare la Dachau, în 1942 351
Transport de evrei exterminat în întregime prin ga-zare la Bernburg, în 1942 285
Evrei olandezi trimişi la Mauthausen în 1942 . . . 341
Evrei şi ţigani trimişi la Auschwitz în 1942 . . . . 813 Ucişi la Dora, camuflaţi ca transport trimis la
Auschwitz.............. 3 000
Transporturi trimise la Auschwitz în 1943 . . . . 1 180
Copii trimişi la Auschwitz în 1943 200

Evrei trimişi la Auschwitz în 1944 ...... 1 101
Copii trimişi la Bergen-Belsen în 1944 600
Transporturi trimise la Bergen-Belsen în 1944 . . . 2 438
Transporturi S III trimise la Bergen-Belsen . . . . 1 700 -
Total 55 062

Arhiva Buchenwald de pe Ungă Institutul german pentru istorie contemporană, Berlin

De unde proveneau deţinuţii din lagărul de concentrare Buchenwald ?

Buchenwald, ca şi Dachau, Ravensbruck, Sachsenhausen, purta denumirea de ,,lagăr pentru detenţiune preventivă".

Detenţiunea preventivă nu era o invenţie a naziştilor. Ea a fost aplicată şi în trecut adversarilor politici ai guvernului aflat la putere. Cunoscuţi conducători ai muncitorilor germani, ca Wilhelm şi Karl Liebknecht, Rosa Luxemburg, Franz Meh-ring, Clara Zetkin şi Wilhelm Pieck, au făcut cunoştinţă în timpul Germaniei kaiserilor, precum şi în timpul Republicii de la Weimar cu detenţiunea preventivă.

Guvernul nazist arunca pe adversarii săi politici în lagăre de concentrare, indiferent de apartenenţa lor politică, de reli-gia lor, de concepţia lor despre lume, de vîrsta şi sexul lor. Astfel, la Buchenwald au fost internaţi comunişti, social-democraţi, adepţi ai partidului de centru, preoţi evanghelici şi catolici, predicatori evrei, oameni din toate păturile populaţiei. în clipa lichidării lagărului, cel mai tînăr deţinut, un copil polonez, avea patru ani, iar cel mai în vîrstă, un patriot francez, avea mult peste 80 de ani.

în lagărul Buchenwald nu erau internate femei. Existau cîteva companii de muncă externe în oare munceau numai femei şi care din punct de vedere administrativ ţineau de lagărul de concentrare Buchenwald. Sadicii din SS nu s-au jenat să aplice deţinutelor pedeapsa cu bătaia.

înainte de izbucnirea războiului, cea mai mare parte a de-ţinuţilor o formau oamenii aruncaţi în lagăre de concentrare
din motive politice, fără o sentinţă judecătorească, fără pro-ces, fără să fi fost condamnaţi şi fără indicarea termenului de detenţiune. Printre aceştia, cei mai numeroşi erau comuniştii. Se găseau oameni oare se aflau în detenţiune preventivă din februarie şi martie 1933. Mii de persoane au fost transportate din închisori direct în lagăre de concentrare.

Termenul de detenţiune care le fusese fixat de către tribu-nalele hitleriste expirase. Naziştii se temeau de activitatea politică a acestor oameni - în cea mai mare parte comunişti - , de propaganda pe care o desfăşurau împotriva guvernului lui Hitler şi împotriva pregătirilor de război. De aceea ei au fost aruncaţi în lagăre de concentrare.

Deţinuţii purtau pe partea stînga a pieptului şi pe partea stingă a pantalonilor un triunghi, iar deasupra sau dedesubtul lui numărul de deţinut. Culoarea triunghiului indica motivul pentru care deţinutul se afla în lagăr. Roşu era culoarea deţi-nuţilor politici, iar verde - culoarea deţinuţilor de drept comun.

Deţinuţii nu erau strigaţi pe nume. SS-istul striga numerele lor. Omul este un număr de ordine, acesta era spiritul nazis-mului.

Deţinuţii politici purtau triunghiul roşu cu mare mîndrie.

Triunghiul roşu a devenit semnul de mare cinste al membrilor activi din Rezistenţă, care luptau împotriva fascismului. Şi în ace3t caz se vădeşte clar că s-a produs tocmai contrarul a ceea ce intenţionau naziştii. Defăimarea în lagărele de concen-trare s-a transformat în onoarea de a face parte din adversarii odiosului sistem nazist.

Dispoziţii cu privire la aplicarea ordinului „noapte şi negură" pentru uzul personalului de serviciu în lagărele de concentrare

IV. D 4 - 103/42 G
Berlin, 4 august 1942

Prin ordinul şefului Comandamentului suprem al forţelor armate din 12.12.1941, cu privire la urmărirea crimelor împo-triva Reichului sau împotriva autorităţilor de ocupaţie din teritoriile ocupate (denumit pe scurt ordinul „noapte şi
negură"), în temeiul unei dispoziţii date de fiihrer, s-a dispus ca persoanele din teritoriile ocupate care comit delicte împo-triva Reichului sau împotriva autorităţilor de ocupaţie să fie transportate în Reich ca măsură de intimidare. Aici ele ur-mează să compară în faţa unui tribunal special. în caz că, din anumite motive, acest lucru nu este posibil, persoanele res-pective vor fi luate în detenţiune preventivă într-un lagăr de concentrare. Detenţiunea preventivă durează, de regulă, pînă la terminarea războiului.
întrucât scopul prezentului ordin constă în a lăsa rudele, prietenii şi cunoştinţele în nesiguranţă asupra soartei deţi-nuţilor, aceştia nu trebuie să aibă nici un contact cu lumea din afară. De aceea ei nu au voie nici să scrie, nici să pri-mească scrisori, pachete, sau vizite. De asemenea, nici unei instituţii din afară nu se vor da informaţii asupra deţinuţilor.
Pînă la noi dispoziţii, rudele deţinutului nu vor fi anunţate nici în caz de deces. Această problemă încă nu a fost rezol-vată definitiv.
Dispoziţiile de mai sus se referă la toţi deţinuţii în ale căror documente emise de Direcţia centrală a siguranţei Reichului se află menţiunea că li se va aplica ordinul „noapte şi negură". Acest ordin se va aplica, de asemenea, tuturor deţinuţilor menţionaţi în legătură cu cazul „Porto" sau „Kon-tinent".
în cazul cînd deţinuţii faţă de care se aplică ordinul „noapte şi negură" au avut prilejul, din cauza unei neatenţii, să-şi îmcunoştinţeze rudele, li se va acorda, din motive tac-tice, permisiunea de a continua corespondenţa cu rudele lor, în cadrul dispoziţiilor generale cu privire la corespondenţa deţinuţilor preventivi.
Semnat: dr. Hoffmann
8
Lista preoţilor care au fost deţinuţi în lagărul de concentrare Buchenwald. - în lagărul de concentrare Dachau se aflau în timpul războiului peste 2 000 de preoţi, din aproape toate ţările europene
Statistica braţelor de muncă 5 ianuarie 1945
Lagărul de concentrare Buchenwald
P r e o ţ i
L i s t a c u p r i n d e :
D i n t r e a c e ş t i a a u f o s t ş t e r ş i : 50 51 367 Belorgey Hubert preot pol. F.
52 75 460 Eechout Pierre pastor pol. B.
54 75 864 Renard Joseph profesor pol. B.
56 76 208 Tremeau Jean paroh pol. F.
N u m a i s î n t d e ţ i n u ţ i
17 40 271 Sobolev Dimilri 30 67 488 Vrbica Paule
34 78 452 Lacour Marcel
42 85 332 Bardecki Andrzey 55 76 007 Huart Jean-Biaptiste
D e j a t r a n s f e r a ţ i
35 78 805 Alertz Paul
36 81 347 Alef Alexandr
D e c e d a t :
58 81 168 Toulouse René
I n i n f i r m e r i e :
7 16 697 Tyl Josef 29 54 596 Sosson Toussaint
61
Brigada de construcţii III

Blankenburg Blankenburg Brigada de construcţii IV 4
Rămîn
î n l a g ă r :
preot paroh preot paroh pastor
pol. R.
pol. Iug.
pol. F.
pol. F.
pol. B.
pastor pol. G.
paroh pol. G.
preot pol. F.
preot pol. C.
paroh pol. B.
57
N u e s t e p r e o t :
19 43 523 Lespinasse Jean misionar pol. F.
1
Rămîn 46
Transferaţi la 5 ianuarie 1945 46

Metode de pedepsire

De regulă, deţinuţii erau condamnaţi la 25 de lovituri cu bîta pe şezutul gol. După executarea pedepsei se auzea destui de des comanda: „Targa la poartă!"
O altă pedeapsă inumană era spînzurarea de un copac.
Mîinile erau legate la spate, braţele erau ridicate în sus şi apoi cel torturat în felul acesta era atîmat de un cîrlig fixat într-un copac. Sadicii din SS 'îşi mai permiteau apoi gluma de a-i lovi pe deţinuţi pe părţile cele mai sensibile. în această poziţie îngrozitoare atîrnau tovarăşii noştri de la 30 de minute pînă la 2 ore. Consecinţa era luxarea încheieturilor de la umăr şi, în cele mai multe cazuri, paralizii, de la care deţinuţii nu-şi mai reveneau decît foarte rar.
în drum spre cariera de piatră se afla locul cel mai înfio-rător" al lagărului de concentrare Buchenwald: grajdul de cai, în care au fost asasinaţi peste 7 000 de prizonieri de război sovietici. Aici se afla faimoasa instalaţie pentru asasinarea deţinuţilor printr-un glonte tras în ceafă. Cine păşea pragul acestei barăci trebuia să aibă mai întîi impresia că se află într-o infirmerie. Pentru aceasta, mintea diabolică a unui SS-ist născocise un dispozitiv care semăna întocmai cu un aparat pentru măsurarea înălţimii corpului. Deţinutul care urma să fie asasinat trebuia să se instaleze pe platforma pretinsului dispozitiv de măsurat şi:în momentul acela se deschidea în spatele lui, la înălţimea cefii, un orificiu, prin care asasinul SS-ist îl împuşca. Toţi deţinuţii ştiau că echipa însărcinată cu asasinările purta numărul 99. Pentru fiecare asasinat SS-iştii primeau rachiu, ţigări şi concediu peste rînd. în acest loc înfiorător au fost asasinaţi 7 000 de prizonieri de război sovietici şi nenumăraţi luptători pentru libertate din rîndul multor naţiuni europene.
Hrana deţinuţilor a fost cu lotul insuficientă, unilaterală şi se înrăutăţea cu fiecare an de război. Napul şi varza, sau,
după cum spuneau deţinuţii cu un umor amar, ananasul şi caperul german, au fost principalele alimente. In lagăr se purta adeseori, mai ales în lunile de iarnă, următoarea discuţie: ,,Ce s-a dat ieri ?" Răspuns: „Nap I" „Atunci e clar că astăzi va fi varză!"
Prizonierii de război sovietici au primit în iarna anului 1941 - 4942 dimineaţa, Ia prînz şi seara cîte o jumătate de litru de supă de napi şi o singură felie de pîine.

Din cauza alimentaţiei insuficiente şi unilaterale, mortali-tatea de masă a luat proporţii atît de mari, încît din cauza lipsei de braţe de muncă era primejduită îndeplinirea sarci-nilor de producţie trasate atelierelor producătoare de arma-ment.

„Decedat în urma rănii primite cu prilejul unei tentative de evadare"

Lagărul de concentrare Buchenwald Comandatură
Weimar-Buchenwald, 11 februarie 1943
Doamnei Auguste Hammor B e r l i n N 58 Wollinerstrasse 70
Fiul dv. Erich FI a m m e r, născ. 26. 11.1918 la Holtingsdorf, a decedat la 8 februarie 1943, în spitalul local, în urma unei rării primite cu prilejul unei tentative de evadare. Corpul neîn-sufleţit a fost incinerat la 11 februarie 1943 în crematoriul de stat.
Nu obiectăm împotriva predării urnei cu cenuşă dacă va fi prezentată o adeverinţă de la cimitirul local din care să reiasă că s-au luat măsuri pentru înhumare. Certificatul de deces se anexează.
Comandantul lagărului (semnătură)

în lagărele de concentrare nenumăraţi copii şi adolescenţi au fost puşi la munci grele şi asasinaţi în **mod bestial**

Fotocopii ale unor- documente conţinînd date despre numărul co-piilor şi adolescenţilor de la 2,5 ani pînă la 18 ani sosiţi în lagărul de concentrare Buchenwald Ia 2.12.1944

Medicul de garnizoana Weimar-Buchenwald,
a trupelor SS din Weimar 5 august 1944
Referitor la transportul de ţigani de la 3.8.1944 din lagărul de concentrare Auschwitz.
Către Comandantul
lagărului de *concentrare Buchenwald*
în ceea ce priveşte grupele de vîrstă ale transportului de ţigani menţionat mai sus, o examinare a listelor ne dă urmă-torul tablou:

Vîrsta:	Anul naşterii:	Numărul
Intre 9 şi 14 ani	1935 - 1930	105
a 15 „ 24 „	1929 - 1920	393
25 „ 44 „	1919 - 1900	330
„ 45 „ 54 „	1899 - 1890	59
„ 55 „ 64 „	1889 - 1880	23
peste 65 „ „	1879 - 1877	2
Fără indicarea vîrstei	-.	1
Nu figurează în listă	-	5

Total 918 oameni
Medic' de garnizoană al trupelor SS din Weimar, huuptsturmfuhrer SS în retragere (semnătura)

Crematoriul, lagărului de concentrare Buchenwald, în .care a fost asasinat, la 18.8.1944, Ernst Thälmann, conducător al clasei munci-toare germane

Pentru „înlăturarea cadavrelor" - o rafie specială de băuturi spirtoase

Medicul de garnizoană
al trupelor SS din W e i m a r
Weimar-Buchenwald,

27 ianuarie 1945
Pentru subofiţerii: hauplscharf(ihrer SS W i l h e l m Oberscharführer SS W a r n s t ä d t şi Unterscharführer SS S t o p e,
care Ia 26 ianuarie 1945 au condus acţiunea pentru înlăturarea cadavrelor din transportul de Ia Auschwitz, se recomandă din punct de vedere medical acordarea unei *raţii speciale de băuturi spirtoase.*
Medicul de garnizoană al trupelor SS din Weimar, hauptsturmführer SS în retragere (semnătură)

Se află în funcţiune 10 camere de gazare cu acid cianhidric în circuit închis

Medicul de garnizoană Weimar-Buchenwald,
al trupelor SS din W e i m a r 25 mai 1944
Reieritor la adaptarea camerelor de gazare cu „Cyclon" în circuit închis la „Areginal" şi comunicarea numărului came-relor de gazare.
Răspuns la scrisoarea igienistului-şef din 15 mai 1944.
Către
Igienistul-şef de pe lîngă
medicul SS şi al poliţiei *Berlin-Zehlendorf,* Spanische Allee 10
Referitor la scrisoarea menţionată mai sus, vă aduc la cu-noştinţă că în lagărul de concentrare Buchenwald -sînt în func- ţiune 10 camere de gazare ou acid cianhidric în circuit închis, cu o capacitate de cîte 10 m^3 fiecare.
Medicul şef al trupelor SS din Weimar, hauptsturmführer SS în retragere (semnătură)
Ni
Un soldat american priveşte un cuptor pentru arderea cada-vrelor în care se mai văd clar urmele exter-minărilor în masă
O pagină din jurnalul de serviciu al lagăru-lui de concentrare Bu-chenwald
mei.

Crematoriul funcţionează impecabil

Medicul de garnizoană
al trupelor SS din W e i m a r
Weimar-Buchenwald, 11 aprilie 1944
Reieiitor la vizita la compania de muncă externă („Aussenkommando") Dora din 8.4.1944
P r o c e s-v e r b a l
Crematoriul care a fost vizitat funcţionează impecabil. Pro-blema extragerii dinţilor de aur la deţinuţii decedaţi a fost discutată cu hauptsturmführerul SS Bremmer şi rezolvată. A urmat apoi vizitarea galeriilor subterane şi a W.C.-urilor instalate acolo şi parţial gata spre a fi folosite.
în infirmerie nu s-au constatat întîmplări deosebite; insta-laţiile Roentgen nu au sosit încă, dar pentru montarea lor totul a fost pregătit. Sala de operaţii încă nu a fost complet termi-nată. -După cum a declarat medicul lagărului, obersturmführe-rul Kehr, în viitorul cel mai apropiat acolo urmează să fie transferaţi încă cîţiva medici din rîndurile deţinuţilor, pentru a întări personalul sectorului, în primul rînd un chirurg şi un medic dermatolog şi, dacă este posibil, încă doi medici prac-ticieni cu experienţă.
în afară de aceasta au fost lămurite diferite nepotriviri care s-au ivit cu prilejul completării noilor certificate de deces.
Medicul garnizoanei trupelor SS din Weimar,
hauptsturmführer SS în retragere (semnătură)

Raportul unei delegaţii parlamentaré

ortul a fost prezentat parlamentului din ordinul maiestăţii-sale de către primul ministru, lordul trezorier şi ministrul apărării
Aprilie 1945 Din delegaţie au făcut parte:
contele Stanhope şi lordul Addison, din partea Camerei lorzilor; colonelul Wickham, sir Archibald Southby, d'na Tate, d-1 Ness Edwards, mr. Silverman, d-l Graham White, sir Henry Morris-Jones şi d-l Driberg din partea Camerei comunelor.
Lagărul Buchenwald este situat pe un teritoriu deluros, împădurit, la o depărtare de Weimar de circa 15 minute cu maşina...
Mărimea lagărului o indică faptul că capacitatea sa maximă a fost prevăzută pentru 120 000 de oameni. La 1 aprilie a.c, în lagăr se aflau 80 813 deţinuţi. Cu cîteva zile înainte de so-sirea trupelor americane (11 aprilie), naziştii au lichidat un mare număr de deţinuţi, aproximativ 18 000 - 22 000. Unii dintre acei deţinuţi care Urmau să fie exterminaţi pentru că" „ştiau prea mult" au reuşit să se ascundă. Era cu neputinţă să se stabilească precis procentul naţionalităţilor rămase în lagăr; am găsit mulţi evrei şi germani neevrei, polonezi, unguri, cehi, francezi, belgieni, ruşi etc. Un raport amănunţit, care ne-a fost înmînat de reprezentanţii unui comitet antifas-cist, arată că numărul total al deţinuţilor care au murit sau au fost asasinaţi la Buchenwald sau imediat după mutarea lor într-un aşa-numit „lagăr de exterminare" a fost de 51 572, dintre care cel puţin 17 000 după 1 ianuarie 1945. Lagărul este acum deschis, şi mulţi dintre cei internaţi acolo l-au părăsit din proprie iniţiativă. Naziştii au lăsat fişiere amănunţite cu numele deţinuţilor, dar în timpul vizitei noastre a fost cu ne-putinţă să începem întocmirea unei liste a acelora care se mai aflau în lagăr, deoarece cadrele medicale şi sanitare americane erau ocupate cu dezinfectarea lagărului (muncă prestată în parte de persoane civile, de germani din împrejurimi, care au fost aduşi zilnic ca să li se arate ce s-a întîmplat în numele lor şi în mijlocul lor), iar problemele alimentaţiei şi ale asis-tenţei medicale erau pe primul plan.
Buchenwald: transportarea cadavrelor spre crematoriu
Deşi cei internaţi în lagăr sînt denumiţi de obicei „pri-zonieri", ei nu trebuie confundaţi cu prizonierii de război militari. Ei se compuneau din trei categorii principale: a) deţinuţi politici şi evrei chiar din Germania; o) după extin-derea celui de-al treilea Reich - deţinuţi politici şi evrei din Austria, Cehoslovacia, Polonia etc.; c) începînd din 1940 - bărbaţi şi tineri aduşi la muncă forţată din diferitele ţări ocupate. în toate perioadele nu se aflau aici decît puţini englezi; potrivit unei evaluări - „cîteva duzini". Aproape toţi aceştia erau persoane civile. Ni s-a relatat despre un para-şutist francez, locotenentul Maurice Pertchouk, care în 1943 a devenit prizonier de război, apoi a fost adus în haine civile de la Compiegne la Buchenwald şi spânzurat acolo scurt timp înainte de sosirea trupelor americane. Ni s-a mai 'înmânat un document semnat de comandantul de escadron F. Yeo-Thomas, căpitanul Harry Poole şi locotenentul Stephane Hessel (de la Ministerul de Război francez), care atestă în mod oficial că ei au fost salvaţi de la execuţie „printr-un plan deosebit de ingenios, legat de mari primejdii", de către Heinz Baumeister din Dortmund şi dr. Eugen Kogon din Viena, amîndoi aflaţi încă în lagăr.
Deşi lucrările de curăţire a lagărului începuseră cu o săptămînă şi ceva înaintea sosirii noastre şi condiţiile trebuie
să se fi îmbunătăţit deja considerabil, prima noastră impresie, şi care a persistat, era aceea a unei murdării generale de nedeseris; miasmele pe oare le răspîndeau cadavrele în des-compunere şi bolile mai otrăveau încă întregul teritoriu. O baracă pe care am vizitat-o printre primele a fost una dintre cele mai bune...
...Această baracă era una' dintre acelea care sînt folosite acum ca spitale de tranziţie pentru cazurile cele mai grave de subnutriţie. Mulţi dintre deţinuţi nu erau în stare nici să vorbească: zăceau într-o stare de somnolenţă şi ne urmăreau doar cu ochii. Unii vorbeau fără

greutate şi ne arătau răni, cicatrice groaznice şi cucuie, care nu puteau să fi fost pro-vocate decît prin loviri cu piciorul sau prin bătăi. Zăceau pe jos, pe pături sau sub pături. Toţi erau într-o stare de totală sleire. Autorităţile americane ne-au comunicat că de la sosirea lor numărul deceselor ar fi scăzut de la circa 100 la 35 pe zi.
îmbrăcămintea obişnuită era o haină, o vestă sau o jachetă de bumbac ruptă, sub care se vedeau coapsele, care nu erau mai groase decît încheietura unei mîini normale. Un schelet pe jumătate gol care înainta anevoios, ca pe catalige, de-a lungul gangului, văzînd grupul nostru, luă o poziţie mai dreaptă, zîmbi şi salută. Medicii care făceau parte din dele-gaţia noastră şi-au exprimat convingerea că un anumit procent al acestor oameni nu vor supravieţui nici măcar în condiţiile tratamentului pe care -îl primesc în prezent şi că un procent şi mai mare dintre ei, care probabil vor mai putea să trăiască, vor rămîne pentru tot restul vieţii bolnavi şi inapţi pentru muncă. Printre deţinuţii- din această baracă se aflau scriitori şi studenţi, precum şi un membru al „Biroului al doilea" fran-cez, luat prizonier la Varşovia.
In barăcile obişnuite pe care le-am văzut erau instalate, de-a lungul pereţilor laterali, cîte patru platforme de scînduri, susţinute de grinzi. în fiecare din camerele formate în acest fel, avînd o adîncime de 6 picioare, lăţime de 4 picioare şi înălţime de 2 picioare, trebuiau să doarmă 5 - 6 oameni. Chiar şi în starea lor de slăbire, ei aveau doar atîta loc cît să poată sta culcaţi pe o parte. Unii dintre ei ne-au demonstrat cum se putea face aceasta. Ca rufărie de pat aveau nişte zdrenţe, pe care şi le procurase fiecare cum putea. Mormane de ase-menea zdrenţe au fost arse în diferite părţi ale lagărului; barăcile însă mai sînt încă pline de paraziţi...
Baraca pentru cadavre avea 2 etaje, demisol şi parter. Co-borîrea în subsol se făcea pe o scară abruptă- de piatră sau
printr-un coridor în pantă, care se deschidea sub un chepeng; la capătul coridorului erau executaţi deţinuţii istoviţi şi inapţi pentru muncă. Metoda obişnuită de ucidere pare să fi fost spîn-zurarea. In curte, nu departe de o grămadă de cenuşă albă, se afla o spânzurătoare; la subsol am văzut o altă spânzurătoare şi cârlige rezistente, fixate la o înălţime de circa 8 picioare de la podea. Ni s-a spus că erau peste 40 de asemenea cîrlige, dintre care însă majoritatea au fost scoase de către nazişti înainte de a fugi. Ni s-a arătat o bâtă grea de lemn lungă de aproximativ 2 picioare, cu care, după cum ni s-a spus, erau bătuţi deţinuţii dacă lucrau încet; bîta era mânjită de sînge.
De la subsol, cadavrele erau transportate la crematoriul de la parter cu ajutorul unui mare ascensor electric (asemănător cu cele folosite în spitale pentru urcarea tărgilor). în curtea crematoriului soseau maşini încărcate cu cadavre din barăcile bolnavilor de dizenterie şi din alte barăci, adeseori despuiaţi pînă şi de mizera lor îmbrăcăminte vărgată de deţinuţi. Am văzut încărcătura ultimului dintre aceste transporturi, care, pe baza unui ordin dat de generalul Eisenhower, urma să fie îngropată de către locuitorii din împrejurimi cu propriile lor mîini. Gadavrele începuseră să se descompună, dar, după cum am putut constata, nici unul dintre ele nu prezenta semne de violenţă; se pare că toţi au murit de foame sau de boală. La crematoriu am găsit mai multe cuptoare mari, cu ţevile şi gră-tarele acoperite de un strat de zgură şi cu bare de fier înco-voiate din cauza căldurii...
Deţinuţii ne-au spus în repetate rînduri că în alte lagăre, în special în cele din Europa răsăriteană, condiţiile erau mult mai rele decît la Buchenwald. Cel mai rău lagăr, spun ei, a fost cel de la Auschwitz; ou toţii au ţinut să ne arate nume-rele ce le-au fost tatuate pe antebraţul sting în lagărul de con-centrare de la Auschwitz. Un tînăr de 19 ani, Joseph Berman,, leton din naştere, dar crescut în Anglia, fusese în diferite lagăre. într-unui din ele şi-a pierdut degetul arătător, deoarece naziştii, înfuriaţi fiindcă lucra încet, i^au băgat mîna într-o maşină.

Cu toate că starea fizică a deţinuţilor era deplorabilă şi că se aflau de mulţi ani în detenţiune, se putea observa la ei semne ale restabilirii spirituale şi fizice. Cuvinte calde de salut la adresa eliberatorilor erau scrise în limba engleză şi în multe alte limbi pe pereţii exteriori ai barăcilor. Pe panouri noi pentru anunţuri erau afişate pagini de ziare şi materiale de informare şi de propagandă democratică, în cea mai mare
parte în limba germană. Lîngă intrarea în lagăr, un portret al lui Hitler, în mărime naturală, era atîrnat de o spînzură-toare cu următoarea inscripţie în limba germană: „Hitler trebuia să moară pentru ca Germania să poată trăi!"...
întocmind acest raport, am încercat să descriem totul cu sobrietate şi în mod obiectiv şi să evităm părerile personale, sentimentale. în încheiere am vrea totuşi să relevăm că, pe baza observaţiilor noastre la faţa locului, am ajuns la convin-gerea unanimă şi fermă că la Buchenwald s-a aplicat o poli-tică de permanentă înfometare şi brutalitate inumană şi că un asemenea lagăr vădeşte culmea decăderii la care poate să ajungă omenirea. Obsesia celor văzute şi auzite la Buchen-wald ne va urmări încă mulţi ani.
Semnat:

STANHOPE
ADDISON
TOM WICKHAM
ARCHIBALD SOUTHBY
MAVIS TATE
NESS EDWARDS S. SYDNEY SILVERMAN GRAHAM WHITE HENRY MORRIS JONES TOM DRIBERG

LAGĂRUL DE CONCENTRARE DORA [35]

(filială a lagărului de concentrare Buchenwald)

La *Nordhausen,* un orăşel situat în partea de sud a masi-vului Harz, erau amplasate importante întreprinderi ale in-dustriei de armament, printre care o uzină de avioane destul de mare şi o fabrică subterană, ascunsă în adîncul munţilor, în care se produceau proiectilele V-l şi V-2 Cele două ga-lerii subterane principale aveau o lungime de 'aproximativ 1,5 km şi erau legate între ele prin 48 de tuneluri.
Această fabrică a fost construită de deţinuţi politici şi tot ei o deserveau. Printre aceşti deţinuţi politici se aflau fran-cezi, olandezi, cehi şi polonezi. Un medic olandez din lagăr a declarat că în acest lagăr se ardeau anual în cuptoare 9 000 de cadavre.
Deţinuţii din Nordhausen trebuiau să muncească 18 ore pe zi. Ca hrană, ei nu primeau declt o bucată, mică de pîine şi un litru de supă subţire. Dacă, în cele din urmă, deveneau prea slabi pentru a munci, erau trimişi la „infirmerie". Acolo nu existau nici medicamente, nici alimente şi nici asistenţă medicală, în afară de aceea pe care bolnavii şi-o puteau acorda reciproc.
La 11 aprilie, cînd americanii au ajuns la Nordhausen, 2 017 cadavre zăceau în jurul fabricii şi în adăposturi. în gale-rii s-au găsit şi cîţiva refugiaţi germani care trăiau acolo de la începutul bombardării localităţii Nordhausen de către aliaţi (începutul lunii aprilie).
Arhiva Buchenwal.d de pe *lingă Institutul german pentru istorie contemporană, Berlin*

Refuzuri de executare a ordinelor în lagărul Dora

în galeriile care duc în adîncul muntelui lucrează 12 000 de deţinuţi. Ei muncesc şi mănîncă, locuiesc şi mor în aceste galerii. De aici, ei sînt scoşi numai după ce mor, pentru a fi
arşi în crematoriu. Deţinuţii lagărului de concentrare subteran Dora, de lingă Nordhausen, produc „armele-minune" V-l şi V-2.
De la comandamentul Wehrmachtului soseau reclamaţii furioase pe adresa direcţiei generale a uzinei, deoarece nu-mărul proiectilelor V inutilizabile era mult peste media admisă.

Direcţia s-a adresat SS-iştilor, care au dezlănţuit repre-siuni bestiale împotriva deţinuţilor. Dar totul era în zadar.

Colaborarea de luptă dintre reprezentanţii intelectualităţii cehe, patrioţii francezi, oamenii sovietici deportaţi în Germania pentru muncă forţată, ostaticii olandezi şi antifasciştii germani ducea la inventarea a noi metode de rezistenţă şi sabotaj.

Atunci SS-ul a născocit un nou mijloc diabolic de intimidare.

Toţi deţinuţii au fost scoşi din adîncul muntelui şi adunaţi pe platforma unde se făcea de obicei apelul. întregul comandament al SS-ului şi sute de SS-işti înarmaţi pînă în dinţi s-au postat în jurul spânzurătorilor ridicate pe platformă. Sub spînzură-toare se aflau un deţinut sovietic şi unul german; fără a indica vreun motiv, SS-iştii au anunţat ică cei doi deţinuţi au fost condamnaţi la moarte prin spânzurătoare. Comandantul lagărului, sturmbannführerul Förschner, a dat antifascistului Georg Thomas din München ordinul de a-i spânzura pe cei doi deţinuţi. Georg Thomas se afla în lagărul de concentrare de la instaurarea regimului nazist. El iştia că se apropie ziua libertăţii şi simţea eforturile desperate ale SS-ului de a-şi menţine dominaţia. El vedea însă ân jurul său pe tovarăşii săi, pe prietenii săi şi ştia că atitudinea sa va avea o influenţă hotărîtoare asupra puterii de rezistenţă în lagăr. Nu trecuse nici măcar o secundă şi el strigă tare şi răspicat: „Refuz să execut ordinul!" Inimile deţinuţilor au început să bată de emoţie. SS-iştii s-au aruncat asupra lui Thomas şi l-au tîrît legat într-un buncăr. S-a lăsat o linişte mormîntală. Din nou a răsunat glasul comandantului de lagăr: „Responsabilul secund al lagărului la mine!" Ludwig Szyrnezak, un. miner din Silezia superioară, s-a apropiat de comandantul SS. „Res-ponsabil secund al lagărului, spînzură-i pe amândoi I" Lud-wig Szyrnezak se gîndeişte la soţia sa şi la copiii săi, pe care nu i*a mai văzut din 1933. Se gândeşte la ştirea pe care a aflat-o cu cîteva ore înainte prin radioul deţinut ilegal, şi anume că Forţele armate sovietice înaintează tot mai rapid.

Dar nici el nu ezită nici o secundă. - „Refuz să execut ordinul I" Szyrnezak este luat de acolo. SS-ştii execută cu mîinile lor această treabă murdară. Deţinuţii trebuie să se întoarcă în galerii. Dar fapta curajoasă a calor doi antifascişti germani îi uneşte şi mai strîns şi întăreşte voinţa lor de luptă.

Numele „Dora" are o rezonanţă sinistră la foştii deţinuţi po-litici şi Ia sclavii de muncă ai regimului hitlerist. Cu atît mai înălţător răsună cîntecul despre curajoşii antifascişti germani, care, după o detenţiune de 12 ani, în ajunul eliberării, şi-au dat viaţa pentru onoarea luptătorilor germani din Re-zistenţă.

SFÎRŞITUL UNUI TRANSPORT DE EVACUAŢI IÎNGA GARDELEGEN

In a doua săptămînă a lunii aprilie, vreo 3 000 de deportaţi străini au fost minaţi in direcţia localităţii Gardelegen din districtul Altmark. Ei nu trebuiau să cadă în mîinile unităţilor blindate americane care se apropiau. Dar oamenii erau prea extenuaţi şi istoviţi de foame ca să poată merge mai departe.

Pe cei care nu puteau isă ţină pasul, gardienii îi băteau pînă mureau pe druim, - dar amerioanii se apropiau tot mai mult.

La 13 aprilie, coloana a fost îndreptată spre o baracă vopsită în roşu de la marginea oraşului Gardelegen. Podeaua era aco-perită cu un strat gros de paie; gardienii au stropit paiele cu benzină, i-au silit pe deţinuţi să intre, apoi au dat foc paielor şi au zăvorât uşile. La început, cei închişi au reuşit să înăbuşe focul cu hainele lor, dar gardienii au deschis din nou o uşă, au tras cu cartuşe incendiare şi au aruncat grenade cu fosfor. Unele victime care au reuşit să-şi croiască drum spre libertate au fost întâmpinate de către gardieni cu rafale de mitraliere. Curînd strigătele au încetat. Gardienii s-au năpustit înăuntru şi au împuşcat pe toţi aceia care se mai mişcau. Numai doi deţinuţi - un francez şi un ungur - reu-şiseră să evadeze. După ce gardienii germani s-au retras, ei au părăsit ascunzişul lor şi i-au condus pe americani, care

tocmai sosiseră, la locul acestei tragedii. Dintre cei 3 000 de deţinuţi, 1 100 au pierit în această baracă din Gardelegen.
Soarta celorlalţi este încă necunoscută.
Extras din reportajul ilustrat „Lagărele de concentrare", editai de serviciul american de inlormalii
LAGĂRUL DE CONCENTRARE SACHSENHĂUSE1SÎ
„Port răspunderea pentru exterminarea a 42 000 de oameni..."
Din depoziţia fostului comandant al lagărului de con-centrare Sachsenhausen, standartenfuhrerul SS A n t o n K a i n d 1.
P r o c u r o r u l : Ce ordine cu privire la tratamentul care se aplica prizonierilor de război vă sînt cunoscute ?
K a i n d l : Cu trei zile înainte de atacul asupra Uniunii Sovietice, comandanţilor de divizii şi de regimente li s-a transmis un ordin al fuhrerului potrivit căruia toţi comisarii trebuiau să fie izolaţi şi predaţi SD-ului spre exterminare.
P r o c u r o r u l : Ce fel de metode de exterminare au fost aplicate în lagărul dv. ?
K a i n d l : Pînă în toamna anului 1943, la Sachsenhausen exterminările erau efectuate prin împuşcare şi spînzurare. îm-puşcarea în masă a prizonierilor de război ruşi a fost efec-tuată într-o încăpere specială, camuflată ca un cabinet me-dical, în care se aflau un dispozitiv pentru măsurarea înălţimii şi un panou pentru examinarea văzului, iar SS-iştii, camuflaţi ca medici, purtau halate albe. în timpul măsurării fictive a înălţimii, deţinutul era lichidat printr-un foc de armă în ceafă tras printr-o deschizătură făcută în leatul de măsurare. în încăperea alăturată, din care se trăgea focul de armă, era instalat un patefon, pentru a înăbuşi pocnetele împuşcăturilor.
P r o c u r o r u l : Aşadar, cînd aţi devenit comandantul lagărului, aţi găsit deja o tehnică de exterminare elaborată ?
K a i n d l : Da 1 în afară de cabinetul medical mai exista un loc pentru execuţii prin împuşcare, o spînzurătoare mo-bilă şi o spînzurătoare mecanizată, cu ajutorul căreia puteau f i executaţi simultan 3 - 4 deţinuţi.
P r o c u r o r u l : Aţi procedat la unele modificări ale acestei tehnici de exterminare sau nu ?
K a i n d l : Pe ia jumătatea lllnii Martie 1943 am introdus camerele de gazare ca mijloc de execuţie în masă.
P r o c u r o r u l : Din proprie iniţiativă ?
K a i n d l : în parte, da. întrucît instalaţiile existente nu mai erau suficiente pentru execuţiile prevăzute, am ţinut o consfătuire, la oare a participat şi medicul şef Baumkotter, care mi-a spus că otrăvirea oamenilor cu acid prusie în camere speciale provoacă o moarte instantanee. De aceea ani con-siderat instalarea camerelor de gazare pentru exterminări în masă ca fiind utilă şi chiar mai umană.
P r o c u r o r u l : Cine era răspunzător de exterminarea oamenilor ?
Kaindl: Comandantul lagărului personal.
P r o c u r o r u l : Deci dv ?
K a i n d l : Da!...
. . . P r o c u r o r u l : Cîţi deţinuţi au fost exterminaţi la Sachsenhausen în timpul activităţii dv. în calitate de coman-dant de lagăr, deci în decurs de 2 ani şi 8 luni ?
K a i n d l : ...în total, sub conducerea mea au fost exter-minaţi 42000 de oameni, dintre care nemijlocit în lagăr vreo 18 000.
P r o c u r o r u l : Şi cîţi au murit de foame cît timp aţi fost comandant ?
K a i n d l : După calculele mele, în acest timp au murit de foame circa 8 000 de deţinuţi.

...P r o c u r o r u l : Acuzat Kaindl, pentru a înlătura ur-mele fărădelegilor comise, aţi primit ordinul să aruncaţi lagă-rul în aer ?
K a i n d l : Da. La 1 februarie 1945 am avut o convorbire cu şeful gestapoului, Miiller. Cu acest prilej, el mi-a transmis ordinul de a distruge lagărul prin lovituri de artilerie, prin bombardament aerian sau prin gazare. Executarea acestui ordin dat de Himmler nu era însă posibilă din punct de ve-dere tehnic.
P r o c u r o r u l : Aţi fi executat ordinul dacă executarea lui ar fi fost posibilă din punct de vedere tehnic ?
K a i n d l : Bineînţeles. Dar acest lucru nu se putea face.
'în cazul unor lovituri de artilerie sau al unui bombardament aerian, populaţia din împrejurimi ar fi observat aceasta. In caz de gazare, nu numai populaţia civilă, ci şi propriul per-isonal al SS-ului ar fi fost în primejdie.
P r o c u r o r u l : Ce aţi întreprins atunci ?
: a i n d l: Am început cu următoarele. In noaptea spre 2 februarie au fost împuşcaţi primii deţinuţi, weo 150. Pînă la sfîrşitul lunii martie am reuşit să exterminăm circa 5 000.
P r o c u r o r u l : Cine conducea exterminarea în masă ?
K a i n d l : La ordinul meu, acuzatul Hohn.
P r o c u r o r u l : Cîţi deţinuţi mai rămăseseră în lagăr ?
K a i n d l : Intre 40 000 şi 45 000. La 18 aprilie am primit ordinul să4 încărcăm în bărci şi să-i transportăm prin ca-nalele rîului Spree spre Marea Baltică sau Marea Nordului şi acolo să-i înecăm în largul mării. Dar nici aceasta nu era po-sibil, deoarece procurarea de bărci pentru un număr atît de mare de (deţinuţi ar fi durat prea mult şi Armata Roşie înainta prea repede.
P r o c u r o r u l : Ce s-a întâmplat apoi ?
K a i n d l : Am ordonat ca deţinuţii să plece în coloană de marş mai întîi în direcţia Wittstock, apoi spre Liibeck, pen-tru a-i îmbarca acolo pe nave şi, conform ordinului primit, pentru a-i îneca.
P r o c u r o r u l : Cu prilejul acestei evacuări, toţi deţinu-ţii au primit provizii ?
K a i n d l : Nu. Vreo 6 000 - 7 000 n-au mai primit provizii, căci nu mai rămăsese nimic.
P r o c u r o r u l : Aşadar, deţinuţii au murit pe drum din cauza istovirii şi a foamei ?
K a i n d l : Da.
Extras din procesul-verbal al dezbaterilor în procesul lagărului de concentrare Sachsenhausen, Berlin, 1947

„Activitatea mea a început cu executarea a 10 muncitori din Răsărit..."

A u g u s t H ö h n , comandant-adjunct al lagărului de concentrare
h a u s e n *
S a c h s e n -
. . . P r o c u r o r u l : Cîţi deţinuţi din lagărul Sachsenhau-sen au fost împuşcaţi în total sub conducerea dv. ?
H o h n : Cu mîna mea am împuşcat 300 de persoane.

Note:

* 'Comandantul-adj uniat al lagărului de 'oom'oenibrare Sachsen-HH'U'Sen, Auguislt Hohn, a fost predat de către U.R.S.S. autorităţilor vesit-gierraane 10a iorimioal de război nearamistiat. La îniGeput el a fost puis in Kiiberltaite şi aibia in uirma protestelor populaţiei la trebuit să fie din nou închis. - *Notă la ediţia germană.*

P r o c u r o r u l : Cîţi deţinuţi au fost gazaţi sub condu-cerea dv. ?
H ö h n : 172.

P r o c u r o r u l : Şi cîţi au fost spînzuraţi de dv. ?
H ö h n : Vreo 40.
P r o c u r o r u l : Confirmaţi depoziţia făcută ' de dv. în faţa judecătorului de instrucţie că din toamna anului 1943 pînă în aprilie 1945 au fost exterminaţi în lagărul Sachsen-hausen 33 000 de oameni ?
H o h n : Da. Aproximativ 33 000.
P r o c u r o r u l : Cîţi au murit din cauza proastelor con-diţii de viaţă ?
H ö h n : In timpul indicat de mine, aproximativ 6 000.
P r o c u r o r u l : De la cine porneau directivele cu privire la exterminarea în masă a deţinuţilor ?
H ö h n : De la superiorul meu direct, acuzatul Kaindl.
P r o c u r o r u l : Şi în ce scop s-au efectuat extermină-rile în masă ?
H ö h n : Pentru înfăptuirea politicii care urmărea exter-minarea tuturor oamenilor de origină slavă.
...P r o c u r o r u l : Ce fel de pedepse aţi aplicat ?
H ö h n : Am aplicat toate pedepsele care se practicau în lagăr, la ordinul comandantului.
P r o c u r o r u l : Ce fel de pedepse erau acestea?
H ö h n : în primul rînd arestul, 'apoi bătaia de la 5 pînă la 25 de lovituri, transferarea într-o companie de pedeapsă, biciuire în public şi mutarea într-o companie în care deţi-nuţii trebuiau să alerge pînă la istovire.
P r o c u r o r u l : Aţi bătut şi personal pe deţinuţi ?
H ö h n : La interogatorii i-am lovit personal pe deţinuţi.
P r o c u r o r u l : Ce ştiţi despre spînzurarea deţinutului Widmann în primăvara anului 1943 ?
H ö h n : Widmann a fost primul deţinut pe care am fost nevoit să-l spînzur în mod public în lagăr. La spînzurarea lui, funia s-a rupt, şi atunci l-am împuşcat, deoarece mai zăcea viu pe pămînit.
P r o c u r o r u l : Cu ce a început activitatea dv. în la-gărul Sachsenhausen ?
H ö h n : Activitatea mea a început cu executarea a 10 muncitori din Răsărit. Acest ordin mi-a fost transmis de obersturmführerul Kolb.
P r o c u r o r u l : Recunoaşteţi că curînd după aceea aţi executat prin împuşcare un grup de 7 oameni ?
Deţinuţi din lagărul de concentrare Sachsenhausen, care dupa o detenţiune de ciţiva ani deveniseră nişte schelete (fotografiile au fost făcute după eliberare)
H o h n : Da.
P r o c u r o r u l : Cine a împuşcat aceşti 7 oameni ?
H o h n : Toţi 7 au fost împuşcaţi de mine personal...
...H6hn: Am auzit personal de la comandantul lagăru-lui Neuengamme, Pauli, că două nave mari cu deţinuţi din lagăr au fost scufundate în largul mării.
P r o c u r o r u l : Aşadar, se aplica deja metoda de ex-terminare a deţinuţilor prin scufundare în mare ?
H o h n : Da, se aplica o asemenea metodă.
P r o c u r o r u l : Şi dacă această intenţie criminală în legătură cu deţinuţii din Sachsenhausen nu a fost înfăptuită, aceasta s-a întâmplat independent de voinţa conducerii lagă-rului ?
H o h n : Da. Dacă cei 45 000 de deţinuţi supravieţuitori din lagărul nostru nu au fost înecaţi, aceasta nu s-a întâm-plat fiindcă conducerea lagărului n-ar fi vrut acest lucru, ci fiindcă au fost împiedicaţi s-o facă din cauza înaintării ra-pide a Armatei Roşii.

Extras din procesul-verbal al dezbaterilor în procesul lagărului de concentrare Sachsenhausen, Berlin, 1947

„Pe baza listelor întocmite de mine au fost expediaţi aproximativ 8 000 de deţinuţi..."

H e i n z B a u m k o t t e r , medic-şef al lagărului de concentrare S a c h s e n h a u s e n *

. . . P r o c u r o r u l : Ce funcţii aţi îndeplinit la Sachsen-hausen ?

B a u m k o t t e r : Trebuia să asist personal sau să trimit un subaltern la execuţii, la aplicarea de pedepse pe capră, la execuţii prin împuşcare, spînzurare sau gazare. în afară de aceasta, trebuia să întocmesc listele deţinuţilor bolnavi şi in-apţi de muncă, oare urmau să fie transferaţi în alte lagăre, şi, în sfîrşit, trebuia să fac experienţe conform ordinelor pri-mite.

P r o c u r o r u l : Ce fel de condiţii de viaţă pentru deţi-nuţi aţi găsit la Sachsenhausen ?

* Heinz Bau>mkotter a fost predat în 1956 de către U.R.S.S. auto-rităţilor ve-st-germane ca criminal de război neainnistiat. Pînă în 1958 el a fost medic într-un spital din Iserlotm. Abia în urma pro-testelor numeroase s-au pornit împotriva sa acţiuni judiciare. - *Notă la ediţia germană.*

B a u m k o t t e r Coiiditiile din lagâr grâu catastrofala.

Nu numai îmbrăcămintea, dar şi hrana era cu totul insufi-cientă pentru a asigura un minim de existenţă oamenilor. în-călzirea barăcilor era interzisă, la fel şi purtarea încălţămin-tei de piele; ziua de lucru dura 10 - 14 ore. Toate acestea trebuiau să ducă neapărat la totala sleire, la moartea lentă a deţinuţilor.

P r o c u r o r u l : Cîţi oameni au pierit din cauza acestor condiţii de viaţă proaste din lagăr în timpul serviciului dv. ?

B a u m k o t t e r : în timpul serviciului meu au pierit apro-ximativ 8 000 de deţinuţi.

P r o c u r o r u l : Cum era alimentaţia în lagăr ?

B a u m k o t t e r : Alimentaţia era proastă, foarte proastă, în primul rînd, lipseau proteinele - cea mai importantă sub-stanţă de regenerare. Din această cauză, organismul se con-suma singur, lent, dar sigur...

. . . P r o c u r o r u l : în ce scop aţi ordonat dv. şi medicii din subordinea dv. deţinuţilor ca după loviturile ce li se aplicau pe capră să facă fandări şi să practice ,,sport" ?

B a u m k o t t e r : Acesta era un obicei la Sachsenhausen şi contribuia la o mai bună circulaţie a sîngelui.

P r o c u r o r u l : în realitate nu se întîmpla aşa.

B a u m k o t t e r : Deţinuţii înşişi au declarat că, în ultimă instanţă, acest tratament avea un efect bun.

P r o c u r o r u l : Atunci de ce deţinuţii nu au făcut din propria lor iniţiativă fandări şi trebuiau să fie siliţi la aceasta ?

B a u m k o t t e r : Am constatat că unii deţinuţi le făceau de bunăvoie.

P r o c u r o r u l : Chiar de bunăvoie ?

B a u m k o t t e r : (încurcat, stingherit): Da, cred că da.

Poate că le făceau şi fiindcă ştiau de la pedepsele anterioare că oricum vor trebui să le facă.

P r o c u r o r u l : Acuzat Baumkotter, nu cumva aceasta a fost în realitate o maltratare suplimentară ?

B a u m k o t t e r : Astăzi, ce-i drept, ajung şi eu la această concluzie...

...Foarte mult se temeau deţinuţii de la Sachsenhausen de experienţele efectuate pentru cercetarea flegmoanelor.

P r o c u r o r u l : Baumkotter, vă este cunoscut în ce con-stau experienţele cu ftegmoane ?

B a u m k o t t e r : ...Se făceau incizii pe coapsele deţinu-ţilor destinaţi pentru aceasta, iar inciziile se umpleau cu cîrpe

Vechi şi paie murdare. Aceasta provoca septicemia urmărita, în urma căreia au murit mulţi oameni.

P r o c u r o r u l : S-au făcut experienţe cu cianură de po-tasiu ?
B a u m k o t t e r : D a ! Aceasta s-a întâmplat la sfîrşitul anului 1944 sau da începutul anului 1945, cînd în lagăr a ve-nit inspectorul sanitar al lagărelor de concentrare, standar-tenfuhrerul SS Nolling. încă înainte de aceasta, un deţinut fusese ales pentru o experienţă specială. A trebuit să-l con-duc pe inspectorul sanitar la crematoriu. Pe drum, Nolling a scos din tabacheră o mică fiolă de 1 cm^3; fiola a fost intro-dusă în gura deţinutului respectiv şi acesta a trebuit s-o sfă-rîme între dinţi. După cîteva minute omul era mort.
P r o c u r o r u l : După cît timp a intervenit moartea ?
B a u m k o t t e r : Am constatat că moartea intervenise după numai 15 secunde.
P r o c u r o r u l : în ce scop a fost efectuată în definitiv această experienţă ? Efectul cianurei de potasiu asupra orga-nismului uman este doar cunoscut de mult ?
B a u m k o t t e r : Cu ajutorul acestei experienţe trebuia să se constate în cât timp doza administrată provoacă moar-tea omului. După câte ştiu, această experienţă a fost efec-tuată din ordinul lui Pohl[37], pentru a găsi un mijloc care să permită conducătorilor superiori ai SS ca, în cazul unui eşec în acest război, să se sustragă fără dureri şi în cel mai scurt timp răspunderii...
P r o c u r o r u l : Aţi examinat oare pe deţinuţii aduşi pentru a fi exterminaţi în masă în camera de execuţie camu-flată în cabinet medical ?
B a u m k o t t e r : Da, am examinat pe aceşti deţinuţi ca să constat dacă au în gură dinţi de metal, de aur, de platină sau alţi dinţi artificiali.
P r o c u r o r u l : Examenul se făcea exclusiv în acest scop ?
B a u m k o t t e r : Abia azi îmi este clar ceea ce nu ştiam pe atunci, că prin examenul fictiv se urmărea să se ascundă deţinuţilor intenţiile adevărate. De aceea examenul se făcea exclusiv la cavitatea bucală. Dar pe atunci acest lu-cru nu mi-a atras atenţia.
P r o c u r o r u l : Aţi fost într-adevăr atât de naiv pe atunci încît nu v-aţi dat seama că deţinutul pe care l-aţi exa-minat urma să moară peste trei minute ?
B a u m k o t t e r (ezitând): Da, desigur, a trebuit să con-stat oă la scurt timp după aceasta deţinuţii erau împuşcaţi.
P r o c u r o r u l : Atunci de ce mai era nevoie să fie exa-minat un om oare după cîteva minute urma să fie împuşcat ?
B a u m k o t t e r : După cum am mai spus, pentru a cer-ceta cavitatea bucală. Dacă avea dinţi artificiali, deţinutul respectiv trebuia însemnat în mod special, în care scop pe masă se aflau vopsea de ulei şi o pensulă.
P r o c u r o r u l : Şi într-adevăr nu v^aţi dat seama că exa-menul se făcea numai pentru a şti după împuşcare unde pu-teau fi găsiţi dinţii de aur ?
B a u m k o t t e r : Astăzi o ştiu.
P r o c u r o r u l : Şi de ce era nevoie de muzică în ca-mera alăturată ?
B a u m k o t t e r : Acolo, patefonul cînta un marş pentru ca deţinuţii care urmau la rînd să nu audă împuşcătura cu care era ucis cel precedent.
P r o c u r o r u l : De unde ştiţi aceasta ?
B a u m k o t t e r : Aceasta am aflat-o la timpul său.
P r o c u r o r u l : Aţi aflat-o! Atunci de ce aţi spus că nu aţi ştiut că deţinuţii erau împuşcaţi ?!
. . . P r o c u r o r u l : Cîţi deţinuţi inapţi de muncă şi bol-navi au fost transferaţi în alte lagăre pentru a fi exterminaţi ?
B a u m k o t t e r : Au fost foarte multe transporturi în cursul anilor. Pe baza documentelor am constatat că circa 50 000 de deţinuţi au fost trimişi în alte lagăre.

P r o c u r o r u l : Şi cîţi au fost expediaţi spre extermi-nare în alte lagăre pe baza selecţionării făcute de dv., din propria dv. iniţiativă ?
B a u m k o t t e r : Această întrebare trebuie pusă lui Rehn.
P r o c u r o r u l : Listele cu aceşti deţinuţi au fost întoc-mite de dv. sau de Rehn ?
B a u m k o t t e r : Ce-i drept, listele au fost întocmite din ordinul meu, după ce, la rîndul meu, am primit ordin de la superiorii mei.
P r o c u r o r u l : Trebuie să cunoaşteţi deci numărul .oa« menilor, deoarece Rehn i-a expediat pe baza listelor întoc-mite de dv.!
B a u m k o t t e r : Aceasta e adevărat.
P r o c u r o r u l : Deci această întrebare trebuie pusă lui Paumkqţţer, şi nu Jui Rehn! Aşadar, Baumkotter, cîţi deţi-
nuti au fost expediaţi spre exterminare In alte lagăre pe baza ordinelor dv., pe baza dispoziţiilor dv. ?
B a u m k o t t e r (după ce a stat mult timp pe gînduri): Pe baza listelor întocmite de mine au fost expediaţi aproxi-mativ 8 000 de deţinuţi.
(Rehn a declarat lia anchetă că au fost cel puţin 26 000).
P r o c u r o r u l : Cunoaşteţi numărul deţinuţilor extermi-naţi direct în lagăr cu puţin timp înainte de evacuare ?
B a u m k o t t e r : Cunosc exact numărul din luna februa-rie. Acest număr mi-a fost comunicat de Weigerer, coman-dantul lagărului. în acea lună au fost exterminaţi 4 018 de-ţinuţi.
P r o c u r o r u l : Şi pentru aceste exterminări listele au fost întocmite de dv. ?
B a u m k o t t e r : După ce primisem ordin de la superiorii mei.
P r o c u r o r u l : Aceste liste au fost întocmite sub îndru-marea dv. ?
B a u m k o t t e r : Ele au fost întocmite după ce am trans-mis ordinul pe care-l primisem.
. . . P r e ş e d i n t e l e t r i b u n a l u l u i : în depoziţiile fă-cute 'de dv. în cursul anchetei preliminare aţi arătat că pen-tru fiecare caz în parte aţi dat o declaraţie în sensul că moartea a fost naturală. Confirmaţi această depoziţie ?
B a u m k o t t e r : în privinţa deţinuţilor exterminaţi am avut ordin să completez certificate de deces din care să re-zulte că au murit de moarte naturală.
J u d e c ă t o r u l : Ce cauze de deces aţi indicat ?
B a u m k o t t e r : Moarte naturală.
Extras din procesele-verbale ale dezbaterilor in procesul lagărului de concentrare Sachsenhausen, Berlin, 1947
„Am trimis în mod curent deţinuţi la crematoriu..."
Kurt E c c a r i u s , şeful carcerei din lagărul de concentrare Sachsenhausen *
. . . P r o c u r o r u l : Ce fel de pedepse se aplicau în car-ceră ?
* Baoarius a 'fost predat în 1956 ide către U.R.S.S. autorităţilor vest-garmaine ca 'Criminali de irăaboi nearnni'stiat. iLa început el a fost pus în libertate şi abia în 1960 a fost opmdBmnat la indus pare pe viată. - *Notă. la ediţia germană.,*
E c c a r i u s : Se aplicau toate pedepsele obişnuite în la-găr: bătaia pe capră, spînzurarea de un stîlp, diferite pedepse de arest, execuţii.
P r o c u r o r u l : Explicaţi tribunalului fiecare din aceste pedepse.
E c c a r i u s : La mine se făcea judecată de două ori pe săptămână: marţi şi vineri. Deţinuţii care aveau vreo vină ori erau bătuţi, ori spînzuraţi de un stîlp. în cazul bătăii ei erau legaţi de o capră şi primeau pînă la 25 de lovituri cu o nuia de alun.
P r o c u r o r u l : Nu se aplicau uneori mai multe lovi-turi ?
E c c a r i u s : Nu.

P r o c u r o r u l : Nu se întâmpla că deţinuţii erau siliţi să numere şi ei, iar atunci cînd greşeau la numărătoare, tre-buiau să numere de la început ?
E c c a r i u s : Aceasta se obişnuia într-adevăr.
P r o c u r o r u l : Aşadar, un deţinut primea mai mult de 25 de lovituri ?
E c c a r i u s : în asemenea cazuri, da.
P r o c u r o r u l : Ce însemna spînzurarea de un stîlp ?
E c c a r i u s : Oamenilor li se legau braţele la spate şi cu ele erau spînzuraţi de un stîlp, pe care în prealabil ei înşişi trebuiau sări fixeze în pământ. Astfel braţele lor se luxau.
P r o c u r o r u l : Cît timp rămâneau deţinuţii spînzuraţi în această poziţie ?
E c c a r i u s : De obicei o jumătate de oră. Iar pentru a obţine mărturisiri - pînă la 2 ore.
P r o c u r o r u l : Ce fel de pedepse de arest se aplicau?
E c c a r i u s : Arest obişnuit pînă la 28 de zile în celulă luminoasă şi hrană obişnuită. Arest mijlociu pînă la 42 de zile şi numai o dată la trei zile hrană caldă. Arest sever în celule întunecate, în care deţinutul nu avea voie nici să se culce, nici să se aşeze în timpul zilei.
P r o c u r o r u l : Existau şi alte torturi ?
E c c a r i u s : Regulamentul lagărului nu prevedea altele.
P r o c u r o r u l : Dar nu se aplicau şi alte torturi ?
E c c a r i u s : Le aplicau şefii de bloc din proprie iniţia-tivă: îi băteau pe deţinuţi cu mîinile şi cu picioarele, iarna îi stropeau cu apă rece sau în timpul nopţii îi fugăreau în picioarele goale în jurul carcerei şi aşa mai departe.
P r o c u r o r u l : Cş urmări aveau aceste torturi ?
E c c a r i u s: Urmările au fost, bineînţeles, că deţinuţii s-au schilodit.
P r o c u r o r u l : Este adevărat că condiţiile din carceră erau atît de inumane, încît 'deţinuţii se sinucideau, deoarece nu puteau suporta pedepsele ?
E c c a r i u s : Da, 20 sau 25 de oameni s-au sinucis în carceră.
. . . P r e ş e d i n t e l e t r i b u n a l u l u i : La ancheta pre-liminară aţi declarat că de la sfîrşitul anului 1944 aţi trimis deţinuţi la crematoriu pentru a fi împuşcaţi. Este adevărat ?
E c c a r i u s : Da. La sfîrşitul anului 1944, adjunctul co-mandantului lagărului mi-a comunicat că, pe baza unui ordin al lui Himmler, deţinuţii din carceră pot fi împuşcaţi. în con-secinţă, începînd din octombrie 1944 şi pînă în aprilie 1945, am trimis în mod curent deţinuţi la crematoriu spre a ii îm-puşcaţi acolo.
P r e ş e d i n t e l e t r i b u n a l u l u i : Pînă în aprilie.
Aşadar, pînă la evacuarea lagărului ?
E c c a r i u s : Da. La evacuare nu am avut decît 13 deţi-nuţi în carceră.
Extras din procesele-verbale ale dezbaterilor in procesul lagărului de concentrare Sachsenhausen, Berlin, 1947

„...niciodată nu mi-a fost greu să găsesc motive pentru bătaie"

G u s t a v S o r g e a servit timp de 8 ani în lagăre de concentrare fasciste şi a avansat de la conducător de bloc la comandant de lagăr la Riga*
...P r o c u r o r u l : Sînteţi cunoscut sub porecla de „Gus-tav cel de fier" ?
S o r g e : Da, deţinuţii îmi spuneau „Gustav cel de fier".
P r o c u r o r u l : La ancheta preliminară aţi declarat că toţi SS-iştii din lagăr erau în mai mare sau mai mică măsură bestii. Este aceasta adevărat ?
S o r g e : Da, este adevărat, toţi au fost nişte bestii.
P r o c u r o r u l : Prin ce se manifesta bestialitatea lor?

* Sorge a fost predat în 1956 de către U.R.S.S. autorităţilor vest-g.errruane oa criminal de război ueaeinisitiat. La început a fost pus în libertate şi abia în uirma protestelor .unor foşiti deţinuţi a fost condamnat, in 1960, la închisoare pe viaţă. - *Notă la ediţia germană.*

O *parte din îmbrăcămintea deţinuţilor asasinaţi şi arşi de concentrare Saclisenhausen în lagărul*

S o r g e: Prin (torturarea deţinuţilor, lovirea lor cu obiecte tari, aplicarea unor pedepse crunte, îngroparea de vii a unor oameni, aţîţarea dinilor asupra oamenilor ete.
P r o c u r o r u l : Vă aduceţi aminte de cazul care s-a în-tîmplat în 1938, cînd un membru al sectei „Cercetătorii Bi-bliei" a fost îngropat de viu?
S o r g e : Da. El a fost îngropat pînă la gît. S-a săpat o groapă şi el trebuia să stea ân ea scufundat pînă la gît. Apoi groapa a fost umplută.
P r o c u r o r u l : Şi ce torturi i s-au aplicat apoi ?
S o r g e : Ceilalţi deţinuţi erau siliţi să-şi facă nevoile pe capul lui.
P r o c u r o r u l : Din dispoziţia cui ?
S o r g e : Din dispoziţia mea.
P r e ş e d i n t e l e t r i b u n a l u l u i ca preoţi să fie îngropaţi în pămînt ?
S o r g e : Judecind după explicaţiile standartenfuhrerul Lichtenberger, acest deseori în lagărul Sachsenhausen.
P r e ş e d i n t e l e t r i b u n a l u l u i 147 aţi declarat că în 1938 au fost 35 sal
Corespunde aceasta adevărului ?
Se întîmpla des
pe care mi ie-a dat lucru se întîmpla
în voi. III, pag.
S o r g e : Da, este adevărat. Â fost o acţiune generală îm-potriva bisericii.
P r e ş e d i n t e l e t r i b u n a l u l u i : Aceştia erau preoţi germani ?
S o r g e : Da.
P r o c u r o r u l : Vă amintiţi că la ordinul dv. un tînăr de 16 ani a fost îngropat în zăpadă?
S o r g e : Da, a fost un asemenea caz.
P r o c u r o r u l : Ce s-a întîmplat cu tînărul ?
S o r g e : A murit de pe urma acestui fapt.
P r o c u r o r u l : Corespund realităţii depoziţiile dv. că băteaţi zilnic deţinuţii ?
S o r g e : Da, ele corespund adevărului.
P r o c u r o r u l : Dacă un om tuşea, îl băteaţi ?
S o r g e : Dacă uri om. tuşea sau făcea o mină nepriete-noasă, îl băteam. '
P r o c u r o r u l : Şi dacă era voios şi avea o mină prie-tenoasă, tot îl băteaţi ?
S or g e: Şi atunci găseam motive pentru a-l bate.
P r o c u r o r u l : Aşadar, dv. aţi bătut oamenii cînd aveau mine nemulţumite, cînd nu erau voioşi, cit şi atunci cînd erau voioşi ?
S o r g e : Da, niciodată nu mi-a fost greu să găsesc mo-tive pentru bătaie.
P r o c u r o r u l : Ce ştiţi despre convorbirea care a avut loc în august 1941 şi în cadrul căreia s-a discutat extermina-rea prizonierilor de război ruşi ?
S o r g e ; în august 1941 a sosit ,în lagăr generalul Eicke din Waffen-SS, pe atunci comandant al diviziei „cap de mort", şi a ţinut o consfătuire la care au participat mai mulţi comandanţi de lagăr.
P r o c u r o r u l : Ce amănunte s-au discutat atunci ? Aţi întrebat dacă trebuie să introduceţi în liste prizonierii de război 'sovietici internaţi în lagăr ?
S o r g e : După sosirea primului transport l-am întrebat pe superiorul meu, Surendt, dacă trebuie să-i trec în listele deţinuţilor pentru muncă. La această întrebare am primit un răspuns negativ şi s-a dat dispoziţie să fie exterminaţi.
P r o c u r o r u l : Cîţi oameni erau ?
S o r g e : în primul transport erau vreo 6 000.

P r o c u r o r u l : Au fost exterminaţi toţi prizonierii de război sovietici care au sosit atunci ?
S o r g e : Da. Toţi prizonierii de război ruşi care au sosit în lagăr în lunile august - octombrie 1941 au fost exterminaţi şi arşi, cu excepţia a 1 000 de oameni.
P r o c u r o r u l : Exterminaţi şi arşi ? Unde ?
S o r g e : într-o baracă amenajată special în acest scop, nu departe de crematoriu, în curtea uzinei.
P r o c u r o r u l : Şi ce s-a întimplat cu cei 1 000 de pri-zonieri rămaşi în viaţă ?
S o r g e : 400 au murit de foame în aprilie 1942.
P r o c u r o r u l : Şi restul de 600 ?
S o r g e : Aceştia nu mai erau decît nişte schelete pră-pădite.
P r o c u r o r u l : Aşadar, în **cele** din urmă, toţi prizonierii **de** război **sovietici** au pierit ?
S o r g e : Da. Se poate vorbi de o exterminare completă.
P r o c u r o r u l : Acuzat Sorge, aţi participat la împuşca-rea unor olandezi ?
S o r g e : Da, am participat.
P r o c u r o r u l : Cîţi oameni au fost împuşcaţi cu acest prilej ?
S o r g e : După aprecierea mea, circa 130.
P r o c u r o r u l : Cînd s-a întimplat aceasta ?
S o r g e : Aceasta s-a întîmplat în zorii zilei de 1 mai 1942.
P r o c u r o r u l : Acuzat Sorge, recunoaşteţi că între de-cembrie 1941 şi mai 1942 **aţi** participat la împuşcarea **unor** ruşi, polonezi, francezi, olandezi şi reprezentanţi ai altor na-ţiuni ?
S o r g e : Da, aceasta corespunde realităţii I P r o c u r o r u l : Recunoaşteţi depoziţia făcută la ancheta preliminară că în 1942 **aţi** transportat într-un camion 50 sau 60 de oameni grav bolnavi **şi** dv., acuzat Sorge, i-**aţi** aruncat pe aceşti oameni din camion ? Ca rezultat au murit 20 de oameni I
S o r g e : Pot să confirm această depoziţie în sensul că am comis faptele arătate. Cîţi au murit, nu-mi este cunoscut.
P r o c u r o r u l : Acuzat Sorge, vă amintiţi de depoziţiile martorului Liesegang ? El a declarat că gardienii **FickeT** şi Schubert erau renumiţi prin cruzimea lor **şi** că torturau deose-**bit** de bestial pe deţinuţi. Confirmaţi această depoziţie ?
S o r g e : Da, o confirm.
P r o c u r o r u l : Ii cunoaşteţi pe Ficker şi **pe** Schubert ?
S o r g e : Da, îi cunosc, deoarece, fiind răpportfubrer în timpul acela, Sini erau subordonaţi.
P r o c u r o r u l : Ce aveţi de spus în legătură cu faptul că Ficker şi Schubert se distingeau printr-o deosebită cru-zime ?
S o r g e : Este adevărat că ei au torturat pe deţinuţi şi s-au distins pirim cruzime, dar pe mine nu m-au întrecut!...
. . . A p ă r ă t o r u l : Aţi răspuns procurorului că aţi fost poreclit ,,Gustav cel de fier". Eraţi mândru de această poreclă sau vă era ruşine de ea ?
S o r g e : Nu, fireşte că eram mîndru de această poreclă.
A p ă ir ă t o ïfu il: De ce eraţi mîndru ? Aţi fost cumva fa-vorizat de superiorii dv. ?
S o r g e : Da. La avansări am fost [întotdeauna favorizat.
A p ă r ă t o r u l : Deci, dacă v-am înţeles just, eraţi favo-rizat şi aţi obţinut distincţiile enumerate de procuratură nu-mai pentru că eraţi crud, chiar extrem de crud ?
S o r g e : Da, aceasta corespunde realităţii.
Extras din procesele-verbale ale dezbaterilor in procesul lagărului de concentrare Sachsenhausen, Berlin, 1947

„Am împuşcat cu propria mea mînă 636 de prizonieri de război ruşi"

W i l h e l m S c h u b e r t , conducător de bloc din lagărul de 'concentrare Sachsenhausen P r o c u r o r u l : I-aţi bătut pe deţinuţi ?
S c h u b e r t : Aceasta era pentru mine ceva firesc!
Pr o c u r o r u l : I-aţi torturat pe deţinuţi ?
S c h u b e r t : Da, am făcut asta 1;
P r o c u r o r u l : Iarna, pe ger, i-aţi stropit cu apă rece şi i-aţi lăsat să stea afară pînă îngheţau de frig ?' S c h u b e r t : Da, şi asta am făcuţi
P r o c u r o r u l : Vă mai amintiţi de cazul cu şepcile, cînd aţi provocat împuşcarea unor polonezi ?
S c h u b e r t : Da. Şefii de -grupă trebuiau să-mi trimită de-ţinuţii leneşi, care nu voiau să muncească. Ou aceşti deţinuţi m-am dus pînă aproape de cordonul de santinele, smulgeam şapca de pe capul unui deţinut, o aruncam dincolo de linia de pază şi ordonam deţinutului să aducă şapca [înapoi. în felul acesta au fost împuşcaţi 4 deţinuţi sub pretextul tentativei de evadare.
P r o c u r o r u l : Este adevărat că în martie 1940 aţi or-donat unui deţinut polonez să se spinzure singur ?
Rcimăşlfele unui transport de deţinuţi transieraţi de la Sachsenhausen la Dachau
S c h u b e r t : Da, am. făcut asta. In 1940 am ordonat unui deţinut să se spînzure. I-am dat o funie, un ciocan şi un cui, l-am închis într-o încăpere mică şi i-am spus că, dacă nu se va spînzura, îl voi supune unor torturi groaznice.
P r o c u r o r u l : S-a spînzurat ?
S c h u b e r t : în următoarea jumătate de oră, el s-a spînzurat.
P r o c u r o r u l : Vă mai amintiţi că în august 1941 aţi înecat personal 2 deţinuţi ?
S c h u b e r t : în august 1941 am înecat personal 2 deţi-nuţi, şi anume i-am închis într-un spălător, am lăsat bazinul să se umple cu apă şi apoi i-am înecat dîte unul.
...P r o c u r o r u l : în ce an aţi participat la execuţii prin împuşcare ?
S c h u b e r t : între anii 1939 şi 1942.
P r o c u r o r u l : Şi cîte persoane aţi împuşcat ?
S c h u b e r t : între 1939 şi 1942 am împuşcat 30 de ger-mani din Reich.
P r o c u r o r u l : Şi afară de aceştia ?
S c h u b e r t : La 9 noiembrie 1940 am participat la îm-puşcarea a 33 de polonezi...
P r o c u r o r u l : Cîţi prizonieri ruşi au fost împuşcaţi ?
S c h u b e r t : După cîte ştiu, în 1941 au fost împuşcaţi 13 000 de prizonieri de război ruşi.
P r o c u r o r u l : Aţi participat la aceste execuţii prin împuşcare ?
S c h u b e r t : Bineînţeles că am participat,
P r o c u r o r u l : A participat şi Ficker ?
S c h u b e r t : Da, conducătorul de bloc Ficker a parti-cipat şi el.
P r o c u r o r u l : în ce consta participarea ?
S c h u b e r t : Participarea consta în următoarele: am văzut cum Ficker scotea deţinuţii din lagăr, l-am văzut în în-căperea unui bloc în care se făceau execuţiile, l-am întîlnit în sala de aşteptare şi -in încăperea camuflată în cabinet me-dical şi l-am văzut şi în camera din care se trăgeau focurile de armă.
P r o c u r o r u l : Şi cine îi introducea pe prizonieri în aşa-numitul cabinet medical ?
S c h u b e r t : 5 000 au fost introduşi de mine personal.
P r o c u r o r u l : Aşadar, în cazul acestor 5 000, dv. aţi participat personal.
S c h u b e r t : Da, în aceste cazuri am participat personal.
r o c U T O r u l : Şi aţi exercitat **funcţia** de **medic ?**

S c h u b e r t : Da. Eram deghizat în medic.
P r o c u r o r u l : în ce consta activitatea dv. în cabinetul medical cînd eraţi îmbrăcat în halat alb ?
S c h u b e r t : în mîna dreaptă ţineam **o** lopăţică, iar în cea stîngă o bucată de cretă. Dacă un prizonier de război avea dinţi ide aur sau alţi. dinţi artificiali, îi făceam **o** cruce pe piept.
P r o c u r o r u l : Aţi tras şi personal cu arma ?
S c h u b e r t : Da. Am împuşcat cu propria mea mînă 636 de prizonieri de război ruşi.
P r o c u r o r u l : în ce perioadă ?
S c h u b e r t : între septembrie şi noiembrie 1941.
P r o c u r o r u l : Care dintre conducătorii de bloc au mai participat la exterminările în masă ? A participat şi Ficker ?
S c h u b e r t : Da, a participat şi el!
P r o c u r o r u l : Şi Knittler ?
S c h u b e r t : Pentru Knittler acest lucru era ceva de la sine înţeles!
P r o c u r o r u l : Este adevărat că Knittler a cerut să par-ticipe la execuţiile prin împuşcare ?
S c h u b e r t : Odată Knittler s-a oferit singur, spunînd că ar vrea să tragă, şi a şi făcut aceasta.
P r o c u r o r u l : Ce fel de distincţii aţi primit dv., acu-zat Schubert, pentru bestialităţile dv. ?
S c h u b e r t : Am primit „Crucea pentru merite în război" clasa a Il-a cu spade!
*Extras din procesele-verbale ale dezbaterilor în procesul lagărului de concentrare Sachsenhausen, Berlin, 1947**

în largul mării urmau să lie înecaţi 45 **000 de oameni**

Toamna anului 1941 a fost una dintre cele mai groaznice perioade în iadul acestui lagăr. Pe atunci, în lagărul Sachsen-hausen au fost împuşcaţi peste 18 000 de prizonieri de război

Note:
** Criminalii de război condamnaţi în 1947 în procesul lagărului de concentrare Sachsenhausen de către un tribunal militar sovietic au îost predaţi autorităţilor vest-germane în cadrul repatrierii unor criminali de război neamnistiaţi. Aceştia au primit „despăgubiri" în sumă de 6 000 de mărci germane fiecare şi au fost puşi în libertate. Protestul populaţiei din Germania occidentală a silit justiţia vest-germană să-l condamne, în 1960, pe asasinul notoriu Schubert la în-chisoare pe viaţă.* - Notă;la ediţia germană.

Sovietici. Pentru execuţiile în masă ale acestor cetăţeni sovie^ tici s-au luat din timp toate măsurile. Himmler a emis un ordin secret special. împuternicitul său special, generalul SS Eicke, a venit la Sachsenhausen pentru a da instrucţiuni călăilor.
Acuzatul Hempel, care a participat activ la împuşcarea ce-lor 18 000 de prizonieri de război, a declarat că el, ca şi cei-lalţi SS-işti, a folosit pentru asasinarea fiecărui deţinut numai un singur cartuş şi că toată operaţia de exterminare a unui deţinut, din clipa în care intra în „cabinetul medical" şi pînă la transportarea cadavrului său la crematoriu, la Zander şi Sakowski, nu a durat mai mult decît 1 minut şi jumătate. Cre-matoriul a funcţionat ziua şi noaptea.
Au fost împuşcaţi nu numai cetăţeni sovietici, ci şi pri-zonieri de război şi cetăţeni de alte naţionalităţi, în special de origine slavă. Au fost executaţi, de asemenea, antifascişti de naţionalitate franceză, olandeză şi de alte naţionalităţi, precum şi prizonieri de război americani şi englezi.

în lagărul Sachsenhausen au fost asasinaţi, de asemenea, comunişti germani şi adversari ai lui Hitler; aceştia au fost împuşcaţi pe baza unei dispoziţii speciale date de căpeteniile SS-ului şi gestapoului. Execuţiile individuale şi în masă prin împuşcare alternau în lagărul Sachsenhausen cu spînzurări şi otrăviri în masă.
în anii 1941 - 1945, sute de deţinuţi au fost spînzuraţi, în camerele de gazare au fost ucişi şi copii...
Statul-major al lui Himmler a luat hotărîrea ca deţinuţii aflaţi încă în lagărul Sachsenhausen să fie transportaţi în şlepuri în largul mării şi înecaţi, Dar nici aceasta nu s-a putut realiza. Ar fi fost nevoie de un număr prea mare de şlepuri şi, după cum a arătat aici Kaindl, concentrarea acestor şlepuri într-un singur punct a fost cu neputinţă din cauză că frontul se apropia tot mai mult. De aceea, Kaindl şi Höhn, în înţe-legere cu Himmler, au luat hotărîrea să trimită pe deţinuţi în coloană de marş în portul Lübeck, la Marea Baltică, cu scopul de a îmbarca acolo pe nave pe cei 45 000 de deţinuţi, de a-i transporta în largul mării şi a-i îneca. Acuzaţii, membri ai bandei criminale a SS-ului de la Sach-senhausen, au recunoscut că numai înaintarea trupelor so-vietice spre Berlin i-a împiedicat să pună în aplicare planul exterminării fizice a tuturor deţinuţilor.
Din rechizitoriul procurorului Ia procesul lagărului de concentrare Sachsenhausen, 1947

LAGĂRUL DE CONCENTRARE PENTRU FEMEI RAVENSBRUCK

Lagărul de concentrare pentru femei Ravensbriick a fost înfiinţat în 1939, lîngă oraşul Fiirstenberg din
Mecklenburg

In acest lagăr se aflau femei germane, franceze, poloneze, cehe, austriece, norvegiene, belgiene, olandeze şi ruse care erau prigonite pentru că luptau împotriva războiului, împo-triva lui Hitler, pentru pace. Camerele de gazare, foametea, epidemiile, obligaţia de a sta încolonate pentru apel pe arşiţă şi pe ger, în ceaţă şi întuneric, ore şi chiar zile întregi, pînă la istovire, munca grea de cîte 10-14 ore< pe zi ântr-o stare de subnutriţie totală şi în condiţii îngrozitoare, lipsite de igienă - aceasta era viaţa lor. Pînă la zdrobirea fascismu-lui, (în mai 1945, în lagărul de concentrare Ravensbruck au fost internate circa 110 000 de femei (pită în aprilie 1945 numă-rul femeilor internate în lagărul Neuengamme, lîngă Hamburg, a fost de 13 500). Numai între ianuarie şi aprilie 1945, la Ra-vensbruck au 'fost asasinate în camere de gazare sau au pierit de pe urma epidemiilor şi a tratamentului inuman aproxima-tiv 6 000 de femei. Crematoriul funcţiona zi şi noapte şi cea mai mică adiere, de vînt aducea în lagăr mirosul de carne arsă. în fiecare zi dricul transporta din barăci oameni morţi sau muribunzi. întreprinderile SS-iste, întreprinderile unor concerne ca „Siemens", se îmbogăţeau din munca deţinuţilor. Capitalul de bază al firmei „Deutsche Textil-und Bekleidungsgewerbe GmbH"[3S], o întreprindere SS-istă, a sporit de la 1 720 000 de mărci la 3 000 000 de mărci. Pentru anul 1945 era prevăzută o creştere pînă la 5 000 000 de mărci. Cifra de afaceri reprezenta:
în 1940 - 1941 „ 1941 - 1942
800 000 1 214 000 8 214 000 15 500 000
575 000 mărci
1942 1943 1944
Pentru anul 1945 se prevedea o cifră de afaceri de 35 000 000 de mărci. Din profiturile obţinute au fost achiziţio-nate clădiri şi terenuri.
1942: în lagăr se aflau deja copii polonezi, evrei şi ţigani,
iar de crăciun 1944 numărul copiilor era de circa 500.
1941: au început primele execuţii prin împuşcare a femeilor poloneze.
1941: o acţiune împotriva membrilor sectei „Cercetătorii Bi-bliei".- Aproximativ 100 de femei, membre ale acestei secte, care au refuzat să lucreze în scopuri de război, au primit 25

- 50 de lovituri cu bîta, au fost pedepsite să doarmă cu geamul deschis, fără saltea şi fără pă-tură şi nu li se dădea de mîncare.
1942: primul transport pentru exterminare, care cuprindea circa 1 600 de femei (evreice şi bolnave), a fost expediat pentru gazare la Bernburg, lingă Dessau.
1942: expedierea unor transporturi cu femei evreice la Auschwitz pentru exterminare.
1943: începutul operaţiilor experimentale pe femei poloneze
(6 au murit şi multe au rămas invalide).
1943: a fost înfiinţat aşa-numitul bloc „noapte şi negură".
Deţinutele trimise în acest bloc urmau să fie extermi-nate. In blocul i®noapte şi negură" se aflau poloneze, franceze şi femei din Armata Roşie, precum şi cîteva femei germane. Li se aplica un regim de detenţiune extrem de sever. Aşa, de pildă, nu aveau: voie să pri-mească corespondenţă şi pachete. Nu lucrau niciodată în afara blocului şi erau complet izolate de alte blocuri, în acest bloc se aflau şi deţinutele pentru experienţe.
1944: în vara acestui an au fost efectuate sterilizări asupra
unor copii de ţigani şi asupra unor ţigănci.
1944: un transport de 800 de femei a fost expediat la Lublin pentru exterminare (12 s-au întors).
1944: în vara acestui an a fost construită o pivniţă în care erau aruncate cadavrele.
1944: a sosit un transport de cîteva mii de femei de la Au-schwitz (în legătură cu desfiinţarea acestui lagăr), şi anume femei cehe, ţigănci şi femei cu sînge amestecat.
1944: la 13 decembrie a fost construită camera de gazare din lagăr, şi de atunci gazările se făceau chiar la Ravens-bruek.
Deţinute din lagărul de concentrare pentru femei Ravensbriick
1945: în ianuarie, fostul lagăr pentru tineret „Uckermarck" a fost amenajat pentru exterminări. Tot în ianuarie, în acest lagăr au fost trimise 3 672 de femei.
1945: în februarie a pornit din lagăr un mare transport de ţigănci, care, sub paza SS-iştilor, au fost ţinute timp de cîteva zile în pădure, unde majoritatea au murit.
1945: în martie au fost închise în vagoane de cale ferată şi gazate 150 de femei gravide, iar 12 împreună cu suga-cii lor.
In lagărul de concentrare pentru femei Ravensbriick au fost asasinate 92 700 de femei şi fete din aproape toate ţările Europei.
Lagărul de concentrare Ravensbrück Coimandatura
Ravensbrück, 22.7.1942
doamna Martha S c h u l z , S c h a r b o w , lîngă Hagenow/M.
Mult stimată doamnă S c h u l z ,
La scrisoarea dv. din 19.7.1942 vă comunic că la 4.7.1942 fiica dv. a fost internată in lagărul ide aici. Cît timp va dura şederea ei în lagăr nu putem şti, deoarece a fost internată pe timp nelimitat. Eliberarea ei depinde de comportarea ei şi de rezultatele muncii ei în[1] lagăr. Pentru orice alte relaţii, in-clusiv cauza internării ei în lagăr, vă puteţi adresa Direcţiei poliţiei de stat din Schwerin. Sînt convins că o şedere mai îndelungată în lagărul de aici nu va dăuna fiicei dv.
Comandantul lagărului, Obersturmbannführer SS (semnătură)
„...a murit în spitalul din localitate... în urma unui traumatism al craniului* fnra. lartka Sckulx ,
('.Todesursache)
get,
an aen 1 eigen i,- nieoi,,o,, nria'ikeabau versterbet-,
„e.'enj.Juci, Post .W8ter>**5*îejshl. eingeäschert. |T

„usfolfiuax der Urne bestehen, v/ena eine Bescheinigung
cer örtlichen: riedhofsverwaltunt, beigebracht wird, daß fürTor& Beisetzung Sorge getjragei.. ist, ieine Bedenken.
S1J1 LAT OR! RI S'OR/» VAH ,^4>.</.<.
-er icter.sc.iein ist anliegenC beigefügt.-lie erforderliche IWedhofsbcachbicijung ist direkt an die- Ver= waltung ces Zt.Bavensbrücl zu übjerseaden.
mandant;

„Pedeapsa se va aplica pe şezutul gol"
Direcţia centrală económico-administrativa Secţia D - Lagăre de concentrare.
Oranienburg, 4 aprilie 1942 Recomandat!
1/1 Az. 14 e'Ot.'U.
Referitor la pedepse cu bătaia
Către
comandanţii lagărelor de concentrare
Reichsfuhrerul SS şi şeful poliţiei germane a dat dispoziţia că la aplicarea pedepselor cu bătaia ordonate ide el (atît la bărbaţi cît şi la femei care se afla în detenţiune preventivă), atunci cînd există menţiunea de „severitate sporită", pedeapsa se va aplica pe şezutul gol. în toate celelalte cazuri, pedeapsa se va aplica în con-formitate cu indicaţiile anterioare ale reichsführerului.
Şeful Direcţiei centrale, semnat: Liebenhenschel, obersturbannführer SS
însemnări din jurnalul luptătoarei din Rezistenţă Katja Niederkirchner
Executată prin împuşcare la 27 septembrie 1944, în lagărul de concentrare pentru femei Ravensbriick
21 septembrie 1944, seara. De 4 zile mă aflu aici în celulă şi nici pînă acum nu mi-a spus nimeni de ce, pentru ce. E atiît de greu să închei cu viaţa cînd eşti încă tînără. Sînt aici împreună cu 3 femei, în parte anormale, în parte înapoiate din punct ide vedere intelectual. La un schimb de idei nici nu mă pot gîndi. De ce se aşteaptă atît de mult cu asasinarea ? în capul meu totul se învârteşte. Cumpănesc toate posibili-tăţile.
23 septembrie 1944, seara. Draga, buna mea Hilde, sînt atît de bucuroasă că ne-am mai 'întâlnit. Te-ai comportat în-tr-adevăr ca o bună tovarăşă şi mi-ai dovedit multă dragoste, îţi mulţumesc. Toţi tovarăşii, chiar şi aceia care nici nu m-au
71
cunoscut, au iost buni cu mine. în fiecare zi închei socotelile cu viaţa şi mă gîndesc că în astă-seară totul se va termina, iar noaptea este atît de îngrozitoare. Apoi începe o nouă zi şi chinurile încep din nou. Vor veni astăzi ?
25 septembrie 1944, seara. Astăzi vreau să-mi iau rămas bun de la dragii mei. Am presimţirea că nu voi mai rămîne mult timp aici. Dragului, fidelului meu tată să-i spuneţi că nu l-am făcut de ruşine. Nu am trădat pe nimeni. Gîndurile mele sînt mereu la el. Atît de mult aş fi vrut să-i vorbesc. Bunei mele mame, surorii mele Mia, fraţilor mei, tuturor alor mei le trimit un ultim salut. Mia, tocmai în ultimii ani ne-am înţeles atît de bine. Să nu o uitaţi pe Katja voastră.
27 septembrie 1944, dimineaţa. Azi dimineaţă, comandan-tul lagărului pentru deţinuţi preventivi a fost la mine şi mi-a citit sentinţa într-un fel atît de dispreţuitor, atît de ticălos şi mîrşav - această bestie I Ei sînt obişnuiţi cu asasinările şi simt o bucurie deosebită cînd văd chinurile victimelor lor.
Cu mine însă nu a avut noroc. Aşadar, se va întîmpla proba-bil în astă-seară. O, cît de mult mi-am dorit să trăiesc timpu-rile noi. E atît de greu să pieri cu puţin timp înainte. Ră-mîneţi

cu bine cu toţii, încă o dată multe mulţumiri pentru tot binele pe care mi l-aţi făcut în acest scurt răstimp. Trans-miteţi salutări tuturor: lui Hilde, Măria, Sterndl, Mimi, Herni.
Dacă aş putea să-mi doresc ceva, v-aş cere să-mi cîntaţi acum „Cîntă-mi un cîntoc ca să mă pot despărţi".
11-
LAGĂRUL DE CONCENTRARE DACHAU
Peste 7 000 de prizonieri de război ruşi asasinaţi la Dachau
...în anii 1942 - 1943, primii 2 000 de invalizi au fost trans-portaţi la Linz, în camerele de gazare. Ulterior au mai urmat alte transporturi, aşa lîncît mii îşi mii de tovarăşi, slăbiţi din cauza subnutriţiei, au murit ca nişte martiri în cuptoarele crematoriului. La expedierea primului transport s-a spus că cei 2 000 de oameni vor fi internaţi lîngă Linz, unde li se va repartiza o muncă mai uşoară. Ceva mai tîrziu s-au ţrimia însă înapoi obiectele lor de îmbrăcăminte şi am aflat de la oa-meni din afară că rudele au primit înştiinţări despre moartea lor. Astfel am aflat că întregul transport de invalizi cu desti-naţia Linz a fost trimis în camera de gazare...
...După cum s-a mai menţionat, în toamna anului 1941 a început împuşcarea[1] prizonierilor de război ruşi. Aproape în fiecare zi soseau trenuri cu vagoane închise. Apoi deţinuţii erau încărcaţi noaptea direct în camioane închise şi transpor-taţi la poligonul aflat în apropierea lagărului. Acolo trebuiau să se dezbrace şi erau executaţi cu arme automate. Zece la sută dintre cei sosiţi au fost lăsaţi în viaţă; aceştia erau ţinuţi în lagăr într-o riguroasă izolare de ceilalţi. în ciuda supravegherii severe, reuşeam totuşi să luăm contact cu to-varăşii ruşi. Erau în cea imai mare parte ofiţeri. După icîtva timp însă, acest lagăr de prizonieri de război a fost desfiinţat şi cei aproape 100 de deţinuţi rămaşi lîn viaţă au fost şi ei împuşcaţi. O parte dintre ei, internaţi în infirmeria lagărului, au fost lichidaţi prin injecţii cu benzină.. Ulterior prizonierii de război nu mai erau executaţi pe poligon, ci erau expediaţi în vagoane închise pînă în apropierea crematoriului, unde erau lichidaţi imediat. începînd din toamna anului 1941 şi pînă la începutul anului 1943, după datele întocmite cu pre-cizie de către (deţinuţii care numărau îmbrăcămintea şi încăl-ţămintea predată, au fost ucişi 4 500 de prizonieri de război ruşi. Potrivit unor evaluări mai exacte, în total peste 7 000
Tuburi conţinlnd gaze otrăvitoare sub iormă de cristale aliate in lagărul de concentrare Dachau
de prizonieri de război ruşi, în majoritate ofiţeri, au fost arşi în crematoriile de la Dachau. Acest număr cuprinde însă nu-mai prizonierii de război. Până ân 1945, numai la Dachau au fost (lichidaţi zeci de mii de antifascişti din Germania şi din alte ţări. La construirea noii clădiri a crematoriului s-a lucrat peste 2 ani. Ea nu a fost terminată. Acolo lucrau în majori-tate preoţi, care se aflau sub comanda lui Karl W a g n e r, menţionat mai sus. Acest crematoriu a fost amenajat după cele mai rafinate metode naziste. Camerele speciale de gazare au fost utilate ca nişte băi mari. Podeaua a fost pardosită cu lespezi, de-a lungul pereţilor au fost instalate duşuri mari, aşa încît aveai impresia că te afli într-o încăpere pentru duşuri. în realitate ansă, prin aceste duşuri venea cu mare presiune, în loc de apă, gaz. Deţinuţii veniţi din afară şi care nu bănuiau nimic trebuiau să se dezbrace, li se inmîna un prosop şi săpun şi li se spunea să se spele bine. Apoi, cînd se aflau fin încăpere, aceasta era închisă ermetic şi din duşuri se revărsa gaz. Datorită sabotajului din partea deţinuţilor care lucrau la construcţii şi din partea unor funcţionari civili, furnizarea şi montarea cazanului de gazare a fost tărăgănată, aşa încît pentru gazare nu putea fi folosită decît o încăpere mică. De la Berlin soseau în repetate rânduri ordine drastice prin care se cerea terminarea instalaţiilor de gazare. Aceste ordine nu au fost executate niciodată, aşa încît gazarea în masă nu a putut fi efectuată. De aceea se recurgea mereu la încercata metodă a âmpuşcării.

Execuţiile prin împuşcare se făceau, în general, în felul următor: în mijlocul unei încă-peri era o adâncitură, acoperită cu un grătar. Cel care urma să fie împuşcat trebuia să se dezbrace, să intre în adânci-tură, să se aplece şi apoi era împuşcat în ceafă. Cînd se făceau execuţii in masă, în această încăpere trebuiau să intre cîte 12 oameni, să se aşeze în genunchi, bineînţeles după ce înainte se dezbrăcau, pentru ca hainele lor să nu fie stropite cu sânge, deoarece aceste haine trebuiau să fie întrebuinţate din nou, iar apoi primeau cîte un glonte în cap. Adeseori execuţiile se făceau într-un ritm atît de intens, încât trupurile celor împuşcaţi formau mormane întregi, iar apoi erau intro-duse în cuptoare, deşi unele mai dădeau vădite semne de viaţă. Această relatare despre crematoriu provine de la to-varăşi care au lucrat în acest lagăr ca şoferi pe camioanele cu care se transportau cadavrele sau erau ocupaţi în crema-toriu cu deparazitarea hainelor.
Din relatările fostului deţinut politic dr. Karl Riirich despre lagărul de concentrare Dachau
Cîteva însemnări despre Dachau
Din relatările unui preot catolic
Cînd am fost internat la Dachau, acolo se aflau circa 2 500 de preoţi, printre care şi cîţiva episcopi. Preoţii inter-naţi în lagărul Dachau. au fost trataţi uneori mai rău decît evreii. Pentru experienţe medicale se alegeau de preferinţă preoţi. Li se inoculau diferite boli, ca bunăoară malarie, flegmoane sau tifos, şi apoi se experimentau pe ei diferite metode de tratament. Mulţi au murit în urma acestor boli, mulţi au rămas infirmi, iar foarte puţini au scăpat.
într-o zi, cînd lucrările de cîmp erau în toi, ni s-a retras pe neaşteptate micul dejun pe timp de patru săptămâni. La micul dejun, toţi ceilalţi primeau *[l]h* de pîine şi puţin salam. Preoţii trebuiau să privească, mai bine zis trebuiau să con-tinue munca. Drept pretext pentru această măsură, condu-
cerea lagărului a invocat următoarele: ruşii ar fi comis acte de sabotaj fiind instigaţi de preoţi. Nu e de mirare că zilnic mulţi dintre ei, cu totul istoviţi, trebuiau să fie purtaţi de tovarăşii lor pe umeri de la locul de muncă pînă în lagăr şi internaţi în infirmerie, A doua zi nu mai erau în viaţă; infirmeria avea grijă de aceasta. Sanitarii făceau bolnavilor o injecţie prin care erau trimişi pe lumea cealaltă, sau îi duceau la spălător, unde turnau peste cel dezbrăcat, găleţi de .apă rece pînă cînd acesta se prăbuşea mort; alteori adaptau un furtun la robinet şi lăsau jetul de apă să lovească timp de 30 de minute regiunea inimii. Nimeni nu putea să reziste mai mult...
Nu voi uita niciodată săptămâna patimilor din 1942, Pe neaşteptate, fără a se indica vreun motiv, sau poate ca urmare a afacerii cu dolari, am fost goniţi spre locul de apel şi acolo mânaţi toată ziua în pas alergător. Cei însărcinaţi cu supravegherea - responsabilii de bloc - [1] erau schimbaţi din oră în oră, dar noi nu; şi aşa am fost goniţi, în pas aler-gător, timp de 10 zile încheiate, uneori pe o ploaie toren-ţială. Nu se făcea nici o pauză, nici măcar de cinci minute.
La orele 12 eram minaţi în barăci pentru a lua masa de prînz, care consta dintr-o supă subţire. Dar aici, în fiecare zi găseam lucrurile azvîrlite din dulapuri şi paturile stricate, aşa că mai întâi trebuia să facem paturile şi să punem lucru-rile în dulapuri, iar apoi trebuia să mâncăm în mare grabă pentru a ne încolona din nou. Din cauza acestui tratament au pierit circa 40 de preoţi...
Semnat: preotul Peter Kowlik
Telegrama lui Himmler cu privire la exterminarea deţinuţilor din lagărele de concentrare Dachau şi Flossenburg
14 aprilie 1945
Către comandanţii lagărelor
Dachau şi Flossenburg

Nici vorbă nu poate fi de predare. Lagărul urmează a fi evacuat imediat. Nici un deţinut nu trebuie să cadă viu în mîinile duşmanului.
Heinrich Himmler

Evadare din infern
Lagărul de concentrare Dachau, aprilie 1945.
Deţinuţii văd cu toţii cum SS-iştii se pregătesc de plecare.
Zi şi noapte se demolează, se împachetează, pornesc camioane în direcţia Alpilor, sînt arse documente. Uneori vântul aduce din lagărul SS petice de hîrtie pe jumătate arse. Se distrug toate documentele personale şi în special - aşa relatează deţinuţii din infirmerie - documentele staţiunilor experimen-tale: documentele staţiunii de malarie, unde se inocula malaria unor deţinuţi sănătoşi, documentele institutului pentru cerce-tarea eredităţii, unde SS-iştii ţineau cu o cruzime sadică oameni sănătoşi în apă rece ca gheaţa pînă cînd inima lor înceta să mai bată, pentru a constata cum reacţionează corpul omenesc la mari altitudini fără alimentare cu oxigen. Condu-cătorul acestei staţiuni experimentale, prof. Schillings din München, purta la Dachau porecla de „medicul asasin".
Opt mii de oameni - ruşi, evrei, germani, printre care 100 de preoţi - mărşăluiesc acum tăcuţi prin noapte, supra-vegheaţi de aproape 1 000 de SS-işti şi de mulţi cîini poliţişti.
Prietenii nu ne-au părăsit însă. Pe atunci nu ştiam că încă de la ieşirea din lagăr un capelan lin haine civile însoţea coloana noastră pe bicicletă şi că transmitea ştiri la München. Consi-lierul ecleziastic Daumüller din München a dat de ştire preo-ţilor din satele prin care urma să treacă c o l o a n a u n grup de circa 10 000 de deţinuţi din Dachau vor trece în nopţile următoare prin satele voastre. Căutaţi să cîştigaţi bunăvoinţa SS-iştilor. Daţi deţinuţilor apă, înceroaţi să creaţi derută pentru a oferi astfel deţinuţilor prilejul de a evada! între timp, noi trecem tăcuţi mai departe, prin întunericul nopţii. Chiar după prima oră văd bagaje aruncate la marginea drumului; cele două pături pe care fiecare trebuia să le ia cu sine sînt prea grele pentru trupurile istovite. Curînd însă, la marginea dru-mului zac şi primii deţinuţi, complet sleiţi. Prin liniştea nopţii auzim şuierând gloanţe: soarta deţinuţilor de ia Auschwitz pare să se repete. Acum, în ceasul al doisprezecelea, să nu
tlăm dovadă de slăbiciune! în .aceasta noapte am străbătut 40 km. în dimineaţa următoare ajungem la locul primei opriri, la Muhltal, într-o pădure lingă lacul Starnberger. Cad istovit la pământ şi aţipesc. Mă trezesc împuşcături şi strigăte: „înso-ţitori de câini! însoţitori de câini!" Aşadar, unul a evadat, să sperăm că nu vor pune mina pe el! După cum am aflat mai tîrziu, a fost un tînăr preot din eparhia Minister, primul dintre noi care a reuşit să evadeze...
Preotul Pereira S. J„ Trier

LAGĂRUL DE CONCENTRARE MAUTHAUSEN

Procesul-verbal al depoziţiilor comandantului lagărului de concentrare Mauthausen-Linz, standartenfuhrerul SS Ziereis

La 23 mai 1945, 'la orele 18 am fost rănit de nişte soldaţi americani pe cînd încercam să mă refugiez la o cabană lîngă Spittal, în Munţii Pyrrn.
Numele meu este Franz Ziereis, născut la 13.8.1905. Am fost comandantul lagărului Mauthausen şi al lagărelor anexe, încercând să fug, am fost rănit de un glonte la braţul stîng şi de altul ân spate, glontele trecîndu-mi prin burtă şi per-forând peritoneul. Am fost internat în spitalul pentru evacuaţi nr. 131 din Gusen şi vreau să mai declar următoarele:
Potrivit unui ordin al ministrului Reichului, Himmler, tre-buia să ucid toţi deţinuţii. Conform dispoziţiei primite din partea obergruppenfiihrerului dr. Kaltenbrunner, deţinuţii ur-mau să fie aduşi ântr-o galerie subterană, ale cărei intrări tre-buiau să fie zidite în prealabil,. lăsîndu-se deschisă doar o singură intrare. Apoi, cu ajutorul unui exploziv oarecare, tre-buia să arunc galeria in aer. Am refuzat să execut acest ordin. Este vorba de deţinuţii din lagărele Gusen I

şi Gusen II. Amănunte despre aceasta sînt cunoscute d-lui Wolfram şi obersturmfuhrerului Eckermann. Acesta din urmă lucra la „Bergkristall".

Din ordinul hauptsturmfiihrerului SS dr. Krebsbach, în lagărul Mauthausen a fost construită o instalaţie de gazare camuflată ca sală de baie. în această sală, camuflată ca baie, erau gazaţi deţinuţii. In afară de aceasta, între Mauthausen şi Gusen circula un automobil special, în care deţinuţii erau gazaţi în timpul transportului. Automobilul fusese adaptat pentru gazare de farmacistul SS-ist untersturmbannfuhrerul Wasicky. Eu însumi nu am introdus gazul niciodată. Am condus doar automobilul, dar ştiam că deţinuţii erau gazaţi.

Gazarea deţinuţilor s-a făcut Ia insistenţa medicului SS-ist bauptsturmfuhrerul Krebsbach, care în prezent se află la

Kassel. El a fost eliminat din SS deoarece a pătruns în el prin ânşelăciune şi a dus un joc dublu. Era francmason. Toate acţiunile noastre au fost ordonate de către Direcţia centrală a siguranţei Reichului, de Himmler, Heydrich, de obergrup-penführerul Müller sau de dr. Kaltenbrunner, şeful poliţiei de siguranţă,

...Nu ştiu unde se află oberscharfiihrerul Jentsch, care la Gusen I a asasinat circa 700 de deţinuţi lăsîndu-i să stea pe un ger de - 12 grade în pielea goală şi stropindu-i cu apă rece ca ghiaţa timp de o eră sau chiar mai multe ore în şir.

De asemenea, nu ştiu unde se află în prezent untersturmfiih-rerul SS dr. Kieswetter, care a ucis cîteva sute de deţinuţi făcîndusle injecţii intravenoase cu benzină, apă oxigenată (400 cm^3), calciu sulfuric (25°/o)$_j$ enarcon şi evipan. Doctor Richter, care a operat fără nici un motiv cîteva sute de deţi-nuţi şi lena scos parţial creierul sau le-a făcut operaţii la stomac, rinichi sau ficat, a .fost ultima oară trimis de mine în lagărul de internare Gunskirchen, cu ordinul de a lua sub îngriji-rea sa deţinuţii aflaţi acolo. De asemenea, nu ştiu nimic despre faptul că unterscharfiihrerul Miroff, care era la Peggau, a împuşcat 15 deţinuţi bolnavi.

Deşi toate pedepsele cu bătaia trebuiau să fie confirmate de Berlin, adeseori i-am bătut pe deţinuţi pe şezut din simplă plăcere.

Deoarece deţinuţii erau slăbiţi şi nu aveau ce mînca, ober-gruppenfubrerul Pohl a dat ordin ca ei să fie minaţi în pădure pentru a culege şi a mînca fragi şi mure. în înţele-gere cu administraţia, el a redus raţiile de la 750 g zilnic la 350 g săptămânal, iar în ultimele 12 zile deţinuţii nu mai pri-meau nici pâine, nici carne.

Gruppenfuhrcml Gliicks a dat dispoziţie ca deţinuţii slăbiţi să fie declaraţi alienaţi mintali şi exterminaţi într-o mare instalaţie de gazare. Aici au fost exterminaţi circa 100 000 - 150 000 de oameni. Această localitate se numeşte Hartheim şi se află la o distanţă de 10 km de Linz: în direcţia Passau.

în lagăr se anunţa că deţinuţii au murit de moarte naturală.

Certificatele de deces ale deţinuţilor care plecau cu trans-portul erau completate în, prealabil, pe cînd se aflau încă în viaţă, de către secţia politică a lagărului de concentrare Gusen.

Aş vrea să fiu confruntat ou reichsfuhrerul Himmler şi cu obergruppenfuhrerii Gliicks şi Pohl. Pohl şi Gliicks trebuie să se afle acum la St. Lambrecht, la cabana Lorenz (care se află la 4 ore de drum în munţi).

Instalaţia de gazare din Mauthausen a fost construită pe baza unei dispoziţii date de Gliicks, care considera că ar fi mai uman ca deţinuţii să fie gazaţi decît să fie împuşcaţi.

într-o zi, obergruppenfuhrerul Pohl, fără a mă anunţa în prealabil, mi-a trimis 6 000 de femei şi copii, care se aflau

făcut în decembrie 1944, pe un ger cumplit, în vagoane des-chise, fără pături. Pe baza unui ordin primit din Berlin a trebuit să expediez pe aceşti copii în coloană de marş la Bergen-Belsen şi, precum cred, au murit toţi. Aceasta a fost cauza şocului nervos pe care l-am suferit.

Un transport de 2 500 de deţinuţi a sosit de la Auschwitz la Mauthausen şi, potrivit unui ordin primit din Berlin, deţi-nuţii au fost adunaţi pe platforma unde se făcea de obicei apelul şi în toiul iernii au fost stropiţi cu apă rece. Trebuia să trimit acest transport la Gusen, cale de circa 5 km, dar pentru aceasta nu am avut nici un fel de îmbrăcăminte, în afară de indispensabili. Am cerut îmbrăcăminte pentru deţi-nuţi, dar am primit răspuns din Berlin că deţinuţii, dacă nu se poate altfel, urmează să fie trimişi chiar şi în pielea goală.
I-am trimis la Gusen îmbrăcaţi numai în indispensabili. Ase-menea cazuri s-au repetat de nenumărate ori.
...Sub administraţia mea în calitate de comandant erau următoarele lagăre:
Mauthausen, cu 12 000 de deţinuţi; Gusen I şi II, cu 24 000 de deţinuţi Gusen III, cu 300 de deţinuţi j Linz I, cu 5 000, Linz II, cu 500, şi Linz III, cu 300 de deţinuţi; Ebensee, cu 12 000 de deţinuţi; Passau I, cu 600, Passau II, cu 150 şi Passau III, cu 60 de deţinuţi; Ternberg, cu 500 de deţinuţi; Gross Raming, cu 3 000 de deţinuţi; Melk, cu 10 000 de deţinuţi Eisenerz, cu 500 'de deţinuţi; St. Lambrecht, cu 350 de deţinuţi; Castelul Lind, cu 20 de deţinuţi; Peggau I, cu 500, şi Peggau II, cu 600 de deţinuţi; şcoala de iuneheri din Klagenfurth, cu 200 de deţinuţi; Laifoach, cu 500 de deţinuţi; Loiblpass, eu 2 500 de deţinuţi; Loiblpass Nord, cu 1 000 de deţinuţi; Wien-Schwechat, Henschelwerke, cu 4 000 de deţinuţi; Wiener-Neustadt, cu 1 500 de deţinuţi; Mistelbach, cu 1 000, şi Wiener-Neudorf, cu 3 000 de deţinuţi; Floridsdorf, cu 1 000, Florids-dorf-Heinkelwerke, cu 200, şi Saurerwerke, cu 1 500 de de-ţinuţi.
Deosebit de interesant era lagărul Schlier, unde lucrau 1 000 de deţinuţi, de profesiune graficieni şi litografi. Aceştia erau folosiţi exclusiv la fabricarea de bancnote străine false şi la confecţionarea de legitimaţii şi ştampile false din în-treaga lume.
Apoi lagărele Steyr-Muniohholz, cu 3 000 de deţinuţi; St.
Valentin, cu 1 500 de deţinuţi; Wels, cu 2 000 de deţinuţi;
Amstettem, ou 300 de deţinuţi.
Mai erau cîteva lagăre,.in total circa 45, dar nu pot să-mi amintesc precis de ele.
Transporturi de evrei: în prezenţa gauleiterului Rainer a domnilor dr. Uberreiter, dr. Jury, Baldur von Schirach şi a altora, am primit de la Himmler următoarele ordine: evreii din sectorul ,,Sud-Est" trebuie să fie puşi în mişcare, în coloane de marş, din toate localităţile. Destinaţia: Mauthau-sen. în conformitate cu aceasta, la Mauthausen trebuiau să sosească 60 000 de evrei. în realitate nu au sosit decît foarte puţini. Drept exemplu voi indica un transport care a pornit cu 4 500 de evrei şi a sosit la Mauthausen cu 180 de persoane. Localitatea din care a pornit acest transport nu-mi este cunos-cută. Femeile şi copiii erau fără încălţăminte, înveliţi în zdrenţe şi plini de păduchi. în acest transport erau şi familii întregi, dintre care foarte multe au fost împuşcate pe drum din cauza totalei lor istoviri.
...Uzinele „Messerschmitt" plăteau la Oranienburg pentru fiecare deţinut cîte 5 mărci, dar numai 50 de pfenigi erau cheltuiţi pe cap de deţinut. Atrag atenţia cu indignare asupra corupţiei care domnea în SS şi cer cu hotărâre să fiu con-fruntat cu toţi superiorii mei. Tuturor acestor înşelători şi asasini ie voi spune adevărul în faţă! Eu însumi am fost înşelat, căci nu sînt un om prea cult; mi-am început servi-ciul militar ca simplu soldat şi am avansat datorită hărniciei şi zelului meu.
Casă de toleranţă: pentru a împiedica relaţiile intime între deţinuţii de acelaşi sex, la Mauthausen s-a deschis o casă de toleranţă pentru deţinuţi. De la fiecare vizitator se încasa o taxă de 2 mărci, din care prostituata primea 50 de pfenigi, iar 1,50 mărci primea conducerea lagărului de con-centrare din Oranienburg.
...Cunosc amănunte din alte lagăre: în 1941 toţi coman-danţii au fost chemaţi la Sachsenhausen pentru a vedea cum pot fi lichidaţi cel mai rapid locţiitorii politici şi comisarii ruşi.

în fundul unei barăci izolate erau adunaţi comisarii şi locţiitorii politici şi în urletele unui aparat de radio erau duşi cîte unul printr-iun coridor Întunecos în camera de execuţie, în scîndura unui perete al acestei camere se afla o tăietură verticală, în dosul căreia era instalat un dispozitiv mobil pen-tru ochire. Execuţia se făcea printr-un glonte tras în ceafă cu o armă a cărei ţeava era introdusă în acest dispozitiv. Ofiţerii SS din statul-major al lui Gliicks erau întotdeauna cel puţin ameţiţi ide băutură. Această inovaţie a fost născocită de ober-fiihrerul Loritz. Lîngă deţinutul condamnat la moarte stăteau oberscharfiihreri SS, care după împuşcarea acestuia aruncau cadavrul pe o targa şi, în timp ce alţii deschideau uşile, îl azvîrleau peste mormanul de oadavre cu un cinism fără sea-măn. Crematoriile situate lingă camera de cadavre funcţionau fără întrerupere. Zilnic se ardeau 1 500 - 2 000 de cadavre. După aprecierea mea, această metodă a fost aplicată cel puţin 5 săptămîni la rînd. La sosirea comandanţilor, ea era deja folosită de 14 zile.
La Gross-Rossen, un medic SS-ist făcea deţinuţilor injecţii în regiunea inimii cu *o* soluţie de cianură de potasiu. Medicii SS-işti se schimbau într-una. Comandantul lor era obersturm-fuhrerul SS Arthur Kogel. La Buchenwald am fost martor, pe cînd făceam încă parte din trupă, cum deţinuţilor evrei li s-au confiscat toţi banii şi obiectele de valoare. Aici s-au distins în mod deosebit conducătorii SS, în special obersturm-fuhrerul SS Hackmann, precum şi obersturmfuhrerul Mayer, care era o rudă îndepărtată a lui Himmler. Fiecare dintre ei şi-a cumpărat imediat cîte un automobil confortabil. Hack-mann, de pildă, purta pălărie sau joben şi pe degete avea briliante furate, iar Mayer îl imita. Comandantul carcerei din Buchenwald a delapidat mari sume de bani şi a plecat cu o femeie complet goală la Erfurt, unde organiza chefuri în cercuri cunoscute pentru care plătea pînă la 5 000 de mărci din banii furaţi. După cîte ştiu, oberscharfiihrerul Hirsch, comandantu/l carcerei, întorcîndu-se într-o zi la blocul carcerei şi nevăzînd nici o cale de ieşire pentru sine, s-a sinucis. Această idee i-a fost sugerată de sturmfuhrerul Koch. Hirsch ştia.toate amănuntele despre Koch. Acesta era un sifilitic şi se afla în tratament la,un medic deţinut, pe care ulterior l-a ucis cu sînge rece cu ajutorul unui medic SS-ist. Cu bunurile deţinuţilor se făceau afaceri veroase. De pildă, o pătură în valoare reală de 6,20 mărci se vindea cu 100 de mărci. Medicul lagărului, sturmbannfuhrerul dr. Kirehner, a exter-minat, în calitatea sa de medic psihiatru, un mare număr de deţinuţi sub cunoscutul pretext că erau alienaţi mintali. în-treaga această acţiune, efectuată şi în alte lagăre, era notată în acte cu 14 y 13, invooîndu-se ca pretext preîntîmpinarea naşterii unor urmaşi bolnavi ereditar. Deţinuţii din Dachau, iar în parte şi cei din Buchenwald şi Mauthausen au fost
triaţi de către o comisie din Berlin, al cărei preşedinte era hauptsturmfuhrerul SS dr. Lobauer, care Ia Linz avea practica de psihiatru. Cei triaţi au fost trimişi la ospiciul central din Hartheim, lîngă Linz. Socotesc că cel puţin 20 000 de deţinuţi din Mauthausen, fără a socoti pe adevăraţii alienaţi mintali, au iost gazaţi. Gazarea se făcea cu oxid de carbon. încăperea era pardosită cu lespezi şi camuflată ca o sală de baie. Ga-zarea nu era efectuată de SS-işti, cu excepţia d-rului Lobauer şi a d-rului Reynard, ci de ofiţeri de poliţie; de numele comandantului de poliţie nu-mi rnai amintesc; el a căzut mai tîrziu în Croaţia. Cenuşa era aruncată ân spatele ospiciulul central, iar după încetarea acţiunii a fost transportată de acolo cu autocamioane. încetarea acestei acţiuni a fost ordo-nată de Hitler. Ca motiv al încetării acţiunii s-a indicat faptul că, în urma neglijenţelor;la înştiinţarea rudelor prin scrisori de condoleanţe fictive, acestea primeau uneori cîte două, trei urne. La Auschwitz, împuternicitul special al reichs-fuhrerului care se ocupa de transportarea băniilor a dela-pidat 40 kg ide aur dentar; numele acestui om nu-mi este cunoscut, dar îl ştie ou siguranţă fuhrerul SS Gliicks.
Ziereis

„Nu se întîmplă nimic chiar dacă incinerările au loc fără întrerupere zi şi noapte"

Firma „J. A. Topf şi fii"
Uzină constructoare de maşini şi aparate tehnice de precizie
Către reichsfuhrerul SS, E r f u r t , 14 iulie 1941
şeful poliţiei germane,
Direcţia centrală de gospodărire şi construcţii
Serviciul SS pentru construcţii, Mauthausen M a u t h a u s e n pe Dunărea superioară
Referitor la scrisoarea dv. din 9 iulie 1941
C u p t o a r e p e n t r u c r e m a t o r i i
în completare la scrisoarea noastră precedentă vă trimi-tem, în conformitate cu dorinţa exprimată de dv., instruc-ţiunile privind deservirea cuptoarelor, în trei exemplare, rugîndu-vă ca unul dintre aceste exemplare să fie afişat în

Oameni vii alături de cadavre in lagărul de concentrare Mauthausen

sala cuptoarelor la loc vizibil. Celelalte două le puteţi anexa la documentaţie.
în cuptoarele pentru crematorii cu mută dublă Topf, oare funcţionează cu cocs, pot fi incinerate în 10 ore 30 - 35 de ca-davre. Acest număr de cadavre poate fi incinerat zilnic, fără a se suprasolicita cuptorul. în cazul cînd condiţiile o cer, nu se întîmpla nimic chiar dacă incinerările au loc fără întreru-pere zi şi noapte. Este un fapt cunoscut că elementele de şamotă... rezistă timp mai îndelungat dacă în cuptor se men-ţine permanent o temperatură constantă.
Sperăm că amănuntele de mai sus vă vor fi de folos şi vă salutăm cu respect
Din însărcinarea firmei „J. A. Topf şi fii" (semnătură)

12

în „lagărul pentru reconvalescenţi" Hartheim au pierit circa 5 000 de persoane

M. D u b o s t " : Ne puteţi spune ceva despre plecarea unui autobuz la un castel necunoscut ? Se spune că ar fi fost încărcat pînă la refuz cu deţinuţi, pe care nimeni nu i-a mai văzut.
V e i t h [40] : într-un timp, la Mauthausen se făceau injecţii pentru lichidarea celor bolnavi. Aceasta a fost, în primul rînd, opera d-rului Krebsbach, pe care deţinuţii îl numeau doctor Spritzbach, pentru că el era acela care a introdus sistemul injecţiilor. La un moment dat nu s-au mai făcut injecţii. Acum, deţinuţii toolnavi sau prea slabi erau trimişi într-un castel care, după cum am aflat ulterior, se numea Hartheim şi care în mod oficial era denumit lagăr pentru reconvalescenţi. Cei care nimereau acolo nu se mai întorceau niciodată, iar listele celor decedaţi le primeam direct de la secţia politică a lagărului.
Aceste liste erau secrete. Toţi cei care iau fost trimişi la Hartheim au murit. Numărul lor este de circa 5 000.
M. D u b o s t : Aţi văzut sosind, la Mauthausen prizonieri de război ?
V e i t h : Bineînţeles că am văzut prizonieri de război. Cei sosiţi la Mauthausen treceau mai lîntîi prin secţia politică.
Deoarece lucram la HoMerith, iar ferestrele biroului dădeau spre marea platformă din faţa saoţiei politice, am putut vedea sosirea transporturilor. Aceste transporturi erau triate pe loc. Ö parte dintre oameni erau trimişi în lagăr pentru a fi înregis-traţi. Foarte frecvent, deţinuţi în uniformă militară erau scoşi la o parte. Aceştia erau trataţi în mod deosebit de brutal încă la secţia politică. Apoi erau predaţi direct gardienilor şi nimeni nu mai auzea ceva despre ei. Ei nu erau înregistraţi în lagăr.
Singura lor înregistrare se făcea ila secţia politică de către Müller, care se ocupa în special ide aceşti deţinuţi.
M. D u b o s t : Era vorba ide prizonieri de război?
V e i t h : Erau prizonieri de război, care adeseori purtau şi uniformă.

M. D u b o s t : De ce naţionalitate ?
V e i t h : Mai cu seamă ruşi şi polonezi.
Extras din procesele-verbale ale şedinţelor Tribunalului militar internaţional de la Nürnberg

La Mauthausen toii ofiţerii sovietici, toţi comisarii sovietici sau membrii partidului bolşevic erau executaţi

P r e ş e d i n t e l e : Are de pus întrebări reprezentantul acuzării din partea Uniunii Sovietice ?
G e n e r a l u l R. A. R u d e n k o , a c u z a t o r u l p r i n - c i p a l d i n p a r t e a U n i u n i i S o v i e t i c e : Aş vrea să pun cîteva întrebări suplimentare. Puteţi să ne . spuneţi, d-ile martor, de ce şi din al oui ordin au fost executaţi acei 50 de ofiţeri sovietici ?
L a m p e [41]: în ceea ce priveşte cazul special al celor 50 de ofiţeri, nu cunosc motivele pentru care au fost condam-naţi şi executaţi; dar, în general, la Mauthausen toţi ofiţerii sovietici, toţi comisarii sovietici sau membrii partidului bol-şevic erau executaţi şi, dacă unii dintre ei au reuşit să scape au viaţă, aceasta ise datoreşte exclusiv faptului că SS-iştii nu cunoşteau funcţia ce o ocupau.
G e n e r a l u l R u d e n k o : Aţi putea să ne confirmaţi că Himmler era de faţă la execuţia celor 50 de ofiţeri ?
L a m p e : Confirm acest fapt, deoarece l-am văzut cu ochii mei.
G e n e r a l u l R u d e n k o : Ne puteţi relata amănunte despre execuţia celor 4 000 de prizonieri de război sovietici despre oare aţi vorbit adineauri ?
L a m p e : Nu pot să adaug mult în afară, poate, de faptul că aceşti oameni au fost. asasinaţi în timp ce lucrau, deoarece din cauza subnutriţiei nu erau în stare, probabil, să îndepli-nească munca ce li s-a impus. Ei erau ucişi pe loc cu.bîta, sau erau măcelăriţi de SS-işti, iar uneori erau siliţi să alerge pînă la gardul de sârmă ghimpată, unde erau împuşcaţi de santinelele din gheretele de pază. Nu pot da alte amănunte, deoarece, după cum. am mai spus, nu am.fost martor ocular al acestor scene.
M. D u b o s t: Cum erau condiţiile de viaţă ale deţinuţilor: aceleaşi pentru toţi sau se făceau deosebiri în funcţie de ori-ginea şi naţionalitatea deţinuţilor sau în funcţie de aparte-nenţa lor naţională sau de rasă ?
L a m p e : în general, regulamentul din lagăr era acelaşi pentru membrii tuturor naţiunilor, constituind excepţie blocu-rile de carantină şi blocurile anexate închisorilor. Condiţiile de muncă, repartizarea companiilor de muncă ofereau pentru unii posibilitatea să-şi îmbunătăţească întrucîtva situaţia, peste nivelul obişnuit aşa, de exemplu, cei care lucrau la bucătă-
ríe. Cei care lucrau în magaziile de alimente aveau, desigur, posibilităţi de ajutorare şi mai mari.
M. D u b o s t : Ce s-a întîmplat in acest lagăr după asasi-narea lui Heydrich ?
L a m p e : S-a întîmplat ceva foarte dramatic. La Maut-hausen se găseau 3 000 de cehi, dintre care 600 intelectuali.
După asasinarea lui Heydrich, colonia cehă a fost extermi-nată; nu au rămas decît 300 de cehi, dintre care 6 intelec-tuali.
Extras din procesele-verbale ale şedinţelor Tribunalului militar internaţional de la Nürnberg

„Toată populaţia ştia la ce servea crematoriul"

M. D u b o s t : Revin din nou asupra vizitei lui Himmler.
Sînteţi sigur că l-aţi recunoscut pe Himmler şi l-aţi văzut conducând execuţia ?
L a m p e: Da.

M. D u b o s t : Sînteţi de părere că cele întâmplate la Mauthausen puteau să nu fie cunoscute de toţi membrii guvernului german ? Aceste vizite au fost oare simple vizite făcute de membri ai SS-ului sau şi de alte personalităţi ?
L a m p e: în legătură cu prima întrebare pusă de dv. pot spune că toţi ştiam cum arăta Himmler şi, chiar dacă nu l-am fi recunoscut, toţi oamenii din lagăr ştiau acest lucru, căci SS-ul ne-a anunţat cu cîteva zile înainte vizita lui.
El a fost de faţă la începutul executării ofiţerilor sovietici, dar, după cum am spus mai înainte, execuţiile au durat aproape toată după-amiaza, iar el mu a rămas până la sfârşit.
M. D u b o s t : Este oare posibil ca numai SS-ul să fi ştiut despre ceea ce se întâmplă în lagăr ? Lagărul a mai fost vizitat şi de alte personalităţi în afară de SS ? Dv. cunoaşteţi uniformele SS-ului ? Persoanele şi funcţionarii pe care i-aţi vă-zut purtau întotdeauna uniformă ?
L a m p e: Personalităţile pe care le-am văzut în lagăr erau în' general militari, ofiţeri. într-o zi, cu cîteva săptămâni înainte de eliberare, ne-a vizitat gauleiterul Dunării supe-rioare. De asemenea, ne-au vizitat adeseori oameni ai ges-tapoului îmbrăcaţi în haine «civile; Populaţia germană, în
U n deţinut din lagă-rul de concentrare Mauthausen la gardul de sir mă ghimpată, prin care trecea un curent de înaltă tensiune
Spînzurat oarea şi zi-dul la care se făceau execuţiile în lagărul anexă Gusen, care ţi-nea de Mauthausen cazul de faţă populaţia austriacă, era (perfect informată asupra celor ce se întîmplă la Mauthausen. Aproape toate companiile de muncă lucrau în afara lagărului. Am arătat mai înainte că lucram la uzinele „Messerschmitt". Maistrul era un angajat german în civil, care seara se întorcea la familia sa; el cunoştea cît se poate de bine suferinţele şi nevoile noastre; el vedea adeseori cum oameni din atelier erau ridicaţi şi duşi la execuţie; el a fost martor Ila cele mai multe masacre pe care le-am descris mai sus.
Aş vrea să adaug că într-o zi am primit la Mauthausen 30 de pompieri din Viena. Ei iau fost arestaţi fiindcă, după cum cred, au participat la o mişcare de solidaritate. Aceşti pompieri vienezi ne-au povestit că la Viena, pentru a-i spe-ria pe copii, li se spunea: „Dacă nu eşti cuminte, te trimit la Mauthausen".
Amănunte pur locale: Mauthausen, lagărul de la Mauthau-sen, este situat pe un deal. în fiecare noapte coşurile cre-matoriului afumau întreaga regiune şi toată populaţia ştia la ce servea crematoriul.
Un alt amănunt: oraşul Mauthausen se afla Ia 5 km de lagăr. Transporturile cu deportaţi soseau în gara oraşului; întreaga populaţie putea să vadă deci pe aceşti deportaţi, care treceau prin faţa lor, cunoştea împrejurările în care aceste transporturi erau aduse în lagăr.
M. D u b o s t : Vă mulţumesc.
Extras din procesele-verbale ale şedinţelor Tribunalului militar internaţional de la Nürnberg
în lagărul de concentrare Mauthausen au fost asasinaţi 122 767 de oameni
După cotropirea Austriei, la cariera de piatră de la Maut-hausen a fost înfiinţat, în vara anului 1938, un „Aussenkom-mando" * al lagărului de concentrare Dachau; în. martie 1939 au început construcţiile pentru extinderea lagărului.
Potrivit unor evaluări aproximative, pînă la eliberare, în mai 1945, în lagăr au fost internate 335 000 de persoane de ambele sexe. Potrivit unor însemnări care s-au păstrat, la Mauthau-Sen au fost exterminaţi în modul cel mai bestial 122 76? de oameni.
Dintre cei ucişi erau:
Prizonieri de război sovietici: soldaţi, ofiţeri şi
persoane civile 32 180
Cetăţeni polonezi ....- . 30 203

Cetăţeni unguri 12 923
Cetăţeni iugoslavi 12 890
Cetăţeni francezi.....>........ 8 203
Cetăţeni spanioli............. 6 502
Cetăţeni italieni............. 5 750
Cetăţeni cehoslovaci 4 473
Cetăţeni greci.............. 3 700
Antifascişti germani 1 500
Cetăţeni belgieni 742
Antifascişti austrieci 235
Cetăţeni olandezi.....'........ 77
Cetăţeni americani 34
Cetăţeni luxemburghezi 19
Cetăţeni englezi............. 17 .
Cetăţeni din alte ţări şi persoane fără cetăţenie 3 160
In afară de cei menţionaţi mai sus, zeci de mii de deţinuţi au fost executaţi prin împuşcare sau gazare imediat după sosirea lor iîu lagăr. Aceşti deţinuţi nu figurau în nici o evi-denţă şi nu sînt cuprinşi în lista de mai sus.

Note:
* Campanie de imunică oare lucra si toarnă în .afara lagărului. - *Nota red.*

LAGÀRUL DE CONCENTRARE NEUENGAMME

Din 13 000 de francezi s-au reîntors doar 600

La Neuengamme şi la filialele acestuia au fost internaţi 13 000 ide francezi, din care s-au întors numai 600. Numai de pe urma acestui lagăr au rămas îndoliate peste 12 000 de familii franceze. Zeci de mii de familii din Franţa care şi-au pierdut pe cei dragi l-au blestemat pe Hitler, au blestemat regimul lui şi pe acoliţii lui. Chiar şi noi, care sîntetn de urnită vreme internaţionalişti, a trebuit să constatăm că în timpul războiului poporul german a privit cu pasivitate crimele săvîrşite în numele său -de către generalii lui Hitler, de către SS şi Gestapo.
Cu părere de rău a trebuit să constatăm că mulţi deţinuţi avînd funcţia de şef de echipă (kapo), şef de grupă (vorar-beiter) sau şef de bloc (bloekălteste) s-au dovedit a fi com-plici docili ai SS-ului. Dar aceşti deţinuţi se recrutau din rîn-durile criminalilor de profesie, care purtau un triunghi verde.
Cea mai mare parte a deţinuţilor politici pe oare i-am cunoscut au fost de altă factură. Cu toate că se aflau de mulţi ani în detenţiune, ei şi-au păstrat în general spiritul internaţionalist, antifascist. Pentru aceşti oameni trebuie să avem toată admi-raţia. La sosirea noastră în lagăr, unii dintre ei erau deja de, peste 11 ani în acest infern şi, cu toate acestea, îşi păstraseră o înaltă ţinută morală şi încrederea în viitor.
Aceşti antifascişti germani au fost aceia care la sosirea tovarăşilor cehi, polonezi, sovietici, belgieni, olandezi, iugo-slavi şi francezi au trecut la organizarea 'Solidarităţii interna-ţionale. Bineînţeles, această organizare a trebuit să fie făcută, pentru a nu trezi bănuiala SS-ului, cu cea mai mare precauţie şi în cel mai mare secret. Acest ikicru nu ar fi fost însă posibil dacă nu ar fi existat legătura internaţionalistă a mun-citorilor şi oamenilor progresişti de toate naţionalităţile.
Această solidaritate şi întrajutorare a fost realizată prin plasarea în posturi importante şi în poziţii-cheie din lagăr a unor tovarăşi buni şi cinstiţi. Aceştia îl ajutau apoi cu mân-care, îmbrăcăminte şi alte lucruri de necesitate vitală pe deţi-nutul politic a cărui sănătate slăbise.

Era un ajutor secret, dar eficace, de care beneficiau deţinuţii politici de toate naţio-nalităţile, un sprijin material şi moral de mare preţ. Mă gîn-desc în special la ce primejdie s-au expus tovarăşul german Alb in Ludke şi tovarăşul belgian André Mandrick la repar-tizarea muncilor, cînd, prin împărţirea muncilor şi selecţio-narea deţinuţilor pentru companiile ide muncă externe, pri-mejduindu-şi propria lor viaţă, au salvat un mare număr de vieţi omeneşti. Dacă ne gândim la viaţa în lagăr şi la cri-mele săvîrşite acalo, nu putem să nu vedem şi un alt aspect al celor trăite de noi: lupta politică împotriva fascismului, care a luat forme noi şi s-a desfăşurat în condiţii noi. Dacă ne reamintim de Germania nazistă, pe care toate popoarele o condamnă, nu trebuie să uităm pe cei mai buni fii ai poporului german, care şi-au jertfit viaţa pentru menţinerea şi întărirea spiritului internaţionalist şi a solidarităţii din lagăr.

Marcel Prenant, profesor ila (Sorbona din Paris

LAGĂRUL DE CONCENTRARE AUSCHWITZ

Depoziţia scrisă a comandantului

Eu, Rudalf Franz Ferdinand Hoss, fac următoarea depo-ziţie, după ce am prestat cuvenitul jurămînt:

1. Am 40 de ani şi sînt membru al N.S.DA.P. din 1922, membru al SS din 1934, membru al Waffen-SS din 1939. De la 1 decembrie 1934 am slujit în unităţile de pază SS. în aşa-numitele unităţi „cap de mort".
2. Începînd din 1934 am lucrat în permanenţă în adminis-traţia unor lagăre de concentrare şi am prestat serviciu la Dachau pînă în 1938; apoi am fost adjunct al comandantu-lui lagărului Sachsenhausen din 1938 pînă la 1 mai 1940,

cînd am fost numit comandant al lagărului Auschwitz. Am fost comandantul acestui lagăr pînă la 1 decembrie 1943 şi cred că acolo au fost exterminate prin gazare şi ardere cel puţin 2 500 000 de victime; cel puţin încă 500 000 de oameni au pierit de pe urma foamei şi bolilor. Aşadar, cifra totală a celor morţi ajunge la aproximativ 3 000 000, adică 70%- - 80% din numărul total al deţinuţilor deportaţi la Auschwitz.

Ceilalţi au fost triaţi şi folosiţi la muncă de robi în indus-triile care funcţionau în lagărele de concentrare. Printre persoanele executate şi arse se aflau aproximativ 20 000 de prizonieri de război ruşi (care au fost selecţionaţi de către gestapo din închisorile pentru prizonierii de război); aceşti prizonieri de război au fost transportaţi la Auschwitz în trenuri militare, sub paza unor ofiţeri şi soldaţi ai Wehr-machtului. în numărul total al victimelor mai erau cuprinşi aproximativ 100 000 de evrei germani şi un număr mare de persoane, în majoritate evrei, din Olanda, Franţa, Belgia, .Polonia, Ungaria, Cehoslovacia, Grecia şi alte ţări. Aproxi-mativ 400 000 de evrei unguri au fost exterminaţi de noi nu-mai în vara anului 1944.

3. W.V.H.A. (Direcţia centrală economico-administrativă), care era condusă de obergruppenführerul Oswald Pohl, se ocupa de toate problemele administrative din lagărele de concentrare, ca subzistenţa, cazarea şi asistenţa medicală, înainte de înfiinţarea R.S.H.A. (Direcţia centrală a -siguranţei Reichului), răspunzătoare pentru arestările, deportările în lagărele de concentrare, pentru pedepsele şi execuţiile în aceste lagăre erau Direcţia poliţiei secrete (gestapo) şi Di-recţia poliţiei judiciare (kripo). După înfiinţarea R.S.H.A., toate aceste funcţii erau îndeplinite ea îşi înainte, dar conform ordinelor semnate de Heydrich ca şef al R.S.H.A. în timpul în care şef aii R.S.H.A. era Kaltenbrunner, ordinele cu privire la detenţiune preventivă, deportări, aplicarea de pedepse şi execuţii speciale erau semnate de Kaltenbrunner sau de Miiller, şeful gestapoului şi locţiitor al lui Kaltenbrunner.
4. Execuţiile în masă prin gazare au început în vara anu-lui 1941 şi au durat pînă în toamna anului 1944. Am supra-vegheat personal execuţiile de la Auschwitz pînă la 1 de-cembrie 1943 şi, datorită serviciului pe care-'l prestam la W.V.H.A., direcţie care supraveghea lagărele de concentrare, ştiu că execuţiile în masă se desfăşurau aşa cum am menţio-nat mai

sus. Toate execuţiile în masă prin gazare se făceau în baza unui ordin direct, sub supravegherea şi pe răspunde-rea R.S.H.A. Toate ordinele cu privire la efectuarea acestor execuţii în masă lei primeam direct de la R.S.H.A.
5. La 1 decembrie 1943 am fost numit şef al Direcţiei I al grupului D din cadrul W.V.H.A. şi în această calitate eram răspunzător de coordonarea tuturor problemelor care priveau R.S.H.A. şi lagărele de concentrare aflate sub administraţia W.V.H.A. Am deţinut această funcţie pînă la sfîrşitul războ-iului. Pohl, ca şef al W.V.H.A., şi Kaltenbrunner, ca şef al R.S.H.A., se sfătuiau adeseori în legătură cu lagărele de con-centrare şi purtau discuţii verbale sau scrise. La 5 octombrie 1944 am prezentat lui Kaltenbrunner, în biroul său la R.S.H.A.
din Berlin, un raport amănunţit cu privire la lagărul de con-centrare Mauthausen. Kaltenbrunner m-a rugat să-i fac un scurt rezumat verbali al acestui raport şi mi-a spus că se ab-ţine de la luarea oricărei hotărîri atîta timp cît nu va avea prilejul de a examina amănunţit raportul. în raport era vorba de repartizarea la muncă a mai multor sute de deţinuţi con-damnaţi la moarte - aşa-numiţii „deţinuţi fără nume".
6. „Rezolvarea definitivă" a problemei evreieşti însemna exterminarea tuturor evreilor din Europa. în iunie 1942 am
primit ordin să mă ocup de construirea unor instalaţii de ex terminare la Auschwitz. Pe atunci, în acest guvernământ exis-tau deja alte 3 lagăre de exterminare: Belzec, Treblinka şi Wolzek. Aceste lagăre se aflau în subordinea poliţiei de sigu-ranţă şi a SD-ului. Am vizitat Treblinka pentru a vedea cum se efectuează exterminările. Comandantul lagărului de la Treblinka mi-a spus că în decurs de 6 luni a lichidat 80 000 de oameni. El se ocupa mai cu seamă de lichidarea evreilor din ghetoul Varşoviei. El utiliza gazul monoxid şi, după părerea sa, metodele sale nu erau prea eficace. De aceea, cînd am amenajat ia Auschwitz o clădire pentru exterminări, am folo-sit Cyolon B„ acid cianhidric cristalizat, pe care-i aruncam printr-iun mic orificiu în camera morţii. în funcţie de condiţiile atmosferice, oamenii mureau după 3 - 15 minute. Noi ştiam că oamenii erau morţi atunci cînd ţipetele lor încetau. De obicei aşteptam o jumătate de oră înainte de a deschide uşile şi de a scoate cadavrele. După ce cadavrele erau scoase, companii speciale de muncă le luau inelele şi le smulgeau dinţii de aur.
7. O altă perfecţionare în comparaţie cu Treblinka a fost înfăptuită prin construirea camerelor de gazare care puteau cuprinde deodată 2 000 de oameni, pe cînd cele 10 camere de gazare de la Treblinka nu puteau cuprinde decît 200 de oameni. Modul în care selecţionam victimele la Auschwitz era următorul: 2 medici SS-işti examinau deţinuţii sosiţi cu transporturile. Deţinuţii trebuiau să [treacă în faţa unuia dintre medici, care hotăra pe loc, făeînd un semn cu mina. Cei apţi pentru muncă erau trimişi în lagăr. Ceilalţi erau trimişi ime-diat la instalaţiile de exterminare. Copiii de vîrstă fragedă erau exterminaţi toţi, fără excepţie, deoarece nu erau în stare să muncească. O altă perfecţionare în comparaţie cu Treblinka a constat în aceea că, în timp ce victimele de la Treblinka ştiau aproape întotdeauna că vor fi exterminate, la Auschwitz căutam să le înşelăm, lăsîndu-le să creadă că se duc la deparazitare. Adeseori ghiceau însă adevăratele noastre intenţii şi de aceea întîmpiniam uneori împotriviri şi difi-cultăţi. Foarte des femeile încercau să-şi ascundă copiii sub rochii, dar, dacă îi găseam, îi trimiteam, bineînţeles, la ex-terminare. Trebuia să efectuăm aceste exterminări în secret, dar duhoarea îngrozitoare şi greţoasă provocată prin arderea permanentă a cadavrelor umplea toată regiunea şi toţi locui-torii din comunele învecinate ştiau că la Auschwitz aveau loc exterminări.
8. Dan cînd în cînd soseau deţinuţi .speciali din secţiile locale ale gestapoului. Medicii SS-işti ucideau pe aceşti de-ţinuţi prin injecţii cu benzină. Medicii aveau dispoziţia să în-

tocmească obişnuitele certificate de deces şi puteau să indice drept cauză a decesului orice, după cum credeau de cuviinţă.
9. Din cînd în cînd se efectuau experienţe medicale, folo-sind în acest scop deţinute. Printre aceste experienţe se numărau cele de .sterilizare şi de infectare cu cancer. Majori-tatea persoanelor care mureau în urma acestor experienţe fuseseră condamnate la .moarte încă înainte, de către gestapo.
10. Rudolf Millldner a fost şeful gestapoului la Katowice aproximativ din martie 1941 pînă în septembrie 1943 şi, tot-odată, şeful secţiei politice din Auschwitz, secţie care lua in-terogatoriile de gradul III. în această calitate, el trimitea adeseori deţinuţi la Auschwitz pentru întemniţare sau exe-cuţie. El a vizitat Auschwitzull în repetate rânduri. Tribunalul gestapoului şi curtea marţială a SS-ului se întruneau adese-ori la Auschwitz pentru a interoga persoanele învinuite de diferite crime, cum erau, bunăoară, prizonierii de război care încercaseră să evadeze etc. Mildner asista foarte des la in-terogarea acestor persoane, care, de obicei, în baza sentinţei pronunţate, erau executate la Auschwitz. Am arătat lui Mild-ner întreaga instalaţie de exterminare de la Auschwitz, faţă de care a manifestat un interes deosebit, deoarece trebuia să trimită evreii din regiunea sa la Auschwitz pentru exter-minare.
înţeleg limba engleză, aşa cum am arătat mai înainte.
Datele de mai sus corespund realităţii; prezenta depo-ziţie am făcut-o de bunăvoie şi nesilit de nimeni. După ce am recitit depoziţia am semnat-o la 5 aprilie 1946, la Niirnberg, Germania.
Rudolf Franz Ferdiiuand Hoss "[2]

„Oaspeţii de seamă din Berlin... au fost cît se poate de mulţumiţi"

La sfîrşitul (lunii februarie 1943, la BIRKENAU au fost inaugurate un crematoriu nou, modern şi o instalaţie de ga-zare. S-au sistat exterminările prin gazare şi arderea cadavre-lor la Birkenwald, şi de atunci toate aceste operaţii se făceau în celei 4 crematorii construite special în acest scop. Groapa cea mare a fost umplută, terenul, a fost nivelat, iar cenușa a fost folosită iîn continuare ca îngrăşământ pe loturile agricole ale lagărului de muncă HARMENSE, aşa încît astăzi este aproape imposibili să se găsească urme ale groaznicelor ex-terminări în masă efectuate aici.
Oaspeţi de seamă din Berlin au asistat la inaugurarea pri-miului crematoriu, in martie 1943. „Programul" prevedea ga-zarea şi arderea a 8 000 de evrei din Cracovia. Oaspeţii, printre care se aflau ofiţeri şi persoane civile, au fost cît se poate de mulţumiţi şi se înghesuiau la vizeta amenajată spe-cial în uşa camerei de gazare. Ei se întreceau în a lăuda această instalaţie nou construită.
Extras din procesele-verbale ale şedinţelor Tribunalului militar internaţional de la Niimberg

„în urma fiecărei companii de muncă mergeau oameni care cărau în spate cadavre"

...Va i l l a n t-Co u t u r i e r: Nu, numai 49 s-au reîntors în Franţa. Printre noi se aflau şi invalizi: de pildă o cântăreaţă care avea un singur picior. La Auschwitz, ea a fost triată şi ucisă prin gazare. Printre noi era şi o fată de 16 ani, o elevă, pe nume Claudine Guerin. Și ea a murit ila Auschwitz. Apoi mai erau două femei care fuseseră achitate de Tribunalul mi-litar german. Ele se chemau Mărie Alonzo şi Marie-Therese Fleuri. Și ele au murit la Auschwitz.
Călătoria a fost deosebit de extenuantă, deoarece în fie-care vagon de imarfă erau înghesuite cîte 60 de persoane şi în tot timpul călătoriei nu primeam nici anîncare, nici apă.
De cîte ori trenul se oprea, iar noi întrebam gardienii - soldaţi din Lotaringia care slujeau în Wehrmachtul german - , aînd vom sosi Ia destinaţie, aceştia ne răspundeau: „Dacă aţi şti unde vă duceţi, nu v-aţi grăbi să ajungeţi acolo".
Am sosit la Auschwitz dis-de-dimineaţă. Vagoanele de marfă au fost desigilate şi am fost scoase afară prin lovituri aplicate cu patul puştii, spre a fi trimise în lagărul Birkenau.

Acesta era o filială a lagărului de concentrare Auschwitz.
Lagărul Birkenau era aşezat într-o vastă cîmpie, unde în ia-nuarie gerurile erau cumplite. Pe tot drumul trebuia să ne cărăm singure bagajul. îndată ce am intrat pe poarta lagăru-lui, ne-am dat seama că sânt puţine speranţe să scăpăm de aici, deoarece vedeam coloane de schelete vii oare se îndrep-tau spre locul lor de muncă. Am intonat „Marsilieza" ca să ne facem curaj.
Vm iost duse intr-o baracă mare, iar apoi la dezinfectare.
Acolo am fost rase în cap, iar pe braţul sting ni s-a tatuat numărul de Înregistrare. Apoi am fost trimise într-o încăpere mare pentru a face o baie de aburi, după care a urmat un duş cu apă rece ca gheaţa.
Toate acestea s-au făcut în prezenţa unor SS-işti şi SS-iste, deşi a trebuit să ne dezbrăcăm complet. Apoi ni s-au dat nişte haine murdare şi rupte, o fustă de lină şi o jachetă dintr-un material asemănător. întrucît aceste operaţii au durat mai multe ore, am putut să observăm prin ferestrele blocului nostru lagărul pentru bărbaţi. Spre seară a început să cînte o orchestră. Ningea. Ne întrebam de ce cinta orchestra. în ace-eaşi clipă se întorceau în lagăr companiile de muncă ale băr-baţilor, în urma fiecărei companii de muncă mergeau oameni care cărau în spate cadavre. Ori de cîte ori aceşti deţinuţi, care abia se mai tîrau, se prăbuşeau la pămînt, erau ridicaţi în picioare prin lovituri cu cizma sau cu patul puştii.
Apoi am fost aduse la blocul în care urma să locuim. Nu existau paturi, ci numai priciuri de lemn cu- dimensiunile de 2 ori 2 metri, pe care trebuia să dormim în prima noapte cîte 9 persoane, fără saltele de paie şi fără pături. Am locuit în asemenea blocuri timp de cîteva Huni. Nu puteam dormi toată noaptea, deoarece, ori de cîte ori una -dintre cele 9 femei se mişca, ea deranja pe toate celelalte; întrucît toate erau bol-nave, aceasta se întîmpla mereu.
La orele 3,30 eram trezite de ţipetele gardienelor. Cu lovituri de bîtă eram sculate de pe priciuri şi mínate la apel. Pentru nimic în lume nu puteam lipsi de la apel. Pînă şi femeile în agonie trebuiau cărate la locul de apel. Acolo stăteam în rînduri de cîte cinci, pînă la ivirea zorilor, adică în timpul iernii pînă la orele 7 sau 8 dimineaţa, iar dacă era ceaţă chiar şi pînă la amiază. După apel, companiile porneau spre locurile de muncă.
M. D u b o s t : Aţi putea să ne descrieţi cum se desfăşu-rau aceste apeluri ?
V a i i 1 a n t - C o u t u r i e r: La apel eram încolonate în rînduri de cîte 5, şi aşa stăteam pînă se lumina de ziuă, cînd gardienele, adică supraveghetoarele germane în uniformă, veneau să ne numere. Ble aveau bite şi loveau cu ele în dreapta şi în stînga.
Am avut o tovarăşă, cu numele Germaine Renaud, învăţă-toare la Azay-le-Rideau în Franţa, căreia în timpul apelului i s-a spart craniul sub ochii mei cu o lovitură de bîtă.
Deţinuţi în lagărul de concentrare Auschwitz
Munca la Auschwitz consta în înlăturarea dărâmăturilor unor case distruse, construirea de drumuri şi, în primul rînd, asanarea mlaştinilor. Aceasta era munca cea mai grea, fiindcă în tot cursul zilei trebuia să muncim stând în apă şi sub per-manenta primejdie de a ne scufunda în mlaştină. Adeseori se întâmpla ca una sau alta dintre deţinute să fie scoasă de noi din mlaştină, în care ne scufundam uneori chiar pînă la jumă-tatea corpului. în tot timpul lucrului eram păzite de gardieni şi gardiene SS, care ne loveau cu bîtele sau asmuţeau cîinii asupra noastră. Multor deţinute câinii le-au sfâşiat picioarele.
O dată am văzut chiar cum o femeie a fost, sfâşiată şi ucisă de un cîine, pe care l-a asmuţit asupra ei SS-istul Tauber.
Acesta asmuţea asupra ei câinele şi rânjea .urmărind spec-tacolul.
Cauzele mortalităţii erau cît se poate de diferite. în pri-mul rînd trebuie menţionată lipsa unei igiene elementare. La sosirea noastră la Auschwitz exista un singur robinet de apă pentru 12 000 de deţinute; apa nu era potabilă şi curgea numai din cînd în cînd. Deoarece

acest robinet era instalat în spălătorul pentru nemţoaice, noi nu puteam ajunge la el decât trecînd pe lîngă paza formată din deţinute germane de drept
comun, oare ne băteau în mod îngrozitor. De aceea era aproape cu neputinţă să ne spălăm sau să ne spălăm rufele.
Treceau cîte 3 luni şi mai mult fără să putem îmbrăca rufe curate. Cînd ningea, puneam zăpadă la topit, ca să ne putem spăla. Mai tîrziu, primăvara, în drumul nostru spre muncă foloseam băltoacele de la marginea drumului pentru a ne potoli setea şi pentru a ne spăla cămăşile şi lenjeria. Apoi, în această apă murdară ne spălam pe mâini. Deţinutele mureau de sete, deoarece numai de două ori pe zi ni se dădea cîte o optime de litru de ceai de buruieni.
Extras din procesele-verbale ale şedinţelor Tribunalului militar internaţional de la Nürnberg
„...Din cînd în cînd, printre cadavre se mişca o mînă sau un cap"
M. D u b o s t : Spuneţi-ne, vă rog, cum a decurs unul dintre -apelurile făcute la începutul lunii februarie ?
V a i l l a n t - C o u t u r i e r : La 5 februarie s-a făcut un apel general.
M. D u b o s t : La 5 februarie, în ce an ?
V a i l l a n t - C o u t u r i e r : 1943. La orele 3,30 întregul lagăr a fost trezit.
M. D u b o s t : La 3,30 dimineaţa ?
V a i l l a n t - C o u t u r i e r : Da, întregul lagăr a fost trezit şi trimis pe cîmp, cu toate că la orele 3,30 apelul se făcea de obicei în incinta lagărului, Deşi ningea, am rămas pe cîmpul din faţa lagărului pînă la orele 5 după-masă, fără să ni se dea ceva de mincare. După ce s-a dat apoi semnalul, a trebuit să trecem una cîte una printr-o portiţă, şi fiecare dintre noi primea o lovitură de bîtă pentru a ne face să alergăm.
Cele care nu puteau să alerge, fiind prea bătrîne sau prea bolnave, erau prinse cu un cîrlig şi aduse la blocul 25, blocul de rezervă în care erau adunate deţinutele osîndite la gazare, în ziua aceea, 10 femei franceze din grupul nostru au fost prinse în felul acesta şi aduse în blocul de rezervă. După ce toate deţinutele fuseseră readuse în lagăr, s-a format o companie, din care am făcut şi eu parte, care a trebuit să se reîn-toarcă pe cîmp şi să adune cadavrele care zăceau împrăştiate ca pe un cîmp de luptă. Am adus cadavrele şi pe deţinutele aflate în agonie în curtea blocului 25, unde au fost culcate pe jos, grămadă.
Blocul 25 eră un fel de vestibul ai camerei de gazare. **îl** cunosc foarte bine, deoarece pe atunci am fost mutate în blocul 26, şi ferestrele noastre dădeau spre curtea blocului 25. Vedeam o mulţime de cadavre îngrămădite în curte şi din cînd în cînd, printre cadavre se mişca o mină sau un cap...
Pentru a destinde atmosfera în timpul trierii deţinutelor care soseau cu trenurile pe atunci, adică în iunie şi iulie 1944, o orchestră formată din deţinute tinere şi drăguţe, fete în bluze albe şi fuste bleumarin, cânta arii vesele din opereta „Văduva veselă", barcarola din „Povestirile lui Hoffman" etc.
Noilor sosiţi li se spunea că merg într-un lagăr de muncă.
Deoarece încă nu fuseseră în lagăr, şi nu vedeau decît estrada înconjurată de verdeaţă unde cînta orchestra, nu puteau să-şi imagineze, desigur, ceea ce îi aştepta.
Deţinutele triate pentru camerele de gazare, adică bătrî-nele, copiii şi mamele, erau duse într-o clădire din cărămidă roşie.
M. D u b o s t : Aşadar, acestea nu erau înregistrate ?
V a i ll a n t - C o u t u r i e r: Nu.
M. D u b o s t: Şi nici nu erau tatuate ?
V a i ll a n t - C o u t u r i e r : Nu, nici nu erau numărate măcar.
M. D u b o s t : Dumneavoastră aţi fost 'tatuată ?
V a i ll a n t - C o u t u r i e r: Da.

(Martora îşi arată braţul)
Ele erau duse într-o clădire din cărămidă roşie, pe care se afla inscripţia „Baie". Aici li se ordona să se dezbrace şi, înainte de a intra âm pretinsa cameră de duşuri, li se înmîna un prosop. Mai itîrziu, în timpul marilor transporturi din Un-garia nu mai rămânea timp pentru măsuri de camuflare. Atunci li se ordona cu brutalitate să se dezbrace. Ştiu aceste amă-nunte, deoarece cunoşteam o evreică tinerică din Franţa care locuia împreună cu familia ei în Piaţa Republicii...
M. D u b o s t : La Paris ?
V a i l l a n t - C o u t u r i e r: La Paris; i se spunea „Mi-cuţa Mărie" şi era singura supravieţuitoare dintr-o familie de 9 persoane. Mama şi cei 7 fraţi şi surori ai ei au fost gazaţi imediat după sosirea lor în lagăr. Cînd am făcut cunoştinţă cu ea, avea sarcina să-i dezbrace pe copiii mici înainte de a fi trimişi în camera de gazare. După ce oamenii se dezbrăcau, erau duşi într-o încăpere asemănătoare cu o cameră de duşuri în care printr-un orificiu tăcut în tavan erau aruncate nişte capsule. Un SS-ist urmărea efectul uitîndu-se printr-o
Vizetă, ßupă aproximativ 5-7 minute, după ce gazul şi-a făcut efectul, el dădea semnalul pentru deschiderea uşilor. Oameni cu măşti de gaze - de asemenea deţinuţi - intrau înăuntru ca să scoată cadavrele. Ei ne-au povestit că înainte de moarte deţinuţii trebuie să fi îndurat chinuri groaznice, deoarece ca-davrele erau încleştate unele de altele şi numai cu greu pu-teau fi despărţite.
După aceea venea o altă,echipă, carele smulgea dinţii de aUr şi protezele. După arderea cadavrelor, cenuşa era dată prin sită, pentru a se căuta din nou aur.
Extras din procesele-verbale ale şedinţelor Tribunalului militar internaţional de la Nürnberg

„Băltoacele de sînge erau înlăturate şi locul era pregătit pentru executarea altor victime"

Fişele condamnaţilor se trimiteau de la cancelarie la blocul respectiv, şi dimineaţa, îndată după apel, numerele acestor deţinuţi erau strigate de secretarul blocului. Dacă pe fişă se afla menţiunea „se va prezenta imediat după apel", cit şi semnătura „secretarului", aceasta însemna că deţinutul va fi executat prin împuşcare.
Cei care aduceau la îndeplinire sentinţa, trăgeau victi-melor un foc de armă în ceafă dintr-o carabină scurtă, care făcea un zgomot surd.
După execuţii veneau „hamalii de cadavre" şi duceau ca-davrele într-un grajd din apropiere, unde le aruncau pe un strat de paie. Băltoacele de sînge de pe locul de execuţie erau înlăturate şi locul era pregătit pentru executarea altor vic-time. După ce întregul grup era lichidat, cadavrele erau lă-sate pînă seara în „blocul 28". La lăsarea întunericului, toate cadavrele, inclusiv cele ale deţinuţilor decedaţi în cursul aceleiaşi zile, erau îngrămădite într-o căruţă şi duse la cre-matoriu. Ulterior, cadavrele erau transportate de la locul de execuţie în sicrie şi, dacă numărul lor era mare, ele erau transportate într-un camion. Aceste „transporturi de morţi" se făceau întotdeauna după terminarea programului, deoarece conducerea lagărului se străduia să ţină execuţiile în cel mai strict secret. In această privinţă ea n-ia avut însă prea mult succes.
Extras din procesele-verbale ale şedinţelor Tribunalului militar internaţional de la Nürnberg

„Copii au fost arşi de vii pe rug, deoarece nu mai erau suficiente gaze"

. . . V a i l l a n t - C o u t u r i e r : La Auschwitz se aflau opt cuptoare pentru arderea cadavrelor. începînd din 1944 însă, ele nu mai erau suficiente. SS-iştii au ordonat deţinuţilor să sape nişte gropi mari, în care aprindeau crengi stropite cu benzină. în aceste gropi aruncau apoi cadavrele. De la blocul nostru vedeam, la aproximativ 3 sferturi de oră pînă la o oră

după sosirea unui transport, cum din cuptoarele crematoriului se ridicau flăcări, iar cerul era luminat de focul care ardea în aceste gropi,
într-o noapte am fost trezite de nişte ţipete îngrozitoare.
A doua zi am aflat de la oameni din compania specială de muncă oare lucrau la camera de gazare că în seara precedentă nişte copii au fost arşi de vii pe rug, deoarece nu mai erau suficiente gaze.
M. D u b o s t : Aţi putea să ne spuneţi ceva despre trie-rile care s-au făcut la începutul iernii ?
V a i l l a n t - C o u t u r i e r : în fiecare an, spre sfîrşitul toamnei, se făcea o triere masivă la infirmerii. Sistemul pare-se că era următorul. Ceea ce voi spune acum am constatat personal la Auschwitz, iar alte persoane care au stat mai mult timp decît mine la Auschwitz au făcut aceleaşi constatări.
Primăvara se făceau deportări în întreaga Europă, în urma cărora bărbaţi şi femei erau aduşi la Auschwitz. Se lăsau în viaţă numai persoanele care erau destul de viguroase ca să lucreze în tot timpul verii. în această perioadă zilnic mureau oameni. Cei mai viguroşi, care erau, poate, în stare să. re-ziste 6 luni, erau după acest răstimp atît de sleiţi, încît şi ei trebuiau internaţi în infirmerie. Aceasta se întîmpla tocmai în perioada marilor trieri de toamnă, pentru a nu se hrăni în timpul iernii guri de prisos. Toate femeile care erau prea slabe sau care erau de mai mult timp bolnave au fost trimise la camera de gazare. Femeile erau gazate chiar şi pentru o, nimica toată. Aşa, de pildă, au fost gazate femeile din blocul bolnavelor de rîie. Toată lumea ştie că rîia poate fi vindecată, cu medicamentele indicate, în numai 3 zile. îmi aduc aminte că din 500 de femei bolnave de tifos, care erau pe oale de a se însănătoşi, 450 au fost trimise la gazare, în'
Deoarece crematoriile din lagărele de concentrare nu mai erau suficiente pentru arderea deţinuţilor asasinaţi, SS-ul a făcut ruguri pentru a şterge urmele crimelor sale
1943, de crăciun, pe cînd ne aflam în carantină, am văzut, deoarece locuiam peste drum de blocul 25, cum nişte femei goale erau duse în blocul 25. Apoi au sosit camioane des-chise, iar femeile au fost îngrămădite în ele atît cît puteau cuprinde camioanele; ori de cîte ori pleca un camion, fai-mosul Hessler, unul dintre cei condamnaţi la procesul de la Lüneburg, fugea după camion şi lovea cu bîta aceste femei goale, care plecau la moarte. Ele ştiau că vor fi duse în ca-mera de gazare şi încercau să evadeze. Erau însă masacrate, încercau să sară din camion, şi noi vedeam din blocul nostru camioanele trecînd prin faţa noastră şi auzeam ţipetele îngrozitoare .ale acestor femei, care ştiau că sînt duse la ga-zare. Multe dintre ele ar fi putut supravieţui uşor, deoarece erau numai istovite din cauza foametei sau nu aveau decît rîie.
Extras din procesele-verbale ale şedinţelor Tribunalulm militar internaţional de la Nürnberg

Membrii comisiei olandeze „au căzut victimă unui accident de automobil"

Un alt caz, despre care mi-au relatat oamenii din compania specială de muncă, nu trebuie uitat nici el. Spre sfîrşitul verii anului 1943,, ia Auschwitz a sosit o comisie formată din patru evrei olandezi, nişte domni cu o înfăţişare distinsă. Vizita lor trebuie să fi fost anunţată dinainte comandantului lagărului, deoarece deţinuţii evrei olandezi din Auschwitz au primit îmbrăcăminte mai bună, farfurii, linguri etc., precum şi o hrană mai bună. Comisia formată din cei patru domni a fost primită cu imultă politeţe şi .condusă prin clădirile lagărului şi mai cu seamă prin părţile care erau curate şi care făceau o impresie bună. Au fost prezentaţi comisiei evrei olandezi din lagăr care au declarat că numai o parte din evreii olan-dezi se află în acest lagăr şi că ceilalţi se află în alte lagăre similare. în felul acesta, cei patru domni s-au arătat satis-făcuţi şi au semnat o declaraţie, din care reieşea că la Au-schwitz comisia a găsit totul în ordine. După ce au semnat, cei patru evrei olandezi şi-au exprimat dorinţa de a

vizita lagărul Birkenau şi în special crematoriile, despre care au auzit vorbindu-se mult. Conducerea lagărului s-a declarat întru totul de acord ca să le arate lagărul Birkenau cît şi crematoriile, care, după spusele ei, serveau la incinerarea Ce-lor decedaţi în lagăr. Comisia a fost adusă apoi la Birkenau, însoţită de comandantul lagărului AUMAYER, şi anume di-rect la crematoriul nr. 1. Aici cei patru membri ai comisiei au fost împuşcaţi pe la spate. într-o telegramă trimisă în Olanda se spunea că cei patru domni, după ce au plecat de la Auschwitz, au căzut victimă unui accident de automobil.
Extras din procesele-verbale ale şedinţelor Tribunalului militar internaţional de la Nürnberg

Documente și relatări despre experiențe medicale efectuate pe deținuți

Activitatea extramedicală a medicilor SS-işti în lagărul de concentrare A u s c h w i t z

In afară de atribuţiile lor medicale obişnuite, medicii SS-işti de la Auschwitz mai desfăşurau următoarele activităţi:

1. La sosirea transporturilor de evrei trebuiau să selec-ţioneze evreii apţi pentru muncă, bărbaţi şi femei, potrivit indicaţiilor date de conducerea centrală SS;
2. Trebuiau să fie prezenţi la exterminările din camerele de gazare pentru a supraveghea dacă sanitarii de la echipa de dezinfectare folosesc gazul toxic „Cyclon B" în conformitate cu prescripţiile. în afară de aceasta, după deschiderea camere-lor de gazare, trebuiau să se convingă dacă exterminarea a fost totală.
3. Medicii stomatologi 'trebuiau să se convingă prin son-daje ' dacă stomatologii deţinuţi din compania specială de muncă au extras tuturor celor gazaţi dinţii de aur şi dacă i-au aruncat în casetele ferecate pregătite special în acest scop.

Afară de aceasta trebuiau să supravegheze topirea auru-lui dentar şi păstrarea lui la loc sigur pînă la predare.

4. Medicii SS-işti de la Auschwitz, Birkenau, precum şi din lagărele de muncă trebuiau să-i trieze şi să-i trimită la exterminare pe evreii deveniţi inapţi pentru muncă şi care, după toate probabilităţile, nu-şi puteau recăpăta puterea de muncă în cel mult patru săptămîni. Trebuiau exterminaţi şi evreii suspecţi de boli infecţioase. Bolnavii la pat urmau să fie ucişi prin injecţii, iar ceilalţi asasinaţi în crematorii, res-pectiv in camere de gazare. După cîte ştiu, pentru injecţii se folosea fenol, evipan şi acid cianhidric.
5. Ei trebuiau să efectueze aşa-numitele execuţii camu-flate. Era vorba de deţinuţi polonezi, a căror execuţie a fost ordonată de către Direcţia centrală a siguranţei Reichului, res-pectiv de comandantul trupelor de siguranţă de pe teritoriul guvernământului general. Deoarece din motive politice sau din considerente de securitate execuţia trebuia să rămînă secretă, drept motiv al decesului trebuia indicat unul din pretextele uzitate în lagăr.

Deţinuţii sănătoşi sortiţi morţii erau aduşi din secţia po-litică în blocul de arest nr. 11 şi acolo lichidaţi printr-o in-jecţie, pe care le-o făcea un medic SS-ist. Bolnavii erau de asemenea ucişi pe ascuns, prin injecţii care li se făceau la infirmerie. Medicul respectiv trebuia să indice în actul de deces o boală care duce repede la moarte.

6. Medicii SS-işti trebuiau să fie de faţă la executarea ce-lor condamnaţi la moarte de către tribunalele speciale SS şi să constate dacă au murit. De asemenea erau obligaţi să asiste la execuţiile ordonate de reichsfuhrerul SS, de Direcţia centrală a siguranţei Reichului sau de comandantul trupelor de siguranţă de pe teritoriul guvernămîntului general.

7. Ei trebuiau să consulte pe deţinuţii cărora urma să li se aplice pedepse corporale pentru a stabili dacă pot suporta pedeapsa şi să asiste la aplicarea ei.
8. Ei trebuiau să întrerupă sarcina femeilor gravide de origine negermană (pînă în luna a 5-a de sarcină).
9. Au efectuat experienţe:
a) Dr. W*i r t h s :* cercetări oncologice. Experienţe asupra femeilor evreice suspecte ide cancer sau bolnave de cancer şi efectuarea de intervenţii chirurgicale.
b) Dr. *M e n g e l e:* cercetări asupra gemenilor.
Experienţe asupra gemenilor evrei proveniţi dintr-un singur ovul.
Medicii care nu făceau parte din SS: c) Prof. *C l a u b* ei *g :* cercetări în domeniul sterilizării.
Injecţii în scopul de a împiedica procrearea prin închiderea trompelor. Pentru aceste experienţe erau folosite femei evreice.
d) Dr. S c h u m a n n : experienţe de sterilizare. Dis-trugerea organelor de procreare prin raze Roentgen la femei evreice.
Extras din procesele-verbale ale şedinţelor Tribunalului militar international de la Nürnberg

EFECTUAREA DE EXPERIENŢE MEDICALE DIM ÎNSĂRCINAREA CONCERNELOR

„Au fost ucişi cel puţin 15 000 - 20 000 de oameni" în cursul unei acţiuni cu injecţii provocatoare de moarte

Injecţiile se făceau nu numai celor slabi şi bolnavi, ci şi deţinuţilor din secţia politică sortiţi morţii. Afară de aceasta, au fost ucise două grupuri de tineri viguroşi (primul format din 40, iar al doilea din 80 de deţinuţi), între 13 şi 16 ani, sub pretextul că sînt „orfani" şi în lagăr nu pot fi consideraţi apţi pentru muncă.
în toamna anului 1942 a urmat apoi masacrarea transportu-rilor sosite de la Lufolin, ceea ce a provocat o mare nelinişte în lagăr. Unul dintre sanitari a refuzat să facă injecţiile, declarînd că ar fi SS-ist, şi nu asasin de copii. A fost nevoie să fie adus un alt sanitar care să facă această treabă. Acest caz a provocat vii discuţii şi mare enervare, deoarece au fost ucişi cel puţin 15 000 - 20 000 de oameni, şi chiar şi Berlinul a cerut explicaţii în legătură cu mortalitatea ridicată din „infirmerie". Medicul-şef, WIRTZ, a tăgăduit că ar cu-noaşte aceste Sntîmplări şi l-a acuzat pe medicul lagă-rului, ENTREST, un german din regiunea Poznan. S-a efec-tuat o anchetă fictivă, în cursul căreia diferiţi martori din ad-ministraţia infirmeriei au trebuit să facă depoziţii şi au fost reexaminate listele celor „decedaţi". Drept „pedeapsă", me-dicul lagărului a fost mutat în aceeaşi calitate la uzinele „BUNA" *. Rezultatul tuturor acestor măsuri a fost că pentru un timp oarecare s-a sistat uciderea prin injecţii, deşi ulterior a fost reluată în proporţii mai mici pentru uciderea bolnavilor care nu mai aveau şanse de a se însănătoşi.
-Exfras *din documentele Tribunalului militar internaţional de la Nilrnberg*

„Cei internaţi erau folosiţi drept cobai"

B a l a c h o w s k y : La 1 mai 1944 am fost transferat la Buchenwald şi repartizat la blocul 50, care era de fapt o fa-brică de seruri împotriva tifosului exantematic şi febrei tifoide. Am fost mutat de la Dora la Buchenwald, deoarece con-ducerea lagărului aflase între timp că sînt specialist în dome-niul acestor experienţe ştiinţifice. De aceea am fost pus să lucrez la producerea acestor seruri în blocul 50. De altfel, pînă în ultima clipă nu ştiam nimic despre aceste măsuri.
Aşadar, la 1 mai 1944 am fost mutat ia blocul 50 şi am rămas acolo pînă în ziua eliberării lagărului, la 11 aprilie 1945. Blocul 50, în care se produceau seruri, era condus de Schüler, un medic cu gradul de Sturmbannführer, ceea ce corespundea aproximativ gradului de maior

în SS. Blocul îi era deci subordonat lui, şi el era răspunzător pentru produce-rea de seruri. Aceluiaşi Sturmbannführer SS Schüler îi era subordonat şi un alt bloc din lagărul Buchenwald, şi anume faimosul bloc 46 pentru experienţe, în care cei internaţi erau folosiţi drept cobai. Blocul 46 şi blocul 50 aveau un secreta-riat comun. Acesta era aşannumita „cancelarie". Aici se păstrau toate documentele, întreaga corespondenţă, fişele despre experienţe, precum şi toate hotărârile referitoare la blocurile 46 şi 50.
Secretarul blocului 50 era un deţinut politic de naţionali-tate austriacă; prietenul meu Eugen Kogon împreună cu încă câţiva deţinuţi au avut deci posibilitatea să răsfoiască toate documentele de care răspundeau. De aceea ei ştiau în fiecare zi ce se petrece în blocul 50, adică în blocul nostru, cit şi în blocul 46. Eu însumi am avut posibilitatea să sustrag o mul-ţime de documente din blocul 46, şi a fost salvat chiar şi re-gistrul în care erau notate experienţele făcute la blocul 46.
Ne aflam deci în posesiunea acestui registru, el era în mîi-nile noastre, iar noi l-am predat instanţei americane .Psycho-logical Service"[48].

Note:
* Uzină de cauciuc sintetic - *Nota red.*

Extras din depoziţia făcută de martorul Balachowsky în faţa Tribunalului militar internaţional de la Nürnberg
Prin injecţii otrăvitoare au fost asasinaţi zeci de mii de deţinuţi
Cinci feluri diferite de experienţe şi cei răspunzători pentru ele
Sîntem deci în posesiunea acestui jurnal, a acestui re-gistru, în care au fost consemnate toate experienţele efectuate în blocul 46. *Blocul 46 a fost înfiinţat în octombrie 1941 de către un comitet superior, subordonat Direcţiei sanitare a tru-pelor SS.* Cunoaştem mai mulţi oameni care făceau parte din consiliul de administraţie. Blocul 46 era subordonat secţiei ex-perimentale nr. 5 a Comandamentului suprem din Leipzig al trupelor SS. Responsabilul acestei secţii a fost inspectorul Bougrowski, Obergruppenführer al trupelor SS. Consiliul de administraţie care a înfiinţat blocul 46 era format din urmă-toarele persoane: Obergruppenführer dr. Genzken, care avea gradul cel mai înalt în trupele SS; dr. Poppendick, gruppenführer iîn trupele SS şi, în sfârşit, dr. Handloser, care făcea parte din Wehr-macht şi din Academia militară din Berlin. El a participat de asemenea la pregătirea experienţelor cu oameni.
Aşadar, din consiliul de administraţie făceau parte membri ai SS-ului şi doctorul Handloser. Experienţele propriu-zise au fost conduse de Sturmbannführer Schuler, dar toate ordinele şi dispoziţiile cu privire la experienţe, despre care vă voi relata mai tîrziu, au fost date de Leipzig, adică de secţia de experienţe a trupelor SS. Nu era vorba deci de o iniţiativă personală, nici măcar din partea lui Schuler în calitatea sa de conducător.
Toate ordinele reteritoare la aceste experienţe au iost date direct de către conducerea supremă din Berlin. Printre aceste experienţe, pe care - cel puţin unele din ele - le-am putut urmări pas cu pas pe baza fişelor, a rezultatelor cit şi a nume-relor de intrare şi de ieşire de la blocul 46, erau, în primul rînd, *multe experienţe cu tiios exantemalic.* în al doilea rînd, erau *experienţe cu arsuri provocate. de iosior,* în al treilea rînd *experienţe cu hormoni sexuali,* în al patrulea rînd *ex-perienţe cu edeme provocate de ioame,* adică experienţe asu-pra avitaminozelor, iar în al cincilea rînd *experienţe din domeniul medicinei legale.* Aşadar, se făceau cinci diferite feluri de experienţe.
.Din procesele-verbale ale şedinţelor Tribunalului militar internaţional de la Nürnberg
„între anii 1942 şi 1945, peste 1 000 de deţinuţi din blocul 46 au iost folosiţi pentru aceste experienţe"

...în blocul 46 al lagărului de concentrare Buchenwald s-au efectuat pe oameni vii experienţe cu tifos exantematic şi virusuri, cu friguri palustre, febra tifoidă, paratifos A şi B, holeră şi difterie; aceste experienţe se efectuau sub condu-cerea doctorului Schuler, pe baza dispoziţiilor date de dr. Mrugowsky, şeful institutului de igienă al trupelor SS.
Mrugowsky a dat dispoziţii să se facă experienţe pe fiinţe **vii** pentru a se determina acţiunea diferitelor toxine şi a bombe-lor incendiare conţiriînd un amestec de fosfor şi cauciuc, folo-site de aliaţi. El a dispus de asemenea să se facă alte expe-rienţe cu plasmă veche, furnizată de Academia de medicină-militară din Berlin, pentru a se determina stabilitatea ei **şi** posibilitatea folosirii ei în continuare de către Wehrmacht.
Mrugowsky a ordonat de asemenea sturmhannfübrerului SS dr. Ellenbeck, şeful laboratorului din blocul 50, să efectueze în blocul 46 experienţe cu sînge luat de Ia bolnavi de tifos exantematic în convalescenţă, spre a se prepara un ser anti-tific. El a dat, de asemenea, dispoziţie doctorului Ellen-beck să ia sînge de la deţinuţi bolnavi cu scopul de a obţine plasmă pentru oamenii din trupele SS internaţi în spitalele SS din Berlin, Unter den Eichen 125.
...Experienţele medicale expuse în paragraful 10 s-au efec-tuat asupra unor deţinuţi din lagărul de concentrare, ei fiind supuşi cu sila la aceste experienţe.
...Aproximativ 25% dintre deţinuţii selecţionaţi pentru aceste experienţe erau din ţări străine; nici aceştia şi nici deţinuţii selecţionaţi pentru experienţele medicale din blocul 46 nu au fost criminali care să fi fost condamnaţi la moarte.
Intre anii 1942 şi 1945, peste 1 000 de deţinuţi din blocul 46 au fost folosiţi pentru aceste experienţe.
„Deţinuţii sănătoşi erau infectaţi cu virusul tifosului exantematic...
şi 90 - 95% au murit în urma acestor infectări"
Experienţele pentru cercetarea tifosului exantematic şi a virusurilor au fost efectuate în blocul 46 sub conducerea doctorului Schuler **şi** au decurs în modul următor:
a) Deţinuţi sănătoşi erau infectaţi cu virusul tifosului exantematic pentru a menţine activ bacilii, aşa încît toxina a putut fi folosită în permanenţă pentru noi injecţii. **în** fiecare lună erau infectaţi în felul acesta 4 - 6 persoane şi 90 - 95% au murit în urma acestor infectări. Acest procedeu a conti-nuat din aprilie 1943 pînă în martie 1945, şi în această pe-rioadă au murit aproximativ 120 de deţinuţi.
b) Deţinuţii sănătoşi, adică aceia a căror stare fizică a fost adusă, printr-o alimentaţie specială, la nivelul stării fi-zice al unui soldat din Wehrrnacht, erau folosiţi pentru de-terminarea eficacităţii diferitelor seruri antitifice, printre care: serurile Weigl, obţinute din abdomenul păduchilor, de că-tre Institutul pentru cercetarea tifosului exantematic şi a virusurilor de pe lingă Comandamentul suprem al forţelor terestre (OKH) din Cracovia, institut condus de maiorul Eyler; serurile produse de uzinele Behring, obţinute din găl-benuşul de ou după procedeul lui Cox, Gildemeister şi dr. Eugen Haegen serurile Durandt-Giroud, obţinute din.plă-mâni de iepuri de casă (Institutul „Pasteur", Paris); serurile obţinute din plămâni de câini după procedeul Institutului „Oantacuzino" din Bucureşti; un ser danez obţinut din ficat de şoareci, care a fost pus lla dispoziţia doctorului Schuler de către prof. Rose, şeful secţiei de medicină tropicală de la Institutul „Robert Koch" din Berlin.
în acelaşi mod au fost efectuate experienţe în scopul de a constata efectul diferitelor substanţe chimice, ca: nitro-acridina şi albastrul de metilen, produse de „I. G. Farben"; „Persicol" - produs de prof. Ruge in laboratorul Wehr-machtului; „Otryhomin" - produs de prof. Lockemann de la Institutul ,,Robert Koch" din Berlin.
In cursul acestor experienţe, 75% din numărul deţinuţilor selecţionaţi au fost injectaţi cu unul din vaccinurile sau ali-mentaţi cu una din substanţele chimice menţionate, iar după 3 - 4 săptămâni au fost infectaţi cu tifos exantematic. Restul de 25% au fost infectaţi apoi fără

să li se facă vreun vaccin preventiv, pentru a compara efectele vaccinurilor şi ale sub-stanţelor chimice. **în** urma acestor experienţe, între aprilie 1943 şi martie 1945 au murit aproximativ 135 de deţinuţi.

Experienţe cu friguri palustre, pojar, tifos exantematic, febră paratifoidă A şi B, holeră şi difterie

Aceste experienţe au fost efectuate de asemenea în blo-cul 46, de către dr. Schuler. Ele au decurs în mod analog ca experienţele cu tifos exantematic şi cu virusuri, adică 75% dintre deţinuţii selecţionaţi erau infectaţi după ce fuseseră vaccinaţi, în timp ce restul de 25% au fost numai infectaţi pentru a se putea aprecia efectul diferitelor vaccinuri. In urma acestor experienţe diferite, în timpul activităţii mele de sub conducerea dr-ului Schuler au murit circa 12 deţinuţi.

Experienţe cu diferite toxine

Aceste experienţe au fost efectuate de asemenea de dr. Schuler în prezenţa conducătorului lagărului, SS-istul Scho-bert, a sturmbannführer-ului SS dr. Konrad Morgen (într-un singur caz) şi a hauptsturmführer-ului dr. Wehner.

Cu prilejul acestor experienţe, diferite toxine au fost ad-ministrate unor prizonieri de război ruşi prin înşelăciune, de pildă cu supa cu tăiţei. Persoanele menţionate mai sus stă-teau după o perdea, de unde urmăreau efectul pe care aceste substanţe toxice îl aveau asupra deţinuţilor.

Din documentele Tribunalului militar internaţional de la Nürnberg

„Tratamentul special" aplicat cetăţenilor polonezi bolnavi de tuberculoză

Reichsfuhrer!

Acţiunea aprobată de dv. de comun acord icu şeful Direc-ţiei centrale a siguranţei Reichului, obergruppenfuhrer SS Heydrich, privitoare la aplicarea tratamentului special unui număr de circa 100 000 de evrei din provincia noastră va putea fi încheiată în următoarele 2 - 3 luni.

Vă rog să mă au-torizaţi ca după încheierea acţiunii împotriva evreilor să eli-berez provincia, cu ajutorul „Sonderkommando"-ului existent şi deprins cu această muncă, de o primejdie care cu fiecare săptămînă ia forme tot mai catastrofale.

In provincie există circa 230 000 de tuberculoşi depistaţi de naţionalitate poloneză. Dintre aceştia, numărul polonezilor

cu tuberculoză activă este evaluat la 35 000. Ácest fapt ă dus la situaţia înspăimântătoare că germanii care veniseră perfect sănătoşi în provincia Warthe s-au contaminat de tuberculoză. Deosebit de mare este primejdia contaminării copiilor germani.

Numeroase persoane marcante în special din rîndurile poliţiei au fost contaminate în ultimul timp şi, datorită necesităţii de a li se aplica tratamentul corespunzător, au devenit inapţi pentru campania de război. Primejdia crescîndă a fost consta-tată şi semnalată de asemenea de către profesorul dr. Blome, locţiitor al ireichjsführer-ului pentru ocrotirea sănătăţii, pre-cum şi de către standartenfuhrer SS prof. dr. Hohlfelder, con-ducătorul centrului de radioscopie.

Dacă în vechile frontiere ale Reichului, luarea unor mă-suri drastice împotriva acestei molimi generale nu este posi-bilă, îndrăznesc să vă propun să ordonaţi stîrpirea aici, în regiunea Warthei, a cazurilor de tuberculoză activă în rîndu-rile populaţiei poloneze.

Bineînţeles că această măsură tre-buie aplicată numai acelor polonezi la care o comisie medi-cală oficială va stabili şi atesta nu numai că tuberculoza este activă, dar şi incurabilă.

Avînd în vedere urgenţa acestei probleme, vă rog să daţi cât mai curînd avizul dv. principial, ca să putem face de pe acum, în timpul acţiunii împotriva evreilor, pregătirile nece-sare în vederea începerii ulterioare a acţiunii împotriva polo-nezilor cu tuberculoză activă, luînd toate măsurile de pre-cauţie.

Greiser
Scrisoarea trimisă de „reichsstalthaller"[44] *Greiser către Himmler, 1 mai 1942*

„S-a constatat că moartea intervine mult mai sigur dacă injecţiile se fac în regiunea inimii"

Mă numesc Tondos Wladyslaw, am 46 de ani, sînt de religie romano-catolică, de naţionalitate poloneză, cetăţean polonez, de profesiune medic şi locuiesc la Zakopane, str. Hrumskowski, în sanatoriul Crucii Roşii Poloneze. Ca deţinut politic polonez am fost internat în lagărul de concentrare Auschwitz de la 29 iulie 1941 pînă la 25'august 1944. Am fost deţinutul nr. 18 871. Am fost arestat la Zakopane, unde lucram ca medic al sanatoriului „Odrodzenie" pentru tuberculoşi, în-cepînd din 1932. In lagărul de concentrare Auschwitz am lu-
crat la infirmeria deţinuţilor, la început oa sanitar. Mai tîrziu mi s-a permis să lucrez ca medic. Datorită practicii şi studiilor mele profesionale, am condus secţia de tuberculoză, instalată în blocul nr. 20.
In *1941, cînd mi-am început activitatea, toţi bolnavii tu-berculoşi erau ucişi prin injecţii cu ienol. La început injec-ţiile se făceau pe cale intravenoasă ulterior s-a constatat că moartea intervine mult mai sigur dacă injecţiile se fac în re-giunea inimii.* Un medic german hotăra care dintre pacienţi urma să fie ucis prin injecţie cu fenol. Cei care hotărau au fost de obicei Entress, un timp oarecare şi dr. Jung, amîndoi medici SS, iar în numeroase cazuri - sanitari SS, ca de pildă B. Klehr, de profesiune cizmar. In baza unui ordin dat de dr. Entress, în primele 3 luni ale anului 1942, în cele două încăperi ale blocului 20 au fost internaţi circa 200 de pacienţi bolnavi de tuberculoză. Ei se aflau sub îngrijirea mea. Peste oîtva timp am raportat lui Entress că pacienţilor le merge mai bine şi că există speranţa de a-i vindeca dacă vor primi o hrană mai bună. Entress a aprobat raţii duble pentru aceşti pacienţi şi le-a spus deschis că vrea să studieze mai îndea-proape tratamentul tuberculozei pulmonare. El a experimen-tat la aceşti bolnavi tratamentul cu pneumotorax. In afară de dr. Entress, încă doi medici SS-işti, dr. Jaeger şi dr. Vetter, studiau tratamentul aplicat acestor pacienţi tuberculoşi. Aşa s-au petrecut lucrurile timp de 3 luni. Apoi, într-o noapte, încăperile au fost evacuate, iar pacienţii au fost ucişi prin injecţii cu fenol. Cînd am venit la lucru a doua zi am găsit ambele încăperi goale. începînd din martie 1942 şi pînă la sfîrşitul anului 1942, bolnavii tuberculoşi au fost exterminaţi fără milă şi ucişi fie cu fenol, fie prin gazare.
Din documentele Tribunalului militar internaţional de la NiXrnberg

Adevăraţii bolnavi de tifos exantematic
„erau trimişi la gazare, în funcţie de capriciile medicului SS-ist"

O altă mare primejdie în lagăr a fost aşa-zisa „deparazi-tare", întregul lagăr era, bineînţeles, plin de păduchi şi purici şi se efectuau vaste campanii de deparazitare. Rezultatele însă nu se puteau vedea niciodată, şi „rufele" noastre ne erau
înapoiate întotdeauna pline de păduchi. De fapt, „despădu-cherea" se făcea în 'scopul combaterii epidemiilor de tifos exantematic, care devenise un adevărat flagel în lagăr.
în timpul acestor acţiuni era examinat fiecare deţinut în parte, iar cei care nu arătau bine sau aveau o constituţie fi-zică slabă erau trimişi la gazare, în funcţie de capriciile me-dicului SS-ist. Ei erau duşi mai întîi la „infirmerie", de unde 40 - 50% erau „evacuaţi". O acţiune de „deparazitare", care s-a soldat cu un număr deosebit de mare de victime, a fost efectuată în 1942. în cursul acestei „curăţiri", deţinuţii slabi, cei bolnavi de tifos exantematic sau cei aflaţi în carantină după tifos au fost trimişi cu toţii la Brzinski[45]. Aceasta era considerată metoda cea mai radicală de combatere a tifosu-lui exantematic. Modul în care cei condamnaţi la gazare erau duşi la locul de execuţie era deosebit de brutal şi in-uman. Deţinuţii grav bolnavi de la secţia chirurgicală, cu rănile încă pansate, şi şiruri întregi de

bolnavi istoviţi şi slăbiţi în mod îngrozitor, chiar şi cei pe cale de însănătoşire, erau încărcaţi în autocamioane. Toţi erau în pielea goală, şi acest spectacol era mai mult decît înfiorător. Camioanele sta-ţionau la intrarea în bloc şi nenorocitele victime erau pur şi simplu azvîriite în camion sau încărcate de către sanitari.
(Am fost în repetate rînduri martor al unor asemenea trans-porturi tragice.) Deseori, cîte 100 de oameni erau îngrămădiţi într-un singur camion mic. Toţi ştiau ce soartă îi aşteaptă. Marea majoritate dintre ei erau cu totul apatici, în timp ce alţii, în special pacienţii de la secţia chirurgicală, cu răni deschise care sîngerau sau cu cicatrice îngrozitoare loveau în stîng.a şi în dreapta ca nişte sălbatici. în jurul camioanelor, SS-iştii alergau ca turbaţi şi împingeau înapoi mulţimea care ţipa şi încerca să sară din camion. Era îngrozitor să fii silit de fiecare dată să tîrăş'ti spre camion prieteni de-ai tăi. Ma-joritatea lor erau calmi cînd îşi luau rămas bun, dar întot-deauna ne aminteau: „Să nu uitaţi de răzbunare". în aseme-nea împrejurări inimile oamenilor se împietreau. Imaginaţi-vă că un deţinut dintr-una din secţii ucisese pe propriul său frate pentru a împiedica ca el să facă acest drum îngrozitor cu camionul.
Din documentele Tribunalului militar internaţional de **/a-»** *Nürnberg, despre situaţia din lagărul de concentrare Auschwitz*
EXPERIENŢE BIOLOGICE PE OAMENI
SS-ul conducea programul de experienţe biologice efectuate în lagăre de concentrare
...Mai rămîne de menţionat un ultim punct al „contro-lului" efectuat de SS în lagărele de concentrare. SS-ul con-ducea programul de experienţe biologice pe fiinţe umane în lagăre. Abia cu cîteva zile în urmă, un tribunal militar a ju-decat pe unii dintre cei care au efectuat asemenea experienţe la Dachau.
P r e ş e d i n t e l e : Documentul pe oare l-aţi citit acum poartă vreo dată ?
M a i o r u l F a r r : în traducerea engleză ea nu apare.
In originalul documentului se arată că este vorba de steno-grama unei convorbiri care a avut loc în 'aprilie 1943. Mai tîrziu, în cursul acestui proces vom prezenta dovezi asupra amănuntelor acestui program de experienţe. Nu intenţionez să mă ocup de aceste experienţe în sine. Voi arăta numai că ele au fost urmarea unor dispoziţii date de SS şi că SS-ul a avut un rol important în efectuarea lor cu succes.
Programul pare-se că a fost întocmit la rugămintea docto-rului Sigmund Rascher, care a cerut permisiunea lui Himmler de a folosi deţinuţi din lagărele de concentrare ca material pentru experienţe pe oameni. Aceste experienţe urmau să fie efectuate în legătură cu lucrările de cercetare pe care le făcea pentru forţele militare aeriene. Mă refer la documentul nostru 1602 - PS, fotocopia unei scrisori din 15 mai 1941 adre-sată reichsfuhrerului SS şi semnat „S. Rascher". O prezint ca dovadă US - 454.
Citez paragraful al doilea al traducerii, respectiv paragra-ful al patrulea al scrisorii originale: „In prezent am fost transferat la cursurile de per-fecţionare a medicilor, la Munehen, la dispoziţia coman-damentului forţelor militare aeriene din regiunea a VH-a.
în timpul acestui curs, în care cercetările asupra zboru-
\ rilor la mari altitudini ocupă un loc important - dat fiind plafonul ceva mai mare al avioanelor de vînătoare [1] engleze - , s-a menţionat cu mare părere de rău că, din păcate, la noi ancă nu s-au putut efectua nici un fel de experienţe cu material uman, (întrucît aceste expe-rienţe sînt foarte primejdioase şi nimeni nu li se supune de bunăvoie. De aceea pun iîn mod serios întrebarea: nu cumva există posibilitatea ca 2 sau 3 criminali de profesie să fie puşi la dispoziţie de către dv. pentru aceste experienţe ? Experienţele vor fi efectuate în «laboratorul terestru experimental pentru zboruri la mari altitudini al forţelor militare aeriene», la Mün-chen. Aceste experienţe, în cursul cărora persoanele asupra cărora se fac experienţele ar putea, bineînţeles, să moară, urmează să fie efectuate cu colaborarea mea.

Ele sînt deosebit de importante pentru cercetările la mari altitudini* şi nu pot fi efectuate, ca pînă acum, cu maimuţe, deoarece maimuţa oferă date experimentale cu totul diferite. Am vorbit în mod strict confidenţial despre această chestiune cu reprezentantul medicului flotei aeriene, care conduce aceste experienţe, şi am aflat că şi el este de părere că problemele care ne in-teresează nu pot fi lămurite decît cu ajutorul unor ex-perienţe pe oameni. (Ca material de experienţă pot fi folosiţi şi alienaţi mintali.)" Dr. Rascher a obţinut imediat din partea SS-ului asigu-rarea că va putea folosi pentru experienţele sale deţinuţi din lagărele de concentrare.
Mă refer la documentul nostru 1582-PS, o scrisoare adre-sată doctorului Rascher la 22 mai 1941; această scrisoare poartă ştampila statului-major personal al reichsführerului SS şi iniţialele „K. Br."; acestea sînt iniţialele sturmbannfüh-rerului Karl Brandt. Prezint această scrisoare oa dovadă US-462. Citez primele două paragrafe ale scrisorii:
„Mult stimate domnule Rascher. Cu puţin înainte de plecarea sa cu avionul la Oslo, reichsfuhrerul SS mi-a transmis scrisoarea dv. din 15 mai 1941, spre a vă răs-punde parţial la ea. Vă pot comunica că deţinuţii vor fi puşi la dispoziţia dv. cu plăcere pentru cercetări în do-meniul zborurilor la mari altitudini. Am comunicat şe-fului poliţiei de siguranţă că reichsfuhrerul SS este de acord şi l-am rugat să dea dispoziţie funcţionarului de resort să ia contact cu dv."
Experienţă de subrăcire în apă rece ca ghiaţa efectuată de prof. Hoizlôhner şi dr. Rascher, hauptslurmiùhrer SS
Experienţă de subră-cire prin reducerea presiunii atmosferice într-o cameră de joasă presiune
Experienţele în domeniul zborurilor la mari altitudini au fost efectuate de dr. Rascher, iar în mai 1942, general-feldma-reşalul Milch[46] a exprimat SS-ului în numele forţelor militare aeriene mulţumiri pentru ajutorul acordat la aceste expe-rienţe.
Mă refer la documentul nostru 343-PS din primul volum al documentelor. Prezint ca dovadă US-463 o scrisoare origi-nală datată din 20 mai 1942, adresată obergruppenfübrerului SS Wolff[47] şi semnată „E. Milch". în această scrisoare, în pagina a doua a traducerii şi în prima pagină a originalului german se spun următoarele:
„Dragă Wolffuleţ! Ca răspuns la telegrama d-tale din 12 mai, inspectorul nostru sanitar mă înştiinţează că experienţele în domeniul zborurilor la mari altitudini, efectuate de SS şi de forţele militare aeriene la Dachau, au fost încheiate. Continuarea acestor experienţe pare a fi lipsită de interes din punct de vedere practic. în schimb este importantă efectuarea unor experienţe de alt gen, în legătură cu problemele salvării naufragiaţilor pe mare; ele au fost pregătite în contact direct cu sec-ţiile de resort; efectuarea lor a fost încredinţată me-dicului primar de Istat-major Weltz, iar medicul de stat-major Rascher a fost de asemenea detaşat pentru aceste experienţe, în mod provizoriu, menţinlîndu-i-se obliga-ţiile şi în cadrul serviciului sanitar al forţelor militare aeriene. O schimbare a acestor măsuri hu apare ca necesară, deoarece în momentul de faţă **o** lărgire a sar-cinilor nu pare a fi urgentă.
Pentru efectuarea acestor experienţe de subrăcire nu este neapărată nevoie de **o** cameră de joasă pre-siune[48]. Această cameră fiind foarte necesară într-un alt loc, nu poate fi lăsată în continuare Ia Dachau.
Exprim SS-ului deosebita recunoştinţă a comanda-mentului forţelor militare aeriene pentru sprijinul său vast".
Extras din procesul-yerbal al şedinţelor Tribunalului militar internaţional de la Nürnberg
„Fiecare experienţă trebuie deci asimilată cu un asasinat de care este răspunzător SS-ul în ansamblu"
Voi trece acum la experienţele cu fosfor, făcute în special cu prizonieri ruşi. Aceste experienţe au fost efectuate în blocul 46 cu prizonieri ruşi, din următoarele motive: bom-

bele aruncate de către aliaţi asupra Germaniei au provocat în rîndurile populaţiei civile şi ale soldaţilor arsuri care se vindecau greu. De aceea germanii au căutat o serie de me-dicamente de natură să înlesnească cicatrizarea rănilor pro-vocate de asemenea arsuri. Din acest motiv, lîn blocul 46 se făceau experienţe cu prizonieri ruşi. Li se produceau în mod artificial arsuri cu fosfor şi apoi deţinuţii erau trataţi ou di-ferite medicamente livrate de industria germană. Experienţe în legătură cu hormonii sexuali...
M. D u b o s t : Care au fost consecinţele acestor expe-rienţe ?
B a l a c h o w s k y : Aceste experienţe au fost întotdeauna mortale.
M. D u b o s t : întotdeauna mortale ? Fiecare experienţă trebuie deci asimilată cu un asasinat de care este răspunză-tor SS-ul în ansamblu ?
B a l a c h o w s k y : Răspunzători sînt aceia care au creat această instituţie.
M. D u b o is t: Aceasta înseamnă SS-ul în ansamblul lui şi în special medicii germani ?
B a l a c h o w s k y : Fără îndoială, deoarece ordinele ve-neau de la secţia de experienţe nr. 5. SS-ul a fost răspunzător, deoareoe aceste ordine veneau de la secţia respectivă din Leipzig, adică de la conducerea supremă SS.
. . . B a l a c h o w s k y : în blocul 50 am văzut fotografii ale unor arsuri fosforice făcute în blocul 46. Nu trebuie să fii specialist oa să-ţi dai seama ce aveau de suferit aceşti oa-meni, a căror carne a fost arsă pînă la os. După 3 luni, cînd experienţele au luat sfîrşit, toţi supravieţuitorii au fost li-chidaţi.
Din procesele-verbale ale şedinţelor Tribunalului militar internaţional de la Niirnberg

PROGRAMUL SS-ULUI CU PRIVIRE LA STERILIZARE

„Planul creării unui institut de cercetări în domeniul biologiei reproducerii" elaborat de Clauberg

Centrala de la oare pornesc toate ideile, care ridică pro-bleme şi conduce rezolvarea lor şi, în cele din urmă, le valo-rifică în practică este şi rămîne *clinica.* Ea trebuie să fie tot-odată o clinică de obstetrică, deoarece problemele (în cea mai mare parte de natură hormonală) afectează nu numai gine-cologia practică şi obstetrica, ci au multe elemente comune cu aceste discipline şi rămîn strîns legate atît cu gravidita-tea cît şi cu obstetrica. Deşi sînt cît se poate de vaste, aceste probleme trebuie rezolvate treptat, întrucît oferă mari per-spective pentru viitor şi în domeniul obstetricii.
Această clinică trebuie să ofere următoarele posibilităţi:
a) de a trata în modul cel mai intensiv femei pînă în pre-zent sterile, dar apte pentru reproducere, precum şi de a aplica şi experimenta mijloacele noi în cazurile care pînă în prezent s-au dovedit a fi lipsite de speranţă;
b) de a experimenta metoda de sterilizare fără interven-ţie chirurgicală (nesîngeroasă) la femei nedemne pen-tru reproducere, urmînd ca apoi, după determinarea de-finitivă a eficacităţii ei, această metodă să fie aplicată în mod curent.
Pe lîngă această clinică trebuie să existe:
c) un laborator pentru vaste experienţe pe animale, care constituie întotdeauna baza cercetărilor ulterioare.
Acest centru de cercetare ar trebui dotat cu:
d) *un lot experimental,* care să servească ca bază pentru rezolvarea problemei: „cultivarea solului şi fecundi-tatea", prin efectuarea de:
1) experienţe vaste de alimentaţie pe animale;
2) experienţe vaste de alimentaţie pe oameni (deţinute din lagăre).
Se anexează o schiţă,
Semnat: Clauberg

„Pentru elaborarea metodei sale, prof. Clauberg cere ca femeile să fie transferate în propria sa clinică"

Reichsfiihrer I

La convorbirea care a avut loc la 27.5.1941 în prezenţa d-lui prof. Clauberg asupra noii sale metode de *sterilizare* fără operaţie a unor femei inferioare s-a produs, din păcate, o eroare. Pentru elaborarea metodei sale, prof. Clauberg cere ca fe-meile oare urmează să-i fie puse la dispoziţie în acest scop să fie transferate în propria sa clinică din Kdnigshutte sau în apropiere, deoarece metoda se află încă în stadiul de elabo-rare, iar prof. Clauberg are nevoie la faţa locului de propriul său aparat clinic, adaptat pentru aceasta şi, în caz de nevoie, trebuie el personal să stea oricând la dispoziţie pentru ope-raţii...

Ţinând seama de uriaşa însemnătate pe care această me-todă o are pentru o politică de depopulare şi de necesitatea, care decurge de aici, de a acorda tot sprijinul pentru elabo-rarea impecabilă a acestei metode, îmi permit, reichsfuhrer, să fac propunerea de a crea pentru prof. Clauberg, la Konigs-

Prol. dr. med. C. Clau-berg, brigadeiuhrer SS, care s-a lăudat că poate steriliza zilnic 1 000 de femei. Clau-berg trăieşte in pre-zent în Republica Fe-derală Germană şi aş-teaptă să fie din nou solicitat

hiitte sau în apropiere, Un institut corespunzător pentru cer-cetări şi de a anexa acestui institut un lagăr de concentrare pentru femei, şi un personal auxiliar format din aproximativ 10 persoane...

Dintr-o scrisoare a medicului SS al Reichului, datată din 29.5.1941, către reichsiuhrerul SS.

O mie de sterilizări într-o singură zi

Mult stimate ReiehsfuhTer!

Astăzi pot, lîn sfârşit, să-mi îndeplinesc din nou obligaţia de a vă raporta periodic despre stadiul în care se află cerce-tările mele. Făcând aceasta, mă călăuzesc, ca şi înainte, după principiul că trebuie să vă raportez numai atunci cînd este vorba despre ceva esenţial. Faptul că acest prilej - după ultima mea convorbire din iulie 1942 - s-a ivit abia astăzi se explică prin anumite dificultăţi de moment, faţă de care eu însumi am fost neputincios şi cu care, reichsfuhrer, nu am vrut să vă importunez. Astfel, de pildă, abia din fe-bruarie 1943 mă aflu în posesia unui aparat Rontgen special, aplicabil la cercetările mele de specialitate. Deşi au trecut numai 4 luni de atunci, pot astăzi să vă comunic următoarele:

Metoda descoperită de mine, de a obţine sterilizarea or-ganismului feminin fără operaţie, poate fi considerată ca aproape complet elaborată. Sterilizarea se face printr-o sin-gură injecţie în colul uterin şi poate fi efectuată cu prilejul examenului ginecologic obişnuit, cunoscut de fiecare medic.

Dacă spun că metoda este „aproape complet elaborată", aceasta înseamnă că:

1) mai urmează să fie puse la punct doar cîteva amănunte;

2) ar putea fi aplicată chiar astăzi la obişnuitele noastre sterilizări eugenice, în locul operaţiilor, şi să le înlocuiască pe acestea.

Oît priveşte întrebarea pe care dumneavoastră, reichs-fuhrer, mi-aţi pus-o cu aproape un an în urmă, şi anume în ce răstimp ar fi posibil să se sterilizeze prin această metodă o mie de femei, vă pot da astăzi răspunsul, ţinînd seama de perspective, şi anume:

dacă cercetările efectuate de mine vor evolua ca pînă acum - şi nu există nici un motiv să se presupună că nu se va întîmpla aşa - , nu mai este departe momentul în care voi putea spune: „un medic cu o practică corespunzătoare, avînd la dispo-ziţie o instalaţie corespunzătoare şi un personal auxiliar for-

mat din circa 10 persoane (numărul personalului auxiliar este în funcţie de accelerarea dorită) va putea, după toate proba-bilităţile, să sterilizeze zilnic cîteva sute de femei, dacă nu chiar o mie".

Dintr-o scrisoare a prot. dr. med. C. Clauberg, din 7 iulie 1943, către reichstilhrerul SS

Au fost sterilizaţi şi copii începînd de la vîrsta de 8 ani

„în lagărul de concentrare Ravensbriick, sterilizările au fost efectuate de dr. Treite, şi anume, la început, la cîteva fe-mei (ţigănci). în ianuarie 1945, de la Auschwitz a sosit radio-logul specialist prof. Schumann, pentru a efectua la fete, în-cepînd de la vîrsta de 8 ani, salpincografii, adică umplerea cavităţii uterului şi a 'trompelor cu un lichid contrastant, şi pentru a face radiografiile respective. înainte de tratament, aceste minore erau deflorate de SS-işti.

între 4 şi 7 ianuarie 1945 au fost supuşi acestui tratament 120 - 140 de copii.

R e z u l t a t u l : patru cazuri mortale, în parte din cauza peritonitei provocate de umplerea trompe-lor, în parte din cauza stării generale proaste.

Ulterior, copiii au fost lăsaţi să zacă fără a li se aplica vreun tratament."

Din documentele „procesului Ravensbriick"

„După ce li se scoteau sîngele, uterul şi măduva spinării, victimele erau lăsate să moară"

„în blocul 17 au fost folosiţi pentru experienţe de sterili-zare 200 de copii".

„La Auschwitz exista de asemenea un bloc rezervat spe-cial pentru experienţe medicale pe femei, selecţionate dintre cele mai sănătoase. Li se scoteau ovarele ele, fără narcoză şi fără anestezie".

„Femei poloneze sînt folosite drept cobai. Toate sînt deţi-nute politice. Unele au murit, altele au fost împuşcate; au rămas în viaţă vreo 60".

„La infirmeria din Ravensbruck s-au efectuat experienţe pe femei poloneze j au fost alese cele mai sănătoase pentru a
se face experienţe cu transplantări de oase. Medicii germani le scoteau fragmente de oase potrivite pentru transplantări şi le foloseau pentru vindecarea soldaţilor din armata lor".

„După ce li se scotea sîngele, uterul şi măduva spinării, victimele erau lăsate să moară".

„Am, văzut o dată femei poloneze cu cicatrice oribile la picioare, întoroîndu-se din spital. Ele .au fost folosite pentru experienţe de vivisecţie (transplantarea de oase şi muşchi), făcute de către chirurgi veniţi special în acest scop din Berlin, în fiecare zi aveau loc astfel de experienţe".

„Am procedat de asemenea la o examinare foarte amă-nunţită a acelor femei poloneze cărora noi le spuneam «co-bai»; toate aceste femei erau condamnate la moarte; ele ne-au servit pentru experienţe asupra cangrenei rănilor îm-potriva căreia medicii germani căutau seruri; li s-au extras şi fragmente de oase, în scop de transplantare. Aceste oase erau destinate unor cercetări speciale, cu scopul de a fi trans-plantate soldaţilor de pe front. Am aflat chiar de la aceste persoane, pe oare le-am văzut şi la care am putut constata leziuni îngrozitoare ale muşchilor, că operaţia era efectuată în următoarele împrejurări: ele erau aduse. în mod brutal la buncăr (închisoare) şi legate strâns de masa de operaţie; nu li se scotea nici măcar pantoful de pe piciorul care urma să fie operat".

„La Ravensbrück am văzut femei care au servit nemţilor drept cobai pentru experienţele lor. Unora dintre ele li s-a scos măduva spinării, altora - măduva oaselor de la picioare, altora - aparatul genital".

„în ultimul an, cînd ultimele victime ale experienţelor se împotriveau acestor operaţii, ele erau tîrîte în buncăr şi operate pe loc. Ele erau anesteziate şi, fără ca regiunea de operaţie să fie spălată, erau aşezate în uniformele lor mur-dare pe masa de operaţie. După operaţie rămîneau acolo săp-tămâni în şir, îngrijite de una dintre ele, care nu era nici soră medicală şi, fără îndoială, nu avea nici experienţă în dome-niul îngrijirii necesare, chiar dacă, fireşte, făcea tot ce de-pindea de dânsa pentru a le ajuta".

„Medicii căutau de preferinţă femei oare tocmai atunci aveau menstruaţia. Le declarau în mod brutal că vor trebui să moară peste 4 zile. în felul acesta, spuneau ei, voiau să constate ce efecte putea avea o asemenea ştire asupra men-struaţiei".
,,Un profesor de histologie din Berlin a avut impertinenţa să descrie într-o revistă germană observaţiile făcute asupra hemoragiilor provocate la femei de aflarea unei ştiri grave.
Aceste experienţe se făceau la deţinute cu menstruaţia nor-mală, cărora li se spunea că vor fi împuşcate; această ştire provoca o hemoragie internă, pe care medicul o studia".
Din documentele Tribunalului militar International de la Nürnberg

r,La examinarea cadavrului s-a constatat un cancer al uterului, inoculat cu şase luni înainte"

In blocul 10 se aflau 350 - 400 de femei, care serveau drept cobai la experienţele efectuate de profesorul C. de la facul-tatea de medicină din Breslau.
Aceste femei au fost împărţite in mai multe grupuri: fie-care grup era supus unei metode diferite de experienţe.
Se -presupune că la un număr mic de femei nemţii au efec-tuat fecundarea artificială; cercetările întreprinse în lagăr în legătură cu aceasta şi căutarea victimelor au rămas fără rezultat. Cred că femeile folosite pentru această experienţă nu vor să vorbească despre acest lucru penibil,
Un alt grup a primit injecţii cu hormoni sexuali. Fiolele cu substanţa respectivă au fost livrate de acelaşi profesor, care Ie aducea în servieta sa. Injecţiile s-au făcut sub supra-vegherea sa.
Ne-a fost cu neputinţă să stabilim compoziţia substanţei inoculate şi efectele acesteia, deoarece aceste date au fost ţinute secret.
în urma acestor injecţii, mai multe femei au făcut abcese, care erau deschise printr-o incizie, în blocul 10.
La. un aii treilea grup, format din 15 - 20 de femei, s-au fă-cut în blocul 10 intervenţii chirurgicale la organele sexuale, ca, de pildă: extirparea colului uterin sau inocularea în co-lul uterin a unui lichid cancerigen, obţinut de ila femei sufe-rinde de cancer al colului uterin.
Acest lichid era în prealabil strecurat printr-un filtru Chamberland, pentru a elimina din el celulele canceroase. Aceste experienţe se făceau cu scopul de a se verifica teoria originii presupus virotice a can-cerului.
O tînără de 25 de ani din lagărul de la Auschwitz, aflată sub îngrijire în blocul 10, a murit după retragerea nemţilor.
La examinarea cadavrului s-a constatat un cancer al uterului, inoculat cu şase luni înainte.
Acest caz formează obiectul unui raport al comisiei ruse de anchetă[49].
Un al patrulea grup primea injecţii în uter cu un prepa-rat special, trimis de o fabrică de produse farmaceutice.
Scopul era de a găsi o altă substanţă decît lipodol, a cărei fabricaţie era deosebit de dificilă şi, din cauza lipsei de ulei, costisitoare şi care era necesar pentru radioseopia trompelor.
Acest medicament provoca dureri mari, iar efectele lui nu sînt cunoscute. /
Al cincilea grup de femei din blocul 10 se afla sub supra-vegherea doctorului W., asistat de profesorul S. din Koln.
Acesta din urmă a elaborat un aparat fotomicroscopic pen-tru fotografii în culori. Cu ajutorul acestui aparat s-a foto-grafiat colul uterin la femei de diferite vîrste, între 35 şi 45 de ani. După fotografiere, secţiuni din utere absolut nor-male au fost trimise pentru cercetări histopatologice labora-torului institutului de 'la Breslau.
Din documentele Tribunalului mililar internai ionul de la Niimbcrg

în lagărul de concentrare Ravensbrück s-au efectuat pe femei şi experienţe de transplantare a oaselor, precum şi infectarea unor răni deschise cu bacili de cangrenă gazoasă şi tetanos

E x p e r i e n ţ e :

Primele operaţii (experienţe) s-au efectuat la sfîrşitul anu-lui 1942 - începutul anului 1943. Medicul executant: medic-şef dr. Gebhardt, Hohenlychen. Mai întîi pe femei din primul transport de la Lublin, şi anume participante la mişcarea po-loneză de Rezistenţă (deţinutele nr. 7 700 - 7 900). Erau pre-văzute 120 de femei, au fost folosite 75. La experienţe au par-ticipat sau au fost răspunzători din punct de vedere moral, printre alţii: prof. dr. Gebhardt, dr. Schidlausky, dr. Rosen-thal, dr. Kogel, dr. Schulz şi dr. Hertha Oberhäuser.

Hohenlychen a dispus efectuarea anumitor experienţe în scopul valorificării rezultatelor în „Sanatoriul Hohenlychen": transplantări de oase pentru soldaţi răniţi.

Experienţele cu sulfonamidă şi experienţele pentru trans-plantări de oase au început în august 1942 şi s-au încheiat în cursul anului 1943.

Experienţele au fost efectuate din dispoziţia prof. dr. Geb-hajdt -(profesor titular la clinica de chirurgie ortopedică din Berlin, medic-şef al „Sanatoriului Hohenlychen", clinician-şef pe lîngă medicul SS al Reichului),

Extras din istoria lagărului de concentrare pentru iemei Ravensbriick, redactată de Comitetul Ravensbnick pe bav.a unor documente şi relatări ale lostelor deţinute

.într-o zi, 50 de femei poloneze viguroase au fost alese pentru experienţe de neurochirurgie. Le-am văzut cum s-au întors după aceste torturi, fără osul sacral. Multe dintre ele au murit din această cauză; medicii efectuau de asemenea secţionări ale sinilor".

„După ce pe fiecare din ele s-^au făcut cîteva experienţe, ele erau trimise direct la gazare".

„Ca să nu rămînă nici un fel de urme ale acestor operaţii, cor-purile victimelor erau arse cu minuţiozitate".

V a i l i a n t C o u - t u r i e r: Cînd am ieşit de la Auschwitz, am fost. trimise la Ravensbriick. Acolo am fost aduse în blo-cul N.N., adică în blo-cul secret „noapte şi negură". în acest bloc se aflau, împreună cu noi, femei poloneze care purtau numărul de înregistrare 7 000 şi alte cîteva femei, de-numite „cobai", deoa-rece erau folosite pen-tru experienţe. Ele

fuseseră alese din transporturile lor, deoarece aveau picioa-rele drepte şi starea lor de sănătate era bună, iar apoi au fost supuse la diferite operaţii. Unora dintre ele li s-au extras fragmente din oasele picioarelor, altora li se făceau injecţii. Nu ştiu însă ce fel de injecţii. Dintre cele operate majoritatea

au murit. Cînd urma să fie duse la operaţie şi celelalte fe-mei, ele n-au vrut să meargă la infirmerie. Apoi au fost duse cu forţa în nişte celule şi acolo operate de un profesor în uniformă, care venise de la Berlin, fără ca acesta să ia nici cele mai elementare măsuri antiseptice. El nu-şi punea halatul şi nici nu se spăla pe mîini. Mai există supravieţui-toare dintre aceste „cobai". Ele sînt şi astăzi suferinde. Din timp în timp rănile lor supurează şi, întrucât nu se ştie de ce natură erau experienţele la care au fost supuse, este foarte greu să li se aplice un tratament adecvat.

Din documentele Tribunalului militar internaţional de la Nurnbcrg

SS - INIŢIATORUL ŞI EXECUTANTUL UNOR EXPERIENŢE ANATOMICE

COPERTE DE CĂRŢI DIN PIELE DE OM

M. D u b o s t : (Adresîndu-se martorului:) Ştiţi ceva despre tatuarea oamenilor ?

B a l a c h o w s k y : Da.

M. D u b o s t : Vreţi să ne spuneţi, vă rog, ce ştiţi despre aceasta ?

B a l a c h o w s k y : Pieile omeneşti tatuate erau păstrate în blocul 2 din Buchenwald, in aşa-numitul „bloc patologic".

M. D u b o s t : Existau multe piei omeneşti tatuate în blo-cul 2 ?

B a l a c h o w s k y : Se găseau întotdeauna piei omeneşti tatuate în blocul 2. Nu ştiu dacă erau multe, deoarece intrau în permanenţă piei care apoi erau expediate mai departe; existau nu numai piei tatuate, ci şi piei tăbăcite pur şi sim-plu, care nu erau tatuate.
M. D u b o s ţ : Aşadar, unor oameni li s-a jupuit pielea ?
B a l a c h o w s k y : Pielea a fost jupuită şi apoi tăbăcită.
M. D u b o s t : Vă rog să continuaţi depoziţia dv. asupra cestui punct.
B a l a c h o w s k y : Am văzut SS-işti în blocul 2, „blocul patologic", ieşind cu piei tăbăcite la subţioară. *De la oameni care au lucrat în blocul 2 ştiu că acolo soseau comenzi pentru piei şi că aceste piei tăbăcite au iost dăruite unor gardieni şi vizitatori, care le foloseau pentru coperte de cărţi.*
M. D u b o s t : Ni s-a spus că comandantul de atunci, Koch, a fost pedepsit pentru aceasta.
B a l a c h o w s k y : Nu am. fost martor al cazului Koch, care s-a petrecut înainte de sosirea mea în lagăr.
M. D u b o s t : Aşadar, şi după plecarea lui mai existau piei tatuate şi tăbăcite ?
B a l a c h o w s k y : Au existat întotdeauna piei tăbăcite şi tatuate, deoarece atunci cînd americanii au eliberat lagă-
rul, la 11 aprilie 1945, ei au mai găsit, in blocul 2, piei ta-tuate şi tăbăcite.
M. D u b o s t : Unde au fost tăbăcite aceste piei?
B a l a c h o w s k y: Aceste piei au fost tăbăcite în blocul 2 şi poate şi în clădirile crematoriului, aflate în apropierea blocului 2.
M. D u b o s t : Potrivit depoziţiei(dumneavoastră acesta era deci un obicei permanent, care a continuat şi după, exe-cutarea lui Koch ?
B a i l a e h o w s k y : Da. Aceasta s-a întîmplat tot timpul, dar nu ştiu în ce proporţii.
M. D u b o s t : Aţi fost martor al unor vizite făcute de per-sonalităţi germane în lagăr; cine erau aceste personalităţi ?
B a l a c h o w s k y: Vă pot repeta ceea ce am spus despre vizitele la Dora.
M. D u b o s t : Vă rog să mă scuzaţi, dar aş vrea să mai pun o întrebare în legătură cu pieile.
Sînteţi informat asupra condamnării lui Koch ?
Abajururi pentru lămpi confecţionate pentru gardienii nazişti din Buchenwald din pielea victimelor lor.
Aşa cum îl tratau pe omul individual, tot aşa tratau naziştii şi popoarele: cele străine cît şi propriul lor popor
B a l a c h o w s k y : Da. Sînt informat din auzite şi prin relatările unor vechi prieteni ai mei care se aflau în lagăr; eu însumi nu am fost însă martor al acestui icaz.
M. D u b o s t : Nu are importanţă. îmi este suficient să ştiu că şi după condamnarea lui Koch au mai existat piei tă-băcite şi tatuate.
B a l a c h o w s k y : Da.
M. D u b o s t : Sînteţi sigur ?
B a l a c h o w s k y : Da. Şi după condamnarea lui mai existau piei tăbăcite şi tatuate.
Din documentele Tribunalului militar internaţional de la Niirnberg

„Este vorba de două cranii care serveau medicului-şei al SS-ului drept tampon"

M. D u b o s t : Vi s-a vorbit despre experienţe ştiinţifice ?
L a m p e : Da, la Mauthausen, ca şi în toate celelalte la-găre, ele erau la ordinea zilei. Cred că avem pentru aceasta probe materiale care au fost găsite; este vorba de două cra-nii care serveau medicului-şef al SS-ului drept tampon.
Acestea erau craniile a doi evrei olandezi, care au fost aleşi dintr-un transport de 800 de persoane, deoarece aveau o dan-tură deosebit de frumoasă. Medicul SS care a făcut această alegere a lăsat să se înţeleagă că amîndoi aceşti tineri evrei olandezi vor trebui să

împărtăşească soarta tovarăşilor lor de transport. El le-a spus: „Aici nu trăiesc evrei, Am nevoie ide 2 oameni tineri, viguroşi pentru experienţe chirur-gicale. Aveţi de ales: ori vă puneţi la dispoziţie pentru aceste experienţe, ori veţi fi exterminaţi împreună cu cei-lalţi". Aceşti 2 evrei au fost aduşi la infirmerie, unde unuia i s-a extirpat un rinichi, iar celuilalt stomacul. Apoi li s-au făcut injecţii ou benzină în inimă şi ii s-au tăiat capetele.
Am mai menţionat că aceste două cranii cu dantură frumoasă au ornat biroul medicului SS al lagărului pînă la eliberare.
Din documentele Tribunalului militar internaţional de la Nilmberg
„Furnizarea de cranii pentru cercetări ştiinţifice Universităţii din Strassburg"
Avem o vastă colecţie de cranii ale aproape tuturor ra-selor şi popoarelor. Numai în privinţa craniilor de evrei ştiinţa nu dispune decît de un număr atît de onic de exem-plare, încît cercetarea lor nu poate oferi rezultate sigure.
Războiul din Răsărit ne va da acum posibilitatea de a înlă-tura acest neajuns...
în mod practic, procurarea nestingherită şi aprovizionarea cu cranii se poate face în modul cel mai util dînd Wehrmach-tului indicaţii ca pe viitor să predea vii pe toţi comisarii bolşevici evrei poliţiei militare. La rîndul ei, poliţia militară va primi o dispoziţie specială de a înştiinţa o anumită instanţă în mod curent asupra efectivului şi locului de detenţiune a evreilor capturaţi şi de a-i păzi pînă la sosirea unui împu-ternicit special. împuternicitul cu asigurarea materialului (un medic tânăr din Wehrmacht sau din poliţia militară, sau chiar un student în medicină, avînd la dispoziţie un autoturism cu şofer) trebuie să facă o serie de fotografii şi măsurători an-tropologice, stabilite în prealabil, şi, în limita posibilităţilor, să stabilească originea, data naşterii şi alte date personale.
După ce se va provoca moartea evreului, al cărui cap nu trebuie să fie vătămat, iei va despărţi capul de trup şi îl va trimite la destinaţie într-o cutie de tinichea special confecţionată pentru acest scop ermetic închisă şi umplută cu un lichid conservaut. Pe baza fotografiilor, dimensiunilor şi altor date ale capului şi, în ultimă instanţă, ale craniului, vor putea începe acolo cercetări anatomice comparative, cercetări asupra rasei, asupra unor fenomene patologice ale formei craniului, asupra formei şi mărimii creierului şi asupra multor altor elemente.
Pentru conservarea şi cercetarea craniilor procurate în felul acesta, noua Universitate de stat din Strassburg ar fi, datorită destinaţiei şi sarcinilor ei, locul cel mai potrivit.
Dintr-un raport prezentat de fostul medic anatomist al Universităţii din Strassburg, prof. dr. August Hirt, reicbsluhreruiui SS.
„PROGRAMUL DE EUTANASIE" AL NAZIŞTILOR
Ordinul Iui Hitler cu privire la lichidarea alienaţilor mintali
Adolf Hitler Berlin, 1 septembrie 1939
Reichsleiterul B o u h l e r şi dr. med. B r a n d t
stat însărcinaţi ca pe răspunderea lor să lărgească împuternicirile!
medicilor numiţi în acest scop, in sensul că, din considerente umane, bolnavilor incurabili, după o apreciere critică a bolii lor, li se poate asigura o moarte din milă.
Hitler
Exterminarea pianiiicată a alienaţilor mintali de către SS
în continuare urmează să fie menţionate şi măsurile in-troduse în Germania încă în vara anului 1940,, pe baza cărora toţi oamenii bătrîni alienaţi mintali şi toţi cei suferinzi de boli incurabile, „consumatori inutili", au fost internaţi în in-stituţii speciale şi ucişi, comunicîndu-se rudelor lor că ar fi murit de o moarte naturală. Victimele erau nu numai cetă-ţeni germani, ci şi muncitori străini care nu mai erau în Stare să-şi îndeplinească munca şi care de aceea deveniseră nefolositori pentru maşina de război germană. în urma unor

evaluări s-a constatat că cel puţin 275 000 de oameni au fost ucişi pe această cale în case de odihnă, spitale şi în ospicii pentru alienaţi mintali, subordonate acuzatului Frick în cali-tatea sa de ministru de interne. A'fost cu totul imposibil de stabilit oîţi muncitori străini erau cuprinşi în acest număr total,
Extias din procesele-verbale ale şedinţelor Tribunalului militar internaţional de la Nurnberg

VI
Documente și relatări despre exploatarea deținuților de către concernele germane
RECRUTAREA FORŢATĂ A MUNCITORILOR
„Mobilizarea tuturor deţinuţilor în primul rînd pentru scopuri militare (sporirea producţiei de război)"
Şeful
Direcţiei centrale aeonomioo-adrninistrative a SS-ului Ch. Po./Ha.
2192/42 g.
30 aprilie 1942 Berlin,
Lichterfelde-West Unter den Eichen 126-Telefon: Local 76 52 61 Interurban 76 51 01 -195
Referitor la: includerea inspectoratului lagărelor de con-centrare <în Direcţia centrală economioo-administrativă a SS-ului
Către
Reichsfuhrerul SS Berlin SW 11 Prinz-Albrecht-Strasse 8
Reichsführer!
Astăzi vă raportez despre situaţia lagărelor de 'Concentrare în momentul de faţă şi despre măsurile pe care le-am luat în vederea executării ordinului dv. din 3 martie 1942.
I
1. La izbucnirea războiului existau următoarele lagăre de concentrare:
a) Dachau 1939 4 000 de deţinuţi, azi 8 000
b) Sachsenhausen „ 6 500 „ „ „ 10 000
c) Buchenwald „ 5 300 „ „ „ 9 000

d) Mauthausen
e) Flossenburg
f) Ravensbrûck
1939 1 500 de deţinuţi, azi 5 500
1 600 „ „ „ 4 700
2 500 .....„ 7 500
2. In anii 1940 - 1942 au fost înfiinţate alte 9 lagăre, şi anuime:
a) Auschwitz,
b) Neuengamme, /
c) Gusen,
d) Natzweiler,
e) Gross-Rosen,
f) Lublin,
g) Niederhagen,
h) Stuttbof,
i) Arbeitsdorf.

3. Afară de aceste 15 lagăre, care, potrivit sarcinilor şi muncii pe care o îndeplinesc cit şi în ceea ce priveşte co-mandamentele lor şi serviciul de pază, coincid întru totul cu organizarea vechilor lagăre de concentrare, au mai fost tra-sate sarcini următoarelor lagăre:
a) Lagărul special SS Hinzert: conducerea comandamen-tului şi unităţile de pază sînt subordonate mie. Lagă-rul pentru deţinuţi preventivi se află sub ordinele Di-recţiei centrale a siguranţei Reichului. Nici un fel de întreprinderi, nici un fel de posibilităţi de folosire a braţelor de muncă.
b) Lagărul pentru tineret Moringen: nici un fel de între-prinderi.
c) Lagărul pentru tineret Uckermark: în curs de con-strucţie. }
d) Lagărul pentru tineret Litzmannstadt: în proiect.
4. In ultimele săptămâni, Direcţia centrală a siguranţei Reichului şi comandantul trupelor SS au cerut ofiţeri SS pen-tru lagărele proiectate de aceste secţii la Riga, Kiev şi Bob-ruisk. Consider că c necesar ca asemenea proiecte să fie pre-zentate Direcţiei centrale économico-administrative a SS-ului, pentru ea ele să fie întocmite şi realizate de către un singur for, în mod unitar, pentru SS şi pentru poliţie. în caz con-trar s-ar putea ivi uşor paralelisme şi dezordine.
1. Războiul a determinat o 'schimbare vizibilă a structurii lagărelor de concentrare şi a schimbat fundamental sarcinile lor în ceea ce priveşte folosirea deţinuţilor.
Menţinerea deţinuţilor în lagăre exclusiv din considerente de securitate, educative sau preventive nu mai stă pe primul plan. Centrul de greutate s-a deplasat spre domeniul econo-mic. Mobilizarea tuturor deţinuţilor în primul rînd pentru scopuri militare (sporirea producţiei de război) şi apoi pen-tru îndeplinirea unor sarcini paşnice trece din ce în ce mai mult pe primul plan.
2. Din aceste considerente decurg măsurile care trebuie luate în vederea schimbării treptate a formei unilaterale po-litice de pînă acum a lagărelor de concentrare, în aşa fel în-cît ele să devină o organizaţie corespunzătoare sarcinilor eco-nomice.
3. De aceea am convocat pentru zilele de 23 şi 24 aprilie 1942 pe toţi conducătorii fostului inspectorat al lagărelor **de** concentrare, pe toţi comandanţii de lagăr şi conducătorii **de**
„Transport special" din Polonia
întreprinderi şi le-am ex-pus personal noua situaţie. Măsurile cele mai importante, care trebuie înfăptuite de urgenţă pentru a nu întârzia începerea producţiei industriale de război, le-am expus în dispoziţia alăturată.
4. Trecerea inspectoratului lagărelor de concentrare în subord-inea Direcţiei centrale économico-administrative a fost efectuată cu consimţământul deplin al tuturor direcţiilor cen-trale interesate. Colaborarea -dintre diferitele secţii este exce-lentă, iar înlăturarea paralelismului în lagărele de concentrare este considerată în general ca o măsură binevenită pentru lichidarea piedicilor din calea viitoarelor progrese.
P o h l
Obergruppenführer SS şi General al Waffen SS

CADOURI OFERITE SS-ULUI DE CÀTRE CONCERNE

Flick „a dăruit" lui Himmler 100 000 de mărci anual

î n t r e b a r e : Oare nu aţi primit în 1944, împreună cu alţi membri ai cercului Himmler, un mic dar din partea lui Himmler ?
R ă s p u n s : Ce să fi primit ?
î n t r e b a r e : Un dar.
R ă s p u n s : Un dar? Nu aş putea să spun aceasta. Am primit doar de la fabrica de porţelanuri din Allach o mică figurină reprezentînd ,un călăreţ, care poate fi cumpărată în orice magazin cu 25 de mărci. Asta îmi aduc aminte.
î n t r e b a r e : Să admitem că valora numai 10 pfennigi.

Totuşi, dv. l-aţi primit, deşi aţi ştiut că este din partea lui Himmler ?
R ă s p u n s : Da. PacheLul a ajuns la mine şi sînt sigur că drept expeditor figura numele lui Himmler. Acest lucru îl pot spune cu o anumită siguranţă. Dar nu-l pot spune cu cer-titudine.
î n t r e b a r e : Dar cadourile dv. către Himmler erau ceva mai mari ?
R ă s p u n s : Da, cu mult mai mari, 100 000 de mărci pe an.
Din inleroqaloriut criminalului de ră'/.boi Priedrich Plicii in faţa Tribunalului militar internaţional ele la Ni'irnberg
„Donaţii" făcute de „I. G. Farben" către SS
î n t r e b a r e : în septembrie 1938 s-a plătit o donaţie de 100 000 de mărci către corpul de voluntari germani din regiu-nea sudetă. Aţi ştiut ceva despre plata acestei sume ?
R ă s p u n s : Pe cît îmi aduc aminte, din documentele prezentate de acuzare reiese că această plată a fost făcută de
Schmitz şi că membrii conducerii au fost încunoştiinţaţi ulte-rior printr-o circulară. înainte nu am ştiut de această plată.
î n t r e b a r e : Mai tîrziu, în septembrie 1938, s-a făcut o donaţie de 500 000 de mărci. Hotărîrea cu privire la aceasta a fost luată de conducere sau de consiliul central ?
R ă s p u n s : După Cîte ştiu, şi această donaţie a fost efec-tuată în acelaşi fel, fără să fi fost discutată în prealabil în consiliul central. Nici ân cadrul conducerii problema nu a fost discutată.
î n t r e b a r e : Am mai auzit că în repetate rînduri s-au plătit SS-ului cîte 100 000 de mărci. în privinţa aceasta hotărâ-rea a fost luată de conducere sau de consiliul central ?
R ă s p u n s : Nu, niciodată. Plata acestor 100 000 de mărci către SS - cred că sub formă de cadou de crăciun pentru domnul Himmler - mi-a devenit cunoscută dintr-o informa-ţie apărută într-un ziar, pe care l-am citit în lagărul Kranz-berg, probabil în vara anului 1945. Acolo scria ceva despre un schimb de scrisori între baronul von Schröder din Köln, pe de o parte, şi Schmitz şi, după cum cred, Buetefiseh, pe de altă parte, din care reieşea că aceşti doi domni au oferit cîte 50 000 de mărci, adică împreună 100 000 de mărci.
Din interogatoriul acuzatului Ter Meer in lata Tribuna-lului militai: internaţional de la Nürnberg
Bogăţiile jefuite au fost trimise de către căpeteniile naziste peste hotare
EXCHANGE TELEGRAPH
Agenţie de presă mondială independentă
C O R E S P O N D E N Ţ Ă S P E C I A L Ă A
Confidenţial!
Subliniem în mod expres că corespondenţele speciale A servesc pentru informarea dv. striat confidenţială şi nu sînt destinate publicării.
Pentru prima oară instanţele de resort au permis să se comunice despre investigaţiile făcute de instituţiile oficiale britanice şi americane şi de ,,Investigation-Agencies'ı precum şi datele culese din surse absolut sigure, cu caracter neoficial, referitoare la averile trimise de conducătorii nazişti în străi-nătate.
încă cu mult înainte de izbucnirea războiului, la Wa-shington s'a ţinut seama de faptul că anumiţi nazişti îşi vor plasa averea în străinătate; cîteva experienţe practice au ară-tat că pînă şi personalităţi cu funcţii foarte înalte în cel de-al treilea Reich considerau Statele Unite ale Americii drept un loc mai sigur de plasare a capitalului decît propria lor „patrie".
Din, rapoarte oficiale reiese că înainte de război, şi chiar în cursul primului an de război, averi germane camuflate au fost aduse în S.U.A. De la mijlocul anului 1940 şi pînă la mij-locul anului 1941 nu mai era vorba exclusiv de devize şi de aur, ci în numeroase cazuri şi de bijuterii şi. de alte valori preţioase jefuite din ţările ocupate.

Un organ special instituit al trezoreriei a urmărit cu aten-ţie introducerea prin contrabandă a unor asemenea valori şi s^a constatat că numai cîteva milioane de dolari din aceste valori au putut fi plasate în S.U.A. (ocolindu-se dispoziţiile cu privire la import). S-a reuşit apoi să se depisteze în mod detaliat cea mai mare parte a acestor valori şi să se dispună blocarea lor pe cale legală.
Reprezentanţi ai concernelor acuzaţi, in iaţa Tribunalului militar internaţional de *la Nürnberg*
„Investigation-Agency" din Marea Britanie constată: ma-reşalul Reichului Goring posedă în S.UA. o avere de 3 575 000 de dolari în numerar şi un mare pachet de hîrtii de valoare. Printre acestea se numără 750 000 de acţiuni ale companiilor „Pennsylvania Railroad", „Bethlehem Steel", „Illinois Central" şi „City Service". Aceste acţiuni au fost depuse sub un nume fals în seiful unei mari bănci cunoscute din New York.
în afară de aceasta, Hermann Goring a fost posesorul altor acţiuni, în valoare de 600 000 de dolari, ale firmelor „Monteca-tini" şi „Royal Dutch Bonds", care au fost depuse, de ase-menea sub un nume fals, la banca „Sunitomo" din San Fran-cisco (întreprindere japoneză). întrucât în oazul de faţă s-a putut dovedi în mod incontestabil cine este posesorul aces-tor hîrtii (Goring), aceste efecte au fost vîndute.
în sfîrşit, într-o altă bancă s-au descoperit, de asemenea, diferite bancnote, însumând 400 000 de dolari, care aparţineau lui Hermann Goring şi caire erau administrate pentru mareşalul Reichului de către o firmă de import din Chicago.
în raport se mai spune în încheiere că Goring a încheiat contracte de asigurare de viaţă cu societăţi de asigurare ame-ricane, suedeze, olandeze şi elveţiene în valoare totală de 4 000 000 de dolari.
Dr. G o e b b e 1 s. Averea d-rului Goebbels depusă în străinătate a fost evaluată la 4 635 000 de dolari în numerar şi hîrtii de valoare. Dintre acestea, 1 850 000 de dolari erau de-puşi în S.U.A., în seiful unei mari bănci din Buenos Aires, pe numele unui oarecare „domn Deutsch". în sfîrşit, dintr-o co-respondenţă bancară s-a dovedit în mod incontestabil că Goebbels avea Ia Luxemburg o avere de 2 480 000 de belga (investiţi în „International Bearer Bond") şi 465 000 de lire sterline în devize şi obligaţii depuse pe termen scurt la o filială a Băncii de Stat a Japoniei şi la „Nippon Ginko".
Poliţele de asigurare de viaţă ale lui Goebbels din străi-nătate au o valoare de 1 865 000 de dolari pe numele lui în-suşi şi 2 490 000 de dolari pe numele soţiei sale.
J o a c h i m v o n R i b b e n t r o p . Investigaţiile asupra averii din străinătate a lui Ribbentrop au fost deosebit de difi-cile. Un mare număr de funcţionari au fost însărcinaţi să exa-mineze camuflajul deosebit de iscusit şi să cerceteze cu cea mai mare exactitate relaţiile de afaceri ale lui Ribbentrop în S.U.A.
în legătură cu aceasta trebuie menţionat că Ribbentrop, înainte de a deveni ministru de externe al celui de-al treilea
Reich, respectiv înainte de a-şi începe cariera diplomatică st regimul lui Hitler, a fost principalul reprezentant al firmei de şampanie „Henkell und Co." din Wiesbaden.
Investigaţiile americane au început în septembrie 1937. Pe atunci au sosit în S.U.A., ca reprezentanţi ai firmei „Henkell und Co.", domnii EmilC. Deleuw şi Cari H. Ickrath sub pretex-tul de a examina posibilităţile unui export german de vin spumos. Ei au devenit asociaţi ai unei firme modeste care se intitula „American Wine Company" şi a cărei administraţie şi depozite se aflau la St. Louis şi la New York. Această socie-tate, care a existat şi înainte, a fost „cumpărată" de domnii menţionaţi şi apoi extinsă. Cu şase luni înainte de a deveni ministru de externe, Ribbentrop a adresat o scrisoare confi-denţială celor doi reprezentanţi ai firmei, însărcinîndu-i să cumpere pentru el 135 000 de acţiuni ale firmei „American Wine Company" la preţul de 55 de dolari fiecare. în acest scop s-a făcut un

transfer de circa 10 000 000 de dolari. Din acest moment, definind 52% din acţiuni, Ribbentrop controla firma.
în vara anului 1938, boicotarea mărfurilor germane în S.U.A. ameninţa să prejudicieze firma, şi atunci firma „Hen-kell und Co." a întreprins o serie de maşinaţii al căror scop era să creeze impresia că societatea ar fi pur americană.
Leo T. Crowley, inspector guvernamental al S.U.A. pen-tru proprietăţi străine, a depus mari eforturi pentru a demasca maşinaţiile deosebit de iscusite ale acestei „firme pur ameri-cane" şi abia la 8 septembrie 1943 a reuşit să demaşte „Ameri-can Wine Co." şi să dea în vileag toate dedesubturile ei. So-cietatea a fost desfiinţată, toate acţiunile ei au fost confiscate şi vândute în întregime către doi cetăţeni americani. Averea lui Ribbentrop a fost lichidată.
Un alt departament a descoperit că Ribbentrop, prin in-termediul firmei menţionate, şi-a depus banii în numerar la „Amsterdamsche Bank Filiale Haarlem, die Hollandsche Buin-ten'land Bank" din Haga. Aceste valori în numerar au fost eva-luate la 3 165 000 de dolari.
Valoarea asigurării de viaţă a lui Ribbentrop a fost numai în S.U.A. de 6 676 000 de dolari.
R o b e r t L e y. Averea din străinătate a lui Ley, „fuh-rerul muncitorilor", a fost evaluată la 1 000 000 de dolari în numerar, asigurările de viaţă avînd o valoare de 841 000 de dolari.
H i m m l e r . Marea surpriză a fost descoperirea că şi Himmler a acumulat în străinătate o avere considerabilă, **de-**
oarece pînă în prezent s-a spus întotdeauna că şeful SS şi al gestapoului, spre deosebire de mulţi alţii, nu ar avea interese financiare. Averea personală a lui Heinrich Himmler în străi-nătate a fost evaluată ia 2 000 000 de dolari în numerar şi hîrtii de valoare. Asigurările de viaţă - încheiate în favoa-rea soţiei şi copiilor săi - au o valoare de 637 500 de dolari. Această avere se află, ân primul rînd, în America de Sud.
A d o l f H i t l e r . Se pare că Hitler nu avea avere în străinătate. în S.U.A. exista numai un cont pe numele lui Hitler în sumă de 70 000 de dolari, reprezentînd plata pen-tru dreptul de reeditare şi de traducere a cărţii „Mein Kampf". Din acest cont Hitler dăduse dispoziţie să i se transfere în Germania, pînă la sfîrşitul anului 1938, circa 7 000 de dolari. în prezent, acest fond se află sub administraţia lui Leo T. Crowley.
„Exchange Telegraph" subliniază încă o dată că această corespondenţă A nu este destinată publicării.

„I. G. FARBEN"

Muncă forţată şi lagăre de concentrare

La izbucnirea războiului, necesităţile de braţe de muncă ale firmei „I. G. Farben" au sporit considerabil. Ca urmare a mobilizării unui mare număr de muncitori în Wehrmacht şi a creşterii rapide a producţiei de război, aceste necesităţi nu mai puteau fi acoperite în Germania. Reprezentanţii firmei **„I.** G. Farbenindustrie A.G." din instituţiile de stat, ca, bună-oară, Kraueh şi colaboratorii lui, au fost cei care au elaborat planurile pentru folosirea prizonierilor de război, a muncitori-lor deportaţi şi a deţinuţilor din lagărele de concentrare în în-treprinderile firmei **„I.** G. Farban". încă în darea de seamă a firmei G. Farben" pe anul **1940** se vorbeşte despre „ca-zarea, aprovizionarea şi deservirea noilor muncitori în mari lagăre de barăci şi cămine". Aceşti muncitori „noi" au fost evacuaţi cu forţa din oraşele şi satele poloneze, franceze, olan-deze şi belgiene şi transportaţi în Germania ca vitele. Mii dintre aceştia au căzut victimă condiţiilor inumane încă în timpul transportului.
în darea de seamă a firmei **„I**.G. Farben" pe anul **1941** s-a formulat cererea ca diferitele ei întreprinderi să-şi îndrepte eforturile spre obţinerea unui număr suficient de muncitori străini aduşi la muncă forţată, oît şi a unui număr suficient de prizonieri de război. „Lagărele de barăci şi căminele" erau păzite de poliţia înarmată a uzinei şi de clini, iar dacă loca-tarii lor manifestau cea mai mică rezistenţă, ei erau predaţi fără milă gestapoului.

Pe baza unui acord intervenit între **„I.** G. Farben" **şi** Di-recţia centrală a siguranţei Reichului (R.S.H.A.), **„I.** G." **cerea** comandanţilor lagărelor de concentrare să**-i trimită** deţinuţi pentru muncă în întreprinderile **ei** (de **pildă,** uzinele **de apa-rate** fotografice „Agfa" din Miinchen **au adresat o cerere** în **acest sens** comandantului **lagărului de concentrare Dachau).**

într-un caz cînd a expirat termenul de detenţiune al unor
deţinute poloneze care erau folosite pentru muncă forţată în întreprinderile „I.G.", reprezentanţii firmei **„I**.G. FARBEN" au cerut ca acest termen să fie 'prelungit, pentru a le menţine şi pe mai departe la „I.G." ca obiecte de exploatare.
Comitetul tehnic al firmei „I.G. Farben" (T.E.A.) a întocmit proiecte pentru construcţia pe lingă diferitele sale întreprin-deri a unor lagăre de concentrare .„proprii" şi a unor lagăre de barăci şi a prezentat aceste proiecte conducerii societăţii spre aprobare. Niciodată „I.G. Farben" nu a fost obligată să ia aceste măsuri din cauza „sarcinilor economiei de război", ci a acţionat exclusiv din proprie iniţiativă, în interesul sporirii continue a propriilor profituri.
întrucît posibilităţile de desfacere a cauciucului sintetic au crescut permanent datorită consumului uriaş al Wehrmach-tului, „I.G. Farben" a hotărît să construiască noi uzine pentru producţia de cauciuc sintetic. Una dintre aceste uzine urma să fie construită la Auschwitz, unde necesarul de braţe de muncă putea fi acoperit la preţ ieftin datorită faptului că acolo exista un lagăr de concentrare şi fiindcă toate celelalte condiţii erau de asemenea favorabile. Datorită aşezării lagăru-lui pe malul sudic al Vistulei şi datorită existenţei unor legă-turi de cale ferată, problema transportului era ca şi rezolvată; minele „Furstengru.be" din Silezia superioară erau în stare să livreze cantităţi suficiente de cărbune; a fost asigurată ali-mentarea cU energie electrică din diferite surse, iar necesarul de var putea fi acoperit de Fabrica de var din Krzesowice. Un alt motiv - şi nu chiar ultimul - care a determinat construi-rea uzinei tocmai la Auschwitz a fost acela că pentru insta-laţiile create acolo s-iau asigurat concernului condiţii de amor-tizare deosebit de favorabile. Georg von Schnitzler, acuzat în procesul „I.G. Farben", a declarat următoarele în cursul unui interogatoriu:
„Aşa-numitele înlesniri fiscale pentru investiţiile în răsărit au permis amortizarea imediată a 80 % din costul utilajului, iar în ceea ce priveşte clădirile fabricii, pe cît îmi aduc aminte, 20 %. La marile fabrici din Auschwitz şi Heidebreck, «**I**.G. Farben» a fost în stare să amortizeze în acest mod apro-ximativ jumătate din investiţiile făcute".
Pentru a-i aduce şi mai aproape de şantier pe deţinuţii folosiţi da construcţii şi în secţii, în octombrie 1942 **„I**.G.
Farben" a construit la Monowitz un ilagăr de concentrare „propriu" al uzinei, corespunzător tuturor cerinţelor barbare ce se puneau în general lagărelor de concentrare. **„I**.G. Far-ben" a fost .răspunzător pentru întregul lagăr, pentru admi-nistraţia lui, pentru cazarea şi aprovizionarea deţinuţilor; numai paza a fost împărţită între SS şi poliţia uzinei. Nenu-măraţi deţinuţi au murit în acest lagăr de pe urma condiţiilor inumane de viaţă şi de muncă. Nenumăraţi deţinuţi care s-au îmbolnăvit în urma acestor condiţii au fost trimişi înapoi în lagărul Birkenau pentru a fi lichidaţi. Numărul deţinuţilor in-ternaţi în lagărul Monowitz al concernului „I.G. Farbenin-dustrie A.G." se ridica la aproximativ 300 000 - 500 000 de oa-meni, dirutre care majoritatea au fost lichidaţi şi numai o parte neînsemnată a supravieţuit metodelor îngrozitoare de exploa-tare şi condiţiilor barbare de cazare şi de alimentare.
„I.G. Farben" a realizat profituri pînă şi prin lichidarea deţinuţilor. Gazele folosite pentru uciderea deţinuţilor în camerele de gazare din Birkenau şi Auschwitz, Buchenwald şi Dachau, Lublin şi Maidanek şi numeroase alte lagăre au fost furnizate de întreprinderile G. Farben". Con-ducătorii acestui concern nu au întreprins nimic pentru a îm-piedica aceste crime sau măcar pentru a protesta împotriva lor. Acuzatul Georg von Sch.nit.zler a făcut următoarele depo-ziţii la interogatoriu:

î n t r e b a r e : Aţi spus ieri că, în ultimul trimestru al anului 1944, un oarecare domn Miiller-Cunradi a amintit într-o convorbire cu dv. că gazele toxice şi substanţele chimice fabricate de „I.G." au fost folosite pentru uciderea oamenilor în lagărele de concentrare.
R ă s p u n s u l l u i S c h n i t z l e r : Aşa l-am înţeles.
î n t r e b a r e : Şi nu aţi întrebat pe funcţionarii dv. cum sînt folosite aceste gaze ?
R ă s p u n s u l l u i S c h n i t z l e r : Ei spuneau că ştiau că erau folosite- în acest scop.
î n t r e b a r e : Ce aţi întreprins cînd aţi aflat că substan-ţele chimice fabricate de G." erau folosite pentru uci-derea, pentru asasinarea persoanelor internate în lagărele de concentrare ?
R ă s p u n s u l l u i S c h n i t z l e r : Am fost îngrozit.
î n t r e b a r e : Aţi întreprins (ceva ?
R ă s p u n s u l l u i S c h n i t z l e r : Nu am vorbit despre aceasta, deoarece era mult prea îngrozitor. Am avut întot-deauna impresia că aceste gaze nu erau produse de noi.
L-am întrebat pe Miiller-Cunradi: dv., Ambros şi ceilalţi directori din Auschwitz ştiaţi că gazele -şi substanţele chimice sînt folosite pentru asasinarea unor oameni?
î n t r e b a r e : Ce a răspuns el ?
R ă s p u n s u l l u i S c h n i t z I e r : „Da, aeeas toţi directorii de ia «I.G.» din Auschwitz".
Conştiinţa conducătorilor concernului „I.G." nu a fost cîtuşi de puţin tulburată de faptul că, pentru menţinerea între-prinderilor lor, pentru sporirea profiturilor lor, sute de mii de oameni din ţările ocupate au fost smulşi din sînul familiilor lor şi deportaţi cu forţa, că sute de mii de oameni au fost schin-giuiţi pînă Ia moarte în Fabrica de cauciuc sintetic din Ausch-witz şi ucişi cu ajutorul gazelor toxice fabricate de ei. Con-ducătorii acestui concern au căutat în mod laş şi lamentabil să scape de răspundere. Aceşti criminali de război notorii, care au trimis în camerele de gazare un număr imens de oa-meni, se dau din nou, ân mod impertinent, drept oameni ono-rabili, pretinzînd că ar fi făcut „tot ce le-a stat în putinţă" pentru „a uşura soarta deţinuţilor". în faţa unui asemenea ci-nism nu este uşor să-ţi păstrezi calmul şi sîngele rece... în timp ce procesul concernului „I.G. Farben" mai era în curs la Nürnberg şi acuzaţii nu erau chiar siguri că prietenii lor americani le vor da o mînă de ajutor, ei încă nu-şi permiteau atîta cinism impertinent. Re atunci ei încercau încă să şteargă urmele crimelor lor. într-o ştire apărută în presă la 26 fe-bruarie 1948 despre procesul de la Nürnberg se spunea:
„în procesul celor 23 de directori ai «I.G.», acuzarea afirmă într-o declaraţie scrisă către tribunal că apărarea principalu-lui chimist al concernului «LG.», dr. Otto Ambros, ar fi dat dispoziţie să fie distruse mai multe camioane cu documente compromiţătoare, îndeosebi cele despre legăturile concernu-lui «I.G.» şi alei d-rului Ambros cu Auschwitz".
Că această ştire nu este născocirea vreunui ziarist sau a acuzării la proces se vede dintr-o dare de seamă din 6 martie 1948, în care se spune:
„în legătură cu tăinuirea şi distrugerea parţială a unor documente privitoare la activitatea concernului în lagărul de concentrare Auschwitz, descoperite de acuzarea americană în procesul concernului «I.G. Farben», apărătorul Wolfgang Alt din Ludwigshafen, în faţa învinuirilor formulate împotriva lui, a făcut o declaraţie sub prestare de jurămînt. Este posibil, a declarat el, că ar fi dat dispoziţia să fie aruncate cîteva piese originale «ca fiind inutile», dar acestea erau însemnări scrise de mînă, care «nu puteau fi citite decît cu mare greu-tate». Dr. Alt nu contestă că Ia sosirea reprezentantului american al acuzării în întreprinderea «Badische-Anilin-und-Soda-fabrik» din Ludwigshafen au fost ascunse unele documente".
Dacă vîrfurile concernului „I.G. Farben" s-ar fi simţit atît de mult lîn siguranţă în 1945, după cum se simt în Germania occidentală începînd din 1952 - 1953, este puţin probabil că ar fi recurs la un mijloc atît de bătător la ochi cum este distru-gerea unor documente. Şi,

dacă s-ar fi simţit nevinovate, ele n-ar fi avut nici un motiv să folosească această metodă. Or, distrugerea acestor documente este prin ea însăşi o recunoaş-tere evidentă a vinei, ceea ce nicidecum nu trebuie uitat.
Conform dreptului şi legii, conform celor mai elementare noţiuni despre umanitate, este dovedit că societatea pe ac-ţiuni „I.G, Farbenindusitrie" a comis numeroase crime de război, iar toţi cei care au avut munci de conducere în acest concern sînt vinovaţi de cele mai grave crime împotriva uma-nităţii.
Din *materialele Institutului economic german, anul 4, aprilie 1953, nr. 8, pag. 4* - 5

Efectivul întreprinderilor „I. G. Farben"

La 1 decembrie 1944 erau ocupaţi:
muncitori........... 155 962
funcţionari........... 32 95/
Total 188 919
Muncitorii aveau următoarea compoziţie:
60 % erau germani - bărbaţi şi femei; 20,2% erau străini - bărbaţi îşi femei; 10,8% erau muncitori .străini deportaţi, prizonieri de război, iiar în 3 din 32 ,de uzine - deţinuţi din lagărele .de iconcenlbrare.
Din documentele Tribunalului militar internaţional de la Niirnberg

înrobire şi asasinări în masă

La punctul 3 al rechizitoriului, acuzaţii sînt învinuiţi că in-dividual, în colectiv şi folosind ca instrument „I.G." au comis crime de război şi crime împotriva umanităţii, în sensul art. II al legii nr. 19, adoptat de Consiliul de control. S-a stabilit că ei au participat Ia înrobirea populaţiei civile din regiunile care în timpul războiului se aflau sub ocupaţia Germaniei sau erau dominate de ea în vreo altă formă, la deportarea acestor oameni pentru a-i sili să presteze muncă de sclavi,
la înrobirea deţinuţilor din lagărele de concentrare, printre care şi a deţinuţilor germani, şi, în sfîrşit, la folosirea prizo-nierilor de război la munci cu caracter militar şi pentru lucrări oare enau în directă legătură cu ducerea războiului. S-a sta-bilit, de asemenea, că persoanele înrobite au fost terorizate, torturate şi asasinate.
După această acuzaţie generală urmează o înşiruire a amă-nuntelor, cuprinzînd 22 de puncte. Din această înşiruire re-zultă că acuzarea întemeiază capitolul respectiv al actului de acuzare pe 4 grupuri de fapte, "formulate după cum urmează: a) rolul concernului „I.G." în programul folosirii muncii de robi în cel de-al treilea Reich; b) folosirea de gaze toxice li-vrate de „I.G." pentru exterminarea deţinuţilor din lagărele de concentrare; c) livrarea de substanţe chimice toxice produse de „I.G." pentru experienţe medicale criminale efectuate asu-pra persoanelor înrobite; d) modul ilegal şi inuman în care au acţionat acuzaţii la construirea şi exploatarea uzinelor „I.G." la Auschwitz...
Principalele fapte şi împrejurări pe care se bazează acuza-rea pentru a dovedi că acuzaţii au comis acţiunile lor fiind conştienţi că acestea sînt pasibile de pedeapsă pot fi rezu-mate după cum urmează: 1) este dovedit că medicii SS-işti au efectuat experienţe criminale pe deţinuţi din lagărele de con-centrare; 2) aceste experienţe s-au efectuat cu scopul evident de a experimenta produsele „I.G."; 3) unele dintre aceste ex-perienţe s-au efectuat de medici însărcinaţi de către „I.G." să experimenteze eficacitatea medicamentelor sale; 4) din rapoartele întocmite de aceşti medici rezultă că s-au efectuat experienţe interzise de lege; 5) „I.G." a livrat lagărelor de concentrare în mod nemijlocit medicamente în asemenea can-tităţi, încît chiar şi din acest fapt trebuia să se tragă concluzia că aceste medicamente erau folosite în scopuri inadmisibile.
După studierea temeinică a dovezilor putem fi convinşi că existenţa lagărului a fost un factor important, dacă nu chiar hotărîtor, în alegerea locului de construcţie şi că încă de la început a

existat un plan care prevedea acoperirea lipsei de braţe de muncă prin folosirea deţinuţilor din lagărele de con-centrare.
Reprezentanţii „I.G." care poartă în primul rînd şi în mod direct răspunderea pentru construirea întreprinderilor de la Auschwitz sînt Ambros, Buetefisch şi Duerrfeld.
Ambros era expert pentru producţia de cauciuc sintetic. El era membru al comitetului de planificare şi a participat cu
în lagărele de concentrare iasciste, SS-ul, concernele „I. G. *Farben", „Krupp", „Thyssen", „Flick", „Siemens" şi altele au pricinuit moartea a 11 000 000 de oameni din toate ţările Europei. Pentru mărirea profilurilor aceloraşi magnaţi ai industriei de* război, *milioane de soldaţi germani şi-au vărsat singele pe fronturile celui de-al doilea*
război mondial
regularitate Ia şedinţele acestuia. Buetefisch era expert pen-tru producţia de carburanţi şi a participat la proiectarea şi în-fiinţarea uzinei de carburanţi. Sediul lui principal era la Leuna, la o uzină „I.G," care producea mai cu seamă carbu-ranţi de primă necesitate. După propria sa mărturie, el a vizi-tat Auschwitz în medie de 2 ori pe an, informîndu-se asupra progresării construcţiilor, El a vizitat şantierul şi diferite hale ale uzinei, urmărind cum lucrau deţinuţii din lagărele de con-centrare, în iarna anului 1941 - 1942, el a vizitat lagărul prin-cipal de la Auschwitz, fiind însoţit de vreo 30 de persoane cu funcţii înalte, printre care se afla şi dr. Ambros. La această vizită nu a observat că deţinuţii erau maltrataţi şi a fost de părere că lagărul era bine condus. El nu a vizitat niciodată lagărul de muncă de lîngă Monowitz.
Acuzatul Duerrfeld, în calitate de inginer-şef şi apoi de şef de construcţii la Ausch-witz, a fost însărcinat cu supravegherea generală a lucrărilor.
cărora observa cum munceau oamenii. El a vizitat, de ase-menea, lagărul de muncă **de** lângă Monowitz, oare era supra-vegheat de SS.
Duerrîeld a declarat că Höss, comandantul lagărului **de** concentrare, a fost de acord să sprijine construirea uzinei cu toate mijloacele aflate la dispoziţia sa...
Extras din documentele Tribunalului militar internaţional de Ia Nürnberg

Foşti deţinuţi ai lagărelor de concentrare despre exploatarea în concernul „I. G. Farben"

„I.G." *refuza să folosească deţinuţi slăbiţi*
...Noi am auzit în repetate rânduri că „I. G." refuza să folosească deţinuţi slăbiţi, iar drept urmare erau triate mereu alte grupuri de deţinuţi şi trimise la Auschwitz pentru gazare.
In lagărul de la Monowitz, trierile se făceau o dată la 3 - 6 săptămîni, atît la infirmerie, pe terenul de apel, cît şi la ieşirea pe poartă a deţinuţilor. Deţinuţii triaţi erau urcaţi într-un camion descoperit, fără încălţăminte şi fără rufe de corp (chiar şi în timpul iernii) şi transportaţi aşa. Adeseori aceşti deţinuţi se împotriveau şi ţipau. Camioanele trebuiau să treacă şi prin teritoriul uzinelor „I.G," Tabloul era deose-bit de deprimant şi fiecare ştia că aceşti deţinuţi erau duşi la moarte. Am reuşit să salvăm pe un tovarăş olandez, Ernst Werduin, deţinut în lagărul Monowitz, care urma să fie gazat, aseunzîndu-1. Mituind pe un SS-ist cu zece dolari, am reuşit să salvăm un deţinut din Africa de nord cu numele Siradien...
Semnat: Leon Staischak
Din declaraţia depusă sub prestare de- jurămint de iostul deţinut Leon Staischak in faţa Tribunalului mili-tar american din Nürnberg

„Preţul de 200 de mărci pentru o femeie este prea mare"

...La 22 ianuarie 1944 am fost arestat la Paris, internat în lagărul Drancy şi pus să descarc mărfuri in gara Austeriitz.
La 30 iunie 1944 am fost transportat ,1a Auschwitz, sau mai recis la Monowitz. La sosirea mea am găsit un număr mare

de deţinuţi a căror stare de sănătate era foarte proastă din cauza vieţii grele pe care o duceau in lagăr.
Eram treziţi ila 4 dimineaţa. La orele 4,30 deţinuţii erau adunaţi pentru apel, care dura 2 ore şi jumătate. După apel porneam la muncă în curtea uzinei, unde se făceau lucrări de construcţii pentru „I.G. Farbenindustrie". în curte se aflau circa 400 de clădiri. Aici lucrau circa 12 000 de deţinuţi. Tot aici mai lucrau circa 2 000 de prizonieri de război englezi şi un număr de aşa-zişi muncitori liberi de diferite naţionali-tăţi. Am fost repartizat la compania 186 a electricienilor şi aveam dispoziţia să lucrez în clădirea 387. Am fost inclus într-un grup care monta instalaţia electrică la această clădire, şi deci am lucrat atît în interiorul clădirii cît şi în exteriorul ei, la instalarea conductei electrice.
Reprezentanţii de la „I.G. Farben" cunoşteau numărul meu de serie, A 16539, şi situaţia noastră ca deţinuţi, deoarece purtam uniforme vărgate cu numere de serie vizibile pe braţ. Munca noastră era supravegheată de ingineri şi maiştri ai firmei „I.G. Farben"; eram păziţi de gardieni din unităţile SS.
şi SD. Printre reprezentanţii firmei „Farben" oare supra-vegheau munca grupului nostru se numărau inginerul princi-pal, d-l Dix, inspectorul general, d-l Loschen, care era şi re-prezentantul societăţii „Todt", precum şi d-l Charre...
Deţinuţii erau bătuţi nu numai de SS-işti şi de kapi, ci şi de reprezentanţi şi maiştri de la „I.G. Farben". D-l Charre, de pildă, îi bătea şi-i lovea adeseori pe deţinuţi cu piciorul. Aş vrea să amintesc că d-l Dix- a fost destul de cumsecade, stre-curînd uneori deţinuţilor chiar şi pîine.
Majoritatea maiştrilor îi băteau şi-i loveau pe deţinuţi cu piciorul. Aceasta se întîmpla în special după bombardamen-tele efectuate de aliaţi, cînd erau aduşi maiştri şi deţinuţi din alte secţii.
Oamenii de la „Farben" (reprezentanţii şi maiştrii) puteau fi lesne deosebiţi de kapi şi de SS-işti. Oamenii de la „Far-ben" erau civili care purtau semnul zvasticii, SS-iştii erau în uniformă, iar kapii erau şi ei deţinuţi.
Deţinuţii, inclusiv kapii, locuiau la Monowitz. Ei puteau să se deplaseze de la uzina de cauciuc sintetic la lagărul Mono-witz fără să părăsească teritoriul împrejmuit cu sîrmă ghim-pată. Toţi reprezentanţii firmei „Farben" locuiau însă în ora-şul Auschwitz. Unii dintre muncitorii cu care lucram aveau contact cu muncitorii de .la Auschwitz; de asemenea, unii dintre deţinuţii de la Monowitz au fost mutaţi la Auschwitz, şi invers. în felul acesta obţineam şi transmiteam informaţii.
După părerea generală, la Auschwi'tz condiţiile erau mai grele deoît la Monowitz. Munca era mult mai grea decît la Mono-witz. La Auschwitz se muncea în oea mai mare parte la lu-crări de terasament şi la maşini şi ipe deasupra aici se aflau camere de gazare şi crematorii. De cîte ori vîntul bătea din-spre Auschwitz, la Monowitz simţeam mirosul de carne arsă.
Dacă oamenii de la „Farben" socoteau că deţinuţii nu lu-crează destul de intens, ei îi ameninţau că vor comunica nu-mărul lor la secţia politică pentru braţe de muncă, iar mun-citorii ştiau ce însemna aceasta. Un denunţ la secţia politică se putea termina numai în două feluri. Una din alternative era bătaia, pe care SS-iştii o aplicau în public; cei în cauză pri-meau pînă la 25 de lovituri de la 2 SS-işti; de fiecare dată însă oamenii cădeau în nesimţire încă înainte de terminarea bătăii. Deşi personal nu am văzut niciodată acest lucru, se spunea că bătaia se aplica uneori şi în ibirou, de către kapi.
Cealaltă alternativă era transportarea la Birkenau sau la Auschwitz. Dacă erau prinşi (în timpul lucrului fumînd, erau trimişi la Birkenau sau la Auschwitz.
A fi transportat la Auschwitz sau la Birkenau însemna un singur lucru: camera de gazare. în afară de persoanele de-nunţate în mod special, în lagăr se făceau trieri în fiecare lună, iar deţinuţii triaţi erau trimişi în camera de gazare...

După cum am mai menţionat, munca în compania mea nu era prea grea, deoarece era o muncă de înaltă calificare; dar în alte secţii ale uzinei de cauciuc sintetic, muncitorii tre-buiau să lucreze într-un ritm ucigător. De pildă, uzina avea un coş înalt de 300 de picioare. Ridicarea acestui coş a costat viaţa a 3 000 de deţinuţi, care au murit dej istovire.
Dacă un deţinut se prăbuşea istovit, nu se putea face nimic pentru el înainte de lăsarea lucrului, căci abia atunci ni se permitea să-l ducem înapoi în lagăr.
în lagăr viaţa era ,1a fel de grea. Deţinuţii erau treziţi dimineaţa la ora 4, primeau un codru de pîine, iar pe la orele 4,30 începea apelul, care dura pînă la ora 7. Trebuia să stăm afară pe orice anotimp îmbrăcaţi numai în hainele vărgate.
Numeroşi deţinuţi îşi pierdeau cunoştinţa. Dacă cineva ar fi încercat să le vină în ajutor, haita SS-istă ll-ar fi împuşcat.
Astfel stăteam în picioare, aşa cum puteam, pînă ce porneam la lucru. Apoi, oameni cu tărgi îi culegeau pe cei prăbuşiţi; dacă aceştia puteau fi readuşi repede la viaţă, lucrul acesta se făcea, iar dacă nu, erau lăsaţi să moară. Se făceau apeluri şi noaptea.
Păr de iemei ambalat in saci, gata pentru a Ii expediat in Germania
Execuţiile publice prin spînzurare se ţineau lanţ. în fiecare săptămână aveau loc, în medie, 2-3 execuţii prin spînzurare.
Pretextele erau cu totul neînsemnate. îmi aduc aminte de cazul unui itînăr francez care peste puţin timp avea să îm-plinească 17 ani. Pentru a-şi sărbători oarecum ziua de naş-tere, el a reuşit să-şi procure o bucată de pîine şi o jumătate de borcan de marmeladă. SS-iştii au aflat acest lluoru şi l-au spînzurat. Execuţiile erau publice şi înainte de execuţie se citea sentinţa în limba germană şi ân limba maternă a celui condamnat. Spînzurătoarea era instalată pe terenul de adunare, unde se făcea apelul. într-o zi kapii rni-au propus să devin şef de grupă. M-am împotrivit, deoarece ocupaţia principală a kapillpr şi a şefilor de grupă era să-i bată pe de-ţinuţi. Kapii şi supraveghetorii aveau obiceiul să-i lovească pe deţinuţi atât în timpul lucrului în uzină oît şi pe drumul de întoarcere în lagăr. După sosirea în lagăr, ei erau bătuţi în continuare de către SS-işti.
Comandantul SS al lagărului a ordonat SS-iştilor şi şefi-lor de grupă de la „I.G. Farben" să înceteze cu bătăile. în-tr-un rînd, cînd un şef de grupă îl bătea pe un deţinut, kapii au intervenit, spunînd că dreptul de a-i bate pe deţinuţi l-ar avea exclusiv kapii.
La 18 ianuarie 1945, nemţii au părăsit Auschwitzul. La 27 ianuarie au venit ruşii. Am rămas la Auschwitz pînă la 9 februarie. Pînă în această zi am fost folosit de către ruşi ca translator. După 9 februarie am fost folosit ca translator pen-tru traduceri din germană în rusă. La început, ruşii au întoc-mit chestionare în limba rusă, pe care trebuia să le traduc în diferite limbi. Aceste chestionare cuprindeau întrebări referitoare la stabilirea identităţii, tratamentul în lagăr, iar femeile trebuiau să răspundă dacă au .fost siluite de către ger-mani, dacă erau gravide etc. Ceva mai tîrziu mi s-a dat pen-tru tradus diferite documente. Unele de care ,mi-aduc aminte erau scrisori ale comandantului lagărului, în care acesta pro-punea ca anumiţi SS-işti să fie 'avansaţi sau decoraţi pentru diferite merite: într-un caz pentru că respectivul SS-ist a ucis doi deţinuţi care încercaseră să evadeze, iar în alt caz fiindcă era deosebit de zelos în aplicarea pedepsei cu bătaia. Apoi am primit o funcţie pe llîngă căpitanul Kauine. într-o zi, căpi-tanul Kouine a adus un teanc de scrisori care trebuiau tra-duse. Printre aceste scrisori, pe oare trebuia să ie traduc, era un pachet special, constând din cinci scrisori legate împreună adresate de firma germană „Bayer" comandantului SS al lagă-rului. Scrisorile aveau următorul conţinut:
P r i m a s c r i s o a r e :
în legătură cu intenţia noastră de a experimenta un nou somnifer, am fi bucuroşi dacă ne-aţi pune la dispo-ziţie un număr de femei. Aşteptăm răspunsul dv. Cu stimă...
A d o u a s c r i s o a r e :

Am primit răspunsul dv. Preţul de 200 de mărci pentru o femeie este prea mare. Sîntem de acord să plătim cel mult 170 de mărci. Dacă acest preţ vi se pare accepta-bil, vom lua femeile. Avem nevoie de circa 150 de femei...

A t r e i a s c r i s o a r e :

Confirmăm primirea consimţămîntului dv. Pregătiţi pen-tru noi 150 de femei a căror stare de sănătate să fie cît mai bună. De îndată ce ne veţi anunţa că sînt pregătite, le vom prelua...

A p a t r a s c r i s o a r e :

Am primit cele 150 de femei comandate. Deşi se află într-o stare de istovire, ele au fost. considerate satisfăcă-toare. Vă vom ţine Ja curent cu desfăşurarea experienţelor...

À c i n c e a s c r i s o a r e . :

Experienţele au fost efectuate. Toate persoanele au murit. In legătură cu o nouă livrare vom lua în curînd legătură cu dv...

Deşi noi, cei de la Monowitz, ştiam după zvonurile care circulau că blocul 10 din Auschwitz a fost rezervat pentru experienţe, aceste 5 scrisori iau fost prima dovadă scrisă pe care am dobîndit-o despre experienţele pe oameni.

Am recitit cu atenţie fiecare din cele 5 pagini ale acestei declaraţii şi am pus semnătura mea sub fiecare pagină. Corec-turile necesare le-am făcut cu propria mea mînă şi fiecare din aceste corecturi sînt însoţite f a margine de iniţialele numelui meu.

Prin prezenta declar sub prestare de jurămint că am spus purul adevăr, aşa cum mi l-a dictat conştiinţa. Această, de-claraţie a fost făcută spre a fi folosită de Biroul comitetului principal pentru anchetarea crimelor de război.

Grégoire M. Afrine

Din depoziţia tăcută sub prestare de jurămint de martorul G. M. Aitine in [aţa Tribunalului militar american din Nürnberg

„Timpul de lucru net" al deţinuţilor

Waffen-SS 10 iunie 1942
Nr. AE/05/3/6. 42/Gr. X6311
Referitor la itiirtpiul ide lucru all deţinuţilor
(Răispunis la isiorisoarea Direcţiei icanibrale nr. D II/1 -05-
iM'agdabuirg/**Hiaicjeo.** din 6.6.42
Termen: 12.6.42

Către
Direcţia centrală aconoimii'CO-adlrninistra'tiivă SS
Secţia D - (Lagăre ide coniceraitraire - Direcţia a II-a
Oranienburg
Sediul icoimiandaroentulni

Comandamentul lagărului de concentrare Buchenwald co-munică prin prezenta timpul de lucru net al deţinuţilor:

Denumirea Companiei de muncu	Timpul fio lucru		
	Dimineaţa	Dupa masă	Tu lai
Lucrări lin lagăr	15.45- -12.00	12.30 - 48.30	11 o re 15 min.
Consitruiciţii ila Buchen-wald	6.45- -12.00	12.30- -18.30	11 , 15 „
Conistauiatii la Goslar	6.45- -12.00	12.30- -18.30	11 , 15 „

Construcţii la Branich- feiiid	6.45- -12.00	12.30 - 18.30	1 1 , 15 „
W I-HKLW Berlstedt	6.45- -12.00	12.30- -1.8.30	1 1 , 15 „
W IV - DAV Uzina din Buchenwald	6.45- -12.00	12.30 - 18.30	1 1 , 15 „
Administraţia locală SS	6.45- -12.00	12.30- -18.30	1 1 , 15 „'
Centrul de aprovizionare a Diviziei SS	6.45- -12,00	12.30- -18.30	11 , 15 „
Aidimiiniisitipatia cantinelor SS	.6.00- -12.00	12.30- -18.30	12 , , 00 „
Şcoala 'do ofiţeri SS din Rraunisiohweig	7.00- -12.00	12.30- -18.30	11 , 00 „
Sadi'U'I politiei din Wei- mar	6.45- -12.00	12.30- -18.30	1) , 15 „
Alte lînitireprinideri perii- vOuilare	6.45- -12.00	12.30- 48.30	11 , 15 „
Uzinele „Gustlloff" ziua	7.00- -12.00	12.30- -18.00	10 , , 30 „
Uzinele „Gustlol!" noap- tea	18.30- -24.00	0.30- - 6.30	10 , , 30 „
Uzinele „Gustloff" lagăr	6.45- -12.00	12.30- 48.30	11 , , 15 „
Aeroportul Quedlinberg	6.45- -12.00	12.30- -18.30	11 , 15 „
Alţ-i deţinuţi	6.45- -12.00	12.30- -18.30	11 .' , 15 „

Timpul pentru marş sau pentru transportul la locul de muncă nu este inclus în acest orar.
N. B.! începînd de duminică 14.6. 1942, la majoritatea centrelor şi întreprinderilor particulare enumerate, deţinuţii vor lucra şi în zilele de duminică o jumătate zi, de la orele 6,45 la 12,00-, adică 5 ore şi 15 min.
Obersturmbannführer SS şi comandantul lagărului (semnătură)

„Uneori... erau aduşi deţinuţi care fuseseră bătuţi la uzinele «I. G. Farben» pînă la pierderea cunoştinţei"

Eu, Noack *Treister,* domiciliat la Praga VII, V Zatisi 8, după ce mi s-a atras atenţia că pentru depoziţii false mă fac pasibil de pedeapsă, declar prin prezenta, sub prestare de jurământ, de bunăvoie şi nesilit de nimeni, următoarele:
1. In 1939 am fost arestat la Praga din motive politice.
Am fost adus mai întîi lla Buchenwald, apoi mutat în lagărul principal Auschwitz, iar în noiembrie 1942 am ajuns la Monowitz. La Monowitz am lucrat la început într-o compa-nie de muncă externă, apoi la dezinfectarea rufelor şi la urmă din nou într-o companie externă. începînd din 1943 şi pînă Ia mutarea mea, am lucrat în secţia chirurgicală a infirmeriei din blocul .16 şi ân secţia de boli interne din blocul 17.
2. în compania de muncă, externă trebuia să prestez muncă grea, ca, de pildă, să descarc cărămizi sau să car în spinare saci cu ciment.
O companie formată din 100 de oameni pierdea zilnic circa 10 deţinuţi. Deţinuţii mureau din cauza subalimentaţiei, în urma unor accidente de muncă etc. Hrana era proastă şi îmbrăcămintea insuficientă.
în primele 6 luni, nici un deţinut nu avea voie să lucreze sub acoperiş. Deţinuţii trebuiau să rămână sub cerul liber şi. în timpul prânzului. Pentru a se apăra împotriva frigului, deţinuţii îşi înfăşurau gambele şi picioarele cu hîrtie.

3. Maiştrii evaluau munca deţinuţilor în procente şi îna-intau rapoarte conducerii lagărului. Norma minimă era de 50 - 60%. Cine producea mai puţin era pedepsit cu bătaia.
Maiştrii ştiau acest lucru. Deţinuţii îi rugau pe maiştri să le socotească mai multe procente şi unii dintre ei notau chiar pînă la 100%.
Dacă un deţinut se prăbuşea ia locul său de muncă, aceasta se raporta maistrului şi oberscharfuhirerului care conducea compania de muncă.
Seara, tovarăşii îl aduceau ân lagăr cărîndu-l în spinare.
4. Un timp am lucrat la serviciul de dezinfectare şi de dis-tribuire a rufelor; lenjerie de corp, adică indispensabili şi cămăşi, deţinuţii primeau numai o dată la 6 - 8 săptămîni.
Uneori se distribuiau şi pulovere. Ciorapi se primeau la fie-care 6 - 8 săptămîni.
Săpun şi posibilităţi de spălare pentru, a menţine îmbră-cămintea curată nu existau. Lenjeria pe care o distribuiam provenea de la cei gazaţi la Birkenau. Ştiu acest lucru de-oarece cunoşteam numerele deţinuţilor din Monowitz care fuseseră transportaţi ia gazare. în afară de aceasta, îmbrăcă-mintea pe care o distribuiam era uzată şi adeseori pătată cu sînge. în repetate rânduri îmbrăcămintea se aducea înapoi după numai 3 ore.
Mantale şi mănuşi au fost distribuite deţinuţilor abia în **1943.** Deţinuţii nu primeau ghete de piele, ci numai saboţi de lemn.
Maiştrii de la „I. G. Farben" vedeau zilnic că deţinuţii care lucrau sub supravegherea 'lor nu aveau pe ei decît zdrenţe.
De asemenea, pe şantierul uzinelor „I.G." deţinuţii trebuiau să descarce fără mănuşi fier şi cărămizi.
5. în timpul muncii mele la infirmerie am constatat că **2 - 3** bolnavi stăteau într-un singur pat, că cearceafuri nu existau decît la secţia de boli interne, iar medicamentele lip-seau aproape cu desăvârşire. Pentru **180** de deţinuţi existau doar **20** de tablete de aspirină şi **5 - 10** tablete de cibacol.
6. Gloset nu exista de loc la infirmerie; într-un colţ era aşezat un butoi de lemn, iar bolnavii care nu puteau să pără-sească patul nu puteau nici să se spele, nici să folosească butoiul.
7. Mîncarea era la fel de proastă ca în restul lagărului j în primele **6** luni, la infirmeria din Monowitz raţia de mîn-care era şi mai mică, deoarece numai deţinuţii care mun-ceau primeau suplimente. Se distribuiau **375** g de pâine, [3]*U* litri de supă, uneori margarina şi sailam.
Pe Duerrfeld, reprezentantul uzinei „1. G. Farben", l-am văzut personal de **2** ori la infirmerie, dar de fiecare dată s-a oprit în pragul uşii. Deşi cu ocazia unor asemenea vizite toate ferestrele erau deschise larg, înăuntru mirosea îngrozitor.
8. Uneori, la infirmerie erau aduşi deţinuţi care fuseseră bătuţi la uzinele G. Farben" pînă ila pierderea cunoştinţei.
9. Dimineaţa la **apel** se făceau, printre altele, şi trierile.
La aceste trieri asistau adeseori funcţionari civili ai uzine-lor „I. G. Farben". îmi aduc aminte că uneori asista şi Duerr-feld şi îmi amintesc în special de o îritîmplare la apelul de dimineaţă. Duerrfeld îl întrebă pe comandantul lagărului, Sohoettei: „Oare nu mai pot fi folosiţi de loc?", arătînd în direcţia unor deţinuţi subalimentaţi. Seboettel îi pipăia pe deţinuţi ca pe nişte vite.
Unul dintre puţinii deţinuţi supravieţuitori ai lagărelor de concen-trare pe care SS-ul ii „punea Ia dispoziţie" concernelor pentru
muncă de robi
10. Maiştrii de la „I. G. Farben" ştiau, de asemenea, că deţinuţii erau gazaţi. Se întîmpla adeseori ca, atunci cînd un deţinut considerat ca specialist arăta prost, maistrul de pe şantierul uzinei să fie avertizat. I se spunea: pe acest deţi-nut nu-l vei mai revedea. La

început maiştrii nu credeau acest lucru, dar ulterior s-au convins că deţinuţii dispăreau într-adevăr.
11. Deţinuţilor le era interzis să intre în adăpostul anti-aerian.
Am recitit cu atenţie fiecare dintre cele 3 pagini ale pre-zentei declaraţii, făcută sub prestare de jurămint, pe care le-am semnat cu propria mea mînă; am făcut cu mina mea corecturile necesare şi le-am semnat cu iniţialele mele. De-clar prin prezenta, sub. prestare de jurămint, că în această declaraţie am spus numai purul adevăr.
Treister Noack
Declaraţie făcută sub prestare de jurămint dc-iostul de-ţinut Treister Noack In faţa Tribunalului militar ame-rican din Nilrnberg

„ K R U P P "
„Gustav Krupp era prieten personal al lui Hitler"
Firma „Kruipp" constituia un factor important în ducerea războiului, iar şeful ei, Gustav Krupp[50], iera prieten personal al lui Hitler. Gustav Krupp nu numai că a contribuit cu sume mari la campania electorală a partidului nazist, care în cele din urmă a ajuns să acapareze puterea, dar a avut şi un rol de seamă în atragerea cercurilor industriale in-fluente de partea lui Hitler. în tot. timpul anilor de război, el personal şi firma „Krupp" s-au bucurat de mare bună-voinţă din partea lui Hitler. Chiar dacă nu ar exista alte do-vezi, acest fapt este confirmat în suficientă măsură de „lex Krupp" o dispoziţie specială dată de Hitler potrivit căreia dintre toate întreprinderile industriale din Germania numai firma „Krupp" era autorizată să fiinţeze mai departe ca o în-treprindere familială, fiind scutită de poverile unei societăţi pe acţiuni. Toţi funcţionarii firmei erau factori importanţi în viaţa economică a Germaniei îşi nu duceau câtuşi de puţin lipsă de prieteni influenţi...
în mai 1933, în aceeaşi lună în care vechile sindicate germane au fost dizolvate şi înlocuite cu organizaţii naziste obligatorii, Gustav Krupp a instituit „Fondul Adolf Hitler", menit să pună la dispoziţia partidului nazist sume mari pen-tru SA, SS, Hitlerjugend şi alte organizaţii similare[52]. El a comunicat în scris lui Hitler că este gata să-şi asume pre-şedinţia acestui fond pentru al patrulea an şi şi-a exprimat mulţumirea pentru pregătirea consecventă a unor planuri de însemnătate mondială, declarând că speră că cel de-al patrulea an de existenţă a acestui fond va apropia realizarea primei părţi a programului său mult mai mult decît se putea aştepta sau spera cu trei ani în urmă. După ce Gustav Krupp îi ajutase pe Hitler să-şi consolideze dictatura, el a continuat să contribuie cu mult zel la înfăptuirea ţelurilor acestei dictaturi. încă în 1933, el a pus la dispoziţia lui Al-fred Rosenberg, pe atunci şef al secţiei de politică externă a partidului nazist, mijloace băneşti menite să înăbuşe prin „eontrapropagandă" „neînţelegerile" provocate de „cercuri răuvoitoare".
După acapararea puterii, prima grijă a lui Hitler a fost consolidarea imediată a poziţiilor sale în toate privinţele.
Aceasta era premisa necesară pentru denunţarea tratatului de la Versailles şi reocuparea regiunii Rinului; ambele aceste măsuri trebuiau înfăptuite înainte de a trece la reali-zarea altor ţeluri vanitoase.
îndată după preluarea puterii, concernul „Krupp" a pri-mit comenzi pentru fabricarea de tunuri antiaeriene, rnor-tiere, tancuri şi piese ide tanc, piese pentru submarine şi, înainte de octombrie 1933, pentru construirea a 6 submarine.
Cu două luni . înainte de denunţarea unilaterală de către Germania a tratatului de la Versailles a început construc-ţia acestor submarine de tipul cel mai avansat şi modern.
Două luni mai tîrziu, construcţia ilor era terminată. Lucră-rile de cercetare îşi de proiectare efectuate în seoret de firma „Krupp" s-au dovedit acum foarte rentabile. într-un raport al lui Krupp se spunea:

„Numai datorită faptului că, din proprie iniţiativă şi pătrunsă de credinţa într-o renaştere, firma a men-ţinut după 1918, pe cont propriu, funcţionarii săi, cu-noştinţele practice şi atelierele sale pentru construcţia de material de război, ea a fost în istare, atunci cînd i s-a cerut, nu numai să producă imateriale de război în propriile ei 'întreprinderi, ci să atragă şi alte firme care în trecut nu produceau materiale de război, con-tribuind în felul acesta la sporirea capacităţii indus-triei de armament. Faptul acesta a dat rezultate deose-bit de bune în ceea ce priveşte artileria grea de eîmp, care constituie coloana vertebrală a armatei".
După ce în mai 1935 Hitler a denunţat în mod formal şi public prevederile cu privire la înarmare ale tratatului de la Versailles, firma „Krupp" şi-a sporit producţia de arma-ment. La sfîrşitul anului 1937, după ce turnătoriile de oţel ale firmei efectuaseră între timp. livrări în sumă de 150 000 000 de mărci, iar firma „Grusonwerke" livrări în sumă de 50 000 000 de mărci, totalul comenzilor acestor două întreprinderi s-a cifrat la circa 150 000 000 de mărci.
Din documentele Tribunalului militar american din Niirnberg

Deţinuţii din lagărele de concentrare trebuiau să producă armament pentru „Krupp"
Primele eforturi depuse de firma „Krupp" in 1942 pentru a obţine muncitori calificaţi din lagărele de concentrare dove-desc cit se poate de olar că deţinuţii din lagărele de concen-trare erau atraşi la muncă pentru că aşa cereau anumite cercuri, şi nu pentru că aceasta ar fi fost dictat de o „necesi-tate". Afirmaţia că aceasta ar fi fost o necesitate va fi exami-nată ulterior. Deoarece aici sînt examinate străduinţele firmei „Krupp" de a folosi pentru muncă deţinuţi din lagărele de concentrare, ne vom ocupa mai întîi de această problemă...
în 1942 acuzatul Erich Mueller a discutat cu Hitler pro-blema folosirii muncii deţinuţilor din lagărele de concen-trare. Raportul pe anul 1941 - 1942 al secţiei pentru braţele de muncă, semnat de acuzaţii Mueller, Eberhardt şi Pfirsch, cu-prinde următoarele fraze:
„Cea de-a doua convorbire a avut loc la 14 aprilie 1942, la care au fost prezentate fiihrerului modele noi, inclusiv tunul antiaerian nr. 41, elaborat de firma «Krupp» pe baza experienţei campaniei din Rusia din 1941. La această convorbire, dr. Mueller a menţionat şi interesul deosebit pe care, avîndu-se in vedere ne-cesităţile oresoînde, Krupp îl manifestă pentru con-struirea unei mari uzine de obuze în Ucraina. Această propunere a fost aprobată. Krupp este interesat, de asemenea, în producţia de arme cu tragere rapidă pe teritoriul unui lagăr de concentrare din regiunea su-detă. Şi acest proiect a fost adoptat între timp de către biroul tehnic".
O săptămînă mai tîrziu, acuzatul Mueller a trimis o tele-gramă lui Reiff, care deţinea un post de răspundere la firma „Krupp"., rugîndud să comunice colonelului Layers de la Di-recţia de armament a forţelor terestre părerea sa că într-un lagăr de concentrare ar trebui construită o uzină pentru pro-ducţia de tunuri antiaeriene de 3,7 cm. Textul telegramei era următorul:
„Aş vrea să-l rog insistent pe d-l colonel Layers să se iglîndească la organizarea producţiei de către firma „Krupp", aşa cum s-a menţionat şi înainte, în-tr-un lagăr de concentrare din regiunea sudetă, precum şi la producţia de arme automate",
în compania unor reprezentanţi ai industriei, Himmler vizitează lagărul de concentrare Auschwitz
Eforturile depuse de acuzatul Mueller pentru a folosi la muncă deţinuţii din lagărele de concentrare au' fost încunu-nate de succes. Dar, în loc ca producţia să fie organizată într-un lagăr de concentrare din regiunea sudetă, ea urma să 'fie organizată la Auschwitz, în guvernămîntul general, în iulie 1942, comisia principală pentru armament a rugat firma „Krupp" să stabilească cîte maşirai-.unelte vor fi nece-sare pentru utilarea unei uzine producătoare de „piese de schimb pentru tunuri antiaeriene de 3,7 cm în lagărul de concentrare Auschwitz". La 9 septembrie 1942 s-a propus în mod 'formal direcţiei să aprobe mijloacele băneşti necesare, în această propunere se arăta că, deşi armele automate pro-duse

de firma „Krupp" au constituit un succes deplin, „nu putem trece la producţia de imasă a tunurilor de 3,7 cm con-struite de noi", deoarece nu avem Ia dispoziţie destule în-căperi, maşini şi muncitori.
O altă firmă a fost deci (însărcinată cu producţia de masă.
Pentru a menţine participaţia la producţie şi pentru a acu-mula experienţa practică, firma „Krupp" a acceptat o co-mandă pentru piese de schimb. în propunerea făcută con-
120
ducerii, firmei „Krupp" se spune în continuare: „în felul acesta sperăm că într-o zi vom fi lîn .stare să preluăm pro-ducţia întregului tun automat de 3,7 cm, deoarece armele automate sînt armele viitorului..."
Pentru a asigura îndeplinirea acestei comenzi urma să fie instalată o fabrică la Auschwitz. în aceeaşi propunere făcută conducerii firmei „Krupp" se spunea explicit că „la-gărul de concentrare Auschwitz va furniza forţa de muncă necesară".
S-a cerut un credit de 2 000 000 de mărci. Acuzaţii Loeser şi: Krupp[53] l-au aprobat şi au semnat contractul. în decem-brie 1942 a avut loc o şedinţă în cadrul căreia s-au elaborat alte planuri pentru pregătirea producţiei. Acuzatul Eberhardt urma să elaboreze un acord cu SS-ul. Clădirile ridicate de SS la Auschwitz urmau să fie terminate pînă în martie 1943...
Firma „Krupp" a început să folosească munca deţinuţilor din lagărul de concentrare Auschwitz in iunie 1943. La sfîr-şitul acestei luni, circa 160 de oameni lucrau efectiv pentru această firmă. Pe la mijlocul lunii iulie, 50 de oameni erau folosiţi la producţia de utilaj şi aparate, iar alţi 15Q, la repa-raţii şi instalarea de maşini-unelte.
în septembrie, numărul lor a atins 270, iar Ia sfîrşitul anului a fost sporit la 600 - 650. Aceşti muncitori aparţineau diferitor naţiuni, printre ei fiind polonezi, francezi, cehi şi olandezi. Majoritatea, lor erau de religie mozaică. Mulţi dintre ei erau într-o stare fizică mizerabilă. Ei erau 'bătuţi şi supuşi şi.altor pedepse de către gardienii SS şi „kapo", adică supraveghetori din rîndurile deţinuţilor iiinsărcmiaţi de către SS cu menţinerea ordinii. Hrana pe care o primeau era mizeră şi insuficientă în ceea ce priveşte cantitatea şi. valoarea nutritivă. Unii dintre mun-citorii germani au. încercat să le strecoare pe ascuns cîte ceva de-ale gurii...
Atunci cînd conducerea a dat aprobarea pentru folosirea de muncitori din lagărele de concentrare, Reiff a luat legă-tură cu Direcţia centrală económico-administrativa pentru a duce tratative în legătură cu folosirea ia muncă a deţinuţi-lor din lagărele do concentrare. Această problemă urma să fie tratată cu conducerea lagărului de concentrare „Gross Rosen". într-o convorbire cu reprezentanţii SS-ului din acest lagăr de concentrare - convorbirea a avut loc la uzinele „Bertha" - au fost discutate planuri al căror scop era cori-
slruirea cît mai grabnică ia unei filiale a lagărului pentru de-ţinuţi la Funfteichen; conform planului, pînă la 10 octombrie 1943 'trebuiau să fie cazaţi 800 de oameni, pînă la 15 octom-brie - 2 300 de oameni, iar pînă la 1 decembrie 1943 - 4 000 de oameni, inclusiv unităţile de pază. Lucrările urmau să fie executate de către deţinuţii lagărului. Proeesul-verbal al acestei convorbiri a fost trimis acuzaţilor Korsehan, Houdre-mont, Mueller şi Ihn.
La sfîrşitul lunii octombrie, 600 de deţinuţi din acest lagăr de concentrare erau deja folosiţi la muncă în producţie. în noiembrie numărul lor a crescut la 685, iar în decembrie - la 890.
într-o cerere adresată la 2 februarie 1944 autorităţilor pentru construirea unei oţelării la Markstaedt, firma „Krupp" indică drept unul dintre motivele pentru aprobarea noii con-strucţii următoarele:
„Principalul este că există un lagăr de concentrare care poate cuprinde 4 000 - 5 000 de deţinuţi. în prezent, acolo se află numai 1 200 de oameni".
în aprilie 1944, cînd „Krupp" controla toate fazele pro-ducţiei, în uzinele „Bentha" erau folosiţi 1 668 de deţinuţi din lagărele de concentrare. în luna iulie a aceluiaşi an, nu-mărul

lor a ajuns la 2 610, în octombrie acelaşi an, după o apreciere făcută de Bernard Weiss de la firma „Fliek" cu prilejul unei vizite la uzinele „Bertha", circa jumătate din toţi cei 12 000 de muncitori erau deţinuţi din lagăre de con-centrare...
Primul grup de deţinuţi din lagăre de concentrare folo-siţi la îndeplinirea programului de producţie al uzinelor „Bertha" a fost inspectat, în lagărul Gross-Rosen, de către funcţionari ai Oficiului braţelor de muncă al firmei „Krupp" înainte de a fi trimişi în lagărul special de 'lingă Funfteichen.
Starea de 'sănătate a deţinuţilor era proastă şi unii dintre ei nici nu puteau să meargă fără ajutor, aşa încît în drum spre locul de muncă şi înapoi ei trebuiau să fie sprijiniţi de tova-răşii lor. Cu încălţămintea pusă ila dispoziţie de SS, care consta fie din saboţi de lemn sparţi, fie din zdrenţe înfăşu-rate peste picior, deţinuţii aveau nevoie de 50 de minute pentru a merge din lagăr pînă la uzinele „Bertha", unde era locul lor de muncă. Deţinuţilor nu li se dădea micul dejun,
iar în tot cursul zalei de muncă de 12 ore. nu primeau decît o farfurie de supă, care se distribuia la prânz. Mâncarea era atît de puţină, încît deţinuţii căutau resturi de mâncare si cerşeau fărîmituri de pîine.
Din documentele Tribunalului militar american din Nilrnberg
Averea în numerar a lui Alfried Krupp în 1956: Vena Krupp a evaluat averea în numerar a soţului ei, Alfried Krupp, ila 1,05 miliarde. Vena Krupp, loare a divorţat de soţul ei din cauza „cruzimii sale sufletești", a declarat că Alfried Krupp şi-a depus averea In numerar la diferite bănci din Germania, Elveţia, pe insulele Bahama, îm India, America de Sud şi S.U.A.

VII

Documente și relatări despre crimele săvîrșite pe teritoriile ocupate

„CRIME ÎMPOTRIVA UMANITĂŢII SĂVÎRŞITE PE TERITORIILE OCUPATE"
Statele Unite ale Americă, Republica Franceză, Regatul Unit al Marii Britanii şi Irlandei de nord şi Uniunea Repu-blicilor Sovietice Socialiste au numit pe subsemnaţii Robert H. Jackson, Francois de Menthon, Hartley Shawcross şi R. A. Rudenko în mod legal ca reprezentanţi ai guvernelor lor pentru anchetarea acuzaţiilor aduse împotriva principa-1 iilor criminali de război şi pentru urmărirea acestora. în con-formitate cu acordul din 8 august 1945 încheiat la Londra şi cu Statutul tribunalului, anexat la acest acord, guvernele sus-menţionate învinuiesc de crime împotriva păcii, de crime împotriva legilor războiului şi de crime împotriva umanită-ţii în sensul arătat în continuare şi de înfăptuirea unui plan comun şi a unui complot pentru comiterea acestor crime, aşa cum au fost definite în Statutul tribunalului şi, în con-secinţă, acuză pe baza articolelor enumerate mai jos pe ur-mătorii: Hermann Wilhelm Göring, Rudolf Hess, Joachim von Ribbentrop, Robert Ley, Wilhelm Keitel, Ernst Kaltenbrun-ner, Alfred Rosenberg, Hans Frank, Wilhelm Frick, Julius Streicher, Walter Funk, Hjalmar Schacht, Gustav Krupp von Bohlen und Halbach, Karl Dönitz, Erich Raeder, Baidur von Schirach, Fritz Sauckel, Alfred Jodl, Martin Bormann, Franz von Papen, Arthur Seyss-Iriquart, Albert Speer, Constantin von Neurath şi Hans Fritzsche...
Extras din actul de acuzare al Tribunalidui militar in-ternaţional de la Nürnberg

Capitolul întîi al actului de acuzare Plan comun sau complot
(Statutul Tribunalului militar international de la Nürnberg, art. 6, în special 6 [a]).

Toţi acuzaţii, care împreună cu alte persoane au- partici-pat timp de câţiva ani, înainte de 8 mai 1945, în calitate de conducători, organizatori, instigatori sau complici la elabo-rarea sau înfăptuirea unui plan comun sau a unui complot care urmărea sau implica săvârşirea unor crime împotriva păcii, crime împotriva legilor războiului şi crime împotriva umanităţii, aşa cum sînt definite în Statutul acestui tribunal, poartă, conform prevederilor Statutului, individual răspun-derea pentru propriile lor acţiuni cît şi pentru acţiunile co-mise de orice persoană în cursul înfăptuirii acestui plan sau a acestui complot. Planul comun sau complotul implica să-vîrşirea de crime împotriva păcii, întrucît acuzaţii au plă-nuit, au pregătit, au dezlănţuit şi au dus războaie de agre-siune, războaie prin care au încălcat acorduri, convenţii şi angajamente internaţionale. La aplicarea şi înfăptuirea pla-nului comun sau a complotului au fost comise crime de război care şi-au găsit expresia în faptul că acuzaţii au plănuit şi au purtat războaie inumane împotriva unor ţări şi a popu-laţiei acestora, .încâlcind regulile şi uzanţele de ducere a războiului. Printre aceste încălcări ale regulilor de ducere a războiului se numără mijloace tipice, aplicate în mod siste-matic, ca:
asasinarea, maltratarea şi deportarea populaţiei civile din teritoriile ocupate, în scopul folosirii ei la muncă de rob şi în alte scopuri, asasinarea şi, maltratarea în largul mării a prizonierilor de război şi a altor persoane, arestarea şi uci-derea de ostatici, jefuirea bunurilor private şi publice, distru-gerea fără deosebire a unor oraşe şi sate mari şi mici, de-vastări care nu erau dictate de nici o necesitate militară.
Planul comun sau complotul prevedea săvîrşirea de crime împotriva umanităţii în Germania şi în teritoriile ocupate, crime pe care acuzaţii le-au pregătit şi' le-au comis folosind şi aplidînd în mod sistematic mijloace tipice ca: asasinarea, nimicirea, înrobirea, deportarea şi alte acţiuni inumane îm-potriva populaţiei civile înainte şi în timpul războiului, pre-cum şi prigonirea din motive politice, rasiale şi religioase în vederea aplicării planului de pregătire şi de ducere a unor
războaie agresive şi ilegale, multe din aceste acţiuni repre-zentând încălcări ale legilor interne ale ţărilor în care au fost comise.
Extras din actul de acuzare al Tribunalului militar in-ternational de la Nürnberg

Pe teritoriile ocupate, fasciştii germani au recurs la asasinări în masă în rîndurile populaţiei
1. ...Următoarele crime iau fost comise în *F r a n ţ a* sau împotriva unor cetăţeni francezi: Sub pretexte politice sau rasiale s-au făcut arestări arbi-trare, atît individuale cît şi în grupuri, mai cu seamă la Paris (razia împotriva arondismentului 18 organizată de tru-pele jandarmeriei, razia împotriva locuitorilor evrei ai aron-dismentului 11 în august 1941, razia împotriva intelectuali-lor evrei în decembrie 1941, razia din iulie 1942); la Cler-mont-Ferrand (razia împotriva profesorilor şi studenţilor Uni-versităţii din Strassburg care la 25 noiembrie 1943 au fost aduşi la Clermont-Ferrand); la Lyon, la Marsilia (razia îm-potriva a 40 000 de persoane în ianuarie 1943); la Grenoble (razia din 24 decembrie 1943); la Oluny (razia din 24 decem-brie 1944)! la Figeac (razia din mai 1944); la Saint-Pol-de-Leon (razia -din iulie 1944); la Loomine (razia din 3 iulie 1944); ila Eyeieux (razia din mai 1944) şi la Moussey (razia din septembrie 1944). Aceste arestări au fost urmate de tra-tamente brutale şi torturi, cu aplicarea celor mai diferite metode, ca, bunăoară, cufundarea în apă rece ca gheaţa, as-fixiere, luxarea membrelor, folosirea unor mijloace de tor-tură ca, bunăoară, coiful de fier şi curentul electric. Aceasta s-a întimplat în .toate închisorile din Franţa, îndeosebi la Paris, Lyon, Marsilia, Rennes, Metz, Clermont-Ferrand, Tou-louse, Nice, Grenoble, Annecy, Arras, Bethune, Lile, Leos, Valenciennes, Nancy, Troyes şi Caen, precum şi în camerele de tortură ale centrelor gestapoului.

In lagărele de concentrare, condiţiile 'de viaţă şi regimul erau de aşa natură, încît mortalitatea (atribuită, chipurile, unor cauze naturale) ajungea la proporţii uriaşe, ca, de pildă:
1) Dintr-un transport de 230 de femei franceze care au fost deportate din Compiegne la Auschwitz în ianuarie 1943, 180 au murit de istovire în decurs de patru luni,
2) 143 de francezi aiu imurit de istovire între 23 martie si 6 mai 1943, în blocul 8 din Dachau.
3) 1 797 de francezi au murit de istovire .între 21 noiem-brie 1943 şi 15 martie 1945, în blocul de la Dora.
4) 465 de francezi au murit de 'sleire totală în noiembrie 1944, la Dora.
5) 22 761 de deportaţi au murit de istovire la Buchenwald între 1 ianuarie 1943 şi 15 aprilie 1945.
6) 11 560 de deţinuţi au murit de istovire în lagărul Da-chau (majoritatea erau din blocul 30, rezervat celor slabi şi bolnavi) între 1 ianuarie şi 15 aprilie 1945.
' 7) 780 de preoţi au murit de istovire la Mauthausen.
8) Dintre cei 2 200 de francezi înregistraţi în lagărul Flossenburg, 1 600 au murit din cauze pretins naturale.
Metodele de exterminare folosite în lagărele de concen-trare erau: maltratările; experienţe pseudoştiinţifiee (steri-lizarea unor femei - la Auschwitz şi Ravensbrück; infec-tarea artificială cu cancerul mitrei - la Auschwitz; cu tifos - la Buchenwald; „cercetări" anatomice - la Natzweiler; injecţii în inimă - la Buchenwald; transplantări de oase şi extirparea de muşchi - la Ravensbriick etc.); camerele de gazare; dube amenajate pentru gazare şi cuptoare de inci-nerare. Dintre cei 228 000 de francezi internaţi în lagăre de concentrare din motive politice sau rasiale au supravieţuit numai 28 000.
în Franţa s-a recurs de asemenea la exterminarea siste-matică a oamenilor, în .special la Asq (1 aprilie 1944), la Colpo (22 iulie 1944), la Buzet-sur-Tarn (6 iulie 1944 şi 17 august 1944), la Pluvignier (8 iulie 1944), la Rennes 18 iunie 1944), la Grenoble (8 iulie 1944), la Saint-Flour (10 iunie 1944), la Ruisnes (10 iulie 1944), la Nîmes, Tulle şi Nice, unde în iulie 1944 cei torturaţi au fost expuşi în faţa populaţiei, şi la Ora-doiur-sur-Glâne, unde întreaga populaţie locală a fost împuş-cată sau arsă de vie în biserică.
Numeroasele gropi umplute cu oase stau mărturie nenu-măratelor asasinate. Cele mai cunoscute sînt gropile de oase din Paris (Bois de Boulogne), Lyon, Saint-Genis-Laval, Be~ sancon, Petit-Saint-Bernard, Aulnat, Caen, Port-Louis, Charle-val, Fontainebleau, Bouconne, Gabaudet, L'Hermitage, Lorges, Morlaas, Bordelongue, Signe.
în cursul premeditatei campanii de teroare desfăşurate de nemţi în cea de-a doua jumătate a anului 1943 în Danemarca au fost asasinaţi 600 de d a n e z i, iar în timpul ocupaţiei ger-mane a Danemarcii, un mare număr de danezi au fost supuşi celor mai diferite torturi şi maltratări. In afară de aceasta, circa **500** de danezi au fost asasinaţi prin torturi şi pe alte căi în închisorile şi lagărele de concentrare germane.
în B e l g i a , în perioada dintre **1940** şi **1944,** la Bruxelles, Liege, Mons, Gent, Namur, Anvers, Tournai, Arlon, Charleroi şi Dinant se foloseau de asemenea cele mai diferite metode de tortură.
La Vught (Olanda), în timpul evacuării lagărului, circa **400** de persoane au fost împuşcate.
In L u x e m b u r g , în timpul ocupaţiei germane au fost asasinate **500** de persoane, iar alte **521** de persoane au fost executate în mod arbitrar, pe baza unor dispoziţii date de aşa-numitele „tribunale speciale". Numeroase alte persoane din Luxemburg au fost maltratate şi torturate de gestapo. în **timpul** ocupaţiei germane, cel puţin **4 000** de luxembur-ghezi au fost aruncaţi în închisori, iar dintre aceştia cel puţin **400** au fost asasinaţi.

Din martie **1944** şi pînă în aprilie **1945** în I t a l i a au fost asasinate de către trupele germane, la Civitella, în peşterile Ardeatine din Roma şi în alte locuri cel puţin **7 500** de persoane de ambele sexe şi de toate vîrstele.
2. în U.R.S.S., mai precis în Republicile Sovietice Socia-liste Bielorusă, Ucraineană, Estonă, Letonă, Lituaniană, Ca-relo-Fină şi Moldovenească, în **19** regiuni ale Republicii So-vietice Federative Socialiste Ruse, precum şi în Polonia, Cehoslovacia, Iugoslavia, Grecia, în ţările balcanice (denumite **în** continuare „ţări răsăritene") şi în acea parte a Germaniei care se află spre răsărit de linia care trece de la nord spre sud prin centrul Berlinului (denumită în continuare .„Germa-nia răsăriteană").
începînd din **1** septembrie **1939,** cînd armatele germane au pătruns lîh P o l o n i a, şi din **22** iunie **1941,** cînd ele au in-vadat U. R. *S.S.,* guvernul german şi Comandamentul suprem german au urmărit în mod sistematic o politică de asasinare şi de terorizare a populaţiei civile din ţările răsăritene, pe măsura cotropirii treptate a acestor ţări de către armatele germane. Această asasinare şi teroare a continuat fără înce-tare pînă la izgonirea trupelor germane din ţările menţionate.
Asasinarea şi teroarea au constat în:
a) Uciderea şi schingiuirea în lagărele de concentrare şi **în** instituţiile similare create de nemţi în ţările răsăritene **şi în** Germania răsăriteană, inclusiv Maidanek şi Auschwitz.
Schingiuirile, inclusiv cele menţionate mai sus, au fost efectuate în mod diferit, după cum urmează:
Circa 1500 000 de persoane au fost asasinate la-Maida-nele şi aproximativ 4 000 000 de persoane la Auschwitz, prin-tre care cetăţeni din Polonia, U.R.S.S., Statele Unite ale Arne-ricii, Marea Britanie, Cehoslovacia, Franţa şi din alte ţări.
La Lvov şi în împrejurimi, nemţii au exterminat circa 700 000 de cetăţeni sovietici, printre care 70 de reprezentanţi ai artelor, ştiinţei şi tehnicii, precum şi cetăţeni din Statele Unite ale Americii, Marea Britanie, Cehoslovacia, Iugoslavia şi Olanda, aduşi aici din alte lagăre de concentrare.
în ghetoul evreiesc, între 7 septembrie 1941 şi 6 iulie 1943 au fost torturate şi împuşcate peste 133 000 de persoane.
Execuţii în masă prin împuşcare au -avut loc în suburbiile oraşului şi în pădurea Livineţ.
în lagărul din Ianov au fost exterminaţi 200 000 de cetă-ţeni paşnici. Aici s-au aplicat cele mai bestiale metode, oa, bunăoară, despicarea abdomenului şi îngheţarea oamenilor în butoaie cu apă. Execuţiile în masă prin împuşcare se fă-ceau în sunetele unei fanfare, compuse din deţinuţi.
începînd din iunie 1943, nemţii au luat toate măsurile pen-tru a şterge urmele crimelor lor. Ei au exbumat şi au ars ca-davrele şi au fărâmiţat cu ajutorul unor maşini casele, pe care le-au folosit apoi ca îngrăşământ.
La începutul anului 1944, înainte de eliberarea de către Armata Roşie, nemţii au înfiinţat în raionul Ozarici din R.S.S. Bielorusă 3 lagăre de concentrare sub cerul liber, în care au închis zeci de mii de oameni din localităţile înveci-nate. Ei au adus în aceste lagăre numeroşi pacienţi din spi-talele de tifos exantematic, cu intenţia şi cu scopul de a-i con-tamina pe ceilalţi deţinuţi şi pentru a răspîndi această boală în regiunile din care nemţii au fost izgoniţi de către Armata Roşie. în aceste lagăre au fost comise nenumărate asasinate şi alte crime.
în Republica Sovietică Socialistă Estonă, nemţii au împuş-cat zeci de mii de persoane, iar într-o singură zi, la 19 sep-tembrie 1944, au împuşcat în lagărul de la Kloga 2 000 de cetăţeni paşnici. Cadavrele acestora au fost arse pe ruguri.
în Republica Sovietică Socialistă Lituană, cetăţeni sovie-tici au fost asasinaţi în masă, şi anume: la Panerai - cel puţin 100 000, la Kaunas - peste 70 000, la Alitus - circa 60 000, la Prenai - peste 3 000, la Villiampol - circa 8 000,

la Mariampol - circa 7 000, la Trakai şi în oraşele învecinate - 37 640 de persoane.
în -Republica Sovietică Socialistă Letonă au fost asasinaţi 577 000 de oameni.
întregul sistem al regimului instaurat în lagărele de con-centrare a avut drept scop să condamne deţinuţii la pieire.
O instrucţiune secretă, semnată de Himmler personal în 1941 şi intitulată „Administrarea lagărelor de concentrare", prevedea pedepse grele pentru deţinuţi. Prizonierii de război erau împuşcaţi în masă sau mureau din cauza frigului şi a torturilor.
b) Asasinate şi schingiuiri bestiale, afară de cele din lagăre (vezi mai sus la punctul a), au fost săvîrşite în multe locali-tăţi din ţările răsăritene şi din Uniunea Sovietică, în diferite perioade ale ocupaţiei de către armatele germane.
în regiunea Smolensk au fost exterminaţi peste 135 000 de cetăţeni sovietici. Atunci cînd autorităţile militare au fost solicitate să îndepărteze minele din lapropierea satului Holmeţ, raionul Sîcev, soldaţii germani, la ordinul, generalului-maior Fişier, comandantul Diviziei 101 de infanterie germană, au adunat cu forţa locuitorii silindu-i să îndepărteze minele de pe străzi. Toţi aceşti oameni au fost omorîţi de exploziile minelor.
în regiunea Leningrad au fost împuşcate şi torturate peste 172 000 de persoane. Acest număr cuprinde peste 20 000 de persoane care au fost ucise în oraşul Leningrad prin atacuri barbare de artilerie şi bombardamente aeriene.
în ţinutul Sitavropol, într-o tranşee antitanc, nu departe de gara Mineralnîe Vodî, şi în alte oraşe au fost ucise zeci de mii de persoane.
La Piatigorsk, multe persoane au fost supuse unui trata-ment criminal şi unor torturi ca spînzurarea de tavan etc.
Multe din aceste victime au fost apoi împuşcate.
La Krasnodar, circa 6 700 de persoane civile au fost ucise prin gazare în dube sau torturate şi împuşcate."
în regiunea Stalingrad au fost torturate şi ucise peste 40 0000 de persoane.
După izgonirea nemţilor din Stalingrad, localnicii au găsit peste o mie de cadavre mutilate care prezentau urme de tor-tură. Au fost găsite 139 de femei cărora braţele le-au fost ră-sucite la spate şi legate cu sîrmă într-un fel care le provoca dureri chinuitoare. Unora dintre ele li s-au tăiat sînii şi ure-chile şi li s-au amputat degetele de la rnîini şi picioare. Ca-davrele prezentau arsuri. Pe cadavrele bărbaţilor fusese im-primată cu fierul roşu sau cu cuţitul steaua cu cinci colţuri.
Unii dintre ei aveau abdomenul spintecat.
La Orei au fost asasinate peste 5 000 de persoane.
La Novgorod şi împrejurimi, multe mii de cetăţeni sovie-tici au fost asasinaţi prin împuşcare, înfometare şi torturi.
La Minsk au fost ucişi în mod similar zeci de mii de cetăţeni.
în Crimeea, cetăţeni paşnici au fost încărcaţi în şlepuri, transportaţi în larg şi înecaţi; aşa şi-au pierdut viaţa 144 000 de persoane.
în Ucraina Sovietică, complotiştii nazişti au săvîrşit crime monstruoase. La Babii Iar, lîngă Kiev, ei au împuşcat peste 100 000 de bărbaţi, femei, copii şi bătrîni. In acest oraş, nemţii au arestat în ianuarie 1942, după o explozie la cartierul general nemţesc din strada Dzerjinski, 1 250 de persoane, - bătrâni, minori şi femei cu sugaci - , luîndu-le ca ostatici.
La Kiev ei au asasinat peste 195 000 de persoane.
La Rovno şi împrejurimi, ei au torturat şi au ucis peste 100 000 de cetăţeni paşnici.
11 000 de femei, bătrîni şi copii au fost împuşcaţi de ei la Dnepropetrovsk, în apropierea Institutului de transporturi, sau au fost aruncaţi de vii într-o prăpastie.
în regiunea Kameneţ-Podolsk au fost împuşcaţi şi exter-minaţi 31 000 de evrei, printre care 13 000 fuseseră deportaţi acolo din Ungaria.

în regiunea Odesa au fost ucişi cel puţin 200 000 de cetă-ţeni sovietici.
La Harkov au fost omorîte în torturi, împuşcate sau gazate în dube circa 195 000 de persoane.
La Gomei, nemţii i-au aruncat pe locuitori în închisori, i-au torturat şi i-au schingiuit, iar apoi i«au adus în centrul oraşului şi i-au împuşcat în public.
în oraşul Lida din regiunea Grodno, la 8 mai 1942, 5 670 de persoane au fost dezbrăcate complet, încolonate în grupuri de cîte 100 şi apoi âmpuşcate cu mitraliere. Multe dintre ele au fost înmormântate de vii.
O dată cu adulţii, complotiştii nazişti exterminau fără milă şi copiii. Ei îi ucideau împreună cu părinţii, în grupuri sau unul cîte unul. îi ucideau în cămine pentru .copii şi în spitale, îi îngropau de vii, îi aruncau în foc, îi omorau cu baioneta, îi otrăveau, făceau experienţe pe ei, le luau sângele pentru a fi folosit în armata germană, îi aruncau în închisori, în camerele de tortură ale gestapoului şi în lagărele de concentrare, unde mureau de foame, de pe urma torturilor şi a epidemiilor.
Intre 6 septembrie şi 24 noiembrie 1942, în regiunile Brest, Pinsk, Kobrin, Dyvina, Maloritî şi Berezî-Kartuzki, detaşa-mente speciale de pedepsire au împuşcat circa 400 de copii.
în lagărul de la Ianov de lîngă Lvov nemţii au ucis în două luni 8 000 de copii.
în staţiunea balneară Teberda, ei au ucis 500 de copii suferinzi de (tuberculoză, aflaţi într-un sanatoriu din această localitate.
Pe teritoriul Republicii Sovietice Socialiste Letone, cotro-pitorii germani au ucis mii de copii, pe care i-au adus acolo împreună cu părinţii din Republica Sovietică Socialistă Bielorusă, din regiunile Kalinin, Kaluga şi din alte regiuni ale Republicii Sovietice Federative Socialiste Ruse.
în C e h o s l o v a c i a au fost asasinaţi prin torturi, bă-taie, spînzurare şi împuşcare peste 20 000 de persoane în închisorile gestapoului din Brno, Seim şi din alte localităţi.
Afară de aceasta, mii de deţinuţi au fost supuşi unui trata-ment criminal, bătăii şi torturilor.
Atît înainte de război cit şi din timpul războiului, mii de patrioţi cehi, în special catolici şi protestanţi, avocaţi, medici, învăţători etc. au fost arestaţi ca ostatici şi aruncaţi în închi-sori.
Un mare număr dintre aceşti ostatici au fost ucişi de către nemţi.
In G r e c i a au fost împuşcaţi, în octombrie 1941, locuitori de sex masculin între vîrsta de 16 şi 60 de ani din localităţile Amelofito, Kliston, Kizonia Mesovunos, Selli, Ano-Kerzilion şi Kato-Kerzilion - în total 416 persoane.
In I u g o s l a v i a au fost asasinate multe mii de persoane civile. Alte exemple sînt enumerate la paragraful D: „Asasi-narea de ostatici".
Extras din actul de acuzare al Tribunalului militar in-ternaţional de la Nürnberg

Impuneri la amenzi colective

In toate ţările ocupate, nemţii au dus o politică sistematică de amenzi colective în bani şi în alte valori. Ei le-au impus populaţiei pentru acţiuni individuale, pentru care ea nu purta nici o răspundere colectivă. Aceasta, s-a întimplat la Oslo.
Stavanger, Trondheim, Rogaland şi în numeroase alte localităţi.
Acelaşi lucru s-a întîmplat în Franţa, printre altele la Dijon şi Nantes, precum şi -cu populaţia evreiască din terito-riile ocupate. Suma totală a amenzilor impuse comunităţilor franceze s-a cifrat la 1 157 179 484 de franci.
Aceste acţiuni contraveneau art. 50 al Convenţiei de la Haga din 1907, legilor şi uzanţelor războiului, principiilor generale ale dreptului penal, aşa cum decurg ele din dreptul penal al tuturor naţiunilor civilizate, şi constituie o încălcare a dreptului penal al ţărilor în care au fost comise aceste crime şi a art. 6 (b) al Statutului.
Extras din sentinţa Tribunalului militar international de la Nürnberg

„...este în principiu indicată pedeapsa cu moartea"

Fuhirerul şi comiandanitul suprem aii tartelor armate

D i r e c t i v e

cu privire la urmărirea faptelor criminale împotriva Reichului sau împotriva autorităţilor de ocupaţie în teritoriile ocupate.

7 decembrie 1941.

Pe teritoriile ocupate, o dată cu începerea campaniei ruseşti, elementele comuniste şi alte cercuri ostile Germaniei şi-au intensificat atacurile împotriva Reichului şi a autori-tăţilor de ocupaţie. Amploarea acestor acţiuni şi primejdia pe care o implică ne silesc să luăm, în vederea intimidării, cele mai drastice măsuri împotriva celor vinovaţi. în momentul de faţă se va proceda după următoarele directive:

I. Pe teritoriile ocupate, în icazul unor acţiuni criminale săvîrşite de persoane civile negermane împotriva Reichului sau împotriva autorităţilor de ocupaţie şi a securităţii lor sau a capacităţii lor de luptă, este în principiu indicată pedeapsa cu moartea.

II. Acţiunile criminale menţionate in punctul I vor fi judecate, în principiu, pe teritoriile ocupate numai dacă există probabilitatea că cei vinovaţi sau cel puţin principalii vino-vaţi vor fi condamnaţi la moarte şi dacă procedura şi exe-cutarea sentinţei de condamnare la moarte pot decurge foarte

repede. în caz contrar, cei vinovaţi sau cel puţin principalii vinovaţi vor li aduşi ân Germania,

III. Vinovaţii care au fost aduşi în Germania urmează să fie deferiţi tribunalului militar numai în cazul cînd conside-rente militare speciale cer acest ilucru. Organelor oficiale ger-mane şi străine care se interesează de soarta celor vinovaţi li se va comunica că aceştia au fost arestaţi şi că starea anchetei iu permite să se dea vreo altă explicaţie.

IV. Comandanţii din teritoriile ocupate şi judecătorii, în iţele competinţei lor, sînt personal răspunzători pentru

aducerea la îndeplinire a acestui deoret.

V. Şeful statului-major al Comandamentului suprem al for-ţelor armate va hotărî pe care dintre teritoriile ocupate va fi aplicat acest decret. El este autorizat să dea explicaţii în legă-tură cu aplicarea decretului şi să aducă acestuia completări.

Ministrul de justiţie al Reichului va elabora regulamentul de aplicare a directivelor în limitele competinţei sale.

din însărcinare Şeful statului-major al Comandamentului suprem al forţelor armate semnat: Keitel

O intimidare efectivă... se poate obţine numai prin pedeapsa cu moartea"

S e c r e t

12 decembrie 1941

Şeful statului-inajor al Comandamentului suprem al forţelor armate *'< 14nl6 WR (I*[3]U) nr. 165/41 g

Cu privire la urmărirea crimelor împotriva Reichului sau împotriva autorităţilor de ocupaţie pe teritoriile ocupate Anexa I

Este voinţa bine chibzuită a fuhrerului ca în cazul unor acţiuni împotriva Reichului sau împotriva autorităţilor de ocupaţie pe teritoriile ocupate să se folosească împotriva cri-minalilor alte măsuri decît cele aplicate pînă în prezent.

Fiihrerul este de părere că ân cazul unor asemenea crime, pe-depsele de privare de libertate şi munca silnică pe viaţă sînt considerate ca semne de slăbiciune. O intimidare efectivă şi de lungă durată se poate obţine numai prin pedeapsa cu moartea sau prin măsuri care să lase pe cei apropiaţi şi iopulaţia în necunoştinţă despre soarta criminalului. Acestui cop âi serveşte deportarea în Cermania.

Directivele anexate cu privire la urmărirea crimelor core-spund punctului de vedere al fuhrerului. Ele au fost examinate i aprobate de ell.
Semnat: Keitel

„Germanizarea" teritoriilor ocupate
In anumite teritorii ocupate, considerate ca fiind anexate Germaniei, acuzaţii au urmărit metodic şi continuu asimilarea acestor teritorii din punct de vedere politic, cultural, social şi economic de către Reichul german. Acuzaţii s-au străduit să lichideze caracterul naţional de până atunci al acestor teritorii.
Pentru realizarea acestui plan şi a acestor tendinţe, acuzaţii au deportat cu forţa locuitorii care în marea lor majoritate nu erau germani, aducînd în locul lor în teritoriile respective mii de colonişti germani.
Acest plan prevedea dominaţia economică a Germaniei, cotropirea teritoriului, instituirea unui guvern-marionetă, anexarea teritoriilor ocupate şi recrutarea cu forţa a popu-laţiei pentru armata germană.
Această tactică a fost urmărită în majoritatea ţărilor ocupate, printre care. în Norvegia şi Franţa (în special în departamentele Haut-Rhin, Bas-Rhin, Moselle, Ardennes, Aisne, Nord, Meurthe-et-Moselle), în Luxemburg, Uniunea Sovietică, Danemarca, Belgia şi Olanda.
în Franţa, în departamentele Aisne, Nord, Meurte-et-Mo-selle şi în special în departamentul Ardennes, proprietatea funciară rurală a fost confiscată de către o organizaţie de stat care a căutat să exploateze această proprietate sub oblă-duirea germană. Proprietarii funciari din aceste teritorii au fost expropriaţi şi transformaţi în muncitori agricoli pe pro-priile lor pământuri.
Departamentele Haut-Rhin, Bas-Rhin şi Moselle au fost germanizate mai întîi prin anexare, iar apoi prin introducerea serviciului militar obligatoriu.
1. începând din august 1940, funcţionarii care au refuzat să presteze jurământul de credinţă faţă de Reich au fost conce-diaţi. La 21 septembrie a început expulzarea si deportarea populaţiei, iar la 22 noiembrie 1940, peste 70 000 de lotarin-gieni şi alsacieni au fost izgoniţi în zona sudică a Franţei, începînd din 31 iunie 1941, peste 100 000 de persoane au fost deportate în regiunile răsăritene ale Reichului şi în Polonia, întreaga avere a celor deportaţi şi izgoniţi a fost confiscată, în acelaşi timp, 80 000 de germani din regiunile Saar şi West-falia au fost colonizaţi în Lotaringia şi 2 000 de gospodării ţărăneşti franceze au fost trecute în proprietate germană.
2. începînd din 2 ianuarie 1942, toţi tinerii din departa-mentele Haut-Rhin şi Bas-Rhin între 10 şi 18 ani au fost înca-
draţi în organizaţia „Hitlerjugend". Acelaşi lucru s-a întimplat în departamentul Moselle începând din 4 august 1942. Din 1940, toate şcolile franceze au fost închise, cadrele didactice înlătu-rate, introducîndu-se în aceste trei departamente sistemul şco-lar german.
3. La 28 septembrie 1940, printr-un decret referitor la depar-tamentul Moselle, s-a ordonat germanizarea tuturor numelor de" familie şi a prenumelor franceze. Acelaşi lucru s-a întim-plat, începând din 15 ianuarie 1943, în departamentele Haut-Rhin şi Bas-Rhin,
4. Prin două decrete emise la 23 şi 24 august 1942, cetăţe-nilor francezi li s-a impus cetăţenia germană.
5. Prin decrete speciale, emise la 8 mai 1941 pentru depar-tamentele Haut-Rhin şi Bas-Rhin, iar la 23 aprilie 1941 pentru Moselle, cetăţenii francezi de ambele sexe între 17 şi 25 de ani au fost siliţi să presteze muncă obligatorie. începînd de la 1 ianuarie 1942, în departamentul Moselle a fost introdusă munca naţională obligatorie pentru tineri, iar începând din 26 ianuarie 1942 şi pentru tinere. Acelaşi lucru s-a întimplat în departamentele Haut-Rhin şi

Bas-Rhin cu începere din 27 august 1942, aici însă numai pentru tineri. Contingentele 1940, 1941 şi 1942 au fost chemate sub arme.
6. Aceste contingente au fost reţinute de Wehrmacht chiar şi după expirarea termenului serviciului obligatoriu de muncă.
Printr-un decret emis la 19 august 1942, în departamentul Moselle a fost introdus serviciul militar obligatoriu. La 25 august 1942, în cele trei departamente au fost chemate sub arme contingentele 1940 - 1944. Autorităţile germane au intro-dus în mod arbitrar serviciul militar obligatoriu pe baza pre-vederilor dreptului german. Primele recrutări au început la 3 septembrie 1942. Ulterior, în departamentele Haut-Rhin şi Bas-Rhin au fost mobilizate pretutindeni mai multe contin-gente, începînd de la contingentul 1928 pînă la contingentul 1939 inclusiv. Francezii care n-au vrut să se supună acestor ordine tiu fost consideraţi dezertori, familiile lor au fost de-portate, iar averea lor confiscată.
Aceste acţiuni contraveneau art. 43, 46, 55 şi' 56 ale Con-venţiei de la Haga din 1907, legilor şi uzanţelor războiului, principiilor generale ale dreptului penal, aşa cum decurg ele din dreptul penal al tuturor naţiunilor civilizate, şi consti-tuie o încălcare a dreptului penal al ţărilor în care au fost comise aceste crime şi a art. 6 (b) al Statutului.
Extras din sentinţa Tribunalului militar internaţional de la Niirnberg

„în timpul războiului acţiunile firmei «Krupp»
erau bazate pe jefuirea altor ţări, pe exploatarea şi torturarea muncitorilor străini deportaţi şi puşi la muncă de robi"
Firima „Krupp", cu sediul la Essen, ca o uriaşă caracatiţă îşi întindea cu repeziciune, după fiecare înaintare a Wehr-machtului, unul din tentacule şi pompa în Germania tot'ce putea fi de folos pentru eforturile de război ale Germaniei şi în .special pentru firma „Krupp".
Dovezi autentice arată într-o măsură mai mult decît suficientă că în anii războiului, condu-cătorii firmei „Krupp" erau obsedaţi de o năzuinţă dominantă: după terminarea victorioasă pentru Germania a războiului, concernul „Krupp" să se statornicească trainic pe teritoriile ocupate, precum şi dincolo de ocean. Aceasta era mai mult decît un simplu vis. Cu fiecare înaintare victorioasă a Wehr-machtului, acest vis se apropia de realizarea lui. Nu poate exista nici un dubiu că această dezvoltare şi extindere a firmei „Krupp" se datora în mare măsură bunăvoinţei de care se bucura din partea lui Hitler. Legăturile strînse dintre firma „Krupp", de o parte, şi autorităţile guvernamentale, în special Comandamentul suprem al forţelor terestre şi maritime, de altă parte, au constituit o adevărată alianţă. In timpul războiului acţiunile firmei „Krupp" erau bazate pe jefuirea altor ţări, pe exploatarea şi torturarea muncitorilor străini de-portaţi şi puşi la muncă de robi.
După părerea mea, dovezile au confirmat că politica fun-damentală a concernului „Krupp", care a acordat lui Hitler un sprijin atît de simţitor pentru realizarea ţelurilor sale agre-sive, datează din perioada care a urmat imediat după primul război mondial, a fost continuată apoi în timpul Republicii de la Weimar şi a căpătat un mare avînt în prunii ani ai regimu-lui hitlerist, cînd încă nici unul din acuzaţii de azi nu ocupa un. post de răspundere la firma „Krupp" de natură să-i dea posibilitatea să exercite o influenţă asupra politicii.
*Extras din materialele procesului lui Aliried Krupp von Bohlen und Halbach**

Planul exploatării sălbatice şi al deportării în Germania a populaţiei din teritoriile ocupate şi al folosirii acestei populaţii la muncă de robi
Politica generală care a stat la baza mobilizării muncito-rilor pentru muncă de robi a fost formulată ila 20 aprilie 1942 de către Sauckel precum urmează:
„Scopul noii şi giganticei mobilizări a forţei de muncă este de a folosi pentru dotarea armatei, precum şi pen-tru aprovizionarea patriei noastre toate resursele boga-te şi uriaşe pe

care, sub conducerea lui Adolf Hitler, for-ţele noastre armate le-au cucerit prin luptă şi ni le-au asigurat într-o cantitate atît de abundentă. Materiile pri-me, fertilitatea teritoriilor cucerite, precum şi resursele lor de braţe de muncă trebuie folosite integral şi în mod conştiincios prin mobilizarea la muncă spre binele Germaniei şi al aliaţilor ei... Toţi prizonierii de război aflaţi în Germania, atît cei din teritoriile apusene cît şi cei din răsărit, trebuie încadraţi de asemenea fără nici o'excepţie - în măsura în care aceasta nu s-a făcut încă - iîn economia germană a înarmării şi aprovi-zionării... Este deci absolut necesară exploatarea la maxi-mum a braţelor de muncă existente pe teritoriile sovie-tice cucerite. Dacă atragerea forţelor de muncă necesare nu se poate face pe baza liberului consimţământ, se va proceda imediat la mobilizarea lor, respectiv se va insti-tui munca obligatorie... Folosirea completă a tuturor pri-zonierilor de război, precum şi folosirea unui număr cît mai mare de muncitori civili străini, bărbaţi şi femei, a devenit, o necesitate incontestabilă pentru soluţionarea problemei mobilizării braţelor de muncă în acest război".

Extras din actul de acuzare al Tribunalului militar in-ternational de la Nürnberg

Note:

** Procesul împotriva Urmei „Krupp" a avut loc între 8 decem-brie 1947 şi 30 iulie 1948 în iaţa celui de-al Ill-leci Tribuna! militar american din Nürnberg.* - Nota red,

Deportarea populaţiei civile din ţările ocupate

în tot timpul ocupaţiei atît a ţărilor apusene cit şi a ţărilor răsăritene, politica guvernului german şi a Comandamentului suprem german a constat în deportarea cetăţenilor apţi pen-tru muncă din aceste ţări în Germania sau în alte ţări ocupate, pentru a-i folosi ,1a munca de robi în uzine militare, în fabrici şi în alte scopuri legate de eforturile de război ale Germaniei.

In baza acestei politici, pentru realizarea scopurilor men-ţionate s-au făcut deportări în masă din toate ţările apusene şi răsăritene, în tot timpul ocupaţiei.

Aceste deportări contraveneau acordurilor internaţionale, în special art. 46 al Convenţiei de la Haga din 1907, legilor şi uzanţelor războiului, principiilor generale ale dreptului penal, aşa cum decurg ele din dreptul penal al tuturor naţi-unilor civilizate, şi constituie o încălcare a dreptului penal al ţărilor în care au fost comise aceste crime şi a art. 6 (b) al Statutului.

In cele ce urmează se dau cîteva amănunte cu privire la aceste deportări, care să servească ca exemple, dar care nu trebuie să înlocuiască prezentarea de dovezi pentru alte cazuri.

Din Franţa s-au făcut următoarele deportări de persoane din motive politice şi rasiale, fiecare transport numărînd 1 500 - 2 500 de deportaţi:

Cei deportaţi erau înghesuiţi în vagoane în mod barbar; obiectele de îmbrăcăminte pe care ie aveau erau cu totul insu-ficiente, iar timp de mai multe zile nu primeau decît puţină hrană sau nici un fel de hrană.

Condiţiile de transport erau de aşa natură, încît mulţi dintre cei deportaţi mureau în timpul călătoriei.

într-un vagon de cale ferată care a pornit la 17 septem-brie 1943 de la Compiegne spre Buchenwald, din 130 de oameni au murit 80.

La 4 iunie 1944, la Saarburg au fost scoase dintr-un tren 484 de cadavre.

într-un tren icare a plecat din Compiegne la 2 iulie 1944 cu destinaţia Dachau au fost găsiţi la sosire peste 600 de morţi, oeea ce reprezenta o treime din numărul total al celor aflaţi în tren.

într-un tren care a pornit la 16 ianuarie 1944 de la Com-piegne spre Buchenwald au fost înghesuiţi peste 100 de oa-meni în fiecare vagon. Morţii şi răniţii au fost îngrămădiţi în timpul călătoriei în ultimul vagon.

1. *Din fările apusene:*

1940 1941 1942 1943 1944
14 104
257 326
3 transporturi
Numai 4 000 din cei 12 000 de deţinuţi evacuaţi din Buchen-wald în aprilie 1945 se mai aflau în viaţă cînd coloanele în marş au ajuns în apropierea oraşului Regensburg.
în timpul ocupaţiei Danemarcii de către germani, 5 200 de cetăţeni danezi au fost deportaţi în Germania şi internaţi în lagăre de concentrare sau în alte locuri.
» In 1942 şi mai tîrziu, 6 000 de locuitori din Luxemburg au fost deportaţi în condiţii atît de inumane, încît mulţi dintre ei au pierit pe drum.
Intre 1940 şi 1944, cel puţin 190 000 de persoane civile au fost deportate din Belgia în Germania şi folosite la muncă de robi. Cei deportaţi erau supuşi celor mai diferite maltratări, iar mulţi dintre ei au fost siliţi isă lucreze în fabrici ide arma-ment.
între 1940 şi 1944, din Olanda şi din alte ţări ocupate au fost deportate aproape 500 000 de persoane civile.
2. *Din ţările răsăritene:*
Autorităţile germane de ocupaţie au deportat din Uniunea Sovietică ciica 4 978 000 de cetăţeni sovietici şi i-au trimis la muncă de robi.
Din Cehoslovacia au fost deportaţi în Germania pentru muncă de robi şi folosiţi pentru maşina de război germană 750 000 de cetăţeni cehoslovaci.
La.4 iunie 1941, în oraşul Zagreb (Iugoslavia) s-a ţinut o şedinţă a reprezentanţilor germani, şedinţă care a fost prezi-dată de von Troll, consilierul Ambasadei germane. Scopul acestei şedinţe a fost găsirea do mijloace pentru deportarea populaţiei iugoslave din Slovenia. Pe baza acestui plan au fost deportate zeci de mii de persoane.
Extras din actul de acuzare a! Tribunalului militar in-ternaţional de la Niirnberg

CRIMELE SĂVÎRŞITE ÎN POLONIA

Planul cu privire Ia „germanizarea" şi jefuirea Poloniei

Naziştii au plănuit alipirea ila Reichul german a celor patru provincii apusene ale Poloniei. In celelalte teritorii ocupate ei au instituit aşa-numitul guvernământ general. S-a arătat, că naziştii plănuiau să germanizeze fără rezerve aşa-zisele teritorii alipite, şi anume prin deportarea intelectuali-tăţii poloneze, .a evreilor şi a elementelor ostile Germaniei în guvernământul general, ân vederea exterminării lor totale; prin confiscarea bunurilor populaţiei poloneze; prin depor-tarea în Germania pentru muncă a acelora cărora li s-a răpit în felul acesta avutul şi prin popullarea acestor regiuni cu co-lonişti germani. Planul lor prevedea în special exploatarea populaţiei şi a resurselor materiale de pe teritoriul guvernă-mântului general, confiscarea tuturor bunurilor care puteau întări maşina militară nazistă şi devastarea completă a aces-tui teritoriu pentru ad reduce la situaţia de stat vasal...
In directivele sale din 19 octombrie 1939, documentul EC-410, US-298, Goring a declarat: „In timp ce pe teritoriile regiunilor din primul grup se va urmări reconstrucţia şi lărgirea economiei, men-ţinerea capacităţilor de producţie şi a rezervelor de ma-terii prime, precum şi încadrarea oît mai rapidă şi to-tală a acestor teritorii în economia întregii Germanii, din teritoriile guvernământului general trebuie scoase toate materiile prime, materialele, maşinile etc. ce pot fi folosite pentru economia germană de război. între-prinderile care nu sînt absolut necesare pentru satisfa-cerea nevoilor elementare de viaţă ale populaţiei tre-buie transportate în Germania, dacă transportarea lor
nu necesită prea mult timp şi dacă, din această cauză, nu este mai avantajoasă exploatarea lor pe loc, dîn-du-le comenzi din Germania"..
Extras din procesele-verbale ale şedinţelor T ribunalului militar internaţional de la Nurnberg

Pentru refuzul de a presta muncă forţată - închisoare sau lagăr de concentrare
Şeful districtului Lovici
Lovici...
Dispoziţie oficială
Către...
Pe baza 'dispoziţiei din 15 mai 1942 cu privire la obliga-tivitatea muncii (culegere de legi şi dispoziţii pentru guver-nămîntul general, pag. 255) vă oblig să prestaţi serviciul de muncă în Reich.
.Munca dv. în Reich se va desfăşura conform unor condiţii de muncă stabilite prin lege, iar retribuirea va fi reglemen-tată printr-o înţelegere scrisă. Economiile din salariu le veţi putea expedia curent în patria dv. Rudele apropiate la a că-r.or întreţinere aţi contribuit pînă în prezent într-o măsură considerabilă vor putea înainta Direcţiei organizării muncii o cerere pentru a li se acorda un ajutor special.
Sînteţi obligat a vă prezenta la 23.3.43 la orele 8,00 la Di-recţia organizării muncii din Skiernievice şi, dacă veţi fi con-siderat apt pentru muncă, veţi pleca cu primul transport. Trebuie să luaţi cu dv. documentele personale, încălţăminte potrivită, haine de lucru şi cîteva schimburi de rufărie de corp.
Dacă veţi îndeplini de *bunăvoie* această dispoziţie, veţi primi suplimentar, la îmbarcare în tren şi. pentru călătoria dv. în Reich, alimente, ţigări etc. Membrii familiei dv. vor primi un ajutor suplimentar, de pildă cartofi.
Dacă *nu* veţi răspunde acestei chemări, *membrii familiei dv,, părinţii, soţia, fraţii, surorile şi copiii dv. vor fi internaţi într-un lagăr de pedepsire,* de unde vor fi eliberaţi abia după ce vă veţi prezenta.
îmi rezerv dreptul de *a coniisca* averea dv. mobilă şi imo-bilă, precum şi averea mobilă şi imobilă a membrilor fami-liei dv.
Afară de aceasta, în conformitate cu § 5 al dispoziţiei sus-menţionate, *veţi fi condamnat la închisoare sau muncă sil-nică,* respectiv veţi fi internat într-un iagăr de *concentrare.*
Guvernământul general
Şeful districtului
Direcţia organizării muncii
Skiernievice
Din însărcinare, semnat: Ritter
Din ordin, semnat: Guthmann Consilier guvernamental
„Lichidarea intelectualităţii poloneze a fost hotărîtă încă în septembrie 1939"
Lichidarea intelectualităţii poloneze a fost hotărîtă încă în septembrie 1939, iar în mai 1940, acuzatul Frank a făcut în jurnalul său următoarea însemnare: „Trebuie să profităm neîntârziat de faptul că iatenţia opiniei publice mondiale este îndreptată asupra Frontului de vest, pentru a lichida în masă mii de polonezi şi pe reprezentanţii de frunte ai intelectuali-tăţii poloneze". .
încă înainte de aceasta Frank a fost însărcinat „să reducă întreaga economie a Poloniei la strictul necesar pentru exis-tenţa populaţiei ţării. Polonezii trebuie să devină sclavi ai marelui Reich mondial german".
în ianuarie 1940, Frank nota în jurnalul s ă u : „Braţe,de muncă ieftine trebuie evacuate cu sutele de mii din guver-nământul general. Această măsură va preîntîmpina înmulţirea biologică a băştinaşilor". Nemţii au înfăptuit această politică în Polonia cu atîta consecvenţă, încît la sfîrşitul războiului o treime din populaţie a fost exterminată şi întreaga ţară pustiită.
Extras din actul de acuzare al Tribunalului militar in-ternaţional de la Nürnberg
„Mobilizarea şi transportarea în Reich a cel puţin 1 000 000 de muncitori şi muncitoare din agricultură şi industrie"

Curînd după căderea Poloniei, Göring a început să înro-bească un mare număr de polonezi. La 25 ianuarie 1940, acu-zatul Frank, guvernatorul general al Poloniei, a comunicat lui Göring despre dispoziţiile sale în legătură cu:
„Mobilizarea şi transportarea în Reich a cel puţin 1 000 000 de muncitori şi muncitoare d;n agricultură şi industrie, dintre care circa 750 000 de muncitori agri-coli, - iar dintre aceştia cel puţin 50% femei, - pen-tru asigurarea producţiei agricole în Reich şi pentru completarea numărului necesar de muncitori in-dustriali".
Extras din procesele-verbale ale şedinţelor Tribunalului militar internaţional de la Nürnberg
„Ştiinţa de carte nu o consider necesară"
Dr. Gross (Direcţia pentru probleme de rasă) ...S-a comunicat
Secret de stat Xb
W o l f f   28.XI.40
Cîteva considerente despre tratamentul ce urmează
să fie aplicat populaţiei negermane din Răsărit 15 .
In ceea ce priveşte tratamentul ce urmează să fie aplicai populaţiei negermane din Răsărit trebuie să avem grijă să deosebim cît mai bine şi să tratăm diferenţiat fiecare naţio-nalitate adică, pe lîngă polonezi şi evrei, pe ucraineni, bielo-ruşi, gurali, lexnci şi caşubi. Dacă se mai pot descoperi rămă-şiţe ale altor popoare - şi pe acestea.
Vreau să spun că avem cel mai mare interes nu numai ca populaţia din Răsărit să nu reprezinte un tot unic, ci, dimpo-trivă, să fie dezmembrată în cît mai multe părţi şi grupuri.
Dar nici în cadrul naţionalităţilor nu avem vreun interes să le îndemnăm la unitate şi mărire, să cultivăm la ele con-
ştiinţa naţională şi cultura naţională, ci să le fărâmiţăm în ne-numărate grupuri mici şi grupuleţe.
Reprezentanţii tuturor acestor naţionalităţi, ân special ai celor mici, vor ocupa, bineînţeles,' posturi de funcţionari de poliţie şi de primari.
Vârfurile acestor naţionalităţi nu pot fi decît primarii şi autorităţile poliţieneşti locale; la gurali - căpeteniile şi şefii de ginţi, care oricum sânt învrăjbiţi. Nu trebuie admisă o unire la nivelul conducătorilor, deoarece numai dacă vom dezbina acest conglomerat de naţionalităţi din guvernământul gene-ral, care numără 15 000 000 de oameni, şi cele 8 000 000 care populează provinciile răsăritene, vom reuşi să efectuăm trie-rea rasială, care trebuie să devină fundamentul considerente-lor noastre pentru a identifica din acest conglomerat pe cei mai valoroşi din punct de vedere rasial, spre a-i trimite în Germania şi a-i asimila acolo.
încă în următorii câţiva ani - cred că peste 4 - 5 ani - noţiunea de caşub, de pildă, trebuie să fie necunoscută, de-oarece atunci nu va mai exista un popor caşub (aceasta este valabil şi pentru locuitorii Prusiei apusene). Noţiunea de evreu sper că va dispărea cu desăvârşire prin posibilitatea unei emigrări în masă a tuturor evreilor în Africa sau în vreo altă colonie. într-un viitor ceva mai îndepărtat trebuie să devină posibil să facem să dispară de. pe teritoriul nostru no-ţiunile etnice de ucraineni, gurali şi lemei. Ceea ce s-a spus despre aceste naţionalităţi mici este valabil, într-un cadru mai mare, pentru polonezi.
O problemă fundamentală legată de rezolvarea tuturor acestor chestiuni este problema şcolilor şi, în legătură cu aceasta, problema selecţionării şi trierii tineretului. Pentru populaţia negermană din Răsărit nu trebuie să existe şcoli medii, ci numai şcoala elementară de patru ani. Obiectivul şcolii elementare trebuie să fie exclusiv:
Socoteala simplă, cel mult pînă la 500, iscălirea, învăţă-tura că este o poruncă divină să te supui germanilor şi să fii cinstit, sîrguincios şi cuminte. Ştiinţa de carte nu o consider necesară.

Afară de această şcoală, în răsărit nu mai trebuie să existe nici un fel de şcoli. Părinţii care doresc să dea copiilor lor o instrucţie mai bună atît in şcoala elementară, cât şi ulterior la o şcoală medie, trebuie să adreseze o cerere în acest sens conducătorilor superiori ai SS-ului şi ai poliţiei. Criteriul după care se vor rezolva astfel de cereri **Va** fi, în primul rînd, acela dacă din punct de vedere rasial copilul este impecabil şi dacă corespunde condiţiilor puse de noi. Dacă vom recu-noaşte un asemenea copil ca avînd sîngele nostru, părinţii lui vor fi înştiinţaţi că copilul lor va fi trimis la o şcoală în Germania, unde va rămîne timp îndelungat...

Părinţii acestor copii cu sînge bun vor fi puşi în faţa acestei alternative: ori să predea copilul, şi atunci, probabil, nu vor mai face alţi copii şi astfel va dispărea primejdia ca acest popor de rasă inferioară din Răsărit să primească, prin asemenea oameni cu sînge bun o pătură de conducători pri-mejdioasă pentru noi datorită valorii lor rasiale egale cu a noastră, ori să se mute în Germania şi să devină acolo cetă-ţeni loiali. Un mijloc puternic cu ajutorul căruia ei pot fi influenţaţi este dragostea pentru copilul lor, al cărui viitor şi ale cărui studii depind de loialitatea părinţilor.

în afară de examinarea cererilor înaintate de părinţi în legătură ou o instrucţie mai bună, pe teritoriul guvernămîn-tului general se va face anual o triere a tuturor copiilor în-tre 6 şi 10 ani pentru a selecţiona pe cei valoroşi şi cei nevaloroşi din punctul de vedere al sângelui. Cei aleşi ca valoroşi vor fi trataţi în acelaşi fel ca şi copiii care au fost admişi pe baza unei cereri aprobate a părinţilor lor.

Consider ca ceva de la sine înţeles din punctul de vedere al sentimentului şi al raţiunii că copiii şi părinţii, în clipa în care vor veni în Germania, să nu fie trataţi în şcoli şi în viaţa de toate zilele ca nişte leproşi, ci, după ce îşi vor fi schimbat numele, să fie încadraţi cu încredere în viaţa ger-mană, - manifestîndu->se faţă de ei toată atenţia şi vigilenţa.

Nu trebuie să se întâmple ca copiii să se simtă ca nişte stră-ini în mijlocul nostru, deoarece noi credem în propriul nostru sînge, care din cauza greşelilor istoriei germane s-a ameste-cat în sângele unei naţionalităţi străine, şi sîntem convinşi că concepţia noastră despre lume şi idealurile noastre vor găsi răsunet în sufletul de aceeaşi rasă al acestor copii. în acest caz însă, învăţătorii şi conducătorii organizaţiei „Hitlerju-gend" trebuie să tragă toate concluziile şi niciodată nu tre-buie admisă repetarea greşelii comise în trecut, în Atsacia-Lorena, cînd, pe de o parte, căutam să câştigăm oamenii ca germani, iar pe de altă parte am jignit cu orice prilej senti-mentul lor uman, mândria şi ambiţia lor şi i-am respins prin neîncredere şi apostrofări. Nu trebuie admisă folosirea ca în-jurături a cuvintelor „leah", „ucrainean" etc.

Batjocorirea unui preot evreu

Educarea urmează să fie făcută într-o şcoală pregătitoare, iar după absolvirea celor patru clase ale acesteia se va de-cide dacă copiii urmează să frecventeze mai departe şcoala elementară germană sau dacă urmează să fie trimişi într-o instituţie de educaţie naţional-politică.

După înfăptuirea consecventă a acestor măsuri în cursul următorilor zece ani, populaţia guvernământului general se va compune deci exclusiv din locuitorii rămaşi consideraţi inferiori şi din locuitorii strămutaţi din provinciile răsăritene, precum şi din regiunile Germaniei în care mai există aseme-nea indivizi rasiali şi naţionali (de pildă, din regiunile în care locuiesc sorbii şi venzii).

Această populaţie lipsită de conducători va constitui o sursă de braţe de muncă şi va trimite anual în Germania mun-citori sezonieri şi muncitori pentru lucrări speciale (construc-ţii de drumuri, cariere de piatră); chiar şi în acest caz, ea va avea posibilitatea să mănînce mai mult şi să trăiască mai bine deoît în condiţiile dominaţiei poloneze şi, neavînd o cul-tură proprie, această populaţie' va fi chemată să lucreze sub conducerea severă, consecventă şi dreaptă a poporului ger-

mân la crearea unor monumente eterne ale culturii şi arhi-tecturii germane, ceea ce, av.înd în vedere volumul uriaş de muncă, poate că nici nu s-ar putea realiza altfel.

Extras dintr-un raport al lui Stroop, comandantul SS-ului şi al poliţiei din districtul Varşovia

împotrivirea evreilor şi a bandiţilor a putut fi înfrîntă nu-mai prin acţiuni energice, neobosite, desfăşurate de trupele noastre de şoc zi şi noapte. La 23 aprilie 1943, prin interme-diul conducătorului superior al SS-ului şi al poliţiei pentru Răsărit, la Cracovia s-a primit ordinul emis de reichsfuhrerul SS ca ghetoul din Varşovia să fie curăţat cu cruzime extremă şi cu perseverenţă nemiloasă. De aceea am hotărît să distrug întregul ghetou, incendiind toate casele de locuit, inclusiv cele situate în vecinătatea întreprinderilor de armament.

Aceste întreprinderi au fost demontate în mod sistematic, una după alta, iar apoi distinse prin incendiere. Aproape întotdea-una evreii îşi părăseau adăposturile şi buncărele. Nu erau însă rare cazurile cînd evreii rămîneau în clădirile cuprinse de flăcări şi săreau pe ferestre abia atunci cînd dogoarea devenea insuportabilă, sau de frică să nu moară în flăcări, după ce în prealabil aruncaseră în stradă saltele şi perne din casele cuprinse de incendiu, Cu oasele fracturate, ei încercau apoi să traverseze strada, tîrîndu-se, pentru a se adăposti în clădirile care încă nu ardeau sau care erau numai parţial cu-prinse de flăcări. Adeseori evreii îşi schimbau ascunzişurile în timpul nopţii, furişîndu-se printre ruinele clădirilor dis-truse de incendiu, şi se adăposteau acolo pînă cînd erau des-coperiţi de trupele de şoc. Viaţa în canalele subterane deve-nea, de asemenea, insuportabilă după primele 8 zile. Deseori se puteau auzi din gurile de canal glasuri omeneşti. Atunci oamenii SS, poliţiştii sau soldaţii din Wehrmacht se strecurau cu curaj în gurile de canal pentru a-i prinde pe aceşti evrei şi nu rareori ei se împiedicau de cadavre de evrei sau erau primiţi cu gloanţe. A fost necesară folosirea sistematică a luminărilor fumigene pentru a-i izgoni pe evrei. Astfel, într-o singură zi au fost deschise 183 de guri de canal şi Ila ora H, fixată dinainte, s-au aruncat în ele luminări fumigene. Rezul-tatul a fost că bandiţii, erezînd că e vorba de gaze, s-au re-fugiat în centrul fostului cartier de locuit şi au putut fi scoşi din gurile de canal aflate acolo. Un număr mare de evrei,

despre care nu există nici o evidenţă, au fost lichidaţi prin explozii ân canale şi în buncăre. Cu cît împotrivirea se pre-lungea, cu atît oamenii din trupele SS, din poliţie şi din Wiehnmacht 'acţionau mai hotărît, îndeplinindu-şi şi aici ne-obosit datoria într-o frăţie de arme strînsă şi în mod exem-plar. Acţiunea dura adeseori din zori pînă noaptea tîrziu. Patrule de noapte cu cizmele înfăşurate în zdrenţe îi urmă-reau pe evrei şi-i ţineau încontinuu sub presiune. Nu rareori, evreii care 'în timpul nopţii încercau să-şi completeze re-zervele de alimente din buncărele părăsite de ei, să stabi-lească o legătură cu grupuri .învecinate sau să facă schimb de informaţii erau prinşi şi nimiciţi.

Dacă se ţine seama că înainte de a participa la acţiune majoritatea oamenilor din trupele SS nu făcuseră instrucţie decît timp de 3 - 4 săptămîni, trebuie să apreciem în mod deosebit elanul, curajul şi dorinţa acestora de a participa Ia acţiune. Trebuie relevat că şi unităţile "Wiehrmachtului au lucrat neobosit şi cu entuziasm, făcînd să sară în aer bucă-rele, canalele subterane şi clădirile de beton. Ofiţeri de po-liţie şi poliţişti de rînd, care în majoritatea lor aveau deja experienţă de front, au dat dovadă de un curaj fără seamăn. Numai datorită acţiunilor susţinute şi neobosite ale tu-turor forţelor s-a reuşit să fie prinşi şi nimiciţi în total 56 065 de evrei. La acest număr stabilit cu precizie mai trebuie adăugaţi evreii ucişi în urma exploziilor, incendiilor eto, al căror număr nu poate fi stabilit.

încă în cursul desfăşurării marii acţiuni, populaţia ariană a fost înştiinţată prin afişe că intrarea pe teritoriul fostului cartier evreiesc este strict interzisă şi că va fi împuşcată orice persoană .care va fi găsită în fostul cartier evreiesc fără o au-torizaţie valabilă. Totodată, prin

aceste afişe, populaţia ariană a fost din nou avertizată că oricine va oferi cu bună ştiinţă adăpost unui evreu, în special în afara cartierului[1] evreiesc, îi va da de mâncare sau îl va ascunde, va fi pedepsit cu moartea.
Poliţiei poloneze i s-a aprobat ca, în cazul arestării unui evreu în cartierele ariene ale Varşoviei, poliţistul polonez să primească a treia parte din averea în numerar a evreului respectiv. Această măsură a şi început să dea roade.
Marea acţiune a fost încheiată la 16.5.43, prin aruncarea în aer la orele 20,05 a sinagogii din Varşovia.
Pag. 11: Din numărul total de **56** 065 de evrei capturaţi, aproximativ 7 000 au fost nimiciţi în cursul marii acţiuni din
fostul cartier evreiesc şi 6 979 în timpul transportului la T, adică în total vreo 14 000 de evrei. în afară de aceşti 56 065 de evrei, aproximativ 5 000 - 6 000 de evrei au fost nimiciţi în urma exploziilor şi incendiilor.
Numărul buncărelor distruse este de 631.
Varşovia, 16 mai 1943
Conducătorul SS-ului şi al poliţiei din districtul Varşovia, brigadefuhrer SS şi general-maior de poliţie

In ghetoul din Varşovia

de Ludwik Hirszield, piolesoi la Universităţile din Varşovia şi Wroclaw

La Varşovia, evenimentele au evoluat cam în felul urmă-tor: ia începutul ocupaţiei circula zvonul că va fi înjghebat un cartier pentru evrei, dar realizarea planului a fost amî-nată de cîteva ori, deoarece epidamiologii au atras atenţia autorităţilor asupra faptului că asemenea strămutări în masă ar 'implica mari primejdii. în octombrie 1940 s-a emis o ordo-nanţă potrivit căreia toţi „nearienii", sub ameninţarea cu pe-deapsa capitală, urmează să se mute într-un anumit cartier al oraşului. întregul mobilier trebuia să fie lăsat pe loc. în-trucât p a t r u s u t e d e m i i d e o a m e n i 'erau vizaţi de această ordonanţă, era imposibil de controlat dacă într-a-devăr toţi şi-au lăsat mobilierul pe loc. Acest cartier al oraşu-lui a fost împrejmuit cu sîrmă ghimpată şi din banii comuni-tăţii evreieşti s-au construit ziduri înalte, în care s-au lăsat doar din loc în loc nişte deschizături pentru introducerea ali-mentelor: 200 de calorii de fiecare om pe zi! O zecime din ceea, ce este absolut necesar omului. Obligaţiile administra-tive reveneau comunităţii evreieşti, în fruntea ghetoului se afla însă un comisar german, care trebuia să se îngrijească de reducerea cît mai grabnică a numărului evreilor. Poarta spre viaţă s-a închis în spatele nostru...
Sentimentul de a fi închişi într-o închisoare mai este încă accentuat de faptul că peste tot dăm de ziduri sau de sîrmă ghimpată. Autorităţile intenţionau să izoleze în felul acesta pe purtătorii unor microbi primejdioşi.
în faţa fiecărei deschizături din zid există un post de pază. EI se compune din câţiva germani, care privesc cu dis-preţ mulţimea, cât şi din reprezentanţi ai poliţiei poloneze şi
SS *în acţiune la lichidarea ghetoului din Varşovia, la 19 aprilie 1943*
ai serviciului de ordine evreiesc, care sânt pălmuiţi ori de oîte ori nu execută' prompt ordinele primite.
Dincolo de zidurile ghetoului se adună în permanenţă o mulţime de copii. Dinspre partea „ariană", curioşii holbează ochii la tabloul jalnic al cetelor de zdrenţăroşi. Cetele de copii din ghetou sînt de fapt cei care îl hrănesc. O singură clipă de neatenţie a neamţului este de ajuns ca ei să se stre-coare sprinteni pe partea „ariană". Pâinea, cartofii şi alte ali-mente cumpărate acolo sânt ascunse sub hainele zdrenţăroase şi apoi copiii se strecoară înapoi în acelaşi mod.
în majoritatea cazurilor, poliţia poloneză se preface că nu vede nimic, iar meinlbrii serviciului de ordine evreiesc se luptă cu propria lor conştiinţă. Ei ştiu că aceşti copii

hrănesc ghetoul şi că fără ei mulţi ar trebui să moară de foame. Pă-rinţii lor au fost privaţi de muncă, de bunuri şi adeseori de ultima cămaşă. Dacă un copil aduce cartofi, el hrăneşte deci întreaga familie.
Gardienii germani se comportă în mod diferit, deşi se în-tîmpla foarte rar ca vreunul dintre ei să zâmbească unui copil sau să-ll încurajeze chiar să se strecoare afară. într-un ase-menea caz, el însuşi are, probabil, copii şi micii evrei îi amintesc de aceştia. La urma urmei şi ei sînt oameni!
Nu toţi gardienii germani sînt asasini şi călăi, dar, din păcate, mulţi dintre ei pun repede mîna pe armă şi trag asu-pra copiilor. Zi de zi - este aproape de neconceput - se aduc la spital copii răniţi de gloanţe.
Toţi evreii sînt obligaţi să poarte la braţ banderole cu steaua lui David, numai copiii fac excepţie. în felul acesta „contrabanda" cu alimente le este înlesnită. Adeseori copiii aruncă boccele din tramvaiul care trece pe lingă ghetou pe partea „ariană" a străzii, străduiudu-se să le dea drumul în ghetou în clipa cînd tramvaiul trece prin faţa porţilor ghe-toului, iar apoi sar şi ei din tramvai.
Copiii se caţără şi peste ziduri, dar aceasta trebuie făcut foarte repede, ca nu cumva gardianul să se întoarcă tocmai în clipa aceea. El trage numaidecît dacă îi descoperă.
Este doar un „ordin de război al fuhrerului"!
Dacă vreodată, se va ridica morţilor un monument, copi-lul-erou ar trebui menţionat la lac de frunte şi amintirea lui ar trebui cinstită prin cuvintele: „Necunoscuţilor copii-con-trabandişti"...
Din timp în timp, în ghetou îşi fac apariţia autobuze din care privesc feţe curioase. „Krafţ durch Freude!" („Forţă
Locuitori polonezi înainte de a li împuşcaţi de către asasinii SS-işti
prin bucuriei")[64]. Pentru ei aceasta constituie o excursie într-o grădină zoologică. Probabil că Goebbels vrea să arate ce înseamnă puterea şi cum trebuie dispreţuiţi oamenii de rasă străină. Nişte cerşetori jalnici care abia mai amintesc de fiinţe umane.
Zăresc o fetiţă mică care se străduieşte să se strecoare printre gardieni. Unul dintre gardieni o somează. Cu o miş-care lentă, soldatul scoate arma de la umăr. Copilul se cram-ponează de cizmele lui şi imploră iertare. Gardianul rîde şi spune: ,,N-ai să mori, dar nici contrabandă n-ai să mai faci".
Pe urmă trage în picioruşele copilului, care apoi au trebuit să fie amputate. într-adevăr, mica fetiţă nu va mai face nici-odată contrabandă.
Odată am întrebat o fetiţă mică: ,,Ce ai vrea să fii tu ?" Ba mi-a răspuns: „Un cîine, căci gardienilor le plac cîinii".
Evreilor care muncesc în cartiere „ariene" li se eliberează legitimaţii pentru a putea ajunge la locurile de muncă. Ei trebuie să treacă în faţa pazei în pas alergător, cu pălăria în mină. Se întâmplă ca gardienii să reţină un grup de evrei şi să le ordone să se dezbrace şi să se tăvălească în noroi. Le place, de asemenea, să-i oblige să se lase pe vine şi să se ridice de nenumărate ori. Uneori ei trebuie chiar să danseze.
Gardienii privesc şi rîd cu hohote.
Nimicirea în masă a unor patrioţi polonezi şi a familiilor acestora
Comandantul poliţiei de siguranţă şi al SD-^ului pentru districtul Radom
Radom, 19 iulie 1944
S e c r e t d e s t a t
Secţia externă din Tomaşov Primit la 22.7.1944
Se va înmîna personal hauptsturmfuhrerului SS T h i e l în T o m a ş o v
Referitor la răspunderea colectivă a membrilor de familie ai atentatorilor şi sabotorilor.

Conducătorul superior al SS-ului şi al poliţiei din Răsărit a emis la 28.6.1944 următorul ordin:
„în ultimele luni, securitatea în guvernămîntul general s-a înrăutăţit înitr-atît, încît în prezent trebuie aplicate mijloa-cele cele mai radicale şi luate măsurile cele mai drastica împotriva atentatorilor şi sabotorilor de naţionalitate străină.
Reichsfuhrerul. SS, cu consimţămintul guvernatorului general, a dat dispoziţie ca în toate cazurile de atentate sau încercări de atentate împotriva unor germani sau de distrugere de. că-tre sabotori a unor instalaţii de importanţă vitală să f i e î m-p u ş c a ţ i n u n u m a i c r i m i n a l i i p r i n ş i a s u p r a f a p t u l u i , ci, î n a f a r ă d e a c e a s t a , s ă f i e e x e - c u t a t e t o a t e r u d e l e d e s e x m a s c u l i n , i a r r u d e l e ide s e x f e m i n i n , i n c l u s i v f e t e l e p e s t e 1 6 ani,' s ă f i e i n t e r n a t e î n t r-u n l a g ă r d e c o n c e n t r a r e , O premisă strictă pentru aceasta este, bineînţeles, ca, atunci cînd făptaşul sau făptaşii nu vor fi prinşi, numele şi domiciliile lor să fie stabilite cu exactitate.
Printre rudele de sex masculin trebuie să se numere de pildă:
Tatăl, fiii (peste 16 ani), fraţii, cumnaţii, verii şi.unchii făptaşului. în mod analog se va proceda şi cu femeile.
Prin aceste măsuri se urmăreşte asigurarea unei răspun-deri colective a tuturor bărbaţilor şi femeilor din familia făp-taşului, în afară de aceasta, în acest fel va fi lovit în modul cel mai eficient cercul de oameni în rîndurile cărora a acţionat criminalul politic. Această practică a şi dat rezultate foarte bune, de pildă, la sfîrşitul anului 1939, în noile regiuni răsă-ritene, în special în regiunea Variei. îndată ce această nouă metodă de combatere a atentatorilor şi sabotorilor va deveni cunoscută celor de naţionalitate străină - a c e a s t a s e p o a t e f a c e p e c a l e a p r o p a g a n d e i p r i n v i u g r a i - , femeile din cercul de rude al membrilor mişcării de rezistenţă sau al bandelor vor exercita o influenţă de averti-zare, ceea ce s-a şi dovedit pe bază de experienţă".
Aduc aceasta la cunoştinţă şi rog ca în cazurile respective (nu retroactiv) să fie identificaţi cît mai repede posibil şi să fie arestaţi imediat respectivii membri de familie. Apoi mi se va raporta despre rezultat şi 'se vor aştepta noi dispoziţii.
Comandantul (Semnătură) poliţiei de siguranţă
; şi al SD-ului Tomaşov, 25.7.1944.
din districtul Radom 1. Discutat amănunţit cu IV L.21/44 şefii de secţii
Secret de stat 2. Trimis către A.IV.L

CRIMELE SAVÎRŞITE ÎN CEHOSLOVACIA

„Ocupaţia Boemiei şi Moraviei trebuie privită ca o ocupaţie militară"

In cazul Cehoslovaciei, Tribunalul militar internaţional a stabilit că Boemia şi Moravia au fost, de asemenea, ocupate de Germania, fiind ameninţate „că trupele germane au primit ordin să acţioneze şi că orice împotrivire va fi înăbuşită cu forţă..."
Tribunalul militar internaţional a stabilit, de asemenea, că (în cazul Boemiei şi Moraviei urmează să fie aplicate legile şi uzanţele războiului. Tribunalul a declarat:
„Ocupaţia Boemiei şi Moraviei trebuie privită... ca o ocu-paţie militară, la care se aplică legile războiului".
Extras din materialele procesului lui Aliried Krupp von Bohlen und Halbach

Execuţii prin împuşcare la Brno şi Praga pe baza unor sentinţe pronunţate de „tribunale extraordinare"

Direcţia centrală a conducerii SS Direcţia comandamentului trupelor SS Secţia **I** a, jurnal 4116/4 Secret
. Berlin-Wilmersdorf, 14. 10. 1941 Kaiserallee 138
S e c r e t !

Raport provizoriu despre starea excepţională pentru populaţia civilă
Către reichsfuhrerul SS
în legătură cu folosirea trupelor SS ân protectoratul Boemia şi Moravia cu prilejul decretării stării excepţionale pentru populaţia civilă, trimit următorul raport provizoriu:
Pentru execuţii prin împuşcare, respectiv pentru suprave-gherea execuţiilor prin spînzurare, au fost folosite pe rînd toate batalioanele trupelor SS în protectoratul Boemia şi Moravia.
Pînă în prezent au avut loc:
l a P r a g a :
99 execuţii prin împuşcare
21 execuţii prin spînzurare.
l a B r n o :
54 execuţii prin împuşcare
17 execuţii prin ispînzurare
în total 191 execuţii (dintre oare 16 evrei)
Un raport amănunţit despre alte măsuri şi 'despre compor-tarea comandanţilor, comandanţilor adjuncţi şi a soldaţilor urmează după ridicarea stării excepţionale pentru populaţia civilă.
(Semnătură) gruppenfuhrer SS şi. general-loeotenenţ al trupelor SS

Decretarea stării excepţionale în Boemia şi Moravia

Decretul reiclisproieclorului din 27.5.42 cu privire la extin-derea stării excepţionale pentru populaţia civilă asupra între-gului protectorat Boemia şi Moravia şi introducerea pedepsei cu moartea pentru orice sprijin acordat atentatorilor

în legătură cu atentatul împotriva locţiitorului reicbspro-tectorului, obergruppenfuhrerul SS Heydrich, se hotărăsc următoarele:
Art. I:
Pe baza § 1 al ordonanţei reichisprotectorului în Boemia şi Moravia din 27 septembrie 1941, cu privire la decretarea sitarii excepţionale pentru populaţia civilă, se declară imediat
Starea excepţională pentru populaţia civilă pe întregul teri-toriu al protectoratului Boemia şi Moravia.
Art. II:
Pe baza § 2 al ordonanţei sus-menţionate ordon: Cel care va adăposti persoane care au participat Ia comi-terea atentatului, le va acorda ajutor sau, avînd cunoştinţă despre aceste persoane sau despre domiciliul lor, nu le va denunţa, va li împuşcat împreună cu familia sa.
Art. III:
Prezentul decret intră în vigoare o dată cu difuzarea lui prin radio.
Praga, 27 mai 1942.
Locţiitor al reichsprotectorului pentru Boemia şi Moravia,
K. H. F r a n k

Executarea unor femei şi bărbaţi lipsiţi de apărare la Brno şi Praga

Poliţia secretă de stat

Secţia poliţiei de stat

din Praga	Praga, 24 iunie 1942

Referitor la tribunalele extraordinare clin Praga şi Brno.

A. în perioada, dintre 28. 5. 1942 şi extraordinar din Praga	24. 6. 1942, Tribunalul
a condamnat la moarte	448 persoane
dintre care bărbaţi	381

femei	67
Sentinţa s-a pronunţat pentru:	
1) aprobarea atentatului	197
2) port ilegal de arme \	29
3) întreţinere de legături şi	
acordare de adăpost	170
4) neînregistrare la poliţie	50
5) acuzaţii false	2

B. în perioada dintre 28.5.1942 şi 24.6.1942, Tribunalul extraordinar din B r n o

a condamnat la moarte	247 persoane
'dintre care bărbaţi	208
femei	39 „
Sentinţa a fost pronunţată pentru	
aprobarea atentatului	34

port ilegal -de arme 13 pers.
întreţinere de legături şi acordare de adăpost 173 „
neînregistrare la poliţie 27 „
Semnat: dr. Geschke

Nimicirea localităţii Lidice.
Asasinarea în masă a bărbaţilor, femeilor şi copiilor nevinovaţi

Poliţia secretă de stat
Secţia poliţiei de stat din Praga Praga, 24 iulie 1942
- L -
Măsuri de represalii împotriva localităţii L i d i c e

Din ordinul fiihrerului s-au luat împotriva localităţii L i d i c e din Boemia măsuri de represalii, deoarece agenţi paraşutişti cehi refugiaţi, după ce au fost lansaţi din avioane

Lidice ia 10 iunie 1942

engleze, s-au concentrat în această localitate şi au primit sprijin din partea rudelor unor membri ai legiunii cehe din Anglia domiciliate în această localitate, precum şi din par-tea majorităţii locuitorilor din această localitate.

Localitatea, care este formată din 95 de case, a fost com-plet arsă, 199 de locuitori de sex masculin **avînd** peste 15 ani au fost împuşcaţi pe loc, 184 de femei au fost internate în lagărul de **(Concentrare** Ravensbrück, 7 femei - în închi-soarea poliţiei din Theresiensitadt, 4 femei gravide - într-un spital din Praga, 88 de copii au fost transportaţi la Litzmann-stadt, **în** timp ce 7 copii sub un an **iau** fost aduşi la un cămin din Praga. Trei copii au fost trimişi **în** Reich pentru a fi ger-manizaţi. O femeie grav bolnavă **se** mai află încă în spitalul din Kiadno.

semnat: dr. Geschke

Kiadno nr. 2 331 1.7.42 17.10 - GO -
Către comandantul poliţiei de siguranţă, SD-ului şi SS-ului Detaşamentului... Boehme o,v.l.A Praga şi către secţia SS din Praga Detaşamentului dr. Geschke O.V.I.A.
Referitor la Lidice

Ordinul dat batalionului 14 Weissenfels de a rade loca-litatea L i d i c e de pe faţa pământului prin aruncarea în aer a tuturor caselor a fost executat la 1.6.42, orele 16. In fosta localitate nu mai există nici o clădire. Trupa se retrage din Lidice şi după o zi de odihnă la Praga va porni la 4.6.42 spre Weissenfels.

...în continuare se efectuează lucrări pentru strângerea de materiale utile şi lucrări de curăţire. Mai urmează să fie strânsă o mare cantitate de fier. - Izolarea completă a lo-calităţii de către jandarmeria protectoratului se ridică pe data de 1.6.42, orele 20.00. Controlarea ruinelor se va face de către postul respectiv de jandarmerie, în continuare, pînă la noi dispoziţii.
Semnat: W i e is m a n n Kiadno hauptsturmführer SS

CRIMELE SAVIRŞITE IN FRANŢA
„în Franţa, execuţiile şi devastările...
au iost foarte numeroase"
In Franţa, execuţiile şi devastările fără nici o necesitate militară au fost foarte numeroase şi toate strâns legate între ele. Prezentăm sub numărul RF-412 documentul F-243, pag.
178 - 193 ale Culegerii de documente. Este o lungă listă de localităţi jefuite şi rase de pe faţa pământului fără nici o ne-cesitate militară. Această listă a fost întocmită de către Co-misia franceză pentru anchetarea crimelor de război. Citind acest document, tribunalul îşi va putea face, fără îndoială,
0 idee clară despre amploarea acţiunilor criminale. Vom da numai cîteva exemple.
Prezentăm documentul F-909, care figurează sub numărul RF-413, şi vrem să arătăm. în ce condiţii a fost distrus un cartier întreg al oraşului Marsilia. Aceasta reiese din pag.
56, 57 şi 58 ale Culegerii de documente prezentate tribu-nalului. Numărul persoanelor evacuate este evaluat la apro-ximativ 20 000. Această evacuare a fost ordonată la 23 ia-nuarie şi a fost efectuată, fără a fi anunţată în prealabil, în noaptea de 23 spre 24. Citez:
„Numărul persoanelor evacuate se ridică la aproximativ 20 000. Câţiva locuitori din Frejus[55] au fost internaţi în la-gărul de concentrare Compiegne...
Devastările au început la 1 februarie, orele 9 dimineaţa şi au fost săvârşite de trupe germane de pionieri. Suprafaţa devastată a fost de 14 ha, ceea ce reprezintă aproximativ
1 200 de clădiri".
Trec acum Ila Vereors [55]. Această regiune a fost, incontes-tabil, un important centru al mişcării franceze de Rezistenţă.
Documentul F-611, RF-419 relatează despre atrocităţile să-vârşite împotriva populaţiei nevinovate din această regiune ca represalii pentru prezenţa în această regiune a unor membri ai Rezistenţei. Acest document se află la pag. 69 şi urm. ale Culegerii dv. de documente,
Alineatul 3: Enumerarea operaţiilor poliţieneşti în regiu-nea Veroors:
„1. Operaţia poliţienească din 15 iunie 1944 în regiunea Saint Donat (siluiri şi jefuiri).
2. Execuţia în Portes-des-Valence, la 8 iulie 1944, a 30 de ostatici aleşi dintre deţinuţii politici internaţi la Fort Montluc din Lyon.
3. Operaţiile poliţieneşti împotriva membrilor din Rezis-tenţă de la Vercors efectuate între 21 iulie şi 5 august 1944:
Siluiri şi jefuiri în regiunile Crest, Saillant şi St. Die.
Bombardarea din avioane a numeroase sate din regiunea Vercors, in special a satelor La Chapelle şi Vassieux-en-Ver-cors. Execuţii în masă ale locuitorilor acestor localităţi; jefuiri...
„După un simulacru de proces, execuţia a circa 100 de tineri din Saint Nazaire-en-Royans; deportarea în Germania a altor 300 de persoane din această regiune.
Asasinarea a 50 de persoane grav rănite în peştera La Luire".
Atacul trupelor germane la Saint Donat, la 15 iunie 1944.
Citez:
„Mişcarea de Rezistenţă evacuase oraşul de mai multe zile. 54 de femei sau fete între 13 şi 50 de ani au fost siluite de soldaţi, cărora li s-a dat mînă liberă".

Extias din procesele-verbale ale şedinţelor Tribunalului militar internaţional de la Niirnberg

Atrocităţile fasciştilor germani în închisorile franceze

„D-l Clae'ys a fost arestat de gestapo la 14 decembrie 1943, şi reţinut pînă la 26 august 1944 în închisoarea «Pierre Levee».

In timpul detenţiunii sale, fiind invalid de război, el a cerut o saltea, I s-a spus că după ce va mărturisi i se va da o saltea. El a trebuit să doarmă pe podea, pe un strat de paie de 2 cm. Şapte bărbaţi stăteau într-o încăpere lungă de 4 m, lată de 2 m şi înaltă de 2,80 m timp de douăzeci de zile fără a părăsi încăperea. Din cauza rănilor sale, el nu putea folosi W.C.-ul. Nemţii au refuzat să facă ceva pentru a-i uşura su-ferinţele.

...Un alt deţinut, care avea greutatea de 120 kg, a slăbit în decurs de o singură lună cu 30 kg. A fost ţinut timp de

6 lună într-o celulă izolată şi schingiuit, iar apoi, din cauza rănilor primite în" cursul torturilor, a murit de cangrenă la picioare, după o luptă de 10 zile cu moartea, părăsit şi fără nici un ajutor.

...S-au folosit următoarele metode de tortură: victima â fost ţinută aplecată cu mîinile legate de piciorul drept, apoi aruncată la podea şi bătută-timp de 20 de minute cu o vînă de bou. Cînd omul cădea în nesimţire i se .arunca o găleată cu apă în obraz. în felul acesta s-a încercat să i se smulgă o mărturisire.

în decurs de 6 zile, d-l Francheteau a fost bătut în felul acesta de. 4 ori. Cînd cădea jos,, el era ridicat de păr şi schingiuirile continuau.

...în alte cazuri, victima a fost adusă în pielea goală într-o celulă specială de tortură, mîinile i-au fost legate de zăbrele.

Apoi a fost bătut pentru a-l determina să vorbească.

Dl. Glaeys are prieteni care au asistat la torturi cu ajutorul curentului electric: o sîrmă electrică a fost legată de picioarele victimei şi o altă sîrmă - de diferitele părţi ale corpului.

...Schingiuirile au fost cu atît mai grave, cu cît în majo-ritatea cazurilor nemţii nu aveau idei precise asupra informa-ţiilor ce trebuiau obţinute şi-şi schingiuiau victimele la în-tîmplare.

...Una din metodele de tortură consta în spînzurarea vic-timei de mîinile răsucite la spate, pînă ce umerii ieşeau cu totul din încheieturi. Apoi tălpile erau tăiate cu o lamă de ras şi victima silită să umble pe un strat de sare".

închisorile din nordul Franţei sînt descrise în documentul F-560. îl prezentăm sub numărul RF-305. El provine de la autorităţile americane de anchetare a crimelor de război. La pag. 1, capitolul A, veţi citi raportul principal al profesorului Paucot asupra atrocităţilor săvîrşite de nemţi în nordul Fran-ţei -şi în Belgia. Acest raport se referă mai ou seamă la activi-tatea poliţiei germane în Franţa: Arras, Bethune, Liile, Valen-ciennes, Malo-les-Bains, La Madeleine, Quinci şi Loos; în Belgia: Saint-Gilles, Fort De Huy şi Câmp de Beverloo. La acest raport sînt anexate 73 de mărturii, făcute de victime.

Dm examinarea acestor mărturii reiese că metodele inumane şi toarbare aplicate în cursul interogatoriilor au fost aceleaşi în toate localităţile menţionate.

Extras din procesele-verbale ale şedinţelor Tribunalului militar internaţional de la Nilrnberg

Deportarea inumană în Germania a unor cetăţeni francezi paşnici

în primul rînd, tribunalul trebuie să ştie că numai din Franţa, inclusiv din departamentele Haut-Rhin, Bas-Rhin şi Moselle, au fost expediate, .începînd de la 1 ianuarie şi pînă la 25 august 1944, în total 326 de transporturi, adică în medie 10 transporturi pe săptămână. Fiecare transport consta din 1 000 - 2 000 de persoane. Datorită depoziţiei martorului nos-tru ştim acum că în fiecare vagon .se .aflau între 60 şi 120 de persoane. Se pare că din Franţa, fără a socoti cele 3 depar-tamente menţionate, au fost expediate 3 transporturi în

1940, 19 transporturi în 1941, 104 transporturi în 1942 şi 257 de transporturi în 1943. Acestea sînt cifrele menţionate în do-cumentul F-274, RF-301, pag. 14, care vi s-a predat azi dimi-neaţă.
Aceste transporturi au fost expediate aproape întotdeauna din Compiegne, unde erau înregistraţi peste 50 000 de prizo-nieri şi de unde au fost expediate 78 de transporturi în 1943 şi 95 de transporturi ân 1944.
Aceste transporturi trebuiau să servească la intimidarea locuitorilor. Pe baza unui document căruia i s-a mai dat citire, tribunalul îşi va aminti cum familiile, ţinute în necunoştinţă despre soarta deţinuţilor, au fost şi mai mult intimidate. Tot-odată, în felul acesta, trebuiau găsite şi recrutate braţe de muncă pentru înlocuirea braţelor de muncă germane, a căror lipsă se resimţea în măsură tot mai mare după începerea răz-boiului împotriva Rusiei.
Condiţiile în care erau expediate aceste transporturi pre-găteau deja un fel de selecţionare a braţelor de muncă. Tot-odată, ele erau primul stadiu al unui nou aspect al politicii germane, şi anume: exterminarea necondiţionată a tuturor grupurilor etnice sau intelectuale a căror activitate-părea pri-mejdioasă conducătorilor nazişti.
Aceşti deţinuţi, înghesuiţi cîte 80 sau 120 într-un singur vagon, indiferent de anotimp, fără a avea posibilitatea să se aşeze sau măcar să se lase iîn genunchi, nu primeau în tot timpul călătoriei nici mîncare, nici apă. Asupra acestui punct avem, în primul rînd, depoziţia martorului dr. Steinberg, pe care locotenent-colonelul Badin, colaborator al comisiei pentru anchetarea crimelor de război, l-a interogat la Paris. Posedăm documentul F-392, pe care îl prezentăm tribunalului sub nr.
RF-330. Aş vrea să dau citire acum doar unor extrase din pagina a doua:
„Aim fost înghesuiţi în vagoane pentru vite, în fiecare vagon câte 70 de persoane, în condiţii igienice îngrozitoare.
Călătoria noastră a durat 2 zile. La 24 iunie 1942 am ajuns la Auschwitz. La aceasta se mai adaugă că Ia plecare nu am primit nici un fel de alimente şi ân tot timpul călătoriei,- care a durat 2 zile, am trăit din proviziile pe care le-am' luat cu noi de la Draney".
Crucea Roşie germană a refuzat uneori deportaţilor pînă şi apa. Ministerul pentru Problemele Prizonierilor de Război şi Deportaţilor a primit depoziţia unui martor, consemnată în documentul F-274, RF-301, pag. 18. Este vorba de un trans-port expediat la 19 iunie 1942 din gara Bobigny:
„Femeile se aflau pe drum de 3 zile şi 3 nopţi şi mureau de sete; la Wroclaw ele au rugat o soră de la Crucea Roşie să le dea puţină apă, dar 'rugămintea lor a fost zadarnică".
Locotenentul Geneste şi dr. Block au atestat cazuri similare, redate în documentul F-321, RF-331. Este un document intitulat „Lagăre de concentrare",j?e care am putut să vi-l prezentăm în trei limbi - franceză, rusă şi germană. Din păcate, nu mai avem o traducere engleză.
La pag. 21, sus, se spune:
„La gara din Bremen, personalul Crucii Roşii germane ne-a refuzat apa, afirmând că nu există apă".
Această mărturie a fost depusă de locotenentul Geneste, colaborator al comisiei de anchetare a crimelor de război.
In încheiere mai rămlîne să spunem un cuvînt despre com-portarea personalului Crucii Roşii germane:
Documentul F-321, RF-331 aduce la pag. 162 dovada că o maşină sanitară, având semnul Crucii Roşii, a transportat bidoane de oţel umplute cu gaz, destinate camerelor de gazare de la Auschwitz.
Extras din procesele-verbale ale şedinţelor Tribunalului militar internaţional de la Niirnberg

„între iulie şi decembrie 1940 au fost deportaţi 105 000 de alsacieni"
în apus, populaţia Alsaciei a fost victima unei „operaţii de deportare". Intre iulie şi decembrie 1940 au fost deportaţi din locurile lor natale sau au fost împiedicaţi să se întoarcă acolo 105 000 de alsacieni- într-un raport german capturat, datat din 7 august 1942, se spune următoarele despre Alsacia: Problema rasială va fi pusă pe primul plan, în sensul că persoanele valoroase din punct de vedere rasial vor fi colo-nizate în Germania, iar persoanele aparţinînd unor rase infe-rioare vor fi trimise în Franţa".
Extras din actul de acuzare al Tribunalului militar in-ternaţional de la Nürnberg
„Cele 120 de cadavre spînzurate de balcoanele şi felinarele de pe Avenue de la Gare... ofereau o privelişte
înfiorătoare"
Trupele oare au recucerit Tuile au hotărât să ia măsuri de represiune. Forţele armate franceze care cuceriseră oraşul s-au retras. Germanii nu au putut să ia prizonieri şi măsurile de represiune au fost luate împotriva unor persoane civile.
Acestea au fost arestate fără nici un discernământ.
Victimele au fost alese fără nici un fel de anchetă, chiar fără a li se lua un interogatoriu. Muncitori, studenţi, învă-ţători, meseriaşi şi chiar oameni care simpatizau cu miliţia şi viitori voluntari ai trupelor SS. Cele 120 de cadavre spînzu-rate de balcoanele şi de felinarele de pe Avenue de la Gare pe o distanţă de 500 m ofereau o privelişte înfiorătoare, care va rămâne, desigur, pentru mult timp întipărită în amintirea nefericitei populaţii din TuMc.
Exlras din procesele-verbale ale şedinţelor Tribunalului militar internaţional de la Nürnberg
Nimicirea Oradourului.
Asasinarea în masă a bărbaţilor, femeilor şi copiilor nevinovaţi
„Ordin de zi din 10/11.6.1944" cu privire la Oradour Regimentul 4 SS
de tancuri - grenadieri Punctul de comandă
„Der Führer" al regimentului
la
Ordin de zi din 10/11.6.1944 11.6.1944
Regimentul 4 SS de tancuri - grenadieri „Der Führer" a continuat acţiunea de curăţire la 10 şi 11. 6. 1944 în perimetrul „U".
Batalionul I SS ,,Der Fuhrer" a pornit la 10. 6. 1944, orele 13,30 spre ORADOUR şi a împresurat localitatea. După per-cheziţiile făcute în localitate, aceasta a fost incendiată. Aproa-pe în fiecare casă erau depozitate muniţii. La 11. 6. 1944, orele 14,50, două companii au pornit din NIEUL spre CHATEAUX.
Teroriştii părăsiseră această localitate încă în noaptea din 10/11. 6.
Rezultate: 548 de inamici ucişi, (1) 1 rănit de partea noastră.
Căpitan (semnătură)
Oradour-sur-Glâne
Ajungem la punctul culminant al acestor atrocităţi săvârşite de nemţi: este vorba de nimicirea localităţii Oradour-sur-Glâne în iunie 1944. Sper că tribunalul va accepta documentul F-236, RF-438. Este un document oficial al guvernului francez, în care se face o descriere completă a evenimentelor.. Vă prezint o scurtă expunere a raportului înaintat de către guvernul de facto de pe atunci generalului şi comandantului suprem * în Apus..
„In ziua de sîmbătă 10 iunie, o subunitate SS aparţi-nând, probabil, diviziei «Das Reiich», staţionată în această regiune, a pătruns în localitatea care în prealabil a fost complet împresurată şi a ordonat populaţiei să se adune în piaţă. I s-a comunicat că, potrivit unui denunţ, în localitate sînt ascunse explozive şi că se va proceda la pereheziţionarea locuinţelor şi la controlarea documen-telor.

Bărbaţilor li s-a ordonat să formeze 4 sau 5 grupuri, fiecare grup fiind apoi .închis într-un .şopron. Femeile şi copiii au fost duşi în biserică şi închişi acolo. Era aproximativ ora 2 după-masă. Curând după aceea au răsunat salve de mitralieră şi întregul sat, precum şi gospodăriile ţărăneşti din împrejurime au fost incendiate.
Casele au fost incendiate una după alta. Avînd în ve-dere întinderea satului, această operaţie a durat cu si-guranţă cîteva ore.
în acest timp, femeile şi copiii, care auzeau zgomotul incendiului şi rafalele de mitralieră, trăiau clipe de spaimă îngrozitoare. La orele 17, soldaţi germani au
pătruns în biserică şi au instalat pe altar un aparat de asfixiere, constând dintr-o ladă din oare ieşeau fitiluri aprinse. După scurt timp nu se mai putea respira; totuşi, cineva a reuşit să deschidă icu forţa uşa sacristiei şi, în felul acesta, femeile şi copiii, care nu mai aveau mult ca să se sufoce, şi-au revenit. Soldaţii germani au în-ceput apoi să tragă focuri de armă prin ferestrele bise-ricii, iar după aceea au pătruns în biserică pentru a lichida cu pistoale automate pe ultimii supravieţuitori şi au împrăştiat pe jos o substanţă uşor inflamabilă.

Note:
* Al forţelor armate hitleriste. - *Nota* rec/.
O singură femeie a reuşit să se salveze. Ea se căţă-rase pe o fereastră a bisericii pentru a evada, cînd stri-gătele unei mame care voia să-i încredinţeze copilul ei atraseră atenţia unei santinele. Aceasta a tras un foc de armă şi a rănit-o grav. Ea s-a putut salva prefăcîndu-se moartă, iar ulterior a fost internată într-un spital din Limoges.
în jurul orelor 18, 'soldaţii germani au oprit trenul local, care trecea prin apropiere, lăsînd pe călătorii care veneau la Oradour să coboare. Ei i-au lichidat cu focuri de arme automate şi au aruncat cadavrele lor în foc.
Spre sfîrşitul zilei, oît şi în următoarea dimineaţă de duminică, locuitorii satelor din jur, îngroziţi de incendiu şi de absenţa copiilor lor care se duseseră la şcoala din Oradour, au încercat să se-apropie, dar fie că au fost întâmpinaţi cu focuri de arme automate de către santinelele care păzeau toate ieşirile din sat, fie că au fost siliţi cu forţa să se întoarcă din drum. în după-amiaza zilei de duminică însă, cîteva persoane au reuşit să se strecoare printre ruine şi au văzut că bise-rica era plină de cadavrele ghemuite ale femeilor şi copiilor carbonizaţi.
Un martor absolut demn de încredere a putut vedea la intrarea în biserică cadavrul unei mame care-şi ţinea copilul în braţe, cadavrul unui copil îngenuncheat în faţa altarului, iar-lingă scaunul de spovedanie - cada-vrele a doi copii care se ţineau îmbrăţişaţi.
în noaptea de duminică spre luni, trupele germane au revenit şi au încercat să şteargă urmele, îngropînd superficial femeile şi copiii în curtea de lîngă nişa coru-lui, în cursul zilei de duminică 11 iunie, vestea despre această dramă a început să se răspîndească la Limoges.
în seara aceleiaşi zile, şeful statului-major de trans-misiuni a refuzat eliberarea permiselor de trecere soli-citate de prefectul regional pentru el însuşi şi pentru adjunctul său ca să poată întreprinde o călătorie prin regiune. Numai subprefectul din Rochechouart a putut să se deplaseze la Oradour şi să raporteze a doua zi şefului său că din satul care număra 85 de case au rămas acum numai ruine şi că majoritatea populaţiei, inclusiv femeile şi copiii, a pierit.
în ziua de 13 iunie, prefectul regional a primit, în sfîrşit, permisiunea de a se deplasa la faţa locului înso-ţit de adjunctul său şi de episcopul din Limoges.
în biserica parţial prăbuşită se mai puteau vedea rămăşiţe ale unor copii carbonizaţi. Osemintele erau amestecate 'cu cenuşa căptuşelii de lemn a pereţilor.
Podeaua era presărată cu tuburi de cartuşe avînd impri-mate marca de fabrică «S.T.K.A.M.», iar zidurile purtau numeroase urme de gloanţe aproximativ la înălţimea unui om.

în curtea bisericii, lîngă nişa corului, pămîntul era proaspăt săpat şi tot acolo erau aruncate grămadă obiecte de îmbrăcăminte de copii pe jumătate arse. Pe locul unde se aflau şoproanele, cadavre complet carbo-nizate, aruncate unul peste altul şi acoperite cu tot felul de materiale ofereau priveliştea unui măcel îngrozitor.
Deşi indicarea numărului exact al victimelor este cu neputinţă, acesta poate fi evaluat la aproximativ 800 - 1 000 de morţi, printre care erau numeroşi copii evacuaţi din regiuni ameninţate de bombardamente.
Dintre persoanele prezente la începutul după-amiezii zilei de 10 iunie par să nu mai fie în viaţă decît vreo 10. Acestea sînt faptele.
Am onoarea, domnule general - aşa îşi încheie generalul Bridoux declaraţia făcută inamicului - , să vă rog să înştiinţaţi despre aceasta pe comandantul suprem german în Franţa. îmi permit să vă rog insistent ca, avînd în vedere însemnătatea politică a acestor eveni-mente, guvernul Reichului să fie informat asupra lor, luînd în considerare influenţa pe care aceste evenimente o vor avea asupra stării de spirit a populaţiei franceze".
Extras din procesele-verbale ale şedinţelor Tribunalului militar internaţional de la Niirnberg

„Firma «Krupp».., a considerat Franţa ocupată drept o feudă pentru însuşirea de utilaj suplimentar"
Firma „Krupp" nu numai că a pus mâna pe unele între-prinderi industriale franceze, ci a considerat Franţa ocupată drept o feudă pentru însuşirea de utilaj suplimentar, care era trimis fie întreprinderilor franceze administrate de Krupp, fie nemijlocit unor întreprinderi ale iui Krupp în Germania.
Krupp şi-a însuşit aceste maşini din economia franceză locală în parte datorită propriilor sale demersuri, în parte datorită demersurilor făcute de diferite instituţii guvernamentale. Unele maşini franceze proveneau din depozitele materialelor captu-rate, iar altele au fost rechiziţionate direct de la firme fran-ceze, cărora li s-au oferit despăgubiri după ce maşinile fuse-seră deja confiscate. Unele au fost achiziţionate de către firma „Krupp" prin intermediul reprezentanţilor ei la Paris, iar altele au putut fi obţinute numai după ce tratativele duse de funcţio-narii firmei „Krupp" au fost puternic sprijinite prin presi-unile exercitate de către autorităţile germane.
Extras din materialele procesului lui Atiried Krupp von Bohlen und Halbach

CRIMELE SAVÎRŞITE IN OLANDA ŞI ÎN BELGIA

„Exemple de exterminări teroriste în Olanda şi în Belgia"

M. D u b o s.t: Iată câteva exemple de exterminări teroriste în Olanda, în Belgia şi în alte teritorii apusene ocupate.
în Olanda, măcelul de la P u 1 1 e n din 30 septembrie 1944 este unul dintre miile de exemple. Acesta formează obiectul documentului F-719, pe care îl prezentăm sub nr. RF-409 şi care se află la pag. 46 a Culegerii de documente a tribunalului. La 30 septembrie 1944, la Putten, membrii miş-cării olandeze de Rezistenţă au atacat un camion german.
De aici, nemţii au tras concluzia că satul serveşte drept adăpost pentru partizani. Ei au făcut descinderi în case şi au adunat cu forţa populaţia în biserică.
Un. ofiţer german rănit a fost luat prizonier de către mem-bri ai mişcării olandeze de Rezistenţă. Nemţii au declarat că, dacă în decurs de 24 de ore acest ofiţer va fi eliberat, nu se va trece la represiuni. Ofiţerul făcut prizonier de către soldaţii mişcării olandeze de Rezistenţă a fost îngrijit şi apoi eliberat. Dar, în ciuda promisiunii date, s-a procedat la represalii împotriva satului Putten, ai cărui locuitori erau cu toţii nevinovaţi.

în alineatul 2 al raportului olandez, căruia li voi da acum citire, se spune următoarele: „Populaţiei adunate în biserică i s-a anunţat că băr-baţii vor fi deportaţi, că femeile trebuie să părăsească satul şi că localitatea va fi distrusă. Au fost incendiate 150 de case; potrivit unor evaluări, centrul localităţii era format din 2 000 de case. Opt persoane care au în-cercat să evadeze, printre ele aflîndu-se şi o femeie, au fost împuşcate.
Bărbaţii au fost transportaţi în lagărul de concentrare Amersfoort. Printre ei erau mulţi care se aflau acolo întîmplător şi care au intrat în satul încercuit fără a mai fi în stare să-l părăsească. La Arnersfoort, .circa 50 de bărbaţi au fost eliberaţi, iar 12 au sărit din tren în timpul transportului; restul de 622 de bărbaţi au fost transportaţi la Auschwitz. Majoritatea lor au murit în primele două luni. Dintre cei 622 de bărbaţi deportaţi în felul acesta s-au reîntors după eliberare numai 32 de locuitori din Putten şi 10 locuitori din împrejurimi".
In ceea ce priveşte Belgia,, vrem să dăm citire numai câtorva cazuri din documentul F-685, care a mai fost prezentat tribu-nalului sub nr. RF-394, pag. 48 din Culegerea de documente. Este vorba de un bînăr care s-a ascuns într-o cazemată şi care a fost asasinat de către germani Cînd aceştia au pornit la urmărirea membrilor armatei secrete belgiene.
La H e r v e, nemţii au tras asupra unui camion în care se aflau tineri şi i-au ucis. în aceeaşi zi, mai multe persoane civile au fost ucise de un tanc.
La A n h e e au avut loc execuţii ale unor membri -ai ar-matei secrete, fără să li se fi intentat un proces. Citez:
„întrucît la Anhee s-au tras focuri de armă asupra germanilor, aceştia au trecut rîu'l Maas, au incendiat 58 de case şi au împuşcat 13 persoane. în ziua de 4, ger-manii au trecut râul Maas la Annevoie şi au incendiat 58 de case.
în ziua de 3, la Arendonck au fost ucişi 80 de oameni, iar 5 case au fost incendiate.
în ziua de 6, la St. Hubert au fost ucişi 3 bărbaţi, iar 4 case' au fost incendiate.
în ziua de 6 a' urmat distrugerea sistematică a satu-lui H o d y : 40 de case au fost distruse, 16 persoane ucise.
în ziua de 8, la M a r c o u r t au fost împuşcate 10 persoane şi incendiate 35 de case.
în ziua de 9, la Neroeteren au fost împuşcate 9 persoane, în ziua de 10, la Oost-Ham - 5 persoane, iar în ziua de 11, la Balen-Neet - 10 persoane".
Urmează o descriere a represaliilor germane în timpul sta-bilizării vremelnice a liniei frontului:
„Cînd germanii s-au retras în fata înaintării britanice, locuitorii din Hechtel au arborat, steagurile, întăriri ger-mane au respins însă înaintarea britanică şi au luat măsuri de represiune: 31 de persoane au fost împuşcate, 80 de case au fost incendiate şi a avut loc un jaf general.
în condiţii asemănătoare, la Helchteren au fost in-cendiate 34 de case şi împuşcate 10 persoane".
Extras din procesele-verhaie ale şedinţelor Tribunalului militar internaţional de la Nurnberg

CRIMELE SĂVÎRŞITE ÎN NORVEGIA

Torturarea inumană a deţinuţilor de către gestapo în închisorile norvegiene

...Ei au început să-mi scrântească şi să-mi fractureze braţele şi picioarele. Braţul drept mi-a fost luxat. Am simţit o durere îngrozitoare şi am leşinat din nou. Apoi lucrurile s-au petrecut ca şi prima oară. S-a turnat peste mine apă şi mi-a revenit cunoştinţa.
Acum nemţii păreau cu desăvîrşire scoşi din minţi. Urlau ca nişte fiare şi mă bombardau din nou ou întrebări, dar eram atît de istovit, încît nu mai puteam să răspund.
Atunci mi-a,u fixat pe piciorul stîng un dispozitiv prevăzut cu un şurub - după câte mi-am putut da seama, confecţionat în mod primitiv din lemn - şi au început să-l strîngă, aşa încât carnea mi s-a desprins de oase. Simţeam o durere cum-plită şi am leşinat din nou.

Cunoştinţa mi-a revenit totuşi. Mai am şi acum pe picior mari cicatrice din cauza acestui instru-'ment de tortură cu şurub, deşi aceasta s-a întimplat cu patru ani în urmă.
Deoarece nici aceasta nu a dus la vreun rezultat, ei mi-au trecut ceva în jurul gâtului - mai am cicatrice aici - *(mar-torul arată cicatricele)* şi mi-au rupt şi aici carnea. M-am pră-buşit şi deodată am simţit că partea dreaptă a corpului îmi aste paralizată. După cum s-a constatat ulterior, am avut o hemoragie cerebrală. Vedeam totul dublu. Vedeam pe fiecare agent aii gestapoului dublu şi totul se învârtea în jurul meu...
închisoarea din Oslo, de pe Mollergata 19, unde am fost deţinut circa 25 de luni, a fost o casă a groazei. în fiecare noapte, aproape în fiecare noapte auzeam ţipete şi gemete de oameni.
într-o zi, trebuie să fi fost prin decembrie 1943, cred că era în jurul lui 8 decembrie, ei au intrat în celula mea şi mi-au declarat că trebuie să mă îmbrac. Era în toiul nopţii. Mi-am îmbrăcat hainele zdrenţuite pe Oare le aveam. între timp îmi reveMisem de pe urma schingiuirilor, şi cu toate că o parte a corpului îmi era paralizată şi nu puteam să merg prea bine, totuşi puteam să mă mişc. Am ieşit pe coridor, la capătul căruia m-au aşezat cu faţa la perete. Aşteptam să fiu luat de acolo şi împuşcat. Dar nu m-au împuşcat. împreună cu un grup de alţi norvegieni am fost adus în Germania. Am aflat ulterior de la prietenii mei - cînd spun prieteni mă refer, în general, la norvegieni - că sîntem deţinuţi pe baza aşa-nu-«-mitutui ordin „noapte şi negură". Am fost aduşi într-un lagăr care purta numele Natzweiler, în Alsacia. Trebuie să spun ca era un lagăr îngrozitor.
AJJOL fost siliţi să muncim într-o carieră de piatră, să scoatem, ca tîrnăcopul pietre din munte. Dar nu vă voi relata despre .aceasta ca să nu indispun înaltul Tribunal cu poves-tirile mele despre Natzweiler; nu vreau decît să spun că acolo erau rep|^zentate şi multe alte naţiuni: francezi, ruşi, olandezi şi belgieni; eram aproximativ 500 de norvegieni.
Dintre aceştia au murit aproximativ 60 - 70% în lagăr sau în alte lagăre de concentrare. Se mai aflau acolo şi doi danezi.
Am văzul: acolo multe lucruri îngrozitoare, atît de îngro-zitoare încît nu pot să mi le amintesc fără să mă cutremur.
Ele sînt în general cunoscute. în septembrie 1944, lagărul trebuia evacuat. După aceasta am fost aduşi la Dachau, lîngă Munchen. Acolo însă nu am rămas mult timp, cel puţin eu nu am rămas acolo mult timp. Am fost trimis cu o companie de muncă la Aurich în Frieslanda de est. Eram subordonaţi companiei din Neuengamme, de lingă Hamburg. Eram acolo vreo 1 500 de deţinuţi şi trebuia să săpăm şanţuri antitanc, în fiecare zi a trebuit să străbatem pe jos un drum de circa 3 sau 4 ore şi să călătorim timp de o oră cu trenul pînă la şanţurile antitanc la care lucram. Munca era atît de grea şi tratamentul atît de inuman, încît majoritatea deţinuţilor au pierit acolo. După aprecierea mea, aproximativ jumătate dintre deţinuţi au murit în urma dizenteriei sau a schingiuiri-lor în timpul celor 5 - 6 săptămâni cât am stat acolo. Era prea mult chiar şi pentru SS-dştii însărcinaţi cu paza lagărului, aşa încît au renunţat, după cum cred, iar eu am fost trimis de la Neuengamme, lîngă Hamburg, într-un lagăr din Silezia de-numit Gross-Rosen, în apropiere de Breslau. Acesta a fost, de asemenea, Un lagăr Îngrozitor. Aici am fost 40 gieni, dar după 4 - 5 săptămîni dintre aceştia au mai rămas în viaţă numai 10.
Extras din depoziţia martorului Cappelen în taţa Tri-bunalului militar international de la Nürnberg

„Pentru a răzbuna 2 poliţişti germani asasinaţi la 26 aprilie la Televaag a iost distrusă întreaga localitate"

La Herenthout...
„Germanii caută prin toate pivniţele, îi silesc pe bărbaţi să iasă afară, să se înşire de-a lungul străzii şi, după ce le ordonă să alerge, trag asupra lor cu arma.

în acelaşi timp aruncă grenade în pivniţe, care rănesc femeile şi copiii.
La Lommel, germanii, întoreîndu-se pe neaşteptate, au constatat că locuitorii satului au arborat steaguri.
Unul dintre nemţi a descoperit 17 persoane care se adăpostiseră într-o cazemată şi a chemat un tanc. Acesta a trecut deasupra cazematei şi a distrus-o; cu acest prilej au pierit' 12 persoane", în ceea ce priveşte Norvegia vom da citire documentului prezentat sub nr. RF-323, pag. 51 şi 52 ale Culegerii de do-cumente:
„La 13 aprilie 1940 au fost împuşcate la Ringerike, două femei în vîrstă de 30 de ani. La 15 aprilie, 4 per-soane civile, printre care 2 băieţi de 15 şi 16 ani, au fost împuşcate la Aadal. Una dintre victime a fost îm-puşcată în cap şi i s-a înfipt de cîteva ori baioneta în abdomen. La 19 aprilie au fost împuşcate la Ringsaker 4 persoane civile, printre care două femei şi un băieţel de 3 ani.
Pentru a răzbuna 2 poliţişti germani asasinaţi la 26 aprilie la Televaag a fost distrusă întreaga localitate, care număra peste 80 de gospodării cu 334 de clădiri.
Pagubele pricinuite s-au cifrat la 4 200 000 de coroane", în acest document, tribunalului îi sînt prezentate în con-tinuare atrocităţile germanilor în Norvegia, săvîrşite fără ca ele să fi constituit o necesitate militară, pur şi simplu cu scopul de a menţine teroarea.
Extras din procesele-verbale ale şedinţelor Tribunalului militar internaţional de la Nurnberg

CRIMELE SÂVÎRŞITE IN IUGOSLAVIA

Jefuirea resurselor de materii prime ale Iugoslaviei de către firma „Krupp"

* După cum am mai văzut din exemplele celorlalte ţări co-tropite de către armata germană, imediat după invazie a existat o colaborare deosebit de strânsă între „Krupp" şi instituţiile guvernului Reichului. Această colaborare s-a ma-nHesta«wîn mod şi mai accentuat după invazia în Iugoslavia.
Citez din' mărturia edificatoare depusă sub prestare de ju-rămînt de către Georg Ufer, un funcţionar al firmei „Krupp" oare a reuşit în timpul ocupaţiei Iugoslaviei să fie slugă la doi stăpâni deodată: la guvernul Reichului şi la „Krupp": „Aşadar, mi-am început activitatea de consilier al administraţiei militare... în Iugoslavia. în calitate de consilier al administraţiei militare eram subordonat co-.
Ionelului Braumuller din Belgrad, şeful statului-major militar administrativ din sud-est. Totodată mi-am con-tinuat activitatea ca reprezentant al firmei «Krupp» pentru minele de crom pe teritoriul Iugoslaviei. De la numirea mea în calitate de consilier al administraţiei militare mi-am continuat activitatea pentru «Krupp» pînă în iunie 1944, şi în tot acest răstimp purtam uni-formă..."
Nu poate exista nici o îndoială că firma „Krupp" a fost deosebit de interesată în exploatarea zăcămintelor de crom din Iugoslavia atît înainte cît şi după ocupaţie. A fost creată noua întreprindere „Jugochrom A.G.", menţionată de martorul Ufer, care aparţinea în proporţie de 50% firmei „Krupp", iar în proporţie de 50% uzinelor „Hermann Goring", şi care a şi început construcţia unei întreprinderi de aglomerare a mine-reului. După cum a fost dovedit de Sohl, conducătorul secţiei de minerit a firmei „Krupp", iniţiativa în această afacere a avut-o „Krupp".
„De aceea sînt de părere că, în decurs de un singur an, de aînd «Jugochrom» a început munca productivă, noi am făcut într-adevăr totul pentru a îndeplini sarcina pe care, în ultima instanţă, singuri ne-am asumat-o, căci trebuie subliniat că î n t o a m n a a n u l u i 1 939, c î n d a m p r e l u a t î n t r e p r i n d e r e a , n i c i o a'ltă i n s t i t u ţ i e d i n G e r m a n i a n u a d e p u s e f o r t u r i p e n t r u e x p l o a t a r e a m a i i n t e n s ă a m i n e r e u r i l o r d e c r o m i u g o s l a v e " (sub-liniat de către acuzator).

In septembrie 1940, Sohl a raportat acuzaţilor KRUPP, LOESER şi JANSSEN despre convorbirea sa cu d-l Neuhau-sen, pe atunci consul general german la Belgrad, care după invazia germană urma să se reîntoarcă acolo ca împuternicit general pentru problemele economiei Iugoslaviei.
„Referitor la afacerea cu minereul de crom, am atras atenţia d-lui Neuhausen asupra faptului că în Iugoslavia se poate crea o bază mai inare de minereu de crom pentru Germania numai dacă se va reuşi să se atragă în mîini germane societăţile mai mari de minereu de crom. D-l Neuhausen mi-a spus că şi el examinează în mod serios această problemă şi că se va folosi de orice posibilitate pentru a asigura interesele germane şi pen-tru a găsi ulterior o modalitate ca «Jugochrom» să preia aceste societăţi".
Curând după invazie, toate întreprinderile miniere din Iugoslavia au fost confiscate de autorităţile germane de ocupaţie.
Societatea pentru exploatarea minelor de crom „Chro-massco", o societate iugoslavă pe acţiuni cu .un capital total de 8 000 de acţiuni cu o valoare nominală de cîte 1 000 de dinari fiecare, a fost proprietara mai multor întreprinderi miniere din Iugoslavia.. Principalele zăcăminte de minereu erau situate în apropiere de Jeserina... Alte mine erau situate în regiuni care urmau să fie cedate Albaniei, aflată în acea vreme sub ocupaţie italiană.
„Krupp" a cumpărat 2 007 ac-ţiuni „Cbromassco" de la Rudolf Voegli, un elveţian caro trăia în Iugoslavia. Alte 1 000 de acţiuni din proprietatea 'familiei Assco, care fuseseră însă lăsate lui Boogeli ca ga-ranţie pentru o datorie a defunctului proprietar Moses Assco, au fost confiscate de către împuternicitul general german pentru problemele economiei în Serbia şi vînduto, de ase-menea, firmei „Krupp". Martorul Ufer a declarat:
„După cîte ştiu, aceste 1 000 de acţiuni au fost con-fiscate ca avere evreiască de către împuternicitul ge-neral pentru problemele economiei în Serbia, iar firma «Krupp» a achiziţionat apoi prin intermediul meu această proprietate confiscată de la .evreul iugoslav Ivîoses As se o. Atît firma «Krupp» cît şi eu .aveam cunoş-tinţă de faptul că era vorba de proprietatea confiscată a evreului Moses Assco. N-am primit însă niciodată nici un fel de dispoziţie din partea firmei «Krupp» să n*J*8.chiziţionez această proprietate evreiască".
„Krupp" a depus într-adevăr eforturi asidue pentru a pune mina pe restul de 4 993 de acţiuni ale societăţii „Chromassco".
între timp, de la autorităţile militare germane, care con-fiscaseră toate întreprinderile industriei miniere iugoslave, firma „Krupp" a luat în arendă „în condiţii avantajoase" minele din Jeserina. Pentru perioada războiului, toate zăcă-mintele de minereuri de crom din regiunea Jeserina au fost puse la dispoziţia lui .„Krupp". Utilajul minelor din Jeserina a fost completat şi minereul de crom extras a fost expediat în Germania. Minele Jeserina au fost conduse şi controlate de către firma „Krupp"...
Firma „Krupp" s-a străduit, de asemenea, să pună mîna pe 334 de acţiuni ale minelor din Ljuboten. Autorităţile germane nu au fost dispuse să ia imediat măsuri, deoarece se plănuia împărţirea Iugoslaviei între Germania, Bulgaria şi Italia...
Deşi în acest caz eforturile firmei „Krupp" nu au fost încununate de succes, faptele în sine sînt totuşi semnifica-tive, deoarece dovedesc o dată mai mult amploarea intenţii-lor expansioniste ale firmei „Krupp", precum şi influenţa şi presiunea pe care a exercitat-o firma „Krupp" asupra institu-ţiilor guvernamentale germane pentru înfăptuirea planurilor Sale.
în sfîrşit, pînă în septembrie 1944, firma „Krupp" a extras 108 000 de tone de minereu de crom în Iugoslavia şi le-a expediat în Germania.
Acuzaţii Krupp şi Loeser au aprobat la 20 septembrie 1941 avansarea sumei de 957 500 de mărci germane pentru între-prinderile miniere de crom din regiunea Skoplje şi pentru în-fiinţarea la Sofia a unei societăţi pe acţiuni germano-bulgare e exploatare a minelor de crom,

cu participarea, în proporţie e cîte 50%, a întreprinderilor „Hermann Goring" şi „Fried-ich Krupp A.G.".
La 11 iulie 1942, aceiaşi acuzaţi au aprobat o nouă avan-are de 1 000 000 de mărci germane pentru societatea pe acţiuni germano-bulgară de exploatare a minelor de crom,
,..în perioada achiziţionării acestor mine în Franţa şi în Iugoslavia, acuzatul Krupp a fost membru al consiliului de conducere, răspunzînd pentru secţia industriei miniere. De fapt, această secţie a colaborat strâns şi cu secţia financiară în toate chestiunile referitoare la achiziţionarea şi exploa-tarea zăcămintelor de minereu. Rapoartele asupra activităţii firmei „Krupp" în acest domeniu au fost transmise acuzaţilor HOUDREMONT, MUELLER şi JANSSEN. După aprilie 1943, direct răspunzător pentru problemele legate de industria minieră a fost, din partea consiliului de conducere^ Frltz Mueller, care actualmente nu" mai este în viaţă. în probleme fundamentale şi pentru achiziţionarea de mine era însă necesară aprobarea altor membri ai conducerii, şi anume a acuzaţilor KRUPP, HOUDREMONT, MUELLER şi JANSSEN.
SS în acţiune în Iugoslavia: Asasinarea bestială a unui partizan iugoslav
Un asasin SS-ist. împuşcă pe supravieţuitorii unei execuţii în
în Iugoslavia
Activitatea firmei „Krupp" in Iugoslavia, despre care am relatat acum, este în flagrantă contradicţie cu legile şi uzanţele războiului, şi în special cu art.' 43 şi 46 ale Conven-ţiei de la Haga. *Exproprierea minelor din Iugoslavia nu a fost necesară nici din punctul de vedere al menţinerii ordinii şi siguranţei publice şi nici pentru acoperirea nevoilor trupelor de ocupaţie. Firma „Krupp" a luat iniţiativa, incencînd să participe la exploatarea unor proprietăţi confiscate, şi a în-demnat chiar guvernul să procedeze la exproprieri.* Ba a arendat de la instituţii guvernamentale mina din Jeserina, deşi avea cunoştinţă despre expropierea ei ilegală. *Confiscarea acţiunilor Assco pe baza unor legi antisemite a fost ilegală, aşa cum ilegale au fost şi alte acţiuni ale firmei „Krupp", care ştia că acţiunile sale sînt în contradicţie cu legea.*
Extras din materialele procesului lui Alfried Krupp von Bchlen und Halbach
CRIME COMISE PE TERITORIILE OCUPATE ALE UNIUNII SOVIETICE
„Slavii trebuie să muncească pentru noi.
Dacă nu ne mai sînt necesari, ei pot muri"
| Asasinară» şi brutalizarea populaţiei civile şi-a atins punctul culminant în tratamentul aplicat cetăţenilor Uniunii Sovietice şi Poloniei. Cu aproape 4 săptămâni înaintea inva-ziei în Rusia, la ordinul lui Himmler, au fost formate unităţi cu destinaţie specială ale poliţiei de siguranţă şi ale SD-ului, denumite „Einsatzgruppen" (grupe operative), care trebuiau să urmeze armatele germane în Rusia, să lupte împotriva partizanilor şi membrilor mişcării de Rezistenţă şi să exter-mine evreii şi conducătorii comunişti, cît şi alte pături ale populaţiei. La încăput au fost formate 4 „Einsatzgruppen" de acest fel, dintre care una a acţionat în regiunile baltice, una în regiunea Moscovei, una ân regiunea Kievului, iar ultima în sudul Rusiei. Ohlendorf, fost şef al secţiei a IlI-a a Direc-ţiei siguranţei Reichului, care a condus grupul al 4-lea, spune în declaraţia sa făcută sub prestare de jurămînt (citez):
„Cînd armata germană a pătruns în Rusia, am fost conducătorul grupului operativ D în sectorul sudic. In cursul anului în care am condus grupul operativ D, acesta a lichidat aproximativ 90 000 de bărbaţi, femei şi copii";
Intr-un ordin emis de acuzatul Keital la 23 iulie 1941, ordin al cărui proiect fusese elaborat de acuzatul Jodl, se declară:
„Avînd în vedere uriaşa întindere a teritoriilor ocu-pate din Răsărit, forţele existente pentru scopuri de securitate lîn aceste teritorii vor putea face faţă sarcini-lor numai dacă orice împotrivire va fi pedepsită nu prin urmărirea legală a celor vinovaţi, ci prin introdu-cerea de

către Wehrmacht a unei terori care să stîr-pească orice tendinţă a populaţiei spre împotrivire...
Comandanţii trebuie să găsească mijloacele cele mai potrivite pentru menţinerea ordinii, aplicînd măsuri drastice".
Din dovezile prezentate rezultă că acest ordin a fost aplicat cu brutalitate în regiunile Uniunii Sovietice şi ale Poloniei. Acest lucru este scos în evidenţă şi de un document trimis în 1943 de către comisarul Reichului pentru teritoriile din Est acuzatului Rosenberg. Iată ce se spune în acest document:
„S-ar putea, totuşi, să evităm atrocităţile şi să în-gropăm pe cei lichidaţi. închiderea bărbaţilor, femeilor şi copiilor în şoproane şi incendierea acestora nu mi se pare o metodă potrivită nici măcar atunci cînd se urmăreşte exterminarea populaţiei. Această metodă nu este demnă de cauza germană şi aduce prejudicii repu-taţiei noastre".
Tribunalului i s-a prezentat la 10 noiembrie 1945 o decla-raţie făcută sub prestare de jurămint de către un anume Hermann Graebe, în care sînt descrise uriaşele masacre al căror martor ocular a fost. Din septembrie 1941 şi pînă în ianuarie 1944, Graebe a fost conducătorul şi inginerul-şef al unei filiale din Zdolbunov, în Ucraina, a firmei de construcţii „Joseph Jung" din Solingen. La început el descrie atacul asupra ghetoului evreiesc din Rovno.
„,.Apoi au fost conectate reflectoarele electrice instalate în interiorul şi în jurul ghetoului. Membri ai SS şi ai poliţiei, în grupuri de cîte 4 - 6 persoane, pă-trundeau sau încercau să pătrundă în case. Acolo unde uşile şi ferestrele erau ferecate şi locatarii nu deschi-deau nici după bătăi repetate în uşă, membrii SS-ului şi poliţiştii spărgeau geamurile, forţau uşile cu ajutorul unor bîrne sau al unor răngi de fier şi pătrundeau în locuinţe. Locuitorii erau tîrîţi în stradă aşa cum erau, indiferent dacă erau îmbrăcaţi sau stăteau în pat... Va-goanele se umpleau unul după altul, răsunau necon-tenit ţipate de femei şi de copii, pocnetele bicelor şi focurile de armă", în continuare, Graebe descrie desfăşurarea unui masacru la care a asistat la 5 octombrie 1942, la Dubno:
.„Acum auzeam neîncetate pocnituri de armă, care veneau de după un morman de pămînt. Oamenii care coborau din camioane - bărbaţi, femei şi copii de

Ucraina. Execuţiile din 4.7.1941. Evrei - bărbaţi, temei şi copii -adunaţi cu iorţa de către SS-işti işi sapă mormmtui

Ucraina, Slorov. 5.7.1941. Fiul acestei familii asasinate a fost ucis printr-un foc de armă tras in ceafă de către ofiţerul fascist care stă
în spatele lui

toate vârstele - trebuiau să se dezbrace la ordinul unui SS-ist care ţinea în mînă o cravaşa... Aceşti oameni, grupaţi după familii, se sărutau, îşi luau rămas bun şi aşteptau semnul unui alt SS-ist, care stătea la marginea gropii, ţinînd de asemenea o cravaşa în mînă... Un SS-ist de la marginea gropii Strigă ceva ca-maradului său. Acesta despărţea aproximativ 20 de persoane, ordonîndu-le să treacă dincolo de mormanul de pământ... Am ocolit acest morman şi ân faţa mea s-a deschis un mormânt uriaş. Oamenii zăceau în groapă strâns lipiţi unul de altul, astfel încât nu li se vedeau decît capetele... Groapa era deja pe trei sferturi plină. După evaluarea mea, în ea zăceau aproximativ 1 000 de oameni... Acum venea rîndul grupului următor;' oa-menii coborau în groapă, se alăturau victimelor prece-dente şi erau împuşcaţi".
Crimele menţionate săvârşite împotriva populaţiei civile, sînt deosebit de înfiorătoare şi chiar dovezile arată că, cel puţin ân Răsărit, masacrele şi atrocităţile nu au fost comise numai în scopul de a frînge opoziţia şi rezistenţa împotriva trupelor germane de ocupaţie. în Polonia şi în Uniunea So-vietică, aceste crime au constituit o parte a planului care urmărea înlăturarea prin deportare şi exterminare a întregii populaţii locale, pentru a putea folosi

teritoriul lor în vederea colonizării de către germani. Hitler a scris despre această metodă în „Mein Kampf" şi planul a fost expus în mod clar de Himmler în iulie 1942. El scria atunci următoarele:
„Sarcina noastră nu constă în a germaniza Răsăritul în sensul vechi, adică de a-i învăţa pe oamenii care locuiesc acolo limba germană şi legile germane, ci în a ne îngriji ca în Răsărit să locuiască numai oameni care sînt într-adevăr de sînge german pur", în august 1942, un colaborator al Iui Rosenberg a rezumat în felul următor politica faţă de teritoriile răsăritene, **aşa** cum această politică a fost elaborată de Bormann:
„Slavii trebuie să ununcească pentru noi. Dacă nu ne mai sînt necesari, ei pot muri. De aceea obligativi-tatea vaccinării şi acordarea unei asistenţe medicale de către germani sînt de prisos. Creşterea populaţiei slave nu este de dorit", în octombrie 1943, tot H i m m l e r a declarat:
Paliio(i sovietici sînt împuşcaţi de SS-işti
„îmi este cu desăvârşire indiferent cum o duc ruşii, cum o duc cehii. Sângele Ibun, de tipul nostru, care există printre alte popoare, ni-il vom lua, răpindu-Ie, dacă va fi necesar, copiii şi cresoîndu-i la noi. Dacă celelalte popoare trăiesc in belşug sau dacă crapă de foame, aceasta mă interesează numai ân măsura în care avem. nevoie de ele ca sclavi pentru cultura noastră; în alt sens aceasta nu mă interesează".
Extras din actul de acuzare al Tribunalului militar in-ternaţional de la Nilrnberg

Asigurarea aprovizionării Germaniei cu alimente prin jefuirea teritoriilor ocupate ale Uniunii Sovietice
La începutul atacului german, în iunie 1941, Rosenberg a spus colaboratorilor săi:
„Anul .acesta, problema aprovizionării cu alimente a poporului german stă, fără îndoială, în centrul cererilor
germane în Răsărit, şi în această privinţă regiunile sudice şi Caucazul de nord vor trebui să acopere de-ficitul de produse alimentare pentru poporul german.
Va fi nevoie, desigur, de o evacuare foarte masivă de alimente şi nu încape nici o îndoială că anii următori vor fi foarte grei pentru ruşi".
Cu 3 - 4 săptămîni mai tîrziu, Hitler a discutat cu Rosen-berg, Göring, Keitel şi cu alţii planul său de exploatare a populaţiei sovietice şi a teritoriului sovietic. Printre altele, acest plan prevedea evacuarea locuitorilor din Crimeea şi colonizarea acesteia cu germani.
Extras din procesele-verbale ale şedinţelor Tribunalului militar internaţional de la Nürnberg
Planul de înfometare a milioane de oameni nevinovaţi[56]
1. Complotiştii intenţionau să scoată din sudul şi sud-estul Uniunii Sovietice şi să transporte în Germania toate pro-dusele alimentare şi materiile prime care depăşeau necesarul pentru forţele armate naziste invadatoare, fără a ţine seama de minimul de existenţă absolut necesar populaţiei din aceste teritorii producătoare de alimente. Această zonă aproviziona în trecut partea de nord a Uniunii Sovietice, pe care complo-tiştii o denumeau „zona păduroasă". Această zonă cuprindea unele regiuni industriale importante ale Uniunii Sovietice, inclusiv regiunile Moscova şi Leningrad.
2. *înfometarea premedilală şi sistematică a milioane de ruşi.*
înfometarea urma să fie înfăptuită prin următoarele mij-loace:
a) Aşa cum s-a arătat la punctul 1, produsele alimentare din teritoriile de sud şi de sud-est ale Uniunii Sovietice urmau să fie transportate cu forţa în Germania. în mod nor-mal, aceste produse erau trimise regiunilor industriale din nord. în afară de aceasta, toate vitele din regiunile indus-triale urmau să fie rechiziţionate pentru forţele armate germane şi pentru

populaţia civilă germană. Drept rezultat, populaţia regiunilor nordice era condamnată la moarte prin înfometare.
b) Naziştii au întocmit următoarea listă, prin care se stabilea ordinea după care urmau să fie distribuite alimentele
produse de către ruşi: in primul riad, unităţilor de pe front ,' n al doilea rînd, celorlalte trupe aliate pe teritoriul inamic;
*i\ al treilea rînd, trupelor din Germania; în al patrulea rînd, opulaţiei civile germane şi, în sfîrşit, populaţiei din regiunile
ocupate.
în felul acesta, chiar şi ruşii care locuiau în Ucraina, o onă cu surplusuri de alimente, urmau să fie sistematic în-ometaţi, deşi aceste alimente nu erau folosite pentru maşina de război germană.
3. Naziştii plănuiau distrugerea sistematică a tuturor în-treprinderilor industriale din regiunile nordice ale Uniunii Sovietice, pentru a face şi restul populaţiei ruse cu totul de-pendentă de Germania în ceea ce priveşte bunurile de con-sum.
4. Naziştii plănuiau alipirea la Germania a unei părţi a Galiţiei şi a regiunilor baltice şi transformarea Crimeii, a ţinuturilor de la nord de Crime'ea, a regiunii Volgăi şi a re-giunii Baku în colonii germane...
„Pe viitor, sudul Rusiei trebuie să se întoarcă cu faţa spre Europa, Surplusurile lui de alimente vor fi însă plătite numai dacă îşi va procura produsele de consum industriale din Germania, respectiv din Europa.
De aceea, concurenţa «zonei păduroase» ruse trebuie înlăturată.
Din toate acestea rezultă că administraţia germană de pe acest teritoriu va trebui să urmărească, de bună seamă, atenuarea consecinţelor foametei, care va inter-veni fără îndoială, şi accelerarea procesului de natura-lizare. Ea va trebui să urmărească introducerea în ciceste regiuni a unei gospodăriri mai intensive, în sensul extinderii suprafeţelor însămânţate cu cartofi şi alte culturi de mare importanţă pentru consum şi care dau recolte bogate. Prin aceasta nu se va putea evita foame-tea în regiunile menţionate. Multe zeci de milioane de oameni din aceste regiuni vor deveni de prisos şi vor muri sau vor fi nevoiţi să emigreze în Siberia. Nici o încercare de a salva populaţia din aceste regiuni de la moartea prin înfometare, punîndu-i la dispoziţie sur-plusul de alimente din zona de cernoziom, nu s-ar putea face decît pe seama aprovizionării Europei. Astfel de încercări subminează posibilităţile Germaniei de a cîştiga războiul, subminează rezistenţa Germaniei şi a Europei împotriva unei blocade. în această privinţa trebuie să existe o claritate totală..." înalt Tribunal! Noi afirmăm că acest document conţine în mod evident un pian elaborat minuţios, care urmărea asasinarea prin înfometare a milioane de oameni nevinovaţi.
El dezvăluie un program de asasinare premeditată prin în-fometare a milioane de oameni nevinovaţi. El dezvăluie un program de asasinare cu premeditare de proporţii atît de îngrozitoare, încît imaginaţia umană nu şi-l poate închipui.
Extras din procesele-verbale ale şedinţelor Tribunalului militar international de la Nürnberg
Secţia: apărarea ţării
(IV/QU) Referitor la tratamentul ce urmează a fi aplicat condu-cătorilor politici şi militari ruşi capturaţi.
Document secret Cartierul principal al fuhre-rului, 12 mai 1941
Pentru comandament, numai prin ofiţeri (însemnare scrisă de mînă) Se va restitui fuhrerului J.13.5 (Parafa lui Jodl)
î n s e m n ă r i p e n t r u o e x p u n e i r e

I. O.K.H. * a propus un proiect de „d i r e c t i v e r e f e - r i t o a r e l a t r a t a m e n t u l c e u r m e a z ă a f i a p l i c a t l u c r ă t o r i l o r p o l i t i c i ete. în vede-rea îndeplinirii în mod uniform a dispoziţiei date la 31.3.1941" (anexa nr. 1).

Acest proiect prevede:

1. Lucrătorii politici şi conducătorii (comisarii) urmează să fie l i c h i d a ţ i .
2. în cazul celor c a p t u r a ţ i d i n t r u p ă , hotărîrea dacă respectivul urmează să fie lichidat va fi luată de u n o f i ţ e r î m p u t e r n i c i t s ă a p l i c e p e - d e p s e d i s c i p l i n a r e . Pentru aceasta este suficient ca respectivul să fie un lucrător politic.
3. Conducătorii politici d e t r u p ă n u v o r f i c o n - s i d e r a ţ i p r i z o n i e r i ş i u r m e a z ă s ă f i e

i c h i d a ţ i cel mai tirziu în lagărele de tranzit.

Aceştia nu vor fi evacuaţi în spatele frontului.

4. C o n d u c ă t o r i i t e h n i c i d i n î n t r e p r i n - d e r i e c o n o m i c e ş i i n d u s t r i a l e urmează să fie arestaţi numai dacă se răzvrătesc împotriva forţelor armate germane.
5. Efectuarea operaţiilor militare nu trebuie să fie stîn-jenită de aceste măsuri. P l a n u l a c ţ i u n i l o r d e u r m ă r i r e ş i d e c u r ă ţ i r e v a f i p u s î n a p l i c a r e u l l e r i o r.
6. l.n s p a t e l e f r o n t u l u i , lucrătorii politici şi comisarii, cu excepţia conducătorilor politici de trupă, urmează să fie predaţi companiilor operative ale p o- l i ţ i e i d e s i g u r a n ţ ă .

II. Spre deosebire de aceasta, în nota memorială nr. 3 a reichsleiterului Rosenberg se arată că urmează să fie lichidaţi numai funcţionarii înalţi şi superiori, deoarece funcţionarii de stat, funcţionarii comunali şi conducă-torii economiei sînt indispensabili pentru administrarea teritoriului ocupat.

III. D e a c e e a e s t e n e c e s a r ă o h o t ă r î r e a f ii h r e r u l iu i, c a r e s ă s t a b i l e a s c ă p r i n c i - p i i l e d e b a z ă .

P r o p u n e r e p e n t r u v a r i a n t a a I I-a:

1. Lucrătorilor cu munci de răspundere care v o r ac-ţ i o n a î m p o t r i v a t r u p e l o r n o a s t r e , fapt la care ne putem aştepta de la elementele radicale, li se aplică „dispoziţiile cu privire la. exercitarea dreptului -de război pe teritoriul Barbarossa". Ei urmează să fie lichidaţi ca partizani. Acelaşi tratament prevăd „dispo-ziţiile cu privire la comportarea trupelor în Rusia" (anexa nr. 2).
2. Lucrătorii cu munci de răspundere care nu se fac vinovaţi de nici o acţiune duşmănoasă vor fi lăsaţi deocamdată liberi. Este greu de presupus că trupele ar fi în stare să distingă diferitele grade de serviciu în diversele sectoare. Abia după o înaintare ulterioară în ţară va deveni posibil să se hotărască dacă lucrătorii cu munci de răspundere care au rămas pe Ioc pot fi lăsaţi în posturile lor sau dacă urmează să fie predaţi companiilor speciale, în caz că unităţile armatei nu sînt în măsură să ancheteze situaţia lor.
3. Lucratorilor politici d e t r u p ă -urmează să li *S6*-aplice un tratament ân conformitate cu, dispoziţiile O.K.H. Aceştia nu vor fi consideraţi prizonieri, ci tre-buie lichidaţi fără a fi trimişi în spatele frontului.

Semnat: Warlimont

Distribuitor:

şeful secţiei operative a statului-major al Comandamentului suprem al forţelor terestre

(Completare scrisă de -mînă) Trebuie să avem în vedere eventualitatea unor acţiuni de represiune împotriva aviatorilor germani. De aceea este de preferat ca întreaga acţiune să fie prezentată ca măsură de răzbunare.
(Parafa lui Jodl)
Dubele de gazare ca mijloc de exterminare în masă
Poşta de campanie nr. 32/704 Kiev, 16 mai 1942
B.Nr. 40/42
Secret de stat I Către obersturmbannfuhrerul SS Rauff Berlin, Prinz-Albrechbstrasse 8
Revizuirea dubelor Ia grupele D şi C a fost încheiată. în timp ce dubele din prima serie-pot fi folosite şi pe vreme nu prea bună, dubele din seria a doua („Saurer") se împot-molesc cu totul pe vreme ploioasă.
Dacă a plouat, de pildă, numai o jumătate de oră, duba nu poate fi folosită, deoarece derapează. Ea este utili-zabilă numai pe vreme complet uscată. Se pune deci între-barea dacă duba poate fi folosită la locul de execuţie, fără să fie deplasată. în primul rînd, duba trebuie adusă la locul respectiv, ceea ce nu este posibil 'decît pe vreme bună. In majoritatea cazurilor însă, locul -de execuţie este situat la o distanţă de 10 - 15 km depărtare de drumurile principale şi chiar numai din această cauză este greu accesibil, iar pe vreme umedă devine cu totul inaccesibil. Dacă cei care ur-
mează să fie executaţi sînt transportaţi cu camioane sau pe jos spre docul de execuţie, ei observă imediat ce se petrece şi devin neliniştiţi, ceea ce trebuie evitat pe cît posibil. Ră-mîne numai o singură cale, şi anume să fie încărcaţi în dubă la punctul de adunare şi să fie transportaţi apoi la un loc mai depărtat.
Dubele din grupul D le-am camuflat oa nişte camioane de locuit, lăsând să se amenajeze la duba mică, de fiecare parte, cîte o ferestruică, iar la cea mare, de fiecare parte, cîte două ferestruici, aşa cum se găsesc adeseori la casele ţărăneşti de la sate. Dubele deveniseră atît de cunoscute, încît nu numai autorităţile, dar şi populaţia civilă recunoş-tea „maşinile morţii" îndată ce unul dintre aceste vehicule îşi făcea apariţia. După părerea mea, nici dacă sînt camu-flate, ele .nu pot fi ţinute în secret mult timp.
Duba „Saurer" pe care am expediat-o de la Simferopol la Taganrog a avut pe drum o pană la frână. La „sonderkotm-mando" din Mariupol s-a constatat că manşonul frânei com-binate era rupt în cîteva locuri. La baza de maşini a armatei s-a reuşit, prin intervenţii şi mituiri, să se confecţioneze la strung o formă, după care au fost turnate 2 manşoane. După cîteva zile, la sosirea mea la Stalino şi Gorlovka, şoferii du-belor s-au plîns de acelaşi defect. După o convorbire avută cu comandanţii acestui „kommando" m-am deplasat din nou la Mariupol pentru a da dispoziţie să se confecţioneze noi manşoane pentru aceste dube. Pe baza unei înţelegeri au fost turnate pentru fiecare din aceste dube cîte 2 manşoane, iar 6 manşoane au fost lăsate ca rezervă la Mariupol pentru grupul de acolo, alte 6 urmînd să fie trimise untersturm-fiihrerului SS Ernst pentru dubele din .grupul C, care se află la Kiev. Pentru grupele B şi A ar putea fi procurate man-şoane din Berlin, deoarece transportul de Ia Mariupol spre nord este prea anevoios şi ar dura prea mult. Defecţiuni mai mici la dube sînt reparate de specialiştii ,,kommando"-urilor, respectiv ai grupelor. Din cauza terenului accidentat şi a drumurilor şi străzilor aflate într-o stare extrem de proastă, garniturile şi niturile slăbesc cu timpul, Am fost întrebat dacă în asemenea cazuri duba urmează să fie expediată la Berlin pentru reparaţii. Expedierea la Berlin ar reveni mult prea scump şi ar necesita prea mult combustibil. Pentru a evita aceste cheltuieli am dat dispoziţie ca orificiile mici să fie lipite cu mijloace proprii, iar dacă acest lucru nu mai este posibil, să se înştiinţeze imediat prin radiogramă Berli-
nul că maşina poliţienească nr. ... a fost scoasă din uz. în afară de aceasta, am dat ordin ca in timpul gazării persona-lul de deservire să stea bit mai departe de maşină, pentru ca sănătatea

lui să nu fie vătămată de gazele care eventual ar putea să răzbească. Cu acest prilej aş vrea să atrag aten-ţia asupra unui lucru: diferite ,,kommando"-uri pun pe pro-priii lor oameni să descarce maşina după gazare. Am atras atenţia comandanţilor ,,Sonderkommando"-urilor respective ce prejudiciu moral şi fizic uriaş aduce această muncă oa-menilor, dacă nu imediat, atunci mai tîrziu. Oamenii mi s-au plîns de dureri de cap care apar după fiecare descărcare.

Totuşi nu se renunţă la acest sistem, deoarece există temeri că deţinuţii atraşi pentru această muncă s-ar putea folosi de un moment prielnic pentru a evada. Pentru a feri oamenii de aceste prejudicii, vă rog să daţi dispoziţiile respective.

în general, gazarea nu se face corect. Pentru a termina acţiunea cît mai repede, şoferii deschid robinetul de gaze întotdeauna la maximum. Prin această măsură, cei ce ur-mează a fi executaţi mor sufocaţi, şi nu aşa cum este pre-văzut - prin adormire. Dispoziţiile date de mine au avut

K/ev *19-11. Femei sovietice sînt deportate în Germania pentru muncă de robi*

drept rezultat că, In cazul poziţiei juste a manetei, moartea intervine mai repede, iar deţinuţii adorm în pace. Feţe des-figurate şi excremente, cum s-au constatat în trecut, nu s-au mai observat.

iln cursul zilei de astăzi voi pleca mai departe la grupa B, unde mi se pot trimite comunicările următoare.

Dr. Becker, Untersturmführer SS

în urma armatei hitleriste veneau reprezentanţii concernelor germane

„Finanţarea urma să se iacă integral clin iondurile Co-mandamentului suprem al armatei, iar despăgubirea Urmei «Krupp» trebuia să iie «cea cuvenită»".

La 22 iunie 1941, cînd a început invazia în Rusia, guver-nul Reichului a emis o ordonanţă cu privire la administrarea regiunilor ce urmau să fie ocupate. In această ordonanţă se spunea printre altele:

„Prevederile referitoare la administrarea teritoriilor ocupate de o putere beligerantă străină, stabilite de Convenţia de la Haga cu privire la purtarea răz-boiului terestru, nu vor fi aplicate în Uniunea Sovie-tică, această Uniune Urrntad să fie considerată dizol-vată, astfel încît statului german îi revine obligaţia să exercite în interesul locuitorilor ţării toate funcţiile guvernului şi ale organelor puterii. Sînt deci admise orice măsuri pe care autorităţile germane de ocupaţie le vor considera necesare şi potrivite pentru îndepli-nirea acestui vast program".

Această politică, care, în ceea ce priveşte Rusia, era o sfidare a Convenţiei de la Haga, a fost anunţată în mod ofi-cial şi nu s-a făcut nici o încercare de a o ţine în secret sau de a o aduce în concordanţă cu dreptul internaţional.

S-a emis un decret pentru soluţionarea unor probleme li-tigioase rezultate din „descoperirea, rechiziţionarea, conser-varea, confiscarea, deplasarea şi utilizarea de materii prime şi imateriale importante pentru purtarea războiului în regiu-nile recent ocupate din Răsărit sau provenite din aceste re-giuni". Bunurile confiscate sau care mai urmau să fie con-fiscate trebuiau „privite ca proprietate a Reichului, dobîn-dită pe cale legală".

în sentinţa Tribunalului militar internaţional se menţio-nează un decret emis de Göring la 19 octombrie, potrivit căruia faţă de diferitele ţări trebuia dusă o politică de ocu-paţie deosebită. La unul dintre grupuri se urmărea o poli-tică oare prevedea:

„...punerea la punct a tuturor instalaţiilor lor de producţie şi de aprovizionare, în vederea încadrării cît mai grabnice în sistemul economic al Germaniei mari... La alt grup, politica urmărea transportarea în Germania a tuturor materiilor prime, deşeurilor, maşi-nilor etc.,

chiar dacă erau absolut necesare pentru asi-gurarea, minimului de existenţă al populaţiei"... I în legătură cu aceasta, Tribunalul militar internaţional face următoarea constatare:
„în numeroase ţări ocupate din Răsărit şi Apus, au-torităţile păstrau aparenţa că plătesc pentru bunurile confiscate de ele... în majoritatea ţărilor ocupate din Răsărit, această aparenţă nu a fost păstrată; exploa-tarea economică s-a transformat într-un jaf premedi-tat. Ocuparea U.R.S.S. a fost marcată de jafuri preme-ditate şi sistematice în vederea exploatării cît mai depline a regiunilor sovietice. Armatele germane urmau să fie aprovizionate din regiunile sovietice, chiar dacă din această cauză milioane de oameni ar fi fost expuşi morţii prin înfometare".
După invazia în Rusia, guvernul Reichului a înfiinţat cî-teva societăţi monopoliste semioficiale pentru exploatarea economiei sovietice. Una dintre aceste societăţi a fost „Berg- und Hüttenwerke Ost" („Uzinele miniere şi siderur-gice din Est"), pe care le vom denumi prescurtat „B.H.O." Pe baza unei dispoziţii date de Goring, ea a fost înfiinţată de către următorii participanţi:
1) Reichul, reprezentat prin ministrul economiei;
2) Grupul economic pentru siderurgie;
3) Grupul economic pentru producţia de fier şi oţel;
4) Grupul economic pentru comerţul cu ridicata, import şi export.
Preşedintele, vicepreşedintele şi membrii consiliului de administraţie urmau să fie numiţi de către Göring, împuter-nicitul pentru planul de 4 ani. Acuzatul Alfried Krupp a fost membru al consiliului ide administraţie, iar Paul Plei-ger[67] a fost numit directorul societăţii. înfiinţarea acestei societăţi trebuia să asigure exploatarea şi funcţionarea mi-
nelor de cărbuni şi de minereu de fier, precum şi a uzine-lor siderurgice care mai existau în Rusia. Societatea avea dreptul să închidă uzinele aflate sub controlul ei, să le dea în arendă sau să le predea altor întreprinderi.
Firma „Krupp" ardea de dorinţa de a participa la această jefuire a regiunilor răsăritene. Negocieri în acest sens au avut loc între Alfrieid KRUPP şi Pleiger, directorul societăţii „B.H.O." Krupp le descrie în felul următor:
„După ocuparea Ucrainei, o instituţie guvernamen-tală din Berlin - nu mai ţin minte care anume - a recomandat firmei «Krupp» (aproximativ în primăvara anului 1942) să accepte să colaboreze la repunerea în funcţiune a industriei de fier şi oţel din Ucraina.
Scopul acestei activităţi urma să fie asigurarea apro-vizionării trupelor de pe front şi a spatelui frontului, repararea mijloacelor de transport şi a instalaţiilor şi îndeplinirea comenzilor pentru industria cărbunelui din bazinul Doneţului.
După ce în iunie sau iulie 1942 am vizitat împreună cu Pleiger mai multe uzine (la Stalino, Mariupol, Kra-matorsk şi în împrejurimile acestor oraşe), am propus colaboratorilor mei să accepte patronajul asupra ur-mătoarelor uzine: Uzina constructoare de maşini din Kramatorsk, uzina siderurgică «Azovstal» şi uzina si-derurgică «Ilici» din Mariupol".
Peste cîteva zile, Pleiger a aprobat preluarea de către firma „Krupp" a patronajului asupra celor trei uzine men-ţionate şi a dat dispoziţie lui KRUPP să ia toate măsurile necesare în vederea preluării conducerii acestor întreprin-deri.
Iniţiativa şi interesul de care a dat dovadă firma „Krupp" în ceea ce priveşte obţinerea drepturilor de patronaj în Ucraina reies şi din raportul confidenţial trimis de un membru ai firmei „Krupp" acuzatului JANSSEN în legătură cu pre-luarea uzinelor din Dnepropetrovsk de către firma „Krupp-Stahlbau".
„în mod confidenţial am aflat la Berlin următoa-rele: după cît se pare, se impune tot mai mult părerea că pentru reconstrucţia industriei de materii prime, cum ar fi, de pildă, mine de cărbuni, centrale electrice şi uzine siderurgice, trebuie creată o premisă, şi anume trebuie să fie construite întreprinderi de montaj, res-

pectiv de reparaţii, care să efectueze lucrările respec-tive folosind, sub conducere germană, forţă de muncă rusă...;

I n t e r e s u l u i n o s t r u i-ar corespunde, în pri-mul rînd, u z i n e l e d i n D n e p r o p e t r o v s k , care, după descrierile făcute de oamenii noştri, ar fi potri-vite, (întrucît au hale înalte, sînt situate în apropierea unui mare fluviu navigabil şi au o capacitate de pro-ducţie de circa 5 000 de tone. Chiar în oraşul Dnepro-petrovsk avem două mari şantiere - podul de est şi podul de vest. Acolo lucrează deja oamenii noştri, care au şi contractat mari comenzi pentru uzinele din Dnepropetrovsk. Aşadar, un prim pas a şi fost făcut".

Din numeroasele documente prezentate ca dovezi rezultă că felul final al Urmei „Krupp" era dobîndirea de fabrici în Rusia pentru timp nelimitat.

O altă afacere în care era interesată firma „Krupp" a fost aşa-numitul *„program Ivan",* care prevedea construirea şi punerea în funcţiune a unei fabrici de muniţii pentru Co-mandamentul suprem al armatei. Din iniţiativa lui Krupp a fost luată hotărîrea de a fonda o societate nouă, cu totul in-dependentă de „B.H.O." Drept urmare, la Essen a fost în-fiinţată *societatea ,,Sar tona",* iar între Comandamentul su-prem al armatei şi „Sartona" s-a încheiat un acord cu privire la construirea şi punerea în funcţiune de către aceasta din urmă a unei fabrici de muniţii în Ucraina, în conformitate cu „programul Ivan". Construcţia urma să se bazeze pe uzina „Azovstal" din Mariupol, care era patronată de firma „Krupp". Finanţarea urma să se facă integral din fondurile Comandamentului suprem al armatei, iar despăgubirea fir-mei „Krupp" trebuia să fie „cea cuvenită". Planul a fost ex-pus în mod amănunţit într-un raport întocmit de acuzatul EBERHARDT, care conducea tratativele... El a comunicat că Comandamentul suprem al armatei doreşte să negocieze nu-mai cu firma „Krupp" şi că de aceea rămîne la aprecierea ei să ia o hotărîre cu privire la colaborarea ulterioară cu alte firme. Punctul cel mai important pentru „Krupp" îl constituia promisiunea în legătură cu achiziţionarea ulte-rioară a acestei uzine. Contractul prevedea că Comandamentul suprem al armatei va. face uz de influenţa sa pentru ca so-cietăţii „Sartona" să-i fie asigurată o eotă-parte... atunci cînd se va face repartizarea definitivă a obiectivelor in-dustriale din acele regiuni".

Din consiliul de administraţie al societăţii „Sartona" tă-ceau parte doi otiteri ai serviciului de armament din armată şi, in atară de alţi funcţionari ai firmei „Krupp", acuzaţii MUELLER şi EBERHARDT... Din dovezi concludente reiese că între firmele germane a existat o concurenţă deosebit de ascuţită în ceea ce priveşte achiziţionarea de întreprinderi **şi** materiale din Ucraina. Ele se supravegheau reciproc cu deosebită atenţie, luptau pentru a obţine de la aceste socie-tăţi semioficiale patronajul asupra întreprinderilor.

Directorii şi funcţionarii firmei „Krupp" şi ai societăţilor sprijinite de ea au depus eforturi desperate pentru obţinerea dreptului de patronaj.

După ce a fost aprobată preluarea de către firma ,,Krupp" a patronajului asupra unor întreprinderi din Rusia, activi-tatea firmei şi a societăţilor sprijinite de ea s-a intensificat considerabil. Funcţionari ai lui Krupp au fost trimişi în Ru-sia pentru a ajuta la conducerea uzinelor. Acuzaţii Krupp şi Korschan au plecat împreună cu alţi funcţionari ai firmei în Rusia pentru a inspecta întreprinderile...

Schimbarea situaţiei militare în toamna anului 1943 a împiedicat firma „Krupp" să pună în aplicare vastul pro-gram pe care ea însăşi şi l-a propus. Cît de mult şi-a extins activitatea această firmă la *Mariupol* se poate vedea după Cantitatea materialului a cărui evacuare fusese ordonată. Au fost evacuate un mare număr de maşini destinate îndeplini-**rii** „programului Ivan". Organizaţia pentru colectarea fieru-lui vechi urma să evacueze 10 000 de tone de aliaje de oţel.

Firma a primit dispoziţia de a evacua o 'turbină şi 8 000 de tone de oţel crom-nichel. S-au făcut mari eforturi pentru a distruge uzina, ţinând seama de marea ei însemnătate pen-tru ruşi.
Firma „Krupp" a rechiziţionat 280 de vagoane de marfă pentru a evacua maşinile şi materialele de la Uzina din Kra-matorsk. Lipsa de vagoane de marfă şi de braţe de muncă suficiente a împiedicat demontarea totală a uzinei, aşa cum fusese plănuit. Statul-major militar-economic a pus la dispo-ziţie 100 de vagoane de marfă pentru evacuarea maşinilor **şi** materialelor de la Uzina din Kramatorsk. S-au efectuat vaste lucrări de demolare pentru a face uzina şi instalaţiile cu totul inutilizabile.
In primul ei raport de activitate, societatea „B.H.O.", din al cărui consiliu de administraţie făcea parte acuzatul Krupp, relevă . următoarele în legătură cu afacerile din Rusia:
„...Pînă la 30 noiembrie 1943 au fost puse la dispo-ziţia industriei metalurgice şi chimice germane, spre a fi folosite în economia de război, următoarele mate-riale provenite din regiuni ruseşti:
Minereuri de fier...... 325 751 tone
Minereuri de crom..... 6 906 tone
Minereuri de mangan..... 20 145 tone (1941)
Minereu de mangan..... 417 886 tone (1942)".
La rubrica „diverse metale" figurează 52 156 de tone de fier vechi...
Extras din *procesele-verbale ale şedinţelor Tribunalului militar american din Nurnberg*

DECLARAŢIE COMUNĂ ÎMPOTRIVA RENAŞTERII MILITARISMULUI ŞI FASCISMULUI GERMAN

P r i n c i p i i p o l i t i c e
1. In conformitate cu acordul asupra sistemului de con-trol în Germania, puterea supremă de guvernare va fi exer-citată în Germania de către comandanţii supremi ai Forţelor armate ale Statelor Unite ale Americii, Regatului Unit, Uni-unii Republicilor Sovietice Socialiste şi Republicii Franceze, potrivit cu instrucţiunile guvernelor respective, şi anume de către fiecare în zona de ocupaţie respectivă, iar în proble-mele care afectează Germania în întregul ei - în comun, în calitate de membri ai Consiliului de control.
2. In măsura în care acest lucru este realizabil din punct de vedere practic, tratamentul aplicat populaţiei germane
rebuie să fie acelaşi în întreaga Germanie.
3. Scopurile urmărite prin ocupaţia Germaniei, după care urmează să se călăuzească Consiliul de control, sînt:
I) Dezarmarea şi demilitarizarea totală a Germaniei şi lichidarea, respectiv controlarea strictă a întregii industrii germane care ar putea fi folosită pentru producţia militară.
In acest scop:
a) Toate forţele armate terestre, maritime şi aeriene ale Germaniei, SS-ul, SA-ul, SD-ul şi gestapoul, împreună cu toate organizaţiile, statele-majore şi instituţiile lor, inclusiv marele stat-major, corpul de ofiţeri, corpul de rezervişti, şcolile mi-litare, asociaţiile veteranilor de război şi toate celelalte or-ganizaţii militare şi paramilitare, împreună cu cluburile şi organizaţiile lor anexe care servesc interesele menţinerii tradiţiei militare vor fi desfiinţate complet şi definitiv, pen-tru a se preîntâmpina pentru totdeauna renaşterea sau refa-cerea militarismului german şi a nazismului;
b) toate armele, muniţiile şi mijloacele de război, pre-cum şi toate uneltele speciale pentru fabricarea lor urmează să fie puse la dispoziţia aliaţilor sau să fie distruse. Se va

preîntîmpinâ păstrarea şi producţia oricăror avioane, ori-căror arme, echipamente şi mijloace de război,
II) Poporul german trebuie lămurit că a suferit o înfrân-gere militară totală, că nu se poate sustrage răspunderii pe care şi-a asumat-o singur şi că cruzimea cu care a purtat războiul şi rezistenţa fanatică a naziştilor au distrus econo-mia germană şi au făcut inevitabile haosul şi suferinţele.
III) Partidul nazist împreună cu filialele şi organizaţiile sale auxiliare urmează să fie nimicite; toate instituţiile naziste urmează să fie dizolvate; trebuie luate toate măsurile ca ele să nu mai poată reînvia sub nici o formă; trebuie prevenită orice activitate şi propagandă nazistă şi militaristă.
IV) Trebuie pregătită transformarea definitivă a vieţii politice germane pe baze democratice şi o eventuală colabo-rare paşnică a Germaniei la viaţa internaţională.
Extras din Acordul de la Potsdam din 2 august 1945

VIII

„Reabilitarea" SS-ului și încadrarea lui în forțele armate vest-germane participante la N.A.T.O.

SENTINŢA DE LA NÜRNBERG RÄMINE PE DEPLIN VALABILA

La 1 octombrie 1946, într-un timp cînd oamenii din Eu-ropa porniseră cu mare elan să înlăture urmele războiului, reprezentanţii popoarelor care au purtat pe umerii lor prin-cipala povară a războiului antifascist de eliberare au pro-nunţat împreună sentinţa împotriva acelora care purtau principala vină pentru dezlănţuirea războiului fascist de agre-siune. Pe lingă distrugerea unor valori materiale şi culturale de neînlocuit, cel de-al doilea război mondial a provocat 55 000 000 de victime omeneşti. Numai în lagărele de con-centrare ale regimului nazist, SS-ul a asasinat 11 000 000 de oameni - bărbaţi, femei şi copii - , reprezentanţi ai tuturor naţiunilor europene.
Pe baza a 3 000 de documente originale, Tribunalul mili-tar internaţional a dezvăluit întregul mecanism folosit de fascismul hitlerist pentru a pune în aplicare planurile sale criminale de cucerire a dominaţiei mondiale. Procesul de la Nürnberg împotriva principalilor criminali de război a do-vedit că, în Germania, iar apoi şi în alte ţări europene, fas-cismul nu şi-a putut instaura şi consolida regimul său de teroare decît datorită faptului că dictatura hitleristă s-a bi-zuit pe „funesta trinitate a nazismului, militarismului şi im-perialismului economic" *.
Apărarea s-a străduit zadarnic să demonstreze că capi-talul monopolist german n-ar fi avut nici o legătură cu pre-gătirea prădalnicului război fascist, şi în primul rînd cu ex-terminarea a milioane de oameni în lagărele de concentrare.
Numeroasele documente din arhivele secrete capturate de către aliaţi şi prezentate tribunalului au dovedit contrariul.
A fost dovedit că monopolurile nu numai că şi-au recrutat
din lagărele -de concentrare sclavii lor de muncă, dar că **au** născocit o tehnică modernă de exterminare şi că au mai cîş-tigat chiar de pe urma morţii victimelor lor. Supravieţuitorii lagărelor de la Auschwitz, Maidanek, Dachau, Buchenwald, Ravensbriick, Bergen-Belsen, Mauthausen şi ai altor lagăre de concentrare au depus mărturie şi, in numele surorilor şi fraţilor lor asasinaţi, i-au acuzat pe călăii SS-işti; pe bună dreptate, ei au inclus în lista acuzaţilor pe marii fabricanţi ai morţii: „I. G. Farben",, concernele de armament „Krupp", „Henckel", „Siemens" etc.
Puşi în faţa acestor dovezi copleşitoare, acuzaţii au ales o altă tactică: ei au declarat că ar fi fost „unelte neputin-cioase ale lui Hitler" şi că au fost nevoiţi să acţioneze „pe baza

ordinelor primite". Acuzatorul principal din partea Ma-rii Britanii, sir Hartley Shawcross, a declarat în rechizito-riul său: „Dictatura îndărătul căreia încearcă să se ascundă aceşti oameni a fost propria lor creaţie. Animaţi de dorinţa de a crea pentru ei înşişi o poziţie dominantă, ei au construit un sistem de la care au primit propriile lor ordine. Menţi-nerea acestui sistem era în dependenţă de sprijinul lor per-manent" *. [
în acele zile, în faţa dovezilor copleşitoare, nimeni nu s-a încumetat să ia în mod deschis apărarea criminalilor de război. Sentinţa Tribunalului militar internaţional a dezvă-luit caracterul criminal al fascismului hitlerist şi a declarat războiul său de agresiune drept cea mai mare crimă, care „se deosebeşte de celelalte crime de război numai prin fap-tul că include şi concentrează toate ororile celorlalte crime" **.
De atunci s-au făcut în repetate rînduri încercări de a infirma şi de a şterge sentinţa pronunţată la Nürnberg **în** numele tuturor popoarelor. **în** rîndurile celor care atacă sen-tinţa de la Nürnberg se află, nu tocmai pe ultimul loc, cei care au fost găsiţi răspunzători şi vinovaţi. Astfel, fostul jurisconsult-şef al lui „I. G. Farben" - el însuşi acuzat pen-tru crime de război - a întocmit un întreg catalog de aşa-zise motive juridice pentru reabilitarea călăilor fascişti şi a
şi materialöle procesului principalilor oriminalli de război în iaţa Tribunalului militar internaţional". Editat de prof. P. A. Steiniger, „managerilor" lor. Pro!', dr. Wahl, deputat ân Bundestagui vest-german din partea Uniunii , creştin-democrate, autorul introducerii la lucrarea menţionată, a declarat că procesele de la Nürnberg împotriva criminalilor de război ar fi cea mai mare dintre toate crimele de război. într-un manual de is-torie pentru uzul şcolilor din Germania occidentală se face următoarea constatare: „Poporul german are faţă de aceste procese o atitudine critică, fiind convins că multe dintre sen-tinţe sînt nedrepte (acuzatorii şi judecătorii se mai aflau sub influenţa propagandei de ură, puţini dintre martorii acuzării erau demni de încredere, stoarcerea unor depoziţii prin mal-tratări, împiedicarea apărării). Se consideră deosebit de ne-drept faptul că crime similare comise de aliaţi nu au fost pedepsite" *.
Exemplul fostului ministru vest-german Theodor Ober-länder şi cel al comentatorului faimoaselor „legi de la Nürn-berg", secretarul de stat dr. Hans Globke, şi, in primul rînd, faptul îngrozitor că Adolf Eictimann, asasinul a milioane de oameni, pe motive rasiale, urmărit încă din 1945 ca criminal de război, a putut să trăiască nestingherit ân Germania oc-cidentală datorită sprijinului unor cercuri influente, con-firmă că în Republica Federală Germană trecutul fascist nu a fost lichidat.
în schimb, în Republica Democrată Germană, Acordurile de la Potsdam şi celelalte convenţii ale coaliţiei antihitleriste au fost înfăptuite în mod consecvent. „Cercurilor care au împins poporul german în prăpastia a două războaie mon-diale li s-a smuls puterea. Ele au fost înlăturate din toate poziţiile-cheie. Prin trecerea întreprinderilor marilor con-cerne şi ale monopolurilor în mâinile poporului şi a mari-lor latifundii în mâinile ţăranilor, s-a înlăturat pentru tot-deauna posibilitatea ca aceste cercuri să mai poată acapara puterea" **.
Militariştii şi imperialiştii, a căror sete nepotolită de putere a adus Europei nemărginite suferinţe şi milioane de victime, şi-au instaurat din nou dominaţia în Germania oc-cidentală. Ei tind iar să-şi lărgească sfera de dominaţie prin dezlănţuirea unui nou război. Ei se servesc din nou de ve-
chile forţe criminale, care in trecut le-au ,.impus" prin p5-litica lor brutală de lichidare a clasei muncitoare şi a for-ţelor patriotice. Partidul Comunist din Germania, care s-a afirmat ca cea mai puternică forţă naţională în lupta împo-triva fascismului hitlerist, a fost din nou aruncat în ilega-litate. După exemplul fascist, toţi germanii cu raţiune sănă-toasă care în Republica Federală se împotrivesc politicii ne-buneşti a războiului sînt astăzi din nou urmăriţi. în schimb, criminalii de război fascişti, concernele 'de armament şi ge-neralii

hitlerişti, judecătorii fascişti, ale căror mîini sînt pătate de sînge, specialiştii din SS, SD şi gestapo în exter-minările în masă, precum şi toţi aceia care, ca autori morali, poartă vina pentru moartea a milioane de oameni exter-minaţi din motive rasiale sînt încurajaţi în fel şi chip. Mulţi dintre aceştia ocupă funcţii înalte şi superioare în viaţa pu-blică şi în diferitele ministere ale statului vest-german.
Dintre cei 17 miniştri, inclusiv secretarul de stat, 12 au un trecut care îi compromite în modul cel mâi grav *. în Bundeswehrul vest-german a fost refăcut marele stat-major al lui Hitler. Toţi cei 40 de amirali şi generali ai „Wehr-machtului" vest-german s-au aflat în slujba imperialiştilor germani în timpul cînd aceştia au săvîrşit agresiunile lor în Europa. Dintre cei 105 ambasadori şi şefi de secţii din Mi-nisterul, de Externe, 88 au fost în slujba lui Hitler. Cel puţin jumătate dintre directorii de minister şi consilierii de mi-nister ai Republicii Federale au fost funcţionari în cel de-al „treilea Reich" **. Peste 1 000 de judecători fascişti din tri-bunalele speciale şi de război, care au pronunţat zeci de mii de sentinţe de condamnare la moarte împotriva unor pa-trioţi germani şi străini, ocupă posturile cele mai înalte în justiţia vest-germană ***. „Dintre toate încălcările preve-derilor stabilite de aliaţi pe oare dr. Adenauer le-a sancţio-nat în cei 8 ani de cînd se află la putere - scria .„Daily Express" - , reinstalarea judecătorilor terorişti ai lui Hitler este cea mai funestă, deoarece măreşte primejdia perma-nentă că aceşti oameni, care odinioară au servit ca slugi, vor fi din nou gata să fie slugi" ****.
Opinia mondială a pronunţat deja sentinţa împotriva ju-decătorilor fascişti cu mîinile mînjite de sînge, împotriva comandanţilor lagărelor de concentrare şi a conducătorilor „grupurilor operative" ale SS-ului, cărora obersturmbann-fiihrerul Adolf Eichmann le livrase victimele. Ei toţi poartă vina pentru asasinarea a milioane de oameni. Popoarele in-clud î n . lista acuzaţilor pe ideologii nebuniei rasiale şi ai „doctrinei" „rasei, de stăpîni", precum şi pe cei ce stau în spatele lor - stăpînii marilor concerne, din al căror ordin şi pentru ale căror interese a fost dezlănţuit războiul de jaf fascist.

SS-ul reînviat

In acordurile încheiate între aliaţi cu privire la Germa-nia s-a stabilit clar şi fără echivoc că toate părţile compo-nente ale SS-ului, declarat de către Tribunalul militar inter-naţional de la Nürnberg ca organizaţie criminală, vor fi di-zolvate pentru totdeauna. Tribunalul militar internaţional, format din judecători ai celor patru mari puteri, a declarat: „Este cu neputinţă să se excepteze măcar o singură parte a SS-ului care să nu fi participat la aceste acţiuni criminale.
Allgemeine SS a participat activ la prigonirea evreilor şi a fost folosit ca rezervă pentru recrutarea trupelor de pază ale lagărelor de concentrare. Unităţi ale Waffen-SS-ului au par-ticipat direct la asasinarea de prizonieri de război şi la să-vîrşirea unor atrocităţi în regiunile ocupate. Waffen-SS a pregătit personalul pentru «Einsatzgruppen» şi a avut co-manda trupelor de pază din lagărele de concentrare după ce unităţile .SS «cap de mort», care le-au controlat iniţial, au fost incluse în Waffen-SS. Pentru săvîrşirea de atrocităţi în ţările ocupate şi pentru exterminarea evreilor din aceste ţări au fost folosite de asemenea, pe scară largă, diferite unităţi.
SS şi de poliţie. Direcţia centrală SS a supravegheat acti-vitatea tuturor acestor formaţii şi a fost răspunzătoare pen-tru acţiuni speciale, ca, bunăoară, experienţe pe oameni şi «rezolvarea definitivă a problemei evreieşti»" *.
Politica vest-germană de reînarmare a urmărit încă în primii ani după înfrângerea imperialismului fascist german să şteargă din amintirea popoarelor crimele săvîrşite de către SS în Germania şi în ţările europene cotropite. De aceea şi propaganda a fost pusă în slujba reabilitării SS-ului.

Prin falsificarea neruşinată a istoriei, ea încearcă „să de-monstreze" că SS-ul ar fi fost „o trupă onorabilă" şi că ar fi întruchipat pentru prima oară „ideea europeană".
Astfel, de exemplu, fostul şef al marelui stat-major al lui Hitler, Guderian, a scris în prefaţa la cartea general-co-lonelului SS Hausser „Waffen-SS în acţiune": „Totodată nu trebuie să uităm că ideea europeană şi-a găsit pentru prima oară realizarea în această trupă şi că între naţiuni s-au sta-bilit legături care ar fi fost mai bine să nu fie rupte" *.
Hausser însuşi, care afirmă că în cursul celui de-al doi-lea război mondial SS-ul nu ar fi comis crime nicăieri şi niciodată, scrie în cartea sa: „Ei au crezut în viitorul po-porului nostru şi şi-au pus speranţe tot mai mari într-o Eu-ropă unită, ai cărei fii au luptat de bunăvoie în rîndurile lor. Mormintele lor din Apus - în special din Normandia - , din Italia, din Balcani, din Ungaria şi România, dar mai cu seamă cele din Răsărit, de la Kirkenes pînă la Moscova şi pînă la Caucaz, sînt mărturii în acest sens" **.
Cancelarul federal vest-german dr. Adenauer a declarat la 30 august 1953, la Hannover: „Oamenii din Waffen-SS au fost soldaţi ca şi ceilalţi" ***, iar ministrul federal al apărării, Franz Josef Strauss, a spus: „Ce cred eu personal despre realizările unităţilor SS folosite pe front vă este cunoscut.
Bineînţeles, ele se bucură de toată stima ce o port soldaţilor germani din ultimul război.,." ****
Potrivit unor declaraţii oficiale făcute de oameni de stat vest-germani, reîncadrarea membrilor SS în poziţiile-cheie ale economiei, politicii şi armatei s-a făcut în mod tot mai siste-matic. După ce au fost rechemate la viaţă, cu sprijinul şi cu ajutorul financiar al guvernului vest-german, „asociaţiile de soldaţi şi militariste tradiţionale", au apărut curînd - mai întâi camuflate ca organizaţii pentru cercetări şi de binefaceri - primele formaţii SS. Revista lunară a foştilor membri SS,
„Der Freiwillige" („Voluntarul"), a anunţat în -mai 1959: „La adunarea federală a Asociaţiei pentru ajutor reciproc (K.I.A.G.) *, care a avut loc la 18 şi 19 aprilie 1959 la Arol-sen, delegaţii celor 11 formaţii din ţară ale asociaţiei noastre au hotărlît desfiinţarea Biroului federal de centralizare şi în-fiinţarea Uniunii federale a soldaţilor din fostul Waffen-SS (H.LA.G.)" **, Potrivit unei liste întocmite de „Almanahul soldatului german", există deja 38 de formaţii SS afiliate la H.LA.G.
Printre acestea se numără: Primul corp (SS de tancuri „Leibstandarte Adolf Hitler" Al II-lea corp SS de tancuri Al IlI-lea corp SS de tancuri (Germania)
- Divizia SS de tancuri „Leibstandarte" : - Divizia SS de tancuri „Das Reich"
- Divizia SS de tancuri „cap de mort"
- Divizia SS de tancuri-grenadieri de poliţie
- . Divizia SS de tancuri „Wiking"
- Divizia SS de vînători de munte „Nord", inclusiv fostul grup de luptă „Nord"
- Divizia SS de cavalerie „Florian Geyer" - Divizia SS de tancuri „Hohenstaufen"
- Divizia SS de tancuri „Frundsberg"
- Divizia SS de tancuri-grenadieri „Nordland" - Divizia SS de grenadieri (Galiţia)
- . Divizia SS de tancuri-grenadieri „Reichsführer SS"
- Divizia SS de tancuri-grenadieri „Horst Wessel" - Divizia SS de grenadieri (Letonia)
- Divizia SS de cavalerie (Ungaria)
- Divizia SS de tancuri-grenadieri voluntari „Olanda"
- . Divizia SS de itancuri-.grenadieri voluntari „Langemarck" (Flandra)
- Divizia SS de tancuri-grenadieri voluntari „Valonia" (Belgia) '
- . Divizia SS de grenadieri voluntari „Italia"
- Divizia SS de grenadieri „Ucraina"
- Divizia SS de tancuri-grenadieri „30 ianuarie" (şcoală de tancuri-grenadieri)

- Divizia SS de grenadieri „Landstorm Nederland" (Ol arida)
- Unităţi SS producătoare de ceaţă artificială - . Unităţi SS de paraşutişti
- Unităţi SS de vînători de munte, pentru instrucţie şi re-zervă
- Unităţi SS de tancuri-recunoaştere, pentru instrucţie şi rezervă
- Şcoli SS de artilerie
- Şcoli SS de transmisie.

Această listă dovedeşte că, paralel cu antrenarea tuturor foştilor membri ai SS germani, se urmăreşte sistematic şi orga-nizarea tuturor formaţiilor SS din străinătate, 'rezervîndu-li-se rolul de „coloană a 5-a" a imperialismului german agresiv, care ameninţă din nou, din Germania occidentală, libertatea şi securitatea tuturor popoarelor europene.

Un torent tulbure de literatură nazistă

Paralel cu refascizarea politică, economică şi militară a avut loc şi refascizarea ideologică. O privire asupra cărţilor care se află pe piaţă în Germania occidentală dezvăluie caracterul pri-mejdios al acestei literaturi naziste, care cuprinde întreaga colecţie, de la amintirile lui Ribbentrop pînă la însemnările foştilor generali hitlerişti şi conducători SS-işti. Iată cîteva exemple:

E. G. Krätsehmer: „Purtătorii Crucii de cavaler din Wiaffen SS", volum apărut pe lîngă alte cărţi naziste în editura „Plesse" din Gottingen, al cărei proprietar, Wal-demar Schiitz, a fost el însuşi conducător superior al SS-ului. Astăzi el este unul dintre cei 6 deputaţi ai Landtagului din partea partidului nazist „Partidul german"[58].

Prof. dr. Karl Siegert a publicat o carte în sprijinul reabilitării criminalilor de război, intitulată: „Represalii, rechiziţionări şi ordinul superior", care a apărut în „G6-tinger Verlagsanstalt".

în editura „Veritas" din Stuttgart au apărut cărţile: „Legiunea pierdută" de Leon Degrelle şi **„44** de zile şi nopţi" de P. C. Ettighofer.

Copertile cărţilor lui Kurt Meyer („Panzermeyer"),-Paul Hausser şi E. G. Krätschmer

Ultimul comandant al diviziei SS de tancuri „Hitler-jugend", Kurt Meyer (el însuşi îşi zicea „Panzeroneyer") *, condamnat la moarte de către un tribunal militar cana-dian pentru crime de război, a publicat în editura „Schild" cartea „Grenadiere"; fostul general-locotenent SS Paul Hausser a publicat, într-o editură din Göttingen, o altă carte pentru reabilitarea asasinilor de la Lidice, Oradour şi Marzabotto, sub titlul „Waffen-SS în acţiune".

Din torentul de literatură neonazistă şi militaristă fac parte, de asemenea, diferite ziare şi reviste care şi-au propus drept ţel să şteargă urmele crimelor săvîrşite de SS, să reabiliteze SS-ul şi să răspîndească din nou mitul spulberat despre invin-cibilitatea armatei fasciste.

Publicaţia „Die Anklage", „organ al celor prejudiciaţi şi lipsiţi de drepturi de pe urma războiu-lui", scria încă în 1955: „Niciodată germanii nu au ucis, gazat, spânzurat sau împuşcat 6 000 000 de evrei". în continuare se susţine că ân nici un lagăr de concentrare nu au existat „ca-mere de gazare sau alte instalaţii pentru exterminarea în masă a oamenilor". Toate instalaţiile de exterminare şi de tortură s-ar fi dovedit „la o examinare mai amănunţită drept instalaţii montate după terminarea războiului, care nu erau nici măcar autentice, ci simple decoruri" **.

Ziarul oficial al.uniunilor SS, „Wiking-Ruf", a sărbătorit pe fostul mare amiral Dönitz, eliberat înainte de termen din-tr-o închisoare pentru criminali de război, ca pe omul care „a salyat viaţa a milioane de refugiaţi şl soldaţi" ***. Ziarul „Deutsche Soldaten-Zeitung" a folosit cea de^a zecea aniver-sare a executării principalilor criminali de război drept prilej pentru a-i prezenta pe Göring, Keitel, Jodl şi pe alţii ca soldaţi care şi-au îndeplinit cu cinste „datoria faţă de popor şi pa-trie" ****.

Ziarul asociaţiei H.I.A.G. „Der Freiwillige" - la fel ca re-vista neonazistă „Nation Europa" - , atacă sentinţa de la Nürnberg şi ar vrea să corecteze rezultatele celui de-al doi-lea război mondial printr-o falsificare fără precedent a isto-riei.
Editorul revistei „Nation Europa" este Arthur Erhardt.
în 1944 el a fost hauptsturmführer SS pe lângă „şeful secţiei de
combatere a partizanilor" în cartierul general al fuhrerului, iar ulterior, ca Sturmbannführer SS, şeful arhivei de război a trupelor SS în Boemia. Printre colaboratorii revistei se numără foşti membri ai SS-ului din diferite ţări europene şi, bineînţe-les, fascişti germani acuzaţi de crime de război, ca, de pildă, Gottlob Berger, şeful Direcţiei centrale SS a siguranţei Reichu-lui şi fost general al Waffen-SS-ului.
într-un necrolog închinat celei de-a 10-a comemorări a morţii lui Hitler, revista scria printre altele: „Dacă astăzi Germania... mai are, în general, vreo importanţă politică, aceasta se datoreşte puternicelor «contingente ale lui Hitler»...
Hitler, solitarul fără copii, ni le-a lăsat ca cea mai frumoasă moştenire a sa" *.
Aceste fapte dovedesc în măsură suficientă că renaşterea militarismului german nu se limitează doar la refacerea Wehr-machtului hitlerist şi că paralel cu reînarmarea şi reîncadrarea foştilor generali hitlerişti şi ai călăilor din SS este reînviată ideologia militaristă şi nazistă. Spiritul funest al revanşei, al urii de rasă şi al antisemitismului - care a pregătit terenul pentru, cele mai îngrozitoare crime împotriva poporului ger-man şi a altor popoare - se agită din nou. De ani de zile se revarsă, în primul rînd asupra tineretului vest-german, un to-rent tulbure de literatură nazistă. Tendinţele de pervertire a tineretului se bucură de sprijinul larg al guvernului vest-ger-man. Astfel, prezentarea unor realităţi istorice în manualele şcolare a fost modificată treptat, pe măsura restaurării vechiu-lui sistem militarist. In timp ce ediţia din 1949 a manualului de istorie pentru uzul şcolilor medii şi reale din Germania occi-dentală mai conţinea încă trei pagini despre exterminarea evreilor, în ediţia din 1958 nu au mai rămas decît 13 rînduri, cuprinzînd constatarea lapidară că politica rasială a fascis-mului hitlerist „a fost una dintre cele mai mari greşeli ale naţional-socialismului" **.
Manualul pentru şcolile elementare editat în 1949 cuprin-dea 3 pagini despre prigoana rasială, iar ediţia din 1958 - numai 14 rînduri; în ediţia din 1949, despre mişcarea de Rezistenţă antifascistă se vorbea de-a lungul a 8 pagini, iar
în ediţia din 1958 această mişcare nu mai este menţionată de loc; în ediţia din 1949, lagărelor de concentrare le-au fost con-sacrate 5 pagini, iar în ediţia din 1958 ele sînt cu desăvîrşire trecute sub tăcere *. Iată cum este aplicată în practică reco-
Gottlob Berger, general al trupelor SS, colaborator al revistei neo-naziste ,,Nation Europa", în iaţa Tribunalului militar internaţional de la Nürnberg, ca acuzat pentru crime de război
mandarea dată de guvernul federal vest-german ca elevii să fie educaţi în spiritul „pregătirii militare". Dar urmele milioa-nelor de crime comise de fasciştii hitlerişti nu pot fi şterse nici prin „adaptările" manualelor de istorie, nici prin trecerea lor sub tăcere. Lidice, Oradour-sur-Glâne, Marzabotto, Au-schwitz, Ravensbrück etc. s-au întipărit pentru totdeauna în memoria oamenilor din toate ţările.

Procesul lui Eichmann este procesul Bonnului

S-au întipărit, de asemenea, în amintirea oamenilor din lumea întreagă şi nu vor putea fi şterse vreodată nici crimele fasciştilor împotriva evreilor. Cu prilejul procesului criminalu-lui de război Eichmann, Comitetul pentru unitatea germană din Republica Democrată Germană a dat publicităţii o culegere de documente care dovedeşte că complicii oberstürmbannführeru-lui SS Adolf Eichmann, „contabilul-şef al morţii", ocupă cele mai înalte posturi în aparatul, de stat de la Bonn. In această vastă culegere se face următoarea constatare: „Tirania fascistă a început pentru evreii germani o dată cu pogromurile şi teroa-

rea judiciară. în mod brutal, sistematic şi cu o tenacitate dis-trugătoare a început la 1 aprilie 1933, «ca din senin», boicotul magazinelor evreieşti. în următoarele săptămîni, evreii au fost alungaţi din toate instituţiile publice, din viaţa academică şi culturală, precum şi din diferitele domenii ale economiei. în primele luni ale dominaţiei fasciste, sute de evrei cu feţele lovite, mânjite de sînge şi ajunşi la culmea desperării se adre-sau zilnic 'Comunităţilor evreieşti existente încă pe atunci cu rugămintea de a li se înlesni plecarea in străinătate şi de a-i scăpa astfel de primejdia de a fi internaţi în lagăre de con-centrare, încă de pe atunci, conducătorii nazişti plănuiau exter-minarea fizică a tuturor evreilor germani... Acest val de te-roare dezlănţuit în 1933 nu a fost însă decît preludiul prigoni-rii lor sistematice, pe scară largă, al cărei scop final era exter-minarea tuturor evreilor. A doua fază a prigonirii evreilor a început cu faimoasele legi rasiale de la Niirnberg, la a căror elaborare a avut o contribuţie hotărîtoare actualul secretar de stat de la Bonn, Globke. Aceste legi au răpit evreilor toate drepturile, au marcat începutul izgonirii lor din toate profesiu-nile, al deportării lor în masă din Germania şi au împins la culme samavolnicia judiciară. Nu numai Globke a scris co-mentarii pe marginea acestor legi elaborate de el însuşi. Refe-rentul de atunci al lui Globke, actualul preşedinte al distric-tului Braunschweig, dr. F. A. Knost, a comentat şi el faimoa-sele legi sîngeroase. El a contestat tuturor «raselor inferioare» egalitatea în faţa legilor, căutind să justifice astfel politica fascistă a jafului şi omorului. Knost a fost mai tîrziu şef-ad-junct al Direcţiei SS pentru problemele rasiale, căreia i-au căzut victimă nenumărate persoane «de altă rasă». Consilierul juridic superior din «Ministerul de Justiţie al Reichului», Massfeller, nu numai că a comentat «legea cu privire la ocro-tirea sîngelui german şi a onoarei germane», al cărei autor a fost Globke, ci a şi participat în 1942 la conferinţe convocate de Direcţia centrală a siguranţei Reichului în vederea «rezol-vării definitive a problemei evreieşti». Pentru Globke, deci şi pentru Bonn, el este astăzi omul potrivit pentru postul de con-silier ministerial în Ministerul de Justiţie.
Aproximativ în acelaşi timp - în 1936 - , Lemmer, în pre-zent ministru la Bonn, s-a străduit în presa străină şă înfrumu-seţeze şi să justifice politica nazistă dusă împotriva evreilor. Acest lucru îl dovedeşte corespondenţa pe care a avut-o cu ministerul de propagandă al lui Goebbels şi care a fost desco-perită.
în timp ce Globke a ajutat la elaborarea acestei legi infame, în 1935, la Direcţia centrală a siguranţei Reichului, un om se îndeletnicea sistematic cu identificarea precisă şi înregistrarea
Adoli Eichmann, asasinul a milioane de oameni, a iost judecat de un tXnTZmaeh dar complicii săi mai deţin pozifu *miluente m Statul de la Bonn*
In calitate de secretar de stat al cancelariei iederale, dr. Hans Globke (primul din dreapta) este unul dintre colaboratorii cei mai apropiaţi
ai lui Adenauer
tuturor evreilor şi a tuturor cetăţenilor în alle căror vine - potrivit cu terminologia fascistă - curgea măcar o singură picătură de sînge evreiesc, pentru a face în felul acesta.pre-gătirile organizatorice în vederea deportării şi exterminării lor fizice. Acest om a fost Adolf Eichmann, devenit ulterior Obersturmbannführer SS.
Adolf Eichmann a ajutat în modul cel mai lipsit de scrupule şi cu cel mai mare devotament fascismul hitlerist la săvîrşirea a milioane de crime. începînd de la primele măsuri de expro-priere forţată şi de jefuire a unor grupuri izolate de evrei şi pînă la acţiunea «rezolvării definitive», pregătită minuţios şi cu rafinament în vederea asasinării a 11 000 000 de evrei, el a pus în aplicare, cu o plăcere de-a dreptul sadică şi cu un calcul lucid, intenţiile superiorilor săi. El a fost pentru militarismul german omul potrivit, care ştia să dezvolte independent, pînă în cele mai mici amănunte, ideea exterminării evreilor şi s-o pună în aplicare..." *,

unb ben etnjenlägigen ©efeijen unb Detotbnungen
erläutert con
München *unb* öctlin 19?<$

Actualul secretar de stat ai cancelariei iederale, dr. Hans Globke, a participat in mod hotărîtor la elaborarea faimoaselor legi rasiale de la Nurnberg. Alături de căpeteniile hitleriste şi de asasinul Adolf Eichmann, &! împarte vina pentru exterminarea milioanelor de Victime ale regimului nazist

„Rezolvării definitive" i-au căzut victimă 6 000 000 de oa-meni nevinovaţi. Armata fascistă de agresiune era urmată pre-tutindeni de „kommando"-urile de lichidare SS-iste. In toate ţările cotropite îşi făcea apariţia Eichmann. Cînd Eichmann îşi făcu apariţia în România şi dădu semnalul „rezolvării defini-tive", dictatura fascistă legionară-antonesciană făcuse deja ravagii îngrozitoare în rândurile cetăţenilor de origine evre-iască, în acelaşi timp a plecat în Romînia şi *Globke* pentru a urgenta „rezolvarea definitivă". Abia prin răsturnarea dictaturii militaro-fasciste antonesciene şi prin participarea poporului romîn la războiul antihitlerist, Eichmann şi Globke au fost împiedicaţi să-şi continue acţiunea de exterminare în Romînia.
Procesul intentat obersturmbannführerului SS Eichmann a făcut ca oamenii din lumea întreagă să-şi îndrepte privirile spre Germania occidentală, unde complicii lui Eichmann ocupă posturi influente, unde la 16 ani după terminarea războiului cetăţenii evrei urmăresc ou îngrijorare ereseîndă acţiunile fas-ciste antisemite. Elemente fasciste se fălesc în public cu opi-nia lor antisemită şi instigă din nou la gazarea evreilor, care au trecut prin grele încercări şi doar cu greu au scăpat de la exterminare de către fasciştii hitlerişti. An de an se înmulţesc cazurile de profanare a cimitirelor evreieşti, sinagogile sînt mînjite cu simboluri fasciste şi cu lozinci care îndeamnă la asasinat, ca, bunăoară, „Iuda să crape I", iar evreii sînt ame-ninţaţi cu violenţa. Scrisoarea deschisă adresată de editorul ziarului „Allgemeine Wochenzeitung der Juden" * cancelarului federal a avut tot atît de puţin efect ca şi aluziile apărute în presa burgheză.

Note:

* „Săiptămiîniaiul general al avcrailor". - *Nola trad.*

La 7 ianuarie 1960, ziarul „Fränkische Presse", care apare la Bayreuth, scria: „Răspunderea pentru aceste ac-ţiuni cît se poate de penibile revine, fără îndoială, şi nume-roşilor «foşti» care ocupă din nou posturi şi funcţii înalte în Republica Federală. Astfel, în circa 11 oraşe mari din regiunea Ruhr, foşti conducători SS deţin funcţia de şefi ai poliţiei.
Avînd în vedere cunoscuta solidaritate dintre vechii cama-razi de «idei», nu este de mirare că investigaţiile de pînă acum au rămas infructuoase. «Despăgubirile» sub forma de pensii acordate fără întârziere unor persoane grav compromise din punct de vedere politic - pe care aceştia le obţin mult
mai repede şi în proporţii mult mai mari decît victi mului nazist - au contribuit la reacreditarea antisemitismului şi neonazismului". Promovînd elementele revanşarde naziste şi militariste, guvernul federal vest-german a creat o conjunctură ideală pentru reînvierea antisemitismului cu toate urmările sale oribile.

Primirea SS-ului în Bundeswehr

Planurile puterilor occidentale cu privire la crearea unei noi armate în Germania occidentală au devenit cunoscute opi-niei publice pentru prima oară în primăvara anului 1948. Aceste tendinţe coincideau ou planurile urzite de cadrele de condu-cere nelichidate ale Wehrmachtului hitlerist şi ale SS-ului.

Foşti generali şi ofiţeri de stat-miajor germani au elaborat noi planuri de agresiune şi s-au organizat în „uniuni tradiţio-nale". Curînd s-au făcut auzite primele glasuri care afirmau că nu se poate renunţa la „militari cu experienţă în Răsărit" şi că ar trebui făcută o „reconsiderare" a SS-ului. Astfel, încă la 27 martie 1955, Euler, deputat în Bundestag, a declarat la Bad Hersfeld, în faţa unor foşti membri ai SS-ului: „Nu este cazul să fie întrebaţi mereu membrii Waffen-SS-ului de unde provin, ci trebuie să-i întrebăm oare a fost contribuţia lor în război. Iar această contribuţie cere o atitudine echitabilă" *.
Pentru a calma opinia publică, indignată de aceste încer-cări de a reabilita o organizaţie criminală, general-locotenen-tul Hausser, „cel mai bătriîn soldat al fostului Waffen-SS", a înmânat, în decembrie 1955, fracţiunilor din Bundestag o decla-raţie de loialitate, „prin care foştii membri ai Waffen-SS-ului recunosc forma de stat democratică" **. Theodor Blank, pe atunci „ministru al apărării", a protestat la 19 iulie 1956, la Flensburg, împotriva „defăimări^ militarilor germani" ***. în august 1956, el a cerut foştilor membri ai SS să intre în rându-rile Bundeswehrului vest-german. Curînd după aceea şi-au fă-
„Buletinul ministerial al ministrului federal pentru apărare" din 1 septembrie 1956, în care se anunţa că foştii conducători SS, repri-miţi în Bundeswehr, vor primi acelaşi grad care le-a fost acordat sub regimul fascist pentru cruzimea lor bestială
cut apariţia numeroşi foşti generali SS, printre care criminali de război condamnaţi, ca, bunăoară, Panzer-Meyer, revendi-când „drepturi egale".
In urma acestor pregătiri ideologice şi organizatorice care au durat muilţi ani, opinia publică mondială a fost surprinsă, **în** august 1956, de comunicatul care anunţa că, potrivit unei hotărîri a comitetului pentru problemele de personal al Bun-destagului, foştii conducători ai Waffen-SS-ului, pînă la ober-
Sturmbannführer SS, pot ocupa funcţii superioare în comanda-mentul Bundeswehrului. Această hotărîre a fost publicată în „Buletinul ministerial al ministrului federal al apărării" din 1 septembrie 1956.
Hotărîrea stabileşte explicit că foştii conducători SS pri-mesc acelaşi grad care le-a fost acordat sub regimul fascist pentru cruzimea lor inumană. Această hotărîre, prin care SS-ul a fost complet reabilitat, a stârnit un val de proteste în lu-mea întreagă. în numele celor asasinaţi de fasciştii hitlerişti, Federaţia internaţională a luptătorilor din Rezistenţă (F.I.R.) a declarat: „Hotărîrea guvernului federal este în flagrantă con-tradicţie cu convenţia încheiată între aliaţi şi arată limpede primejdia pe care remilitarizarea Germaniei occidentale o im-plică pentru celelalte popoare..." *

SS-ul mărşăluieşte din nou

Ziarul vest-german „Die Welt", organ al marii burghezii, relata în numărul său din 17 septembrie 1956 că fostul general al trupelor de tancuri SS, Meyer, a făcut o declaraţie la Min-den, în faţa a 10 000 de foşti membri ai Waffen-SS-ului din Republica Federală, precum şi din Olanda, Belgia, Franţa, Da-nemarca şi Austria, în care a spus printre altele: „Atîta timp cit germani condamnaţi din cauza războiului mai lîncezesc în dosul sîrmei ghimpate, germanii nu pot fi aliaţi adevăraţi". în aceeaşi lună a avut loc la Hannover o întrunire a asociaţiilor SS, în cadrul căreia s-a formulat revendicarea ca foştilor mem-bri SS să li se acorde dreptul la pensie conform art. 131.
La o demonstraţie care a avut loc la 5 septembrie 1959 la Hameln şi la care au participat 16 000 de foşti membri ai SS-ului din Republica Federală, Belgia, Danemarca, Franţa, Austria şi Olanda, faimosul genera[1]. SS-ist Meyer a declarat: „Noi nu mai stăm în faţa unei pAiţe dosnice, în faţa unei intrări ascunse, destinată slugilor şi furnizorilor; noi vrem să intrăm pe scara principală în statul ale cărui drepturi fundamentale democratice ne oferă o bază largă pentru

întrunirea membrilor uniunii „Căştile de otel" la Braunschweig, Ia 24 ianuarie 1954
aceasta I" *. în mai 1960, acelaşi Meyer a declarat în cadrul unei 'adunări a asociaţiei H.LA.G., care a avut loc la Itzehoe: „Noi sîntem de partea Republicii Federale, căci ea este patria noastră şi ştim că într-o zi se va restabili marea Germanie unită şi, prin ea, - Europa liberă" **. într-un comentar prile-juit de această adunare, „Welt der Arbeit", organ al, sindica-telor din Republica Federală, scria printre altele: „Procesul de concentrare între H.LA.G. (40 000 de membri), uniunea «Kyffhäuser» (100 000 de membri) şi asociaţiile tradiţionale ale Uniunii soldaţilor germani continuă fără încetare..." ***.
Din atitudinea manifestată de deputaţii Bundestagului Ras-ner, Eisemann şi Schneider la întrunirea organizată de H.LA.G.
la Rendsburg, organizatorii întrunirii au tras concluzia că „in-terdicţiile care au lovit fostul Waffen-SS sînt ridicate; toţi **re-**

Frühere SS-Offizfere fur die Bundeswehr?

flu WtHrMi «fr» SSr *0t* Www »ttftlttt*r - iUm* OUtnmlHlmmit/f»la «« «fr»»

Ende dem Dauerskandal um die «^SS * ^SS-Staat!

Wild WaHon-SS i«habiUti«it?
SS'OfBziere - ntchts Meues , . .

Empoiung im to- und ftus.<mc.

' Hittvr* „j»otîtî*'«h«'S«Wa't#n"'î« d*rBund»tw«hr

Ziarele vest-germane anunţă încadrarea ca oîiţeri ai Bundeswehru-lui a foştilor- Conducători SS-işti
cunosc - unii mai reţinut, alţii mai cu entuziasm - că sînt gata, fără rezerve, să apere onoarea Waffen-SS-ului.
Proscrierea care a dăinuit 15 ani a fost definitiv anulată.
Fostul Waffen-SS a ieşit din sfera defăimării..." *. La această întrunire, generalul SS Meyer a constatat cu satisfacţie: „Con-vorbirile pe care le-am avut cu reprezentanţi ai tuturor parti-
„SS-ul mărşăluieşte din nou" Aspect de la o întrunire a fasciştilor hitlerişti la Recklinghauscn
delor din Bundestag mă îndreptăţesc să sper că proscrierea împotriva noastră va fi ridicată. Vom considera aceasta nu ca o dovadă de mărinimie, ci ca restabilirea stării de drept..." *, încă în octombrie 1956, după o vizită făcută cri-minalilor de război aflaţi în închisoarea de la Werl - cu care prilej a avut şi o convorbire cu generalul SS Meyer - , cancelarul federal Adenauer a scris generalului Manteuffel, de asemenea întemniţat temporar pentru crime de război: ¡,...atâta timp cît nu ne bucurăm de suveranitate, învingătorii sînt singurii care hotărăsc în această problemă, aşa încît nu avem nici o posibilitate să cerem o reabilitare". Pe atunci, Adenauer nu vedea încă nici o posibilitate ca să explice celor-lalte ţări „că Waffen-SS nu avea nimic comun cu SD-ul şi cu gestapoul". Pe atunci se văicărea numai: „încercaţi o dată să explicaţi oamenilor că Waffen-SS nu a împuşcat pe nici un evreu..." **.
Ministru! de interne Schröder la manevrele din 16.4.1954

Prin instigările sale deşănţate împotriva comunismului şi a întregului lagăr socialist, Adenauer a ştiut în anii următori să profite în mod foarte dibaci de faptul că forţelor armate vest-germane din cadrul NA.T.O., puse sub comandamentul unor „încercaţi" generali hitlerişti, li s-a rezervat un rol special în „lupta împotriva bolşevismului". într-un timp în care dr. Ser-vatius, apărătorul vest-german al lui Eichmann, acţionînd din ordinul guvernului de la Bonn, a făcut totul ca să ascundă numele inspiratorilor şi complicilor acestui asasin a milioane de oameni, într-un timp în care, sub presiunea opiniei publice mondiale, autorităţile judiciare vest-germane s-au văzut ne-voite să dispună arestarea provizorie a lui Hermann Krumey, Obersturmbannführer SS, unul dintre principalii răspunzători pentru exterminarea evreilor, şi a lui Richard Baer, ultimul comandant al faimosului lagăr de concentrare Auschwitz, în acest timp Bundestagul a aprobat, la 30 iunie 1961, cel de-al treilea amendament la legea privitoare la art. 131 al consti-tuţiei[59]. Această lege anulează sentinţele Tribunalului militar internaţional şi reprezintă cea mai flagrantă provocare la adresa tuturor popoarelor iubitoare de pace. Pe baza acestei legi, ultimii fascişti activi încă neîncadraţi sau nepensionaţi, membrii „kommando"-urilor de lichidare ale lui Himmler, au primit „dreptul de pensionare". Legea prevede în mod explicit că foştii membri ai trupelor SS, ai unităţilor SS „cap de mort" şi ai gărzii personale SS' a lui Hitler care au un „stagiu de 10 ani" urmează să fie incluşi în sfera celor cu drept la pensie.
Printre aceştia se numără de pildă:
Sepp Ditrieh, Obergruppenführer SS, general în Waffen-SS, comandantul gărzii personale a lui Hitler. în decurs de 3 zile, el a ordonat măcelărirea a 4 000 de prizonieri nevinovaţi. Oriunde îşi făcea apariţia - -în Germania, Franţa, Ungaria sau Uniunea Sovietică - , el transforma regiunea respectivă în-tr-un cimitir;
Heinz Reinefarth, general SS, general-locotenent al poliţiei de siguranţă. Figurează pe lista criminalilor de război a Naţiu-nilor Unite pentru crimele comise cu prilejul reprimării răs-coalei din Varşovia. Azi - primar în Westerland, pe insula Sylt;
Max Simon, Obergruppenführer SS şi general-locotenent al Waffen-SS-ului. Cu numai cîteva ore înainte de terminarea războiului, el a dat dispoziţie unui tribunal special SS să con-damne la moarte 4 germani care au smuls din mîinile unor copii în uniformă grenade antitanc. Aceşti copii urmau să-şi
Trăiesc bine criminalii de război! Aproape toţi au sosit la întrunirea SS-iştilor cu maşinile lor proprii
dea viaţa pentru a prelungi existenţa clicii fasciste. Călăul SS-ist Simon a fost achitat de un tribunal vest-german;
Joachim Peiper, 'Standartenführer SS, Obersturmbannführer în Waffen-SS. După terminarea războiului fusese condamnat la moarte, dar a fost pus în libertate încă în 1956. Astăzi, Peiper deţine un post de conducere în uzinele „Porsche";
Eggert Reeder, gruppenführer SS, colaborator al asasinului Eichmann în Belgia;
Erich Gritzbach, Oberführer SS, referent personal al lui Göring; pînă în 1953 a deţinut un post de conducere în con-cernul „Stinnes";
Paul Körner, Obergruppenführer SS, adjutant al lui Göring.
Fusese condamnat de Tribunalul militar internaţional de la Nürnberg la 15 ani închisoare, dar a fost pus în libertate în 1951;
Kurt Meyer, brigadeführer SS şi general-maior în Waffen-SS. A fost condamnat la moarte de un tribunal canadian pen-tru asasinarea unor ostatici; eliberat de guvernul de la Bonn din închisoarea pentru criminali de război de la Werl, el **a** fost pînă la decesul lui în 1961, unul dintre cei mai activi nazişti din Germania occidentală.

Din sfera „celor cu drept la pensie" fac parte foşti coman-danţi de lagăre de concentrare şi slugile lor, conducători de „Einsatzgruppen" şi specialişti în probleme de exterminare, medici din lagăre de concentrare şi profesori SS-işti care îşi puneau ştiinţa în slujba scopurilor antiumane şi a exterminării oamenilor.

Pe calea spre un stat SS-ist

Primirea foştilor membri ai Waffen-SS-ului în „Wehrmach-tul-N.A.T.O." şi pătrunderea continuă a unor foşti înalţi dem-nitari ai partidului nazist în aparatul de stat dovedesc remili-tarizarea şi refascizarea tot mai accentuată a Republicii Federale. Promovarea acestor elemente în poziţii-cheie nu con-stituie un fenomen izolat, ci este rezultatul unui proces încu-Tajat în mod sistematic „de furişare la putere". Astfel, potrivit unor documente originale şi dosare personale, în Ministerul de Interne de ia Bonn şi în aparatul său de poliţie ocupă funcţii de conducere multe sute de criminali SS-işti notorii.

Ei se aflau în slujba lui Hitler ca:

funcţionari superiori ai lui Frick şi Himmler, al SD-ului şi gestapoului;

conducători de unităţi speciale şi de „kommando"-uri de execuţie din aşa-numitele batalioane poliţieneşti; conducători ai SS-ului şi ai poliţiei regionale; specialişti şi comandanţi pentru „combaterea partizani-lor" în ţările invadate de Hitler , membri ai faimoasei jandarmerii de cîmp.

Printre aceştia se numără:

Josef Altmeyer, Unterführer SS în garda personală a lui Hitler, azi consilier ministerial şi conducătorul secţiei de po-liţie în Ministerul de Interne din Renania-Palatinat.

Fritz Cornely, Sturmbannführer SS şi comandantul unui .„sonderkommando" în lagărul de concentrare Sachsenhausen.

în' 1944 a participat direct la asasinarea deputaţilor comunişti din Reichstag Ernst Schneller şi Mathias Thesen, cit şi a altor 25 de antifascişti germani şi francezi. Azi - comisar-şef al poliţiei judiciare din Köln.

Kurt Güdler, comandant al unei unităţi SS pentru misiuni .speciale. în calitatea sa de colaborator al Direcţiei centrale a siguranţei Reichului (R.S.H.A.) a participat la exterminarea evreilor. Azi - şeful poliţiei din Kiel.

Friedrich Nägele, comandant SS şi şeful poliţiei în regiu-nea Piatigorsk. Azi - funcţionar superior în Direcţia poliţiei din Stuttgart.

Erhard OIbrich, Obersturmbannführer SS şi timp de mulţi ani colaborator al lui Dalueges. A fost decorat în repetate rîn-duri pentru reprimarea brutală a mişcării de partizani. Azi - maior de poliţie în Direcţia poliţiei din Mannheim.

Franz Priller, comandantul unui „kommando" din distric-tul Radom, secţia externă Kielce. Azi - comandantul unei unităţi a poliţiei de frontieră din Bavaria.

Franz Settels, Sturmbannführer SS în Direcţia centrală a SD-ului. Azi - şeful poliţiei judiciare din Leverkusen.

Wilhelm Smeets, comandant SS. Azi - director general de district şi şeful secţiei districtuale de poliţie la Kleve.

Albert Schulz, membru în garda personală SS a lui Hitler.

Azi - consilier guvernamental în administraţia poliţiei din landul Hessen, cu sediul la Wiesbaden.

Wille Zapf făcea parte din batalionul de pază al lagărelor de concentrare Sachsenhausen şi Auschwitz. Azi - consilier în administraţia poliţiei din landul Hessen, cu sediul la Wies-baden.

Hermann Waldbillig, referent-şef pentru problemele evrei-lor la Düsseldorf. Azi - comisar-şef al poliţiei din Köln.
Bernhard Wehner, Obersturmbannführer SS pentru misiuni speciale. Azi - director al Institutului de criminologie şi şe-ful poliţiei judiciare din Düsseldorf.
Dr. Walter Zirpins, Obersturmbannführer SS, figurează pe lista criminalilor de război a Republicii Populare Polone ca fost director al serviciului de criminologie din Direcţia centrală a siguranţei Reichului. Azi - consilier guvernamental superior şi şeful poliţiei judiciare din Saxonia inferioară.
Rippich, comandant SS. Azi - director în Ministerul de Interne de la Bonn.
Dr. Toyka, fost consöier guvernamental pe lingă locţiito-rul reiehsführerului din Poznan. Azi - director în Ministerul de Interne al Republicii Federale, specialist în probleme de drept constituţional.
Rombach, fost colaborator al cartierului general al locţiito-rului reiehsführerului în Olanda, figurează sub numărul 41/391 pe lista internaţională a criminalilor de război. Azi - consilier guvernamental şi referent personal al Ministerului de Interne din Remania de nord-Westfalia.
Fritz Weber, Sturmbannführer SS în Direcţia centrală a si-guranţei Reichului. Azi - director al serviciului de crimino-logie din Ministerul de Interne din Renania de nord-Westfalia.
Ziarul de informaţii „Polizei", editat de secţia districtuală de specialitate a poliţiei ca organ al Sindicatului lucrătorilor din servicii publice, transporturi şi comunicaţii din Renania de nord-Westfalia, a publicat noi materiale referitoare Ia faptul că, în cele mai importante oraşe ale landului Renania de nord-Westfalia, 20 de sturmbannführeri SS şi hauptsturmführeri SS, cît şi foşti colaboratori ai Direcţiei centrale a siguranţei Reichului deţin funcţii de conducere în poliţia judiciară *.
Un element al renazificării tuturor domeniilor vieţii publice în Republica Federală este şi reîncadrarea medicilor SS-işti.
Sturmbannführer SS dr. H. D. Ellenbeck, care şi-a câştigat o faimă sinistră prin experienţele sale de infectare a unor deţi-nuţi din lagărul de concentrare Buchenwald cu tifos exante-matic, are astăzi un cabinet medical la Hilden, lîngă Düssel-dorf. Dr. Heinrich Plaza, de asemenea medic SS-ist în lagărul de concentrare Buchenwald, a primit, sub formă de „despăgu-biri pentru repatriaţi", suma de 4 000 de mărci vest-germane, iar alte 25 000 de mărci vest-germane ca „ajutor". Şi acest criminal are un cabinet medical în Germania occidentală.
Dr. Heinz Baumkotter, fost medic în lagărul de concentrare Sachsenhausen, predat in 1956 de către U.R.S.S. autorităţilor vest-germane ica criminal de război neamnistiat, a funcţionat pînă în 1958 ca medic curant într-un spital din Iserlohn; dr. Alois Gabeler, de asemenea fost medic în lagărul de con-centrare Sachsenhausen, îşi exercită profesiunea de medie-Ja Hamburg-Harburg, iar dr. Otto Adam, participant la execuţii în lagărul de concentrare Sachsenhausen, 'a fost şi el, după 1945, medic curant.
Pînă la moartea sa, prof. dr. Karl Clauberg, asasinul a sute de femei, a putut să practice nestingherit medicina!în Germa-nia occidentală. Dr. Hertha Oberhäuser, complice la experien-ţele criminale efectuate în lagărul de concentrare Ravens-briick, exercită profesiunea de medic la Stoefesee.
Nici măcar asasini atît de notorii ca dr. Hermann Pock, care a dispus să se smulgă dinţii de aur de la vii şi morţi, n-au
fost traşi la răspundere. Pock are un cabinet stomatologic în Berlinul occidental.
Dr. Siegfried Ruff, care din ordinul comandantului suprem al forţelor armate hitleriste a condus - împreună cu dr. Ra-scher, executat ca criminal de război - experienţele în lagă-rele

de concentrare, are un cabinet medical la Bad Godes-berg şi este profesor la Universitatea din Bonn. Prof. dr.
Hippke, care a icond-us experienţele de acest gen în lagărul de concentrare Sachsenhausen, practică medicina în Berlinul oc-cidental. Procesul care i-a fost intentat pentru asasinat a fost suspendat la sfîrşitul anului 1960, eu motivarea că „acuzatul a efectuat experienţele sale ştiinţifice de subrăcire cu dez-nodământ mortal întotdeauna numai pe persoane Care i s-au oferit de bunăvoie" *. Dr. Bruno Beyer, care a selecţionat dintr-un lagăr de exterminare 115 deţinuţi pentru „prepararea unor schelete", practică medicina la Frankfurt pe Main.
Dr. Heyde, unul dintre executanţii cei mai lipsiţi de scrupule ai „programului de eutanasie", a reuşit să se insta-leze ca medic, sub numele de dr. Sawade, la Flensburg.
Dr. Paul Kremer, Obersturmführer SS, condamnat la moarte pentru crimele săvîrşite la Auschwitz şi predat în 1958 de că-tre Republica Populară Polonă autorităţilor vest-germane ca criminal de război neamnistiat, a obţinut o catedră la Univer-sitatea „Wilhelm" din Münster. In urma protestelor energice ale populaţiei, el a fost deferit justiţiei abia în 1960.
Dr. Eisele, care a asasinat cu injecţii numeroşi deţinuţi din Buchenwald, a primit din partea autorităţilor de la Bonn un ajutor de 25 000 de mărci vest-germane pentru deschiderea unui cabinet medical la München. Cînd, din pricina miilor de proteste, condamnarea lui devenise inevitabilă, el a reuşit, cu sprijinul unor cercuri influente, să se refugieze în străinătate.
Aceste exemple ar putea fi completate cu multe altele similare. Dar nu se poate vorbi despre experienţele medicale ale medicilor SS-işti fără a menţiona rolul criminal al con-oernului „I.G. Farbenindustrie", care a elaborat mijloacele de exterminare în masă şi din a cărui însărcinare au fost experi-mentate substanţe toxice provocatoare de moarte. Printre aceşti criminali notorii se numără: Karl Wurster, inventatorul gazului „Cyclon B", actualmente preşedinte al asociaţiei chi-miştilor vest-germani; Kranek, Wagner, Gattineau şi Schnei-der, menţionaţi în documentele Tribunalului militar inter-naţional de la Nürnberg ca complici ai criminalilor de război, în prezent din nou funcţionari în munci de conducere în con-cernul „I. G. Farbenindustrie"; inginerul-şef Max Faust, care a construit la Auschwitz uzina de cauciuc sintetic „Buna" pen-tru „I. G. Farbenindustrie", îşi exercită profesiunea de inginer la Ludwigshafen; Fritz ter Meer, condamnat ide Tribunalul militar internaţional de la Nürnberg la 7 ani închisoare, este astăzi preşedintele consiliului de administraţie al uzinelor de coloranţi „Bayer A.G." din Leverkusen şi vicepreşedinte al consiliului de .administraţie al băncii comerciale din Düssel-dorf şi al băncii „Th. Goldschmidt A.G." din Essen; Heinrich Bütefiseh, Obersturmbannführer SS, care „a cumpărat" 300 000 de deţinuţi, la preţul de 1 - 4 mărci fiecare, fost director al uzinelor „Leuna" şi membru în consiliul de administraţie al lui „I. G. Farbenindustrie", răspunzător pentru jefuirea unor întreprinderi chimice din Cehoslovacia, Ungaria, Romînia şi Iugoslavia şi care a fost condamnat la 3 ani închisoare, este astăzi preşedinte al comitetului de experţi ai Convenţiei in-ternaţionale a industriei de azot şi deţine funcţii de condu-cere în concernul „Ruhigas A.C.", în consiliul de administraţie al uzinelor de hârtie şi celuloză „Feldmühle, Papier- und Zell-stoffwerke A.G." din Düsseldorf şi în alte întreprinderi; şeful serviciului de spionaj al lui „I.G. Farbenindustrie", condamnat în 1948 la 3 ani închisoare, lucrează astăzi în organizaţia de spionaj a generalului Gehlen şi, în afară de aceasta, este pre-şedinte sau membru al unor consilii de administraţie ale unor mari întreprinderi industriale şi bancare. Activitatea sa se extinde asupra unor funcţii de conducere în diferite orga-nizaţii de spionaj camuflate „pentru cucerirea spaţiului euro-pean de sud-est"; Christian Schneider, August von Knieriem, Karl Wurster, Friedrich Jahne, Hans Kühne, Heinrich Gat-tineau, Hans Kugler şi alţii, foşti directori ai lui „I. G. Farben-industrie" sau membri ai consiliului de conducere, care au compărut în faţa Tribunalului militar internaţional de la Nürnberg pentru crimele săvârşite de ei, deţin, de asemenea, funcţii de conducere în diferite întreprinderi ale concernului „I. G.

Farbenindustrie" şi în alte mari întreprinderi din Ger-mania occidentală; criminalii de război Hermann Schmitz, Karl Krauch şi Georg von Schnitzler, condamnaţi la Nürnberg, care între timp au ajuns la vîrsta de peste 70 de ani, s-au retras în viaţa particulară şi trăiesc din profiturile stoarse în timpul celui de-al doilea război mondial din munca de robi a milioane de oameni; Karl Krauch, bunăoară, primeşte de la

ErtcJ?« auf Grund des Er*S*n MbeeleHungsg«*««*«» vom 8. lull *',94$*
CWGMS.**P8**
BUNDESREPUBLIK DEUTSCHLAND
AOSOBKKBENAM S. JANUAR **1KSS**
DEUTSCHES PATENTAMT
PATENTSCHRIFT
Jfe 86Î 731
KLASSE 24 tf GRUPPE 1
J. A. Topi & S&hne, Wi«sl>ad«n
Verfahr«» uud VorriCMw&g zur Verbrenhuntj von Uricfr-c« Kadaver» und Tßtien davon
PrtlMilf.'f! *m üf.h'm* **Bu»tkiin'p"!)!.it r>eiit*(*ii*iwi. v<mt** JOC **lM:rt> «f>**
natyţ v«n LtkiM-iii Kadawm «tidtfikti *&*\<m* Wurth jvfcuţ*'r;uiv ('»ht<*ttf V- rln«Jinuna:**Ju1t** uini «.« Vor-**richtutifl** *uf DurcMfiliniri),; iW.v«rl»li«T,«,
t Fast ulk bWiet l*lianfif((ewt*tVHt'« ivijUstUninj** *vx-tiuhi*ut v.**-rW**'-mk» im R»'kuprr*(»vvviM>fi **i>** or-'lilif
iuii'tih S\'thm-»\m^tuit fttr ti> Vwltfrunw« **«kr** UfcfK-n, In «kr glrtchm Wciw vri« twi «üW-n
Veţbtvn»«nff*vmiiâJtff**«'Vi** in **&r** Wttttttvttcbftifc «ril drr
i« VwbwHt.iu^spr-î.^U Awfr.dfe Vo«*îttwnjî *kr I.uft **itKimiKl. *ö(** rtoe höHttt Htuk ***vHi4***i> uwl utainit
Der **Htfewrt** rifitt *Ukhn* V*, i»»r B*i'ftn*vrt wii^lH^^f **j**?yft*i*ftkîk:h:«neţi «km **Fs.us«**b.ih **tk***
ţi teici** WurieUt Di* ho F***4tk**<HtH«- **«kr mwiKlilkÎKlt** Uklw rmfcaiicttß CM flW>lc*M*r»iort)*VifţfeJp*
| dunpn» {Fett*') wHwn tum Teil «uw **lsr rritiir«*-i ZihWftuTn* ralur a«f und ve<bi*-wn M WKib.su» **j**
Tfm(»tş««t**n Dagf^**vi** rät ** bisJwi ui'tif ptihi!t(Jtn.
j dir im I->;wf!i?U<">n*'t in V«-t>tm**"I**»«tf mii N' { S i t f t * «
F«ukrtrp*m und tkrok r*fwr> i,;i|**vV**«tt**««Kiim^'i** «x<jtk«n;i <tt **Vi**-fbretuwi*. ÎVr **Ii.»*«** U^'«»" ' mil iwiwrn rtrUtiv hvlun h'-<Vlwlf (*fwa Wl!*'
Virbfcniivwig JwfikrM*«» Wkknund foigtK*" ^f·w *S | /OiKluiitt*riit«f lii-fft *bei* etwa **1WC**
I l«j 500* C könnt* wunU **dk im JKtw«iütnirţx-f** mtW- .
' tobt fttft'k.vI'iflViJfipeMiUfl **itt** ihr« «îw *VvtUmw.r.i.ţt*
j htwimtKkn WlrltHOg nkht **(mî^h**^WH **♦«nkfr,**
j t«!t von iftoo l>i» <;**k***.>* Uit T«»»iutg **«kö** W vtss **6**>s **v/;;:**

Firma „Topi und Söhne", care a instalat utilajul de gazare şi cre-matoriile în lagărul de concentrare Auschwitz, continuă să-şi iacă aiacerile. Oficiul de patente al Republicii Federale Germane atestă prin certificatul reprodus aici că nu vrea să renunţe la „tehnica verificată" a firmei „Topi und Söhne"

G. Farbenindustrie" o „rentă anuală onorifică" de 300 000 de mărci; Hermann Schmitz a obţinut în 1959, din pachetul său de acţiuni ale concernului „I. G. Farbenindustrie", dividende în valoare de 570 000 de mărci. „Prietenia dintre «I. G. Far-ben» şi SS" -a dat, într-adevăr, „rpade bogate".

„I. G. Farbenindustrie" plăteşte cele mai mari dividende.

Acest concern oferă şi Uniunii creştin-democrate, partidul lui Adenauer, cele mai mari subvenţii, aşa cum finanţa în trecut partidul nazist, deoarece participă din nou în mod hotărîtor la afacerea înarmărilor. încă în 1954, „I. G. Farbenindustrie" a început să construiască la uzinele „Bayer A.G." instalaţii pen-tru prelucrarea uraniului. Un an mai tîrziu, la uzinele „Hoechst" au fost terminate toate pregătirile pentru începerea producţiei industriale de apă grea „la preţuri accesibile". Po-trivit prevederilor lui „I. G. Farbenindustrie", pînă în 1962 urmează să fie produse 100 de tone. în felul acesta, „I. G. Far-benindustrie" este reprezentat - ca singurul concern vest-german - în „comisia atomică a guvernului federal" nu nu-mai de două, ci chiar de trei ori.

Din Germania occidentală porneşte politica revanşei şi a războiului atomic. Guvernul Adenauer a încadrat în mod con-ştient în poziţiile cele mai importante sute de mii de fas-cişti, pe ai căror umeri apasă acuzaţiile cele mai grave. Con-ducători economici ai lui Hitler,

vechi generali hitlerişti, di-plomaţi şi judecători nazişti, ale căror mîini sînt mînjite de sînge, călăi din SS şi gestapo plănuiesc noi crime. Miniştri din cabinetul lui Adenauer, al căror trecut fascist îi acuză în mod grav, deţin cheile fascizării şi militarizării sistematice a Germaniei occidentale. Ziarul vest-german „Die Freiheit" scria despre formarea acelui „climat politic înăbuşitor" în care se înmulţesc repede buruienile uneltirilor antisemite şi na-ziste: „...Aşadar, nimeni altul decît Adenauer însuşi este răs-punzător pentru faptul că foşti naţional-socialişti activi ocupă posturi de conducere în guvern şi că aceştia au putut deveni chiar membri ai cabinetului său. De dragul politicii sale per-sonale încăpăţînate, autoritare, şeful de guvern al acestei de-mocraţii n-a fost dispus nici să-l suspende pe Globke atunci cînd a devenit cunoscută-colaborarea lui la comentarea ruşi-noaselor legi rasiale de la-Nürnberg, nici să recunoască tre-cutul politic, bunăoară, al profesorului Oberländer[60] drept piedică pentru numirea acestuia în funcţia de ministru" *.

In declaraţia sa programatică în faţa Camerei populare, Walter Ulbricht, preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Democrate Germane, a spus, printre altele: „Poate oare un tstat... în care persoane care poartă răspunderea pentru asasi-narea a milioane de oameni nevinovaţi sînt funcţionari supe-riori şi demnitari, ba chiar ocupă posturi în guvern, poate dare un asemenea stat să fie recunoscut *legal ?...* Numai acel stat german poate pretinde a fi un stat german legal care spală numele de german de ruşinea dispreţului faţă de om şi care se Îngrijeşte ca în sînul poporului german să domnească tradiţiile bune, umaniste. Un astfel de stat este Republica De-mocrată Germană" *. Şi în Germania occidentală sînt savanţi cu renume mondial, scriitori şi artişti, medici, pedagogi şi preoţi care îşi ridică glasul şi avertizează. Frontul activ al par-tizanilor păcii, al celor care luptă pentru înfrînarea fascismu-lui şi militarismului vest-german cuprinde comunişti şi social-democraţi, democraţi şi antifascişti fără partid. In primele rînduri ale acestei lupte se află şi forţele progresiste ale ti: neretului vest-german, care cer tot mai insistent dreptul de a fi lămurite în mod veridic asupra perioadei celei mai ruşi-noase din istoria Germaniei şi care îmbină această revendi-care cu lupta curajoasă pentru biruirea reală a trecutului fascist în Germania occidentală.

în această culegere de documente sînt reproduse extrase din procesele-verbale ale şedinţelor, din dosarele şi din sentinţa Tribunalului militar internaţional, precum şi comunicări şi documente ale Direcţiei centrale a siguranţei Reichului şi ale altor direcţii SS. Aceste documente au fost reproduse textual, fără a ise îndrepta greşelile stilistice.

Extrasele din sentinţa Tribunalului militar internaţional sînt tipărite după traducerea în limba germană a proceselor-verbale din 1946.

Fotografiile au fost găsite la SS-işti, respectiv în documentele SS-ului.

Note:

* „DedaTaua programatică a preşedintelui Consiliului de Staţi al Republicii Democrate Germane, Wia.jter Olhriicht, în faţa Caimorel populare. 4 octombrie 1960". Editura Dietz, Berlin, 1960, pag, l l .

Comitetul luptătorilor din Rezistenţa antifascistă din R.D.G.
îşi exprimă recunoştinţa pentru sprijinul preţios pe care i l-au acordat cu prilejul selecţionării materialelor Institutul de mar-xism-leninism de pe lîngă Comitetul Central al P.S.U.G., Comi-tetul pentru unitatea Germaniei şi Institutul de istorie contem-porană.

A D N O T Ă R I *

1 SD (Sicherheitsdiesasit) - serviciul de siguranţă al reiehsführe-rului SS. Organizaţie teroristă şi de spionaj (larg 'ramificată a fascismului german. - *4.*

2 Miarzabotito - localitate in Italia. în 1944, Marzabotto a avut aceeaşi soartă ca Oradour-suir-GLâne din Fnamţa şi Lidice din Ce-hoslovacia. Aioeastă localitate a fost complet distrusă de bestiile fasciste, iar cei H 830 de (locuitori au fost împuşcaţi. - *4.*

3 Este vorha de sentinţa Tribunalului militar internaţional, consti-tuit la 8 august 1945 ila Nürnberg din irep re zenit anţi ai LLR.S.S., S.U.A., Maorii Britanii şi Franţei pentru judeoairea principalilor criminali de -război germanii. Tribunalul a oondaimniat la moarte prin spânzurătoare pe Göring, Heiss, Ribbentrop, Rosenibeirg, Keite'l, Jodl, Dönitz, Kaltenbrunn er, Frank, Sauckell, Speer şi pe alţi mari criminali de război. De asemenea, prin sentinţa sa, Tribunalul a declarat lorimimale uirmătoiairele organizaţii ale fascismului ger-man: 'ooniduioerea partidului nazist, SS-ull, SD-ul îşi gestapoul. Adunarea Generală a Organizaţiei Naţiunilor Unite a confirmat la 11 diacembirie 1946 principiile dreptului internaţional, recu-noscute de Statutul Tribunalului militar internaţional şi formu-late in sentinţa acestuia, ioa norme obligatorii in combaterea cri-melor impotriva păcii şi umanităţii. - *4.*

4 Este o referire Ila rechizitoriul -semnat de acuzatorii, principali din partea U.R.S.S., S.U.A., Marii Britanii şi Franţei, precum şi Ia cuvântările acuzatorilor la proces, in oare a fost fundamentată cererea ica gestapoul, SD-ul şi SS-ull să fie racuinoiscuite ca orga-nizaţii criminale. - 9.

5 Reinhard Heydrich - om de încredere al lud Hitler şi cel mai apropiat ajutor al lui Himmler, Obergruppenführer SS şi general de paliţie; a condus mullt timp SD-ul şi gestapoul, a fost şeful reţelei de agenţi hiilerişti, a oreat centre teroriste şi de spionaj în Norvegia, Franţa, Olanda şi în mai multe alte ţări; ca suoce-
sor .al baronului Neurath ta postul de „protector al Moraviei" a reprimat prin teroare poporul icehosloivaa 1942 a foat exeoutat 'de patrioţi cehi. Văduva fiui Heydrich - .
acest călău all tpoipoiriuilul ioeh, asasin a siute ide mii ide femei, ooipii şi bătrîni din Franţa, Norvegia, Olanda şi Uniunea Sovietică - a primit de la autorităţile de da Bonn o sumă mare drept indem-nizaţie şi i s-a fixat o pensie 'de general. - 9.

6 în Germania hitleriisită, poliţia era subimpărţiită;in „poliţie judi-ciară" (Kriminalpolizei, prescurtat kripo), „poliţie de ordine", „poliţie de siguranţă" (Sicherheitspolizei, prescurtat sipo) şi „poliţia secretă de stal" (geheime Staatspolizei, prescurtat ge-stapo). Acest isiistem poliţienesc şi terorist cu vaste ramificaţii a fost coedus de Heinrich Himmler, care a fost simultan reiohs-fubrar SS - căpetenia tuturor organizaţiilor SS: „Allgemeine SS", „Waffen-SS" etc. - *9.*

7 Adolf lEiohmainn a avut gradul de stanidaTtenifühirer SS (colonei) şi a condus în cadrull gestapoului Direcţia 'specială B IV, oare a organizat „'rezolvarea definitivă a problemei evreieşti". Eichmann a săvârşit nenumărate .crime Împotriva umanităţii, crime de război 'împotriva populaţiei civile. Bl a purtat răspun-derea pentru funcţionarea lagărelor morţii, pentru exterminarea a 6 000 000 de evrei, pentru deportarea şi uciderea ia unui maire număr de persoane de alte niaţioiniaHtăiti, pentru 'distrugerea sil-itului Lidice etc.

După prăbuşirea 'Reichului el s-a aisiounis în Germania ooci-denitală, apoi, cu ajutorul Vaticanului, s-a .refugiat sub un nume Ifialls în America de Sud. în 1960 a fast descoperit, arestat şi jai-'decat în Iarael. 'în iunie 1962 ia fost executată sentinţa de con-damnare ia moarte. - *12.*

8 „Noapte şi neguiră" („Nacht- und Nebel-Erlass") - denumire coinveniţională dată de tnilarişli exterminării in masă a popu-laţiei civile. Sub denumirea ordinul „noapte şi negură" a fost emisă IIa 7 septembrie 1941 o directivă [potrivit căreia toate per-soanele care itotr-o măsură oarecare luau poziţie Împotriva co-tropitoirilar fascişti erau executate pe doc sau deportate în secret în Germania, unde dispăreau fără urme. Despre soarta dor nu se comunioa nimic rudelor, pentru a de ţine permanent iîntr-o stare
de nelinişte şi ineisiguiranţă. - *13,*

9 Britz Sauckal - una din căpeteniile partidului hitlarist, căruia ii aparţinea din 1921; gauleiter şi reiohsstatthaditieir (guvernator) al Turingiei. **Obergruppenführer** SS; idin 1942 pînă la prăbuşirea Germaniei hilieiriste - împuternicit **general** pentiru folliosirea bra-ţelor de muncă. Pe baza sentinţei Tribunalului miliitar interna-ţional, Sauckel, executant al planurilor fasoismuliui german de folosire a muncii de sclav, a fost spinzurat la Nürnberg, în oc-tombrie 1946. - *13.*

10 „Ersohiessungiserlass" (ordin de Împuşcare) - denumirea con-venţională a ordinului emis de comandamentul militar suprem hitlerist cu privire ia împuşcarea pe loc a prizonierilor de război inşi după tentaitive de evadare. Acest ordin a fost extins asu-a tuturor prizonierilor de război, .cu excepţia celor americani si englezi. - *14.*

11 „Gomimandios" - unităţi mobile ale armatei engleze care aclio-' nau independent în spatele frontului ituipelloir hitleriste şi care

inldeplinaau misiuni speciale 'ale comandamentului. - *14.*
12 Partidul muncitorasc naţional-socialist german (N.S.D.A.P.) - denumirea dată de fasciştii germani partidului hitlerist cu scopul de a Înşela masale poipulare. - *14.*
13 „Puciul lui Rohm" - Ernst Rohm, ofiţer monarhist; în 1918 **a** fost in serviciul marelui Bitat-major german , participant la înă-buşirea isîmgeroasă ia Republicii 'Consiliilor din Bavaria. Ca şef al contraspionajului Reicihiswahirullui la Muinchan a organizat în 1919 cercul „Pumn.ull de fier", în care l-ia atras pe Hitler. De la acesta a 'aflat de 'existenţa organizaţiei naziste a lui Drachsler şi a intrat ân această organizaţie. Cu ipuiţin înainte, la 12 septem-brie 1919, în această organizaţie a intrat Hitler. Rohm a devenit organizatorul detaşamentelor SA {detaşa-mentele de asalt ale partidului nazist), ia căror structură a con-'Oeput-o în aşa fell, Inidîrt ele să poată deveni scheletul unei ar-mate a Întregii Germanii. Rohm a (contribuit activ la venirea la putere a lui Hitler şi la instaurarea dictaturii fasciste în Germa-nia, a îndeplinit misiunile cele mai mârşave şi mai sângeroase primite de la .olioa hitileristă. La începutul verii anului 1934, în rindiurile membrilor SA inemuiliţumirea faţă de Hitler a luat o mare amploare, iar îm partidul! nazist s-ia activizat opoziţia în frunte cu Gregar Strassar. Atunci, Hitler s-a gândit să se ră-fuiască cu cei nemulţumiţi şi a lansat zvonul că Rohm urzeşte un complot împotriva (conducerii partidului nazist. Cu ajutorul lui Goring şi Himmller îşi având sprijinul generalilor Reiiohiswehru-ilul, Hiiflar a organizat între 30 iunie şi 2 iulie 1934 la Miinchen, Wiessee şi Berlin asasinarea mai multor conducători ai SA, prin-tre oare Rohm şi Gregor Straisser. O dată cu Rohm şi adepţii lui au fost ucişi sute de oameni care nu 'aveau nici o legătură au partidul nazist, dar ou care Hitler, Goring, Goebbels şi alte căpetenii fasciste voiau să se răfuiască din diferite motive. - *14.*
14 „Corpul de voluntari" („Breikoirips") - organizaţie militară hitle-iristă a fasciştilor din regiunea sudetă, care a participat la cotro-pirea Cehoslovaciei. Konraid Heralein a fost conducătorul aşa-numitului partid al germanilor din regiunea sudată, creat la indioaţia lui Hitler Ila sfîrşitul anului 1933, după ce în Cehoslova-cia a fost interzis partidul naţional-soiOialist german, care existase pînă atunci. Henilein a fost organizatorul unei raţele de spionaj şi diversiuni oare a desfăşurat o activitate de subminare, urmă-rind dezmembrarea Cehoslovaciei şi cotropirea ei de către Ger-mania hitleristă. - *16.*
15 Acordul a fost încheiat finire Tieraiok, ministrul justiţiei, |l Himrnler, ou participarea directă a lui Borrnann. Acest BOOM a servit oa dovadă documentară la procesul dela Niiniln'ni 1 7
16 Este vorba de Statutul Tribunalului militar internaţionali, adoptat ia 8 august 1945 ia Londra, pe baza acordului lînoheiat intre gu-vernele UJR,S.S., S.U.A., Marii Britanii şi Franţei cu privire la urmărirea judiciară şi pedqpsiraa principalilor criminali de răz-boi din ţările 'europene ale axei. La acest acord au aderat ulte-rior înică 19 state. - *19.*
17 Indicaţia din sentinţă că „acuzatul Kaltenbrunner a fost membru al SS-ului şi implicat In aceste acţiuni" este legată de faptul că, în conformitate cu Statutul (art. 9), Tribunalul poate să declare o organizaţie ca fiind criminală dacă examinează cazul unui membru al acestei organizaţii şi-il recunoaşte pe acest acuzat vinovat. în cazul de faţă ar putea fi menţionaţi nu numai Kal-tanbrunner, ci şi mulţi alţi acuzaţi (Goring, Hess, Ribbentrop,.
Frank, Frick, Sauckel, Zeiss-Inquart, Neurath), care au fost ge-nerali ai SS-ului şi complici la cele mai grave fărădelegi comise de SS. - *19.*
18 Este vorba de Germania din perioada anilor 1919 - .1933, după proalaimarea constituţiei de Ila Weimar, constituţie burgheză adoptată în 1919 la Adunarea constituantă de la Weimar. Această constituţie a consfinţit instaurarea republicii burgheze. Deşi avea un caracter îngust de clasă, 'constituţia de la Waimar a fost un pas înainte în 'comparaţie cu constituţia din 1871. Ea- a întărit, unitatea Germaniei, menţinând o anumită autonomie a laende-rellor în cadrul unui singur stat. - 23.
19 Baronul Kurt von Schröder - mare baraahar din Köln, avea le-gături stnînse cu magnaţii financiari englezi şi americani, ta spe-ciali ou banca americană „DiHom Read and Company", laie cărer .afaceri erau conduse de firma juridică „SuMivan and Cromwell",.
în frunte cu John Fostar Du.lles; a fost bancherul lui Hitler şt Obergruppenführer SS , a fost apropiat de Himmler şi a finanţat „măsurile speciale" ale acestuia. Schröder a avut un rol impor-tant în instaurarea diotaturii fasciste .în Germania şi a finanţat cu dărnicie partidul nazist. în anii fascismului şi .războiului şi-a extins considerabil „sfera de influenţă". - *24.*

20 Pentru ziua de 5 martie 1933 au fost fixate alegerile ta Reichstag şi în Landtagul 'Prusiei. Hitler şi complicii săi aveau nevoie de un pretext pentru a justifica teroarea naiinfrînată împotriva cla-sei muncitoare şi a organizaţiillor ei şi pentru a iraduce astfel, numărul de voturi date partidelor de stingă, în acest scap, po-trivit unui plan elaborat ta prealabil de Goebbels, Goring şi Hitler, ta noaptea spre 28 februarie 1933, hltleriştii au incendiat Clădirea (Reichstagului. La procesul de la Nürnberg ăl principali-lor criminali de război germani au fost scoase la iveală noi ma-teriale despre provocarea fascistă din 1933. în speţă, generalul hitlerist Franz Haider a declarat că, în 1942, Göring i-a spus că a participat personal la incendierea Reichstagului. - *24.*
21 Este vorba de Hitler şi de alica sa.
22 Tribunalul Reiohudui era instanţa judiciară supreimă a Germaniei.
' Prima instanţă în sistemul judiciar era aşa-numitul „Amtsgericht"
('tribunal de circumscripţie); instanţa următoare era „Landge-richt", iar instanţa superioară acesteia era „Oberlandesge-xioht". - 30.
23 Hitleriştii au înceroat mult timp să ticluiască o acuzaţie împo-triva lui Ernst Thălmann. Ei au dedlarat în repetate rînduri că a fost întocmit un act de acuzare şi ică „dosarul" va fi predat unui tribunal. Dar nici măcar în 'Condiţiile regimului nazist ei nu s-au decis să deschidă procesul, deoarece se temeau de de-mascări şi de marele prestigiu de oare se bucura Thälmann în jinduirile poporului german. La sfîrşitul lui august 1944, Thălmann a fost transferat, din ordinul lui Hitler şi Himmler, in lagărul de concentrare Buchenwald şi asasinat tâlhăreşte. - *42.*
24 Hiibleriştii subimpărţeau istoria Germaniei in trei perioade. „Sfîn-tul imperiu roman", respectiv statul german care a existat în anii 962 - '1806 şi care s-a destrămat în urma cuceririlor lui Napoleon, ei îi numeau primul Reich , Statul german creat de Bismarck în 1871, după înfrângerea Franţei, era denumit al doi-lea Reich. Acesta a continuat să existe pînă la inffringerea Ger-maniei în primul război mondial, în 1918. Ziua venirii la putere a lui Hitler, 30 ianuarie 1933, era considerată de nazişti începu-tul celui de-al treilea Reich. - 50.
25 Garl von Ossietzky - publicist şi ziarist progresist german, anti-fascist aotiv şi luptător pentru pace , a luat poziţie împotriva planurilor agresive ale imperialismului german. Pentru activi-tatea sa a fost condamnat în 1932 la închisoare, sub acuzaţia de „trădare de stat". După venirea la putere a fasciştilor, Ossietzky a fost torturat ipînă la moarte, în 1938. - 55.
26 Erich Mühsam - poet revoluţionar german, a participat in 1919 Ia instaurarea puterii consiliilor în Bavaria, fapt pentru care a fost .condamnat la 15 ani muncă silnică. Pus în libertate înainte de termen, în 1925. A fost arestat de hitlerişti în 1933, imediat după venirea lor la putere, aruncat în lagărul de con-centrare Sonnenburg („Infernul de la Sonnenburg"), unde a fost supus unor torturi şi batjocuri inumane. Spânzurat de nazişti în 1934, ân lagărul de concentrare Oranienburg. Hitleriştii au lansat obişnuita lor versiune că Mühsam s-ar fi sinucis. - 55.
27 „Einsatzgruppen" - grupe operative speciale ale poliţiei, SD-ului şi SS-ului, însărcinate cu exterminarea în masă a populaţiei ci-vile pe teritoriile ocupate de fascişti. - *73.*
28 „Der Stürmer" - titlul unei foi antisemite-ipogramiste şi porno-grafice, editată la Nürnberg de Julius Streicher, care a fost spânzurat pe baza sentinţei Tribunalului militar internaţional.
- *74.*
29 Basciştii hitlerişti au folosit asasinarea de către un student **evreu** a diplomatului nazist von Rath la Paris drept pretext binevenit ca să „impună" 'Cetăţenilor germani de origine evreiască **domi**
ciliaţi în Germania o „amendă în bani" de 1 miliard să distrugă sinagogile şi întreprinderile comerciale care neau evireilor şi să înceapă înfăptuirea unor măsuri in vederea exterminării definitive a evreilor. - *74.*
30 Gruppenführer - gradul de general în SA sau SS (corespundea gradului de general-maior). - *81.*
31. iReichaamtsleiter - conducător fascist al unei secţii (direcţii) în .aparatul central de stat sau de partid. Acest titlu l-a avut iLeitobrandt, unul dintre colaboratorii cei mai apropiaţi ai Iui Rosenberg. în Ministerul pentru Ţinuturile Ocupate din Răsărit, Leibbrandt conducea direcţia a Il-a (politică)'. - *82.*
32 Guvern amantul general a fost denumirea dată de hitlerişti Po-loniei ocupate, iar Hans Frank, guvernatorul hitlerist al Poloniei, (spînzurat la Nürnberg pe baza sentinţei Tribunalului militar in-ternaţional) avea titlul de guvernator general. Josef Bühler, complice al lui Frank, a fost şafull unei direcţii, iar apoi secretar de stat în aşa-numitul guvernământ 'general. - 82.

'33 Organizaţia „Todf" - vastă organizaţie de cansibRioţii militare a Germaniei hitleriste, denumită astfel după numele conducă-torului ei, inginerul militar Fritz Todt. După el, în fruntea or-ganizaţiei a venit Albert Speer, ministrul înarmărilor şi mu-niţiilor, unul dintre principalii criminali ide război germani. Or-ganizaţia „Todt" a folosit pe soară largă munca forţată a popu-laţiei din regiunile ocupate de hitlerişti. - *92.*
34 Este vorba de revoluţia din noiembrie 1918 din Germania, în urma căreia a fast răsturnată monarhia. - 230.
'S.'> In această filială a lagărului Buchenwald, hitlarişlii au ucis 50.000 de 'Oameni. - *131.*
36 Fau (litera V) . - iniţiala cuvântului „Vergeltungswaffe" („armă de răzbunare"). Aceasta a fost denumirea dală de hitlerişti avioanelor-proiectile. - *131.*
37 Este vorba de Obergruppenführer SS Oswald Pohl, şeful Direc-ţiei centrale economice-.administrative a SS-uilui. - *142.*
38 GmbH - Gesellschaft mit beschränkter Haftung - societate cu garanţie limitată. - 255.
39 Dubost - la piroicesul de la Nürnberg al principalilor criminali de război germani a fost locţiitor a l acuzatorului principal din partea Franţei. - 778.
40 Jean-Frederic Veith - a fost deţinut în lagărul de concentrare Mauthausen între 22 aprilie 1943 şi 22 aprilie 1945. La procesul de la Nürnberg a fost audiat în calitate de martor, la 28 ianua-rie 1946. - 278,
aurice Lampe - a fost arestat în noiembrie 1941 în Franţa şi martie 1944 trimis în lagărul de concentrare Mauthausen. La 25 ianuarie 1946 a depus mărturie în procesul de la Nürnberg al principalilor criminali de război germani. - *179.*
42 La 15 aprilie 1946, Höss, fastul comandant al lagărului de con-centrare, a fost interogat într-o şedinţă a Tribunalului militar internaţional şi a confirmat intru totul depoziţiile sale făcute în scris. Cu prilejul interogatoriului său au fost descoperite supli-mentar numeroase atrocităţi săvîrşite de nazişti în lagărele de concentrare. - *190.*
43 „Psyhological Service" („Serviciul psihologic") - o subdiviziune a spionajului militar american. - 206.
44 Reichsstatthalter - guvernator hitlerist. - *212.*
45 Este vorba de Birkenau, unde bolnavii au fost ucişi in camere de gazare. - *214.*
46 Erhard Milch - locţiitor al lui Göring şi cel mai apropiat com-plice al numeroaselor crime comise de acesta. Pentru crime de război şi crime împotriva umanităţii, Milch a fost condamnat la închisoare pe viaţă, dar ourînd a fost pus în libertate de către ameriaani. Autorităţile de la Bonn i-au plătit o compensaţie con-siderabilă şi i-au fixat o pensie de general. - *218.*
47 Şeful statului-major .al lui Himmler. - *218.*
48 Cameră de joasă presiune - o cameră ermetic închisă, din care se pompează treptat aerul, o'bţinându-se astfel o scădere trep-tată a presiunii. - *218.*
49 Este vorba de raportul Comisiei extraordinare de stat pentru stabilirea şi anchetarea atrocităţilor săvîrşite de cotropitorii fas-cişti germani şi de complicii acestora „Cu privire la crimele monstruoase ale guvernului german la Auschwitz". - 226.
50 Gustav Krupp von Bohlen und Halbach a fost predat în 1945 spre judecare Tribunalului militar american împreună cu alţi principali criminali 'de război germani, dar din motive de boală, procesul împotriva lui a fost sistat. în cazul de faţă, sistarea avea de fapt semnificaţia eliberării de răspundere. - 266.
51 Este vorba de decretul lui Hitler din 12 noiembrie 1943, pe baza căruia „Societatea pe acţiuni «Friedrich Krupp»" a fost transfor-mată în „întreprindere familială suocesorială". în decret se subli-nia că „tirnp de 132 de ani, firma «Krupp», oa întreprindere fami-lială, are merite deosebite în întărirea puterii militare a poporu-lui german". Aotualul proprietar al firmei este Alfried Krupp von Bohlen und Halbaoh, fiul lui Gustav Krupp. - 266.
52 Proporţiile finanţării sînt ilustrate de faptul că Krupp a vărsat 4 738 446 de mărci din fondurile firmei, iar în iunie 1935 încă 100 000 de mărci din fondurile personale. - 266.
K U
53 Este vorba de Alfried Krupp şi Ewald Loeser, care era membru în conducerea firmei „Krupp" şi in acelaşi timp făcea parte din consiliul de conducere al lui „Dresdner Bank", al concernului „A.E.G." şi al altor 16 mari întreprinderi. - > 270.

54 „Forţă prin bucurie" („Krafft durch Freude") - asociaţie spor-tivă-turistică nazistă, aflată în întregime sub influenţa şi con-trolul partidului hitlerist. - *308*.
55 Frejus - vechi cartier portuar al Marsiliei, a fost aruncat în aer la începutul lui februarie 1943; Vercors - podiş de munte în Alpii Francezi unde în 1944 detaşamente de partizani create de patrioţi au fost împresurate de forţe ale hitleriştilor mult superioare ca număr. - > *315*.
56 Textul publicat este un extras din rechizitoriul acuzatorului american la procesul de la Nürnberg, S. Harris, din 17 decem-brie 1945. - 342.
57 Paul Pleiger - unul dintre acoliţii lui Göring în administraţia planului de 4 ani, director general al uzinelor „Hermann Gö-ring"; din 1941 - . preşedintele uniunii industriei cărbunelui din Reich. în afară de aceasta, Pleiger era membru al consiliilor de administraţie şi de conducere a circa 20 de mari concerne şi
" firme. - *350*.
58 Partidul german - a fost creat în 1947; este un partid naţiona-list, care declară făţiş că adoptă ideologia partidului hitlerist. - *366*.
59 Art. 131 şl Constituţiei R.F. Germane prevede că situaţia ju-ridică a persoanelor care la 8 mai 1945 deţineau funcţii In aparatul de stat şi le-au părăsit din motive independente de serviciul dor, şi care nu sînt încadrate sau sînt încadrate intr-o altă funcţie deoît cea corespunzătoare funcţiei deţinute la acea dată, trebuie reglementată pe baza legilor federale. Profitînd de această prevedere constituţională, guvernul R.F. Germane stabileşte pensii mari generalilor şi înalţilor funcţionari hitle-rişti, inclusiv călăilor fascişti. - *384*.
60 Nu este lipsit de interes să amintim unele date din biografia Iui Theodor Oberländer. în noiembrie 1923 a participat activ la puciul organizat de Hitler la München. în calitate de funcţionar al firmei concesionale „Druzag" din Caucazul de nord, iar ul-terior, în 1932 şi 1934, ca turist care a vizitat Siberia şi Extre-mul Orient, el a prezentat un raport amănunţit despre şantierul Combinatului siderurgic de la Kuzneţk. în 1941, în primele zile ale războiului, Oberländer, în calitate de conducător al batalio-nului cu misiune specială „Nachtigall" din divizia „Branden-burg", a organizat asasinate în masă şi pogromuri la Lvov. în acelaşi an, Oberländer a primit sarcina de a forma „unităţi na-ţionale caucaziene" pentru armata hitleristă, iar în vara anu-lui 1942 a plecat în regiunea Mozdoka, unde a condus grupul diversionist cu misiune specială „Bergmann". în ultimele luni ale războiului, Oberländer a acţionat pe lingă divizia „Kurt Eggers" ca pretins corespondent militar. - .392.

Sentinţa Tribunalului militar internaţional pronunţată îm-potriva SS-ului, gestapoului şi SD-ului pentru crimele împotriva păcii, crimele de război şi crimele împotriva umanităţii

Documente şi relatări despre crimele împotriva poporu-lui german

III

Documente şi relatări despre prigonirea şi exterminarea evreilor '

IV

Documente şi relatări despre lagărele de concentrare îasciste

Dat la
***al la cules 07.05.1962. Bun de tipar 11.06.*1952.**
Apărut 1962. Hîrtic semivelină de 65 qlm*, 540X840/16.
Coli *editoriale 21,97. Coli de tipar* 25,50. A.
***001)1711962. C.* Z. *pentru biblioteci* 32fB) - 328**=A\
Tiparul executat la Combinatul Poligrafic Casa Scînteii, Piaţa Scînteii, Bucureşti, R.P.R., comanda nr. 4976/20.507